

புத்த பகவான் மொழிந்தருளிய
மோட்ச மார்த்தம்
(மகா சதிபட்டான சூத்திரம்)

அதி வணக்கத்திற்குரிய கிரீபத்கொடை ஞானானந்த தேரர்

புத்த பகவான் மொழிந்தருளிய
மோட்ச மார்க்கம்
(மகா சதிபட்டான சூத்திரம்)

நூலாசிரியர் :
அதி வணக்கத்திற்குரிய கிரிபத்கொடை ஞானானந்த தேரர்.

மொழிபெயர்ப்பு :
திருமதி. லக்மினி ராதிகா

அட்டை நிர்மாணிப்பு :
ஷ்ரத்தா ஊடக வலையமைப்பு
இல.369, ஹேவாகம,
கடுவலை,
இலங்கை.

வெளியீடு :
மஹாமேக வெளியீட்டாளர்கள்
வடுவாவ,
யடிகல்ஓலுவ,
பொல்கஹவெல

முதலாம் பதிப்பு :
2020ம் வருடம் மார்கழி பூரணை
ISBN 978-955-687-116-6

நூலாசிரியரின் செய்தி...

நாம் அன்புடன் சரணடைந்த புத்த பகவானது தர்மம், தமிழ் மக்களுக்கு ஒன்றும் புதிய விடயமல்ல. இற்றைக்கு இரண்டாயிரத்து முந்நூறு வருடங்களுக்கு முன்னிருந்தே தென்னிந்தியாவில், இலட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் மும்மணிகளை சரணடைந்துள்ளனர். அவர்கள் தம் மனதை தூய்மைப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும், மரணத்தின் பின் தேவர்கள் மத்தியில் பிறப்பதற்காகவும், பிறவித்துன்பத்தை வேரறுப்பதற்காகவும் தம்மை பௌத்த தர்மத்தில் நெறிப்படுத்திக் கொண்டமையை தமிழ் வரலாறு பறைசாற்றுகின்றது. தென்னிந்தியா முழுவதும் ஆங்காங்கே அகழ்ந்தெடுக்கப்படும் பௌத்த சிலைகள் இவ் அழகிய பொற்காலத்தின் சான்றுளை பகர்கின்றன.

புத்த பகவான், நால்வகையிலான மாபெரும் சத்தியங்களையே தர்மமாக மொழிந்தார். அவை சுருக்கமாக முறையே கூறுவதாயின், பிறந்த உயிருக்கு கண்டிப்பாக உடைமையாகும் துக்கம் எனும் பேருண்மையாகும். இரண்டாவது மாபெரும் சத்தியம், அந்த துக்கத்திற்கான காரணம் எனும் பேருண்மையாகும். மூன்றாவது மாபெரும் சத்தியம், துக்க அழிவு எனும் பேருண்மையாகும். நான்காவது மாபெரும் சத்தியம், துக்க அழிவிற்கான மார்க்கம் எனும் பேருண்மையாகும்.

உலகில் வேறு எந்த விடயத்திலும் காண முடியாத நிகரற்ற பண்புகளை இந்த தர்மத்தில் காண முடியும். இந்த தர்மம் பரிபூரணமானதாகும். புத்த பகவானால் இந்த தர்மம் குறைவின்றி முழுமையாக போதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த தர்மத்தின் முதற்பகுதி, இடைப்பகுதி, கடைப்பகுதி எனும்

முப்பகுதிகளும் சுந்தரமானவையாகும். இந்த தர்மத்தில் வீணான சொற்பிரயோகங்களை எங்கும் காண முடியாது. அர்த்தம் செறிந்த சொற்களைக் கொண்டதே புத்த பகவானது தர்மம். விளங்கிக் கொள்ள முடியாது என விட்டுவைப்பதற்கு கூடிய விடயங்கள் இந்த தர்மத்தில் இல்லை. அனைத்தும் தெளிவுற விளக்கப்பட்டுள்ளன. புத்த பகவானது தர்மம் பரிபூரணமானது. பரிசுத்தமானது. கிலேசங்களின் கறைகள் இல்லாதது. ஒருவர் , இந்த தர்மத்தினை பின்பற்றுவதன் விளைவுகளை இந்த பிறவியிலேயே உணர்ந்துக் கொள்ள முடியும். தாமதமின்றி விளைவுகளைத் தருவதே புத்த பகவானது தர்மம். அதேபோல் இந்த தர்மத்தினை எந்த காலத்திலும் உய்த்துணர முடியும். இந்த தர்மம் காலாவதியாகாதது. புத்த பகவான் மொழிந்த இந்த தர்மத்தில் எவ்விதமான இரகசியங்களும் இல்லை. இனம், மொழி, சமயம், தேசம் எனும் எந்த வேறுபாடுகளமின்றி எவர் வேண்டுமானாலும் வந்து ஆராய்ந்துப் பார்க்கத் தகுதியானது. “வாருங்கள் வந்து ஆராய்ந்து பாருங்கள்” என அறைகூவல் விடும் இந்த தர்மம் ஏஹிபஸ்ஸிக எனும் குணம் கொண்டதாகும். அதேபோன்று புத்த பகவான் மொழிந்த இந்த தர்மம் தன்னுள் காண வேண்டியதேயன்றி பிறருள் காண்பதல்ல. நிர்மலமான அகத்தைக் கொண்டிருந்த புத்த பகவான் மொழிந்த இந்த தர்மத்தினை ஞானமுள்ளவர்கள் தத்தமது அறிவிற்கேற்றபடியே உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வார்கள். ஞானமுள்ளவர்களால், உலகின் உன்னத சுவையான சத்தியத்தின் சுவையை புத்த பகவானது தர்மத்தின் மூலம் சுவைக்க முடியும்.

வாய்மை எனும் இனிய சுவை ஊற்றெடுக்கும் இந்த தர்மம், பாலைவனத்தில் நீர் தேடியலையும் ஒருவருக்கு கிடைக்கும் நீர் ஊற்றைப் போன்றதாகும். உங்கள் கரங்களில் இப்போது

இருப்பது, உலகிற்கு மிக மிக அரிதாக தோன்றும் மனித இரத்தினமான சம்மா சம்புத்த பகவானால் மொழியப்பட்ட 'சதுர் சதிபட்டானம்' எனப்படும் நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகளை கூறும் புனித நூலாகும்.

இற்றைக்கு சுமார் இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு வருடங்களுக்கு முன்னர், தற்கால இந்தியாவின் தில்லி பிரதேசத்தில் அமைந்திருந்த குரு தேசத்தின் கம்மாஸ்ஸதம்ம எனும் சிறு நகரின் ஒரு விகாரையில் புத்த பகவான் தங்கியிருந்தார். அச்சமயம் புத்த பகவான் இந்த நால்வகை விழிப்புணர்வுகள் தொடர்பாக பின்வருமாறு போதிக்க துவங்கினார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகள் எனும் இந்த தர்மம், உயிர்களின் தூய்மைக்கான ஒரே மார்க்கமாகும். அழுகை, சோகம், புலம்பல்கள் என்பனவற்றை மீறிச் செல்வதற்காக இருக்கும் ஒரே மார்க்கமாகும். உடல் மற்றும் உள ரீதியான அனைத்து வித துக்கங்களையும் அழிப்பதற்காக இருக்கும் ஒரே மார்க்கமாகும். ஆரிய எண்சீர் வழியினுள் பிரபேவசிப்பதற்கான ஒரே மார்க்கமாகும். அமிர்தம் போன்ற மோட்சத்தை உறுதி செய்வதற்காக இருக்கும் ஒரேயொரு மார்க்கமாகும்”.

இவ்வாறாக தம்மை சூழ்ந்திருந்த பிக்கு, பிக்குணியர், உபாசக உபாசகிகளின் அகத்தே இருந்த துக்கம் எனும் ஈட்டியை பிடுங்கியெறியும் வண்ணம் தர்ம சக்கரத்தை சுழற்றிய புத்த பகவான் இந்த போதனையின் முடிவில் இவ்வாறாக மொழிந்தருளினார்.

“எவரேனும் ஒருவர் குறைந்த பட்சம் ஏழு நாட்களாவது இந்த விழிப்புணர்வு தர்மத்தை முறையாக பயிற்சி செய்வாராயின், அவர் இந்த இரண்டு விளைவுகளில் ஒன்றை விரும்ப

வேண்டும். இந்த வாழ்விலேயே உத்தம நிலையான அரஹத் நிலையை உறுதி செய்தல் அல்லது (முன்றாவது ஞானப்பேற்று நிலையான) அநாகாமீ நிலையை அடைதல் எனும் இரண்டுமாகும்.”

புண்ணியமிக்கவர்களே, நீங்கள் உங்கள் மனதை தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புவீர்களாயின், உங்கள் வாழ்க்கையை சூழ்ந்துள்ள துக்கங்களை மீறிச் செல்வதற்கு விரும்புவீர்களாயின், உடல் உள ரீதியான அனைத்து துன்பங்களையும் நீக்கிக் கொண்டு அமிர்தம் போன்ற மோட்சத்தை அடைய விரும்புவீர்களாயின் இவ்வாறு செய்யுங்கள்.

புத்த பகவான் முன்னிலையில் அமர்ந்து இந்த தர்மத்தை கற்றுக் கொள்வதைப் போன்று தர்ம கௌரவத்துடன் இந்த புனித நூலை கற்று அதனை தத்தமது வாழ்வில் பயிற்சி செய்வதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். ஓரிரு முறையல்ல வாழ்க்கை முழுவதும் இந்த நூலை பயன்படுத்த முயற்சி செய்யுங்கள்.

புத்த பகவானது தர்மம் சார்ந்த புனித நூல்களை, நீங்கள் பயன்படுத்தும் வேறு நூல்களுடன் சேர்த்து வைக்காமல் உயர்வான ஓரிடத்தில் வைத்து அவற்றை மரியாதையுடன் பயன்படுத்துங்கள். தர்ம நூல்களை பயன்படுத்துவதற்கு முன்னர் கைகளை சுத்தப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

“தர்மத்திற்கு நிகரான ஒளடதம் வேறு எதுவுமில்லை, அந்த தர்ம ஒளடதத்தை பருகுங்கள்.” நாம் அன்புடன் சரணடைந்த எமது மோட்ச வழிகாட்டியான புத்த பகவானின் அறிவுரை இதுவேயாகும்.

அனைத்து உயிர்களும் சுகம் பெறுவதாக!

நால்வகை சத்பட்டானம்
(நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகள்)

- * நமஸ்கார சொற்றொடர் விளக்கம்
- * சதிபட்டான சூத்திரத்தின் பின்னணிக்கதை
- * துக்கத்திலிருந்து விடுதலை அடைவதற்கான ஒரே மார்க்கம்
- * காயானுபஸ்ஸனம் தொடர்பான விளக்கம்
- * வேதனானுபஸ்ஸனம் தொடர்பான விளக்கம்
- * சித்தானுபஸ்ஸனம் தொடர்பான விளக்கம்
- * தம்மானுபஸ்ஸனம் தொடர்பான விளக்கம்
- * விசேட விளக்கவுரை

01. காயானுபஸ்ஸனம்

- ஆனாபானசதி தியானம்
- நால்நிலைத்தியானம்
- சம்பஜான தியானம்
- அசுப தியானம்
- தாது மனசிகாரத் தியானம்
- நவ சீவதிகம்

02. வேதனானுபஸ்ஸனம்

03. சித்தானுபஸ்ஸனம்

04. தம்மானுபஸ்ஸனம்

- ஐவகை நீவரணங்கள்.
- ஐவகை உபாதானஸ்கந்தங்கள்
- அறுவகை நிறுவனங்கள்
- எழுவகை போதியங்கங்கள்
- நாற்பேருண்மைகள்

- துக்கம்
- துக்கத்தின் தோற்றம்
- துக்க நிவாரணம்
- துக்க நிவாரண மார்க்கம்

நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகளை பழக்கப்படுத்துவதன் விளைவுகள்.

நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஹதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு
எனது நமஸ்காரங்கள்!

நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஹதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ

புது விளக்கம்

நமோ - கௌரவமிசுந்த நமஸ்காரமாகட்டும், **தஸ்ஸ பகவதோ** - அந்த பரமோத்தமரான பாக்கியம் நிறைந்த, **அரஹதோ** - அனைத்து மனமாசுகளையும் நீக்கியதால் தூய்மையான உள்ளம் படைத்த, **சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ** - உறுதியான இலட்சிய பலத்தினாலும், பரம கம்பீரமான ஞான பலத்தின் மகிமையாலும், எவ்வித குரூபதேசங்களுமின்றி, சுயமாக நாற்பேருண்மைகளை உய்த்துணர்ந்து சம்மா சம்புத்த நிலையடைந்த, தர்மத்தின் அதிபதியான சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு,

பொருளுரை

அந்த பரமோத்தமரான, பாக்கியங்கள் நிறைந்த, அனைத்து மனமாசுகளையும் நீக்கியதால் தூய்மையான உள்ளத்தை தோற்றுவித்துக்கொண்ட, (தம்) உறுதியான இலட்சியத்தின் பலத்தினாலும், பரம கம்பீரமான ஞான பலத்தின் மகிமையாலும் எவ்வித குருவின் உபதேசங்களுமின்றி, சுயமாக நாற்பேருண்மைகளை உய்த்துணர்ந்து சம்மா சம்புத்த நிலையடைந்த, தர்மத்தின் அதிபதியான சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எமது கௌரவமிசு நமஸ்காரமாகட்டும்.

வீபரம்.

தம் முழு மனதினாலும் மும்மணிகளை சரணடைந்ததால், ஆரிய சீடன் எனும் நிலையை அடைந்த தேவ மனிதர்கள் புத்த பகவானது குணங்களை சதா எண்ணிக் கொண்டிருப்பார்கள். அப்போது அவர்கள் தமது பரம குருவினது மகா கருணை, மகா ஞானம், இந்திகள் (சித்தாற்றல்கள்) என்பவற்றின் மேன்மையை உணர்ந்து எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி கொள்வார்கள். அக்காரணத்தினால் அவர்கள் மனம் சிரத்தை எனப்படும் பக்தியால் நிரம்பும் போது, சுயமாக அவர்களின் நாவில் உதிக்கும் கௌரவமிகுந்த உத்தம நமஸ்காரமே இங்கு குறிப்பிடப்படுகிறது.

01. ஏவங் மே சுதங்

01. பதவிளக்கம்

ஏவங் - இவ்வாறாக, **மே** - என்னால், **சுதங்** - கேட்டு அறிந்துக் கொள்ளப்பட்டது.

01. பொருளுரை

என்னால் இவ்வாறாக கேட்டறிந்துக் கொள்ளப்பட்டது.

01. வீபரம்

இக்கூற்று பாக்கியமுள்ள புத்த பகவானது முதன்மை பணிவிடையாளரான ஆனந்த எனும் அரஹத் தேரரால் கூறப்பட்டதாகும். புத்த பகவானது மகா பரிநிர்வாணம் இடம்பெற்று மூன்று மாதங்களுக்கு பின்னர் பாரதத்தின் இராஜகஹ நகரின் 'சப்தபர்ணி' எனும் குகையின் முற்புறம்

மகா காசியப்ப தேரரின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் முதலாவது தர்ம சங்கீதியம் இடம்பெற்றது. அதன் மூலம் நாற்பத்தைந்து வருட காலமாக பாக்கியமுள்ள பகவான், தேவ மனிதர்கள் மீது மகா கருணையை மேலிட்டு மொழிந்தருளிய உத்தம தர்மம் மற்றும் ஒழுக்கம் என்பன முறையாகவும் சீராகவும் தொகுக்கப்பட்டன. புத்த பகவானது உத்தம தர்மமானது “நிகாய” அல்லது பகுதி எனக்குறிப்பிடப்படும் புனித நூல்களிலேயே உள்ளடங்கியுள்ளது. இந்த “மகா சதிபட்டான” எனும் சத்தர்ம போதனை “தீக நிகாயம்” எனும் பகுதிக்குரியதாகும். முதலாவது தர்ம சங்கீதியத்தின் போது, ஆனந்த அரஹத் தேரர் புத்த பகவானிடமிருந்து “மகா சதிபட்டான” போதனையை கேட்டறிந்ததாக கூறிய கூற்றே இதுவாகும்.

02. ஏகங் சமயங் பகவா குருசு விஹரதி, கம்மாஸ்ஸதம்மங் நாம குருணங் நிகமோ.

02. பதவிளக்கம்

ஏகங் சமயங் - ஒரு சமயத்தில், **பகவா** - பரமோத்தமரான பாக்கியமுள்ள புத்த பகவான், **குருசு** - “குருசு” எனும் (தற்கால தில்லி) பிரதேசத்தின், **விஹரதி** - தரித்திருந்தார். **கம்மாஸ்ஸதம்மங் நாம** - “கம்மாஸ்ஸதம்ம” எனும் பெயருடைய, **குருணங் நிகமோ** - குரு பிரதேசவாசிகளின் சிறிய நகரத்தில்.

02. பொருளுரை

ஒரு சமயத்தில் பரமோத்தமரான பாக்கியமுள்ள புத்த பகவான், ‘குருசு’ எனும் (தற்கால தில்லி) பிரதேசத்தின் ‘கம்மாஸ்ஸதம்ம’ எனும் பெயருடைய குரு பிரதேசவாசிகளின் சிறிய நகரத்தில் வசித்திருந்தார்.

௦௨. வீபரம்

மகா சதிபட்டானம் தொடர்பாக விபரிக்கப்படும் அநேகமான நூல்களில் குரு பிரதேசத்திற்கே உரித்தானதாக கருதப்படும் விசேட பண்புகள் தொடர்பாக அதீத கற்பனையில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன.

“குரு குடியரசானது வயல்வெளிகள், சோலைகள், நதிகள் என்பன தன்னகத்தே கொண்ட வளமிக்க செல்வங்கொழிக்கும் ஒரு நாடாகும். இங்கு வாழும் மக்கள் பிறப்பினாலேயே ஞானமிக்கவர்களாக இருந்தனர். சாதாரண மக்கள் தம் அன்றாட வாழ்வின்போதும் கம்பீரமான இந்த சதிபட்டான தர்மத்தினைப் பற்றி பேசிக்கொண்டனர். தாசர்கள் அடிமைகள் என்போரும் இந்த அதியுயர் தர்மமான சதிபட்டானத்தினை பழக்கப்படுத்தினர். அவ்வளவு ஏன்? அந்நாட்டின் கிளிகள் கூட சதிபட்டான தர்மத்தினை பேசிக் கொண்டன” என பல நூல்களில் உயர்வு நவீற்சியாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

எனினும் புத்த ‘போதனைகள்’ என சீடர்களால் சிரம் தாழ்த்தி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற சூத்திர போதனைகளை அறிவினை முதற்கொண்டு ஆராய்கின்றபோது, குரு பிரதேசத்தினோர்க்கு மாத்திரமே இருப்பதாக குறிப்பிடப்படும் பண்புகள் சதிபட்டான சூத்திரத்தின் மீது பெரும் கௌரவத்தினை தோற்றுவிப்பதற்காக மிகைப்படுத்தி எழுதியதாகவே எம்மால் கருத முடிகின்றது.

புத்த பகவான் பிரதேசத்திற்கு பிரதேசம் பெரும்பாலும் தனிமையாக பயணிப்பதில்லை. பிறவி துக்கத்திலிருந்து மீள்வதற்காக தர்மத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் பின்பற்றுகின்ற, சதிபட்டான தர்மங்களை பழக்கப்படுத்துகின்ற ஆயிரக்கணக்கான பிக்குமார்களுடனேயே பயணிப்பார். இவ்வாறாக பயணிக்கும்போது தற்காலிகமாக பகவான்

தங்குமிடங்களில் வாழும் மக்களுக்கு தர்மத்தினை போதிப்பது வழமையான விடயமாகும். இவ்வாறானதொரு சம்பவமே அன்று கம்மாஸ்ஸதம்ம நகரிலும் நடந்தது.

ஒரு சமயம் 'தர்மத்தினை எவ்வாறு முழுமையாக அறிந்துக் கொள்வது' என்பது தொடர்பாக மகா சுந்த தேரருக்கு பகவான் மொழிந்தருளுகையில் சத்தர்மம்* எனும் சொல்லை பின்வருமாறு வரைவிலக்கணப்படுத்தி மொழிந்தார்.

“புண்ணியமிகு சுந்த என்னால் எவ்வித குரூபதேசங்களும்மின்றி உறுதியாக உய்த்துணர்ந்துக் கொண்ட ஞானத்தின் மூலமே நான் தர்மத்தினை உபதேசிக்கிறேன். அதேபோன்று தேவ மனிதர்களின் நலனுக்காகவும் அனைத்து உலக வாசிகளின் மீது கொண்ட மகா அனுதாபத்தினாலுமே நான் இந்த தர்மத்தினை உபதேசிக்கிறேன். தர்மம் என நான் விபரித்துக் கூறுவன எவை?

அவையே இந்த சதிபட்டானம் (நால்விழிப்புணர்வு நிலைகள்), நால்வகை நல் வீரியங்கள், நால்வகை இருத்திபாதங்கள், ஐவகை இந்திரிய தர்மங்கள், ஐவகை பல (சக்தி) தர்மங்கள், எழுவகை போதியங்க தர்மங்கள், ஆரிய எண்சீர் வழி என்பவையாகும்.

(பாசாதிக சூத்திரம்)

‘தர்மத்தினை பழக்கப்படுத்தும்போது சங்கையருள் கலகங்கள் தோன்றாத வண்ணம் எவ்வாறு நடந்துக் கொள்வது’ என்பது தொடர்பாக ஆனந்த தேரரிடம் பகவான் பின்வருமாறு வினவினார். “புண்ணியமிகு ஆனந்த, என்னால் எவ்வித குரூபதேசங்களும்மின்றி உய்த்துணரப்பட்ட இந்த தர்மங்கள்

*.புத்த பகவான் போதித்தருளிய அனைத்தும் சத்தர்மம், ஸீ சத்தர்மம், தர்மம், புத்த தர்மம், புத்த மொழிகள் என குறிப்பிடப்படும்.

(அவையாவன) இந்த சதிபட்டானம் (நால்விழிப்புணர்வு நிலைகள்), நால்வகை நல் வீரியங்கள், நால்வகை இருத்திபாதங்கள், ஐவகை இந்திரிய தர்மங்கள், ஐவகை பல (சக்தி) தர்மங்கள், எழுவகை போதியங்க தர்மங்கள், ஆரிய எண்சீர் வழி தொடர்பாக வாத விவாதங்கள் செய்யும் பிக்குமார்களை நீங்கள் எங்கேனும் கண்டிருக்கிறீர்களா?”

“இல்லை பகவானே, இந்த தர்மம் தொடர்பாக இரு பிரிவினராக பிரிந்து வாத விவாதங்கள் செய்யும் பிக்குமார்களை நான் ஒருபோதும் காண்கிலேன். எனினும் தங்களின் மறைவிற்கு பின்னர் சங்கையர் மத்தியில் பாதிமொக்க கட்டுப்பாட்டு சீலங்கள்*, நல்ஜீவன முறை என்பன தொடர்பாக ஏதேனும் மாற்றுக் கருத்துக்கள் ஏற்பட்டால் அது, அனைத்து தேவ மனிதர்களுக்கும் கண்டிப்பாக துர்விளைவையே தரும்”

“புண்ணியமிகு ஆனந்த, உண்மையிலேயே சங்கையர் மத்தியில் பாதிமொக்க கட்டுப்பாட்டு சீலங்கள், நல்ஜீவன முறை என்பன தொடர்பாக ஏதேனும் மாற்றுக் கருத்துக்கள் ஏற்பட்டால் அதனை பெரிதாக பொருட்படுத்த தேவையில்லை என்றே கூற வேண்டும். ஆனால் எப்போதாவது சங்கையர் மத்தியில் இந்த சத்தர்மம் தொடர்பாகவோ அல்லது சகல துக்க நிவாரணியாக விளங்கும் இந்த மோட்சப் பாதை தொடர்பாகவோ வாத விவாதங்கள் ஏற்பட்டால் அதுவே அனைத்து தேவ மனிதர்களுக்கும் துர்விளைவை ஏற்படுத்தும்”

(சாமகாம சூத்திரம்)

இதன் மூலம் பாக்கியமுள்ள பகவான் தெட்டத் தெளிவாக குறைவின்றியே இந்த தர்மத்தினை மொழிந்துள்ளார் எனும்

*.மோட்சத்தினையே ஒரே நோக்கமாகக் கொண்ட ஒழுக்கவிதிமுறைகள், ஒழுக்க நெறிகள்

விடயத்தினை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்ள முடியும். அவ்வாறான 'புத்த மொழி'களை (தர்மத்தினை) உள்ளதை உள்ளவாறு புரிந்துணரக் கூடிய திறன் புத்த சீடரிடம் இருப்பது மிக அவசியமாகும். அவ்வாறில்லாத பட்சத்தில் அவர் தர்மம் எனும் பெயரில் வேறு அர்த்தமற்ற விடயங்களில் உழல நேரிடும். புத்த பகவான் மொழிந்தருளிய சத்தர்மம், சதிபட்டானத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட முப்பத்தேழு வகையான போதிசார் தர்மங்களுக்குரியனவாகவே கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

ஒருநாள் உத்திய எனும் பெயர் கொண்ட ஒரு தவசி புத்த பகவானைக் காண வந்து எவ்வித அர்த்தங்களும்ற்ற பல கேள்விகளை புத்த பகவானிடம் கேட்டார். ஒருவருக்கு ஒருபோதும் நன்மை பயக்காத அந்த கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பதனை தவிர்த்த பகவான் சுருக்கமாக பின்வருமாறு மொழிந்தருளினார்.

“உத்திய தவசியே, என்னால் நன்கு உறுதி செய்யப்பட்ட தெளிவான ஞானத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்த தர்மம் போதிக்கப்படுகின்றது. இந்த தர்மம் (சத்தானங் விசுத்தியா) உயிர்களது தூய்மைக்காக போதிக்கப்பட்டதாகும். சோகங்கள் புலம்பல்கள் என்பனவற்றிலிருந்து முற்று முழுதாக நீங்குவதற்காக (சோக பரித்தவானங் சமதிக்கமாய) இருப்பதாகும். உடல் உள துக்கங்களில் இருந்து முழுமையாக நீங்குவதற்காக (துக்க தோமனஸ்ஸானங் அத்தங்கமாய) போதிக்கப்பட்டதாகும். பரம சத்தியம் எது என உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதற்காக (ஞாயஸ்ஸ அதிகமாய) போதிக்கப்பட்டதாகும். அமிர்த்தத்தினைப் போன்ற (நிப்பாணஸ்ஸ சச்சிகிரியாய) உத்தம மோட்சத்தினை உறுதி செய்வதற்காக போதிக்கப்பட்டதாகும். தவசியே இத்தகைய இலக்குகளைக் கொண்டே என்னால் இந்த

தர்மம் முறையாக போதிக்கப்படுகின்றது.” இவ்வாறாக பகவான் தர்மத்தினை தாம் போதிப்பதற்கான நோக்கங்களை மொழிந்தருளினார். அந்த போதனையில் மேலும் இவ்வாறாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“இறந்த காலத்தில் எவரேனும் மோட்சத்தினை உறுதி செய்தாராயின், எதிர்காலத்தில் எவரேனும் மோட்சத்தினை உறுதி செய்வாராயின், நிகழ்காலத்தில் எவராயினும் மோட்சத்தினை உறுதி செய்கின்றாயின் அவ் அனைவரும் தம் மனதை அசுத்தப்படுத்தும் அகுசலங்களை* அழித்து, நால்வகை சதிபட்டானத்தினுள் தம்மை நன்கு நிலைநிறுத்திக் கொண்டு, தர்ம உய்த்துணர்விற்கு உபகாரமாக அமையும் எழுவகை போதியங்கங்களை விருத்தி செய்ததினாலே மோட்சத்தினை உறுதி செய்துக் கொண்டனர்.

(உத்திய சூத்திரம்)

புத்த பகவான் மொழிந்தருளிய அத்தனை தர்மங்களும் மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பரிசுத்தமான இலக்குகளுடன் போதிக்கப்பட்டனவாகும். ஒரு சமயம் பாக்கியமுள்ள பகவான் தம் சீடர்களுக்கு, துக்கத்தின் தோற்றத்திற்காக காரண காரிய செயற்பாடு (படிச்ச சமுப்பாதம்) தோன்றும் விதம் மற்றும் துக்கம் தோன்றுவதற்கு காரணமாக அமையும் காரண காரிய செயற்பாடு அழியும் விதம் தொடர்பாக மொழிந்தார். அப் போதனை முடிவிற்போது பகவான் பின்வருமாறு மொழிந்தருளினார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இது இவ்வாறன்றி வேறு முறையில் நடவாத ஒன்றாகும். நான் மொழிந்த முறையில் மாத்திரமே நிகழ்வதாகும். இதனை இவ்வாறே ஏற்றுக்

*. வேட்கை, கோபம், அறியாமை என்பனவற்றால், சிந்தனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேசுதல், செயற்படுதல், நினைத்தல் என்பன அகுசலம் எனப்படும்.

கொள்ளுங்கள். முழு மனதுடன் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். இதனை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதன் மூலம் ஐயத்தை நீக்கிக் கொள்ளுங்கள். சகல சந்தேகங்களிலிருந்தும் நீங்குங்கள். இம் முறையில் உங்களை பயிற்றுவித்துக் கொள்வதின் மூலம் அனைத்து துக்கங்களிலிருந்தும் நிரந்தரமாக விடுதலை அடைய முடியும்.

(பரிவிமன்சக சூத்திரம்)

இந்த போதனையில் படிச்சமுப்பாதம் (காரண காரிய செயற்பாடு) தொடர்பாகவே விபரிக்கப்படுகின்றது. 'சதிபட்டானம்' (நால்விழிப்புணர்வு நிலைகள்) எனும் சொல் இங்கு குறிப்பிடப்படவில்லை. சதிபட்டானம் என்பதனை தர்மத்தின் மூலம் முறையாக அறிந்திராத சீடன் இப் போதனை சதிபட்டானத்திற்குரியதன்று என்றே சிந்திப்பார். எனினும் இந்த போதனை நேரடியாகவே நால்சதிபட்டானத்தின் தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் தொடர்புற்றிருப்பதாகும். தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விழையும் சீடனது மனம் சதிபட்டானத்திலேயே நிலைத்திருக்கும். சதிபட்டானம் என்பதனை நன்கு உணர்ந்த சீடனுக்கு அனைத்து புத்த போதனைகளிலும் சதிபட்டானத்தினைக் காண முடியும்.

எவ்விதமான குரு உபதேசங்களுமின்றி தன் சுயமான ஞானத்தினாலே அனைத்தையும் உய்த்துணர்ந்த அந்த அற்புதமான மகா ஞானத்தினை உலகத்தோருக்கு எடுத்துரைப்பதற்கு சாட்சியாளர்கள் பகவானுக்கு அவசியப்படவில்லை. எனவேதான் பகவான் தாம் யார் என்பதனை தாமே, சிங்கநாதத்தினைப் போன்று உலகிற்கு உரைத்தருளினார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ததாகதர் எனும் பெயருக்கு இவ்வாறானதொரு பொருளும் இருக்கின்றது. ததாகதர் ஒரு

இராத்திரிப்பொழுதில் எவ்வித குரு உபதேசங்களும் இன்றி சுயமாக உத்தம சம்மா சம்போதி நிலையை அடைந்தார், அதேபோல் ஒரு இராத்திரி பொழுதில் ததாகதர் பரிநிர்வாணத்தை எய்துவார். அந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் ததாகதர் (பகவான் வாழ்ந்திருக்கும் காலத்தில்) ஏதேனும் மொழிவாராயின், தெரிவிப்பாராயின், சிபாரிசு செய்வாராயின், ஆக்ஞை பிறப்பிப்பாராயின் அவ் அனைத்தும் அவ்வாறே நிகழும். வேறு விதமாக நிகழாது. அதனால் பகவான் 'ததாகதர்' எனப்படுகிறார்.

(லோகாவபோத சூத்திரம்)

புத்த பகவானது சம்புத்தத்துவத்தினை மனதாற ஏற்றுக் கொண்ட சீடனுக்கு இவற்றைக் கேட்கக் கிடைப்பதுவும் பெரும் சுகமாகும். புத்த பகவான் சம்புத்த நிலையை அடைந்த பின்னர் மொழிந்த பரம பவித்திரமான முதல் சொல்லில் இருந்து உத்தம பரிநிர்வாணத்தினை அடையும் தருவாயில் மொழிந்தருளிய இறுதிச்சொல் வரை அதாவது நாற்பத்தைந்து வருடங்களாக பகவான் மொழிந்தருளிய அனைத்தும் சதிபட்டானம் எனும் ஒரு சொல்லில் அடக்க முடியும். எனவே சதிபட்டானம் மொழிந்தருளப்பட்ட குரு நாட்டின் மிகைப்படுத்தப்பட்ட வருணனைகளில் எவ்வித பலனுமில்லை. அத்தகைய வருணனைகள் இந்த தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதற்கு தடையாக இருக்குமேயன்றி உபகாரமாக அமைவனவன்று.

உண்மையை உள்ளவாறு தெளிவுபடுத்திக் கொண்டு சுயாதீனமான மனதுடன் தர்மத்தினை ஏற்றுக் கொள்ளும் அறிவுள்ள, பொய்மையற்ற சீடனுக்கு இன்று வேண்டுமானாலும் தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள முடியும். அதற்கு எவ்வித தடைகளும் இல்லை. ததாகதரது தர்மம் காலத்தின் தாக்கத்திற்கு உட்படாததாகும். அது 'அகாலிக' எனும்

குணம் கொண்டதாகும். புத்த தர்மம் எனும் பெயரில் தத்தமது கருத்துக்களை கூறுவோரது பாதிப்பினால்தான் வெகு காலமாக தூய்மையான தர்மம் எது என உலகத்தோரால் உணர்ந்துக் கொள்ள முடியாமல் போயிற்று.

**03. தத்ர கோ பகவா பிக்கு ஆமந்தேசி,
“பிக்கவோ” தி. “பதந்தே” தி தே பிக்கு
பகவதோ பச்சஸ்சோசங் பகவா ஏததவோச.**

03. பதவிளக்கம்

தத்ர கோ - அச்சமயம், **பகவா** - பரமோத்தமரான பாக்கியமுள்ள பகவான், **பிக்கு** - தம் சீடர்களான பிக்குமாரை நோக்கி, **ஆமந்தேசி** - விழித்தார், **பிக்கவோ தி** - புண்ணியமிகு பிக்குளே என்று, **பதந்தேதி** - பரம புருஷோத்தம பகவானே, **தே பிக்கு** - அந்த பிக்குமார்களும் **பகவதோ** - பாக்கியமுள்ள பகவானுக்கு **பச்சஸ்சோசங்** - மறுமொழி அளித்தனர். **பகவா** - பாக்கியமுள்ள பகவான் **ஏதங்** - இந்த சதிபட்டான தர்மத்தினை, **அவோச** - மொழிந்தருளினார்.

03. பொருளுரை

அச்சமயம் பரமோத்தம பாக்கியமுள்ள புத்த பகவான் ‘புண்ணியமிகு பிக்குகளே’ என துறவறம் மேற்கொண்ட தம் சீடர்களை விழித்தார். அந்த பிக்குமார்களும் ‘பரமோத்தம பாக்கியமுள்ள பகவானே!’ என பாக்கியமுள்ள பகவானுக்கு மறுமொழியளித்தனர். அந்த பரமோத்தம பாக்கியமுள்ள புத்த பகவான் இந்த சதிபட்டான தர்மத்தினை (நால்விழிப்புணர்வு நிலைகளை) இவ்வாறாக மொழிந்தருளினார்.

௦3. வீபரம்

இங்கு புத்த பகவானால் தம் துறவறம் பூண்ட சீடர்களுக்காக இந்த சதிபட்டான தர்மம் (நால்விழிப்புணர்வு நிலைகள்) மொழிந்தருளியதாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. புத்த பகவானது சீடர்கள் எனப்படுவோர் நான்கு வகைப்படுவர்

பிக்கு - பிக்குணீ (துறவறத்தோர்)

உபாசகர் - உபாசகியர் (இல்லறத்தோர்)

ஆனால் பெரும்பாலான போதனைகளில் புத்த பகவான், 'புண்ணியமிகு பிக்குளே', என்று போதனை ஆரம்பத்தில் விழித்திருப்பதனைக் காண முடியும். இதன் மூலம் நாம் துறவறம் பூண்ட பிக்குமார்கள் (சங்கையர்) எந்நேரமும் பகவானைச் சூழ இருந்திருப்பதனை உணர முடிகின்றது. இந்த பிக்குமார்கள் மீது பகவான் விசேட கவனம் செலுத்தியுள்ளமையை வேறு போதனைகளின் மூலம் நன்கு உணர முடியும்.

ஒரு சமயம் 'அசிபன்தகபுத்த காமணீ' என்பவர் பகவானிடம் பின்வருமாறு வினவினார்.

“பாக்கியமுள்ள பகவானே, தாங்கள் அனைத்துலக உயிர்கள் மீதும் கருணையுள்ளம் கொண்டவரா?”

“ஆம்... புண்ணியமிகு காமணீ, ததாகதர் அனைத்து உயிர்கள் மீதும் கருணையுள்ளம் கொண்டவராகவே தரித்திருக்கின்றார்.”

“அப்படியாயின் பகவானே, ஒரு சிலருக்கு தாங்கள் நன்றாக விபரித்து இனிமையாக தர்மத்தினை மொழிகின்றீர்கள். ஆனால்

சிலருக்கு தாங்கள் அவ்வாறாக விபரமாக தர்மத்தினை மொழிவதில்லை என்பதனை நாம் அவதானித்திருக்கின்றோம். பாக்கியமுள்ள பகவானே, இந்த வேறுபாட்டிற்கான காரணம் என்ன?”

இக்கேள்விக்கு பகவான் அளித்த பதிலின் மூலம் பகவான் தம் சீடர்கள் மீது கொண்டிருந்த மனப்பான்மையை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்ள முடியும்.

“புண்ணியமிகு காமணீ, நான் உங்களிடம் ஒரு கேள்வியைக் கேட்கின்றேன். உங்களுக்கு புரியும் விதத்தில் அதற்கு பதிலளியுங்கள். ஒரு விவசாயிக்கு மூன்று வயல்கள் இருக்கின்றன என நினைப்போம். ஒரு வயல் மிகவும் செழிப்பு மிக்கது. இரண்டாவது வயல் ஓரளவு செழிப்பானது. மூன்றாவது வயல் செழிப்பற்ற வரண்ட நிலமாக இருக்கின்றது. இந்த மூன்று வயல்நிலங்களில் இந்த விவசாயி முதலில் நெல் விதைப்பதற்காக எந்த நிலத்தை தேர்ந்தெடுப்பார்? செழிப்பு மிகுந்த நிலத்தையா? ஓரளவு செழிப்பான வயல் நிலத்தையா அல்லது வறண்ட நிலத்தையா?”

“பாக்கியமுள்ள பகவானே, அந்த விவசாயி செழிப்பான வயலையே முதலில் விதைப்பதற்கு தேர்ந்தெடுப்பார். இரண்டாவதாக ஓரளவு செழிப்பான வயலைத் தேர்ந்தெடுப்பார். சிலவேளை அந்த வறண்ட பூமியில் நெல் விதைக்கவும் கூடும் விதைக்காமல் இருக்கவும் கூடும். ஒருவேளை அவர் வறண்ட நிலத்தில் விதைத்தாலும் கால்நடைகளுக்கு உணவாக இருக்கட்டுமே எனும் நோக்கத்தில் விதைப்பார்.”

“புண்ணியமிகு காமணீ, அந்த விவசாயி முதலில் எந்நிலத்தை விதைப்பதற்கு தேர்ந்தெடுக்கின்றாரோ அந்த செழிப்புமிக்க வயலைப் போன்றவர்களே, எனக்காக துறவறம் மேற்கொண்ட

பிக்கு பிக்குணீயர். நான் அவர்களுக்கே (முதலில்) தர்மத்தினை போதிப்பேன். (என்னால் போதிக்கப்படும்) இந்த தர்மம் முதல், இடை, கடை எனும் முப்பகுதிகளும் தர்ம உய்த்துணர்வையே (மோட்சத்தினையே) இலக்காக கொண்டதாகும். நன்கு ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தி பொருள் தருவதாக விளங்குவதாகும். (சாத்தங்) அர்த்தங்கள் நன்கு தோன்றும் வகையிலான கூற்றுக்களைக் கொண்டதாகும் (சப்பியஞ்ஜனங்). முழுமையாகவும் பரிபூரணமாகவும் (கேவல பரிபுண்ணங்), பரிசுத்தமான உத்தம வாழ்வினை (பரிசுத்தங் ப்ரங்மசரியங்) (மோட்சத்தினையே) இலக்காக கொண்டதாகும்.

என்னிடம் துறவறத்தினை மேற்கொள்ளும் பிக்கு பிக்குணீ எனும் சீடர்கள் என்னை ஒளியாகக் கொண்டே இல்லற வாழ்வை துறந்து துறவை மேற்கொண்டார்கள். என்னை தமது ஒரே புகலிடமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னை அபயமாகக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள். என்னை பாதுகாப்பாகக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

புண்ணியமிகு காமணீ அந்த விவசாயி இரண்டாவதாக விதைக்கும் ஓரளவு செழிப்பான வயலைப் போன்றவர்களே எனது இல்லற சீடர்கள். அவர்களுக்கும் நான் முன்னர் குறிப்பிடத்தினைப் போன்று தர்மத்தினை போதிப்பேன். அவர்களும் என்னை ஒளியாகக் கொண்டே என் சீடர்களாக இருக்கின்றனர். என்னை புகலிடமாகக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். என்னை அபயமாகக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள். என்னை தமது பாதுகாப்பாகக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

புண்ணியமிகு காமணீ, வறண்ட செழிப்பற்ற வயல் எத்தகைதோ பிற சமயத்தவர்கள் எனக்கு அவ்வாறானவர்களே. அவர்களுக்கும் நான் முன்னர் குறிப்பிட்டதைப் போன்றே தர்மத்தினை போதிப்பேன்.

ஏனென்றால் அவர்கள் இந்த உத்தம தர்மத்தினை ஒரு சொல்லையாவது செவிமடுத்து அர்த்தத்தினை அறிந்து உணர்ந்து கொள்வார்களாயின் அது அவர்களுக்கு நீண்ட காலத்திற்கு நன்மையை விளைவிப்பதனாலாகும்.”

(கெத்தாபம சூத்திரம்)

இதன் மூலம் பாக்கியமுள்ள புத்த பகவான் தம் துறவற சீடர்கள் மீது இத்தனை கவனம் செலுத்தியதற்கான காரணத்தை உணர முடியும். எனினும் இந்த விடயத்தினை தவறாக புரிந்துக் கொண்டு புத்த பகவான் துறவறம் பூண்ட சங்கையருக்கே தர்மத்தினை போதித்தார், இல்லற வாழ்வை வாழும் எமக்கல்ல என்று மூடத்தனமாக சிந்திக்கக் கூடாது. இந்த தர்மம் சிந்தனை செய்யும் திறன் கொண்ட ஞானமுள்ள சத்புருஷர்களுக்காக போதிக்கப்பட்டதாகும். அவர் இல்லறத்தாராகட்டும் இல்லை துறவறத்தாராகட்டும் சத்தர்மத்தினை நன்கு உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள முடியுமாயின் அவரால் இந்த அபாயகரமான சன்சாரத்திலிருந்து நிரந்தரமாக விடுதலை அடைய முடியும். அவருக்கு தேவைப்படுவதெல்லாம் இந்த தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதற்கான திறமையாகும். அந்த திறமை எவ்வாறானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதனை புத்த பகவான் பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தர்மத்தினை செவிமடுப்பவர் தன்னுள் ஆறு வகையான பிரதான காரணிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளல் அவசியமாகும். அவையிருந்தால் மாத்திரமே அவரால் இந்த தர்மத்தினை தெளிவாக உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள முடியும்.

அவையாவன :

01. ததாகதரால்(எவ்வித குரு உபதேசங்களும்இன்றி) உறுதி செய்யப்பட்ட ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு போதித்தருளிய இந்த தர்மம் என்றால் என்ன? என்று அவருள் தர்மத்தினை அறிந்துக் கொள்வதற்கு பெரும் அவசியம் இருக்க வேண்டும்.
02. தர்மத்தினை செவிமடுக்கும் போது புற விடயங்களை நினையாது தர்மத்தினை மாத்திரம் கூர்ந்து செவிமடுக்க வேண்டும். (சோதங் ஓதஹதி)
03. 'நானும் இந்த உத்தம தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வேன்' எனும் திடமான இலட்சியத்துடன் தர்மத்தினை செவிமடுக்க வேண்டும். (அஞ்ஞாயசித்தங் உபட்டபேதி)
04. தான் செவிமடுக்கும் தர்மத்தின் அர்த்தங்களை நன்கு புரிந்துணரந்துக் கொள்ள வேண்டும். (அத்தங் கண்ஹாதி)
05. தர்மத்தினை செவிமடுக்கும் போது தர்ம விடயங்களை தவறாக புரிந்துக் கொள்வதால் அவசியமற்ற பிரச்சினைகள் தோன்றுமாயின் அவற்றை கைவிட வேண்டும். (அனத்தங்ரிஞ்சதி)

உதாரணமாக உலகம் எனும் சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோம். உலகம் என்பது அழிந்தொழிந்து போவதாகவே தர்மத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனினும் அந்த வார்த்தையை (உலகம்) ஒருவர் தவறுதலாக புரிந்துக் கொண்டு உலகத்திற்கு முடிவு இருக்கிறதா? உலகத்தின் ஆரம்பம் எப்போது? உலகம்

முடிவற்றதா என்பன தொடர்பாக ஆராய முற்பட்டால் அவர் தர்மத்திலிருந்து விலகி புற விடயங்களுள் தம்மை சிக்க வைத்துக் கொண்டவராவார்.

06. தர்மத்தினை உய்த்துணரும் பொருட்டு மீண்டும் மீண்டும் செவிமடுத்த தர்மத்தினை தன்னுள் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.
(அனுலோமிகா கந்தியா சமன்னாகதோ ஹோதி)
(சுஸ்ஸுசதி சூத்திரம்)

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டுமாயின் ஆரிய சீடனிடம் இந்த ஆறு விடயங்களும் இருத்தல் அவசியமாகும். தன்னுடைய அனுபவமாக தன்னுள் நிலைக் கொள்ளும் வரை தர்மம் தனக்கு புறம்பான விடயமாகவே இருக்கும். தனக்கே உரியதன்று. தான் உணராத ஒன்றாகும். இந்நிலையிலிருந்து மீண்டு தர்மம் தமது அனுபவமாகும் போது தர்மத்தினை தம்முடையதாக உணர முடியும். தர்மம் தனக்குரியதாகும். தன்னால் நன்கு உணர்ந்துக் கொள்ளக் கூடியதாகும்.

தர்மத்தினை நன்கு செவிமடுத்து அதனை ஏற்றுக் கொண்டு வார்த்தையினால் பழக்கப்படுத்துவதன் மூலம் அந்த தர்மத்தினை (மனசானுபெக்கிதா) நன்கு அறிவினால் ஆராய்வதன் மூலம் தர்மத்தினுள் குறிப்பிடப்படும் விடயங்களை உள்ளதை உள்ளவாறு உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதன் மூலம் (திட்டியா சுப்படிவித்தா) மிகவும் அரிதாக கிடைக்கும் பகவானது சீடர் நிலையின் உன்னத பலனை அடையலாம்.

04. ஏகாயனோ அயங் பிக்கவே மக்கோ, சத்தானங் விசுத்தியா சோக பரித்தவானங் சமதிக்கமாய,

துக்க தோமனஸ்ஸானங் அத்தங்கமாய, ஞாயஸ்ஸ அதிகமாய, நிப்பாணஸ்ஸ சச்சிகிரியாய

௦4.பதவீளக்கம்

ஏகாயனோ - சன்சாரத்தில் இருந்து நீங்குவதற்காக இருக்கும் ஒரே ஒரு, **அயங்** - இந்த (நால் சதிபட்டான) தர்மமானது, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **மக்கோ** - மார்க்கமாகும். **சத்தானங்** - கிலேசங்களினால் அசுத்தமடைந்து சன்சாரத்துக்கத்தில் மூழ்கியிருக்கும் உயிர்களுக்கு **விசுத்தியா** - அந்த கிலேசங்களில் மீண்டு பரம பரிசுத்த நிலையை அடைவதற்காகவும், **சோக பரித்தவானங்** - துக்கதினால் அழுது புலம்பிக் கொண்டிருக்கும் உயிர்களுக்கு **சமதிக்கமாய** - அந்த துக்கங்கள், அழுகை புலம்பல்கள் என்பனவற்றிலிருந்து நீங்கும் பொருட்டு, **துக்க தோமனஸ்ஸானங்** - உடல் உள துக்கங்களினால் சொல்லொன்னா துயர் அனுபவிக்கும் உயிர்களுக்காக, **அத்தங்கமாய** - அந்த உடல் உள துக்கங்களில் இருந்து நீங்கும் பொருட்டும், **ஞாயஸ்ஸ** - நாற்பேருண்மைகள் எனப்படும் தர்மத்தின் உயர் தத்துவத்தினை, **அதிகமாய** - தாமே உறுதிபடுத்தி உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதற்காகவும், **நிப்பாணஸ்ஸ** - சன்சார துக்கத்தினை தோற்றுவிக்கும் காரணியாகிய வேட்கையினை (உய்த்துணரும் ஞானத்தினால்) அழித்து நிரந்தர பேரின்பமான மோட்ச சுகத்தினை, **சச்சிகிரியாய** - தம் முழு மனதினால் உறுதிப்படுத்துவதற்காகவும் இருப்பதாகும்.

௦4.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த (நால்வகை சதிபட்டானம்) தர்ம மார்க்கமானது, சன்சாரத்தில் (பிறிவிப்பயணத்தில்) இருந்து நீங்குவதற்காக இருக்கும் ஒரேயொரு வழியாகும்.

(இந்த மார்க்கமானது) கிலேசங்களினால் அசுத்தமடைந்து அதன் காரணமாக சன்சாரத்துக்கத்தில் விழுந்திருக்கும் உயிர்களுக்கு அந்த கிலேசங்களில் இருந்து நீங்கி பரம பவித்திர நிலையை அடைவதற்காகவும்; துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு அழுது புலம்பிக்கொண்டிருக்கும் உயிர்களுக்கு அவ் துக்கங்கள், அழுகை, புலம்பல்கள் என்பனவற்றிலிருந்து மீளும் பொருட்டும்; உடல் உள ரீதியாக சொல்லொன்னா துயர் அனுபவிக்கும் உயிர்களுக்கு அந்த உடல் உள துக்கங்களில் இருந்து நீங்கும் பொருட்டும்; நாற்பேருண்மைகள் எனப்படும் தர்மத்தின் உயர் தத்துவத்தினை தாமே உறுதிப்படுத்தி உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதற்கும், சன்சார (பிறவித்) துக்கத்தினைத் தோற்றுவிக்கும் வேட்கையை (உய்த்துணர்ந்த ஞானத்தின் மூலம்) அழித்து நிரந்தர பேரின்பமாகிய உத்தம மோட்சத்தினை தம் மனதினாலேயே உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவும் உபகாரமாக அமையும்.

௦4. விபரம்

அனைத்து துக்கங்களையும் அழித்து பேரின்பமயமான மோட்சத்தினை உறுதி செய்வதற்கான ஒரேயொரு மார்க்கமாக புத்த பகவான் ஆணித்தரமாக மொழிந்த தர்மம் இந்த நால்வகை சதிபட்டானமாகும் (நால்விழிப்புணர்வு நிலைகளாகும்). பகவான் இந்த சதிபட்டானத்தினை மொழிவதற்கான ஒரே நோக்கம் உயிர்கள் அனைத்துவித துக்கங்களிலிருந்தும் நீங்குவதற்காகவே.

உயிர்கள் துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு வாழ்கின்றனர் எனும் விடயம் சந்தேகத்திற்கிடமன்று எம்மால் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியதாகும். 'ஐயோ...! துக்கம்' என புலம்பிக் கொண்டிருப்பதற்காக பகவான் வாழ்வியலின் இந்த உண்மையான இயல்பினை மொழியவில்லை. இந்த

யதார்த்தத்தினை முழுமையாக உய்த்துணர்ந்து நிரந்தரமாக இந்த துக்கத்திலிருந்து மீளுவதற்காகவே பகவான் இந்த தர்மத்தினை போதித்தார். அனைத்து துக்கங்களில் இருந்தும் நீங்கிய பேரின்பமயமான மோட்ச சுகத்தினை நுகர்ச்சிதற்காகவே பகவான் இந்த தர்மத்தினை போதித்தார். எனவே மோட்சத்தினை உறுதி செய்ய வேண்டுமாயின் பகவானால் நிகரற்ற ஞானத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மொழியப்பட்ட இந்த பரம கம்பீரமான தர்மத்தினை அறிவை முதற்கொண்டு சுயாதீனமான மனதுடன் கற்று தம் வாழ்விற்கு பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இந்த தர்மத்தில் எவ்வித இரகசியங்களோ, மர்மமான செயன்முறைகளோ இல்லை. தான் பௌத்தர் என கூறிக்கொண்டு பாவங்கள் செய்வோர்கள் சுவர்க்கத்திற்கு செல்வார்கள் என்றெல்லாம் இந்த தர்மத்தில் இல்லை. இந்த தர்மமானது நல்ல அறிவினை முதற்கொண்டு விழிப்புணர்வுடன் குழப்பங்களின்றி உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டியதாகும். புத்த பகவான் மொழிந்த இப் பகுதியைப் பாருங்கள்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த உலகில் மூன்று விடயங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை மூடி மறைத்திருப்பதாலேயே அவை நிலைத்திருக்கின்றன. அவை வெளிப்படையாகினால் அவை நிவவியிருக்காது.

01. பெண் தன் உடலை மறைத்து வைத்திருக்கும் வரை அவள் சிறப்புடையவள். அவள் தன்னை நிராவரணப்படுத்திக் கொண்டால் அவளது சிறப்பு அழிந்துவிடும்

02. பிராம்மணர்களின் மந்திரங்களை இரகசியங்களாக மறைத்து வைத்திருப்பதனாலேயே அவை நிலவுகின்றன.

03. மூட பார்வைகளின்* நிலவுகை (சத்தியம்மேலோங்காதவாறு) மறைத்திருப்பதாலேயே நிலவியிருக்கின்றது. மூட பார்வைகளின் உண்மை நிலை வெளிப்படையாக்கினால் அவற்றின் நிலவுகைக்கு அதுவே ஆபத்தாகும். எனினும் புண்ணியமிகு பிக்குகளே, உலகில் இன்னும் மூன்று விடயங்கள் இருக்கின்றன. அவை வெளிப்படையாக்கினால் பிரகாசிப்பவையாகும். மூடி மறைப்பதினால் அல்ல.

01. சந்திரன் பிரகாசிப்பது வெளிப்படையாக தென்படும்போதுதான். (கருமேகங்களால் மூடப்படும் போது சந்திரன் பிரகாசிக்காது)

02. சூரியன் வெளிப்படையாக தென்படும்போதுதான் பிரகாசிக்கும் (மேகங்களால் மூடப்படும் போது சூரியன் பிரகாசிக்காது)

03. ததாகதரால் உய்த்துணரப்பட்டு, அதியுயர் ஞானத்தினால் மொழியப்பட்ட இந்த தர்மமும் ஒழுக்கமும் வெளிப்படையாகும் போதே பிரகாசிக்கும். சத்தியம் என்பது மூடி வைப்பதால் பிரகாசிப்பதல்ல.

(படிச்சன்ன சூத்திரம்)

இந்த தர்மத்தின் உற்கருத்துக்களை சூத்திர போதனைகளின் மூலம் நன்கு கற்றறிந்து அறிவினால் ஆராய்ந்து தெளிதல் மிக அவசியமாகும். ஞானமுள்ள மனிதனால் உறுதிபடுத்திக் கொள்ளக் கூடிய தர்மத்தினையே புத்த பகவான் போதித்தார். எனவே சதிபட்டானத்தினை விருத்தி செய்வதால் உறுதிப்படுத்தக் கூடிய உத்தம மோட்சம் தொடர்பாகவும் புத்த பகவானது தர்மத்தின் மூலம் அறிந்துக் கொள்ள

*. அரும்பத விளக்க பகுதியைக் காண்க

வேண்டும். ஒரு சமயம் இராத எனும் தேரருக்கு மோட்சம் தொடர்பாக பகவான் பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

“புண்ணியமிகு இராத, இந்த உருவங்கள், நுகர்ச்சி, சமிக்ஞை, சங்ஸ்காரங்கள், விஞ்ஞானம் எனும் ஐவகை உபாதானஸ்கந்தங்கள்* தொடர்பாக அறியாமையால்தோன்றிய பேராசையை மெய்ஞானத்தினால் உடைத்தெறியுங்கள். அழித்து விடுங்கள். மீண்டும் ஒருபோதும் அந்த மாயைக்குள் சிக்கிவிடாதீர்கள். வேட்கையை அழிப்பதற்காக இந்த கம்பீர தர்மத்தினை பின்பற்றுங்கள். இவ்வாறாக வேட்கையை அழிப்பதே உத்தம மோட்சமாகும். (தண்ஹக்கயோ ஹி ராத நிப்பாணங்)

மோட்சம் என்பது நாம் தியானிக்கும் போது தோன்றும் மர்மமானதொன்றல்ல. தம் முதல் போதனையிலேயே பகவான் இதனை நன்கு விபரித்து இவ்வாறாக மொழிந்துள்ளார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, துக்க அழிவு எனப்படும் (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞானத்தினால் உறுதிப்படுத்த வேண்டிய) ஆரிய சத்தியம் இதுவே. (காம தண்ஹா, பவ தண்ஹா, விபவ தண்ஹா என்றிருக்கும்) இந்த வேட்கையை இனி ஒருபோதும் தோன்றா வண்ணம் அழித்துவிடுவதாகும். நிரந்தரமாகவே கைவிட்டுவிடுவதாகும். இல்லாமல் செய்வதாகும். நிரந்தரமாகவே அதிலிருந்து விடுதலையடைவதாகும். அதன் மீது உள்ள விருப்பினை துறந்துவிடுவதாகும்” (தம்மசக்கப்பவத்தன சூத்திரம்)

இந்த யதார்த்த உய்த்துணர்வின் பின் வேட்கையினால் முழுமையாக விடுதலையடைந்த மனதிலிருக்கும்,

*. அரும்பத விளக்க பகுதியைக் காண்க

வரையறையற்ற ஷாந்த நிலையை பகவான் பின்வருமாறு மொழிந்துள்ளார்.

**“உதபின்து யதாபி பொக்கரே
பதுமங் வாரி யதா ந லிப்பதி
ஏவங் முனி னோ பலிப்பதி
யதிதங் திட்ட சுதங் முதேசு வா”**

வேட்கையினால் நிரந்தரமாக விடுதலையடைந்த முனிவர் எதன் மீதும் பற்றுடையவராகார். காண்பவை, கேட்பவை, முகருபவை, சுவைப்பவை, ஸ்பரிசிப்பவை, மனதில் தோன்றும் எண்ணங்கள் எனும் எவற்றின் மீதும் அகத்தினுள் எவ்வித ஓட்டுதலும் பற்றுதலும் இல்லாதவராவார்.

உவமையொன்றைக் கூறினால் தாமரையிலையில் தங்கியிராத நீர்த்துளியைப் போன்று, மலரிதழில் தங்கியிராத நீர்த்துளியைப் போன்று அந்த பரம பவித்திரமான உள்எம் எதன் மீதும் தங்கியிராது.

(ஜரா சூத்திரம்)

மோட்சத்தினை உறுதி செய்த முனிவரது உளச்சமாதி சாதாரணமானதன்று. அது உயர் விழிப்புணர்வுடனும் உயர் இனங்காணலுடனும் கூடிய உள ஒன்றிணைவாகும். அதிலும் சமிக்ஞை (இனங்காணல்) இருக்கின்றது. அதுவே நிரோத சஞ்ஞா எனப்படுகின்றது. நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பேராசையினால் அனைத்துக் கொண்ட அனைத்து உணர்வுகளும் அழிவதால் அனைத்து உலகங்களையும் மீறிச் சென்றதால் தோன்றும் பேரின்ப நிலையாகும். தான் தன்னுள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட உயர் ஞானத்தினாலும் உயர் விழிப்புணர்வினாலும் அனுபவிக்கக் கூடிய அதி ஷாந்தமான பேரின்ப நிலையாகும்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, எத்தகைய உலகங்கள்

தொடர்பாகவும் எவ்வித இனங்காணல்களுக்கும் உட்படாத, எனினும் சிறந்த சமிக்ஞையுடன் அனுபவிக்கப்படும் அந்த உளச்சமாதியினுள் இவ்வாறானதொரு நிலையே இருக்கிறது.

“ஏதங் சன்தங், ஏதங் பணீதங், யதிதங் சப்ப சங்கார சமதோ, சப்பூபதிபடிநிஸ்ஸக்கோ. தண்ஹக்கயோ நிரோதோ நிப்பாணங்”

இந்த உளச் சமாதியானது மிகவும் ஷாந்தமானதொரு நிலையாகும். தண்மைபொருந்திய இன்பமயமான நிலையாகும். நிரந்தரமான நிம்மதியான நிலையாகும். துக்கத்திற்கு காரணமாக விளங்கிய அனைத்து சங்ஸ்காரங்களும் (காரண காரியங்களும்) அழிந்த நிலையாகும். அனைத்து கிலேசங்களில் இருந்தும் மனம் நிரந்தரமாக விடை பெற்ற நிலையாகும். அனைத்துவிதமான வேட்கைகளும் அழிந்துபோன நிலையாகும். தண்ஹா (வேட்கை) நிரந்தரமாக இல்லாமல் போனதால் பெற்ற நிரந்தரமாக அமைதியடைந்த உத்தம, பேரின்ப நிலையாகும்.

(துதிய சமதி சூத்திரம்)

நிரந்தரமாக விடுதலையடைந்த இந்நிலையை எவரேனும் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமாயின் அவர், புத்த பகவானால் எவ்வித ஐயங்களுமின்றி சூரிய சந்திரனை சுட்டிக்காட்டுவதைப் போன்று மோட்சத்திற்கான ஒரே மார்க்கமாக சுட்டிக்காட்டப்பட்ட சதிபட்டானத்தினை கற்றுத் தெளிதல் மிக அவசியமாகும். அதனை விருத்தி செய்தல் மிக மிக அவசியமாகும்.

அவ்வாறில்லாமல் மோட்சம் என்பது பிரார்த்தனைகளினால், மந்திரங்களினால், வரத்தினால் பெற்றுக் கொள்ள முடியாததாகும். சுருங்கக் கூறினால் புத்த பகவானல் ஒரே மார்க்கமாக ஆணித்தரமாக கூறிய இந்த தர்மத்தினாலன்றி

வேறு எந்த வழிமுறைகளினாலும் இந் நிலையை அடைய முடியாது.

05.01 யதிதங் சத்தாரோ சதிபட்டானா. கதமே சத்தாரோ? இத பிக்கவே, பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. ஆதாபி சம்பஜானோ, சதிமா, வினெய்ய லோகே அபிஜ்ஜா தோமனஸ்ஸங்.

05.01 பதவிளக்கம்

யதிதங் - இந்த சன்சாரத்திலிருந்து மீள்வதற்காக விளங்கும் ஒரே மார்க்கம், **சத்தாரோ சதிபட்டானா** - இந்நான்கு வகையான சதிபட்டான தர்மங்களாகும், **கதமே சத்தாரோ** - இந்நால்வகை சதிபட்டான தர்மங்கள் என்றால் என்ன?, **இத** - இந்த தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொண்டு இந்த சன்சாரத்திலிருந்து விடுதலை பெற விரும்பும், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு, **காயே** - நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய இந்த சரீரத்தில், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடலின் உண்மை நிலை தொடர்பான விழிப்புணர்வுடன். **விஹரதி** - வசித்தல், **ஆதாபி** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான பலத்த வீரியத்துடன், **சம்பஜானோ** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான அறிவுடன், **சதிமா** - உடல் தொடர்பாக நன்கு நிலைக்கச் செய்த விழிப்புணர்வுடன், **லோகே** - அஞ்ஞானத்தினால் ஒழுங்கமையப்பட்ட 'துக்கம்' எனும் உலகத்தில், **வினெய்ய** - இல்லாமல் செய்துக் கொண்டு, **அபிஜ்ஜா** - அறியாமையினால் தோன்றிய ஆசையினையும், **தோமனஸ்ஸங்** - அறியாமையினால் தோன்றிய துக்கத்தினையும்.

05.01 பொருளுரை

இந்த சன்சாரத்திலிருந்து (பிறவிப்பயணத்திலிருந்து) விடுதலையடைவதற்காக இருக்கும் ஒரேயோரு மார்க்கம்

இந்த நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகளாகும். இந்த நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகள் எனும் தர்ம மார்க்கம் எது?

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்து சன்சாரத்திலிருந்து விடுதலை பெற விரும்பும் பிக்கு, கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான வீரியத்துடன், கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான அறிவுடன், உடல் தொடர்பாக நன்கு நிலைக்கச்செய்த விழிப்புணர்வுடன் அஞ்ஞானத்தினால் தோற்றம் பெற்ற துக்கமாகிய உலகின் அறியாமையால் தோன்றிய விருப்பு வெறுப்பு என்பன துறந்து நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய இந்த உடலின் உண்மைநிலையை (யாதார்த்த இயல்பினை) உய்த்துணர்வுடன் அவதானித்துக் கொண்டு வசிப்பார்.

05.01 வீபரம்

உடல் என்றால் என்ன?

நால்வகை சதிபட்டானத்தின் அதாவது நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகளின் முதலாவது வகையான காயானுபஸ்ஸனம் தொடர்பாகவே மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உடல் தொடர்பாக நாம் அறிந்துக் கொள்வது மனதை அறிந்துக் கொள்வதிலும் பார்க்க இலகுவானது. உடலை எம் கண்களால் காண முடிகின்றது. எனவேதான் புத்த பகவான் முதலில் இந்த உடல் தொடர்பாக விழிப்புணர்வை நிலைநிறுத்தும் காயானுபஸ்ஸனத்தினை மொழிந்தருளினார். உயிர்கள் அறியாமையால் ஏமாற்றமடைந்திருக்கும் இந்த உடல் தொடர்பாக புத்த பகவானது ஞானம் எத்தகையது என்பதனை அவதானியுங்கள்.

“இந்த உடல் பட்டவி (மண்ணாகும் இயல்பிலானவை), ஆபோ (நீருடன் கலந்துவிடும் இயல்பிலானவை), தேஜோ

(வெப்பத்திற்குரிய இயல்பிலானவை), வாயோ (காற்றுடன் கலந்துவிடும் இயல்பிலானவை) எனும் நால்வகை தாதுக்களினாலேயே தோற்றம் பெற்றுள்ளது. அதன் காரணமாக அழிந்தொழிந்து போவதாலேயே இந்த உடல் **உருவம்** எனப்படுகின்றது. இந்த உடல் பெற்றோர்களின் சேர்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்றதாகும். இந்த உடல் உண்ணும் உணவு, பருகும் பானங்கள் என்பனவற்றால் நிலைத்திருப்பதாகும். தேய்த்தல், வருடுதல் போன்றன செய்தே இந்த உடலை பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். எனினும் சீக்கிரமாகவே அழிந்துவிடும், சிதறிவிடும், உடைந்துவிடும் இயல்பிலானதாகும். அநித்தியமாகும் (நிலையற்ற) நியதிக்கு உட்பட்டதாகும்.”

(மஹா சகுளுதாயீ சூத்திரம்)

இந்த உடல் முதுமையை உடைமையாகக் கொண்டதாகும். நோய் நொடிகள் தோன்றுவதற்கு எப்போதும் தயார் நிலையில் இருப்பதாகும். தற்காலிகமானதாகும். அறுவருக்கத்தக்கவற்றை வடித்துக் கொண்டு அழிந்து போகும் இயல்பிலானதாகும். உண்மையிலேயே இந்த உடல் எனும் வாழ்க்கை மரணத்துடன் முடிவு பெறுவதாகும். ஒருநாள் புத்த பகவானது சிரத்தை மிகுந்த இல்லற சீடரான 'நகுலபிது' என்பவர் புத்த பகவானைக் காண வந்து இவ்வாறாக கூறினார்.

“பாக்கியமுள்ள பகவானே, நான் இப்போது நன்கு முதுமையடைந்துவிட்டேன். எனது வயது நன்கு முதிர்ந்துள்ளது. எனது உடல் அருவறுக்கத்தக்கவாறு முதுமையினால் பாதிப்படைந்துள்ளது. எந்நேரமும் நோய்களால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளேன். பகவானே சங்கையரை கண்டு உரையாடுவதன் மூலமே எனது மனம் சந்தோஷமடைகின்றது. ஆனால் இப்போது நோய் மற்றும்

முதுமை காரணமாக என்னால் சங்கையரைக் காண வர முடியவில்லை. எனவே பாக்கியமுள்ள பகவானே, எனக்கு நன்மை பயக்கும் வகையிலான மன அமைதியை ஏற்படுத்தும் வகையிலான அறிவுரையை சொல்லுங்கள்”

“புண்ணியமிகு உபாசகரே, நீங்கள் கூறிய கருத்து முற்றிலும் உண்மையாகும். இந்த உடல் எந்நேரமும் நோய் நொடிகளை ஏற்பதற்கு தயார் நிலையிலேயே இருக்கின்றது. தோலினால் போர்த்தப்பட்டிருக்கும் இந்த உடல் முட்டையைப் போன்று எந்நேரம் வேண்டுமானால் உடைந்து சிதறிப்போகும் இயல்பிலானதாகும். எனவே புண்ணியமிகு உபாசகரே, இத்தகைய இயல்புடைய உடலைப் பயன்படுத்துபவர்கள் ஒரு நொடியாவது தம் சுகாதாரம் தொடர்பாக பெருமிதம் கொள்வார்களாயின் அது அவர்களது அறியாமையாகும். எனவே உபாசகரே நான் சொல்லும் இவ் விடயத்தினை நன்கு மனதில் பதித்துக் கொள்ளுங்கள். நோய்நொடிகளை உடைமையாகக் கொண்ட இந்த உடல் வேண்டுமானால் நோய்களால் பீடித்துப் போகட்டும். ஆனால் என் மனதை நான் நோய்களில் இருந்துப் பாதுகாத்துக் கொள்வேன் என்று”

(நகுலபிது குத்திரம்)

மாகந்திய எனும் ஒரு அந்தணருக்கு பொற்சிலையைப் போன்ற அழகிய தோற்றமுடைய ஒரு மகள் இருந்தாள். தம் மகளைப் போன்ற அழகுடைய ஒரு ஆண்மகனுக்கே அவளை மணம் முடித்து வைக்க வேண்டும் என்று அந்த அந்தணப் பெற்றோர்கள் விரும்பினார்கள். ஒருநாள் மரநிழலில் தியானித்துக் கொண்டிருந்த பகவானைக் கண்ணுற்ற அவர்கள் தம் திருமகளுக்கு துணைவராக வரத் தகுதியுடைவர் இந்த துறவியே, என எண்ணி தம் மகளை நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு பகவானிடம் சென்று எவ்வித தயக்கமுமின்றி தம் கருத்தினை தெரிவித்தனர். அச் சமயம்

பகவான் அளித்த பதிலினால் அவ் இருவரும் ஞானப்பேற்று நிலைகளை அடைந்தனர்.

“புண்ணியமிக்கவர்களே, இந்த உடலில் நீங்கள் சாரமாக எதனைக் கண்டீர்கள்? உடலின் உண்மை நிலை என்ன? சீக்கிரமே உடைந்துபோகும் இயல்பிலான ஒரு மற்பாத்திரத்தில் அருவறுப்பான தூர்நாற்றமிகுந்த மலக்கழிவுகளை நிறைத்து அதன் வெளிப்புறத்தை வண்ணப்பூச்சுக்கள் பூசி அழகுபடுத்தியிருப்பதைப் போன்றதாகும். இத்தகைய இழிவான இயல்புடைய ஒரு உடலின் மீது எவ்வாறு விருப்பங்கொள்வது? சுருங்கக் கூறினால் இத்தகைய இழிநிலையுடைய உடலை பாதத்தினால் கூட ஸ்பரிசிக்க நான் விரும்பவில்லை”

(மாகந்திய சூத்திரம்)

உடலின் உண்மை நிலையை உணர்ந்துக் கொள்வது மிகவும் கடினமாகும். எனினும் ஒருவர் காயானுபஸ்ஸ-னத்தினை தொடர்ந்தும் பழக்கப்படுத்துவாராயின், விருத்தி செய்வாராயின் அவரால் உடலின் உண்மைநிலையை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள முடியும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

ஆதாபி என்றால் என்ன?

தன்னுள் உறைந்திருக்கும் கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான வீரியம் என்பதானது (ஆதாபீ) மிகுந்த முயற்சியுடனும் அறிவுடனும் தன்னுள்ளே தோற்றுவித்துக் கொள்ள வேண்டியதொரு திறமையாகும். பஞ்ச காமங்களின்* பின்னே இடைவிடாது அலைவதே மனதின் சாதாரண இயல்பாகும். அதற்கு காரணம் காமங்களினால் கிடைக்கும் சிறு சுகத்தினை

*. விருப்பத்தினை தோற்றுவிக்கும் இனிமையான, உருவங்கள், சப்தங்கள், வாசனைகள், சுவைகள், ஸ்பரிசங்கள் என்பன பஞ்ச காமங்கள் எனப்படும். தர்மத்தில் காமம் எனும் சொல் இவற்றையே குறித்து நிற்கின்றது.

மாத்திரமே கருத்திற் கொண்டு காமங்களை உபயோகம் செய்வதாகும். எனினும் ததாகதரின் சீடர் காமங்களின் மேலோட்டமாக தென்படும் சிறு சுகத்தினை கருத்திற் கொள்ளார். காமங்களினால் அனுபவிக்க நேரிடும் உடல் உள துக்கங்களை அறிவினால் ஆராய்ந்துப் பார்ப்பார். ஒருபோதும் நிறைவுபெறாத தாகத்தினைத் தோற்றுவிக்கும் காமங்களின் பின் செல்வதன் முடிவினை சாதாரண ஒருவரால் நினைத்துக் கூட பார்க்க முடியாது. காமங்களினால் திருப்தியடையும் தினத்தை சாதாரண ஒருவரால் நினைத்துக் கூட பார்க்க முடியாது. இந்த மாயைகளில் இருந்து நீங்குவதற்காக மனதை எவ்வாறு ஒழுங்குப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதனை சன்சாரத்திலிருந்து விடுதலையடைந்த மகா முனிவர்களான புத்தர்மார்களே போதித்தார்கள்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் சீடன் கழியும் இரவு பகல் எனும் காலங்களைப் பற்றி இவ்வாறு நினைக்க வேண்டும். ‘நான் எந்நேரம் வேண்டுமானாலும் மரணிக்கலாம். எனக்கு மரணம் சம்பவிக்கக் கூடிய வாய்ப்புக்களே அதிகம். மிருகங்களினால் எனக்கு மரணம் சம்பவிக்க வாய்ப்புக்கள் உண்டு. எதிரிகளின் சதிகளால் எனது மரணம் சம்பவிக்கலாம். திடீர் விபத்துக்களினால் நான் மரணமடையக் கூடும். நான் சாப்பிட்ட உணவு சமிபாடடையாமல் கூட எனது மரணம் நிகழலாம். உடலினுள் இருக்கும் ஏதேனும் நோய்கள் மேலோங்கி நான் மரணிக்கக்கூடும். கழியும் இவ் இரவு வேளை என் உயிர் போகாது என யாராலும் உத்தரவாதமளிக்க முடியாது. எனினும் என் மனதில் பல்வேறு வகையான கிலேசங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. அவை இன்னும் இல்லாமல் போகவில்லை. எனவே நான் மரணமடைவதற்கு முதல் சீக்கிரமாக எனது மனதை அகுசல தர்மங்களில் இருந்து நீக்கிக் கொள்வதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் அல்லவா?

இவ்வாறாக அவர் தம்முள் கிலேசங்கள் இருப்பதனை விரும்பமாட்டார். தோன்றிய அகுசலங்களை அழிப்பதற்காகவும் தோன்றியிராத அகுசலங்கள்* ஒருபோதும் தோன்றாமல் இருப்பதற்காகவும் தோன்றியிருக்கும் குசல** தர்மங்களை மென்மேலும் விருத்தி செய்துக் கொள்வதற்கும் தோன்றியிராத குசல தர்மங்களை தோற்றுவித்துக் கொள்வதற்கும் பலத்த வீரியம், பெரும் முயற்சி, பெரும் விழிப்புணர்வு என்பன தோற்றுவித்துக் கொள்வார். (துதிய மரண சதி சூத்திரம்)

சம்பஜான என்றால் என்ன?

உண்மையை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ளக்கூடியவாறு அறிவினால் ஆராய்தலே இதன் பொருளாகும். இது சாதாரண அறிவன்று. தன்னுள் ஏற்படும் அனைத்து மாற்றங்களையும் அவர் நன்கு அறிந்துக் கொள்வார். நந்த தேரரது கூர்மையான விழிப்புணர்வு தொடர்பாக புத்த பகவான் இவ்வாறாக மொழிந்துள்ளார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் நந்தனுள் இருப்பது இத்தகையதொரு விழிப்புணர்வடன் கூடிய அறிவாகும். அவர் தன்னுள் தோன்றுகின்ற (சுகம், துக்கம், நடுநிலை) நுகர்ச்சிக்கள் எவ்வாறு தோன்றுகின்றன என்பதனை நன்கு அறிவார். அந்த நுகர்ச்சிக்கள் எதன் காரணமாக நிலைத்திருக்கின்றன என்பதனையும் நன்கு அறிவார். அந்த நுகர்ச்சிக்கள் (பிறவிப்பெருங்கடலின் நிலவுகைக்கு உதவி செய்யாது) எவ்வாறு முடிவுறுகின்றன என்பதனையும் நன்கு அறிவார். தன்னுள் தோன்றும் அனைத்து விதமான சமிக்ஞைகளும் எவ்வாறு தோன்றுகின்றன என்பதனை நன்கு அறிவார். அந்த சமிக்ஞைகள் எதன் காரணமாக நிலைத்திருக்கின்றன

*. பேராசை, கோபம், அறியாமை என்பனவற்றால், சிந்தனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேசுதல், செயற்படுதல், நினைத்தல் என்பன அகுசலம் எனப்படும்.

** நிராசை, கோபமின்மை, நல்லறிவு என்பனவற்றால், சிந்தனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேசுதல், செயற்படுதல், நினைத்தல் என்பன குசலம் எனப்படும்.

என்பதனையும் நன்கு அறிவார். அந்த சமிக்ஞைகள் (பிறவிப்பெருங்கடலின் நிலவுகைக்கு உதவி செய்யாது) எவ்வாறு முடிவுறுகின்றன என்பதனையும் நன்கு அறிவார். மனதில் தோன்றுகின்ற அனைத்து சிந்தனைகளும் எவ்வாறு தோன்றுகின்றன என்பதனை நன்கு அறிவார். அந்த சிந்தனைகள் எதன் காரணமாக நிலைத்திருக்கின்றன என்பதனையும் நன்கு அறிவார். அந்த சிந்தனைகள் (பிறவிப்பெருங்கடலின் நிலவுகைக்கு உதவி செய்யாது) எவ்வாறு முடிவுறுகின்றன என்பதனையும் நன்கு அறிவார்.

(நந்த சூத்திரம்)

காரண காரிய நியதியை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ளும் வகையிலான அறிவும் விழிப்புணர்வும் இருக்க வேண்டும் என்பதனை நாம் இதன் மூலம் உணர்ந்துக் கொள்ள முடியும்.

சதிமா (விழிப்புணர்வு) என்றால் என்ன?

விழிப்புணர்வு என்றால் தர்மத்தினை உய்த்துணரும் பொருட்டு தன் மனதை விழிப்புடன் நிலைக்கச் செய்யும் திறனாகும். “புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ஆரிய சீடன் நல்விழிப்புணர்வுடன் கூடியவன் என எக் காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கூற முடியும்? அகுசலங்களை அழித்து குசலங்களை தன்னுள் தோற்றுவித்துக் கொண்டு சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றாற்போன்று தர்ம ஞானத்தினை தன்னுள் பொருத்திப் பார்க்கும் திறமை (பரமேன சதி நேபக்கேன) அவருள் நிலைத்திருக்கும். தான் செய்த அனைத்தையும் அவரால் நினைவு கூற முடியும். அவர் உடல் தொடர்பான உய்த்துணர்வு ஏற்படும் வண்ணம் காயானுபஸ்ஸனத்தில் ஈடுபடுவார்.

(குதிய விபங்க சூத்திரம்)

உலகம் என்றால் என்ன?

உலகம் தொடர்பாக அறிந்திராத அஞ்ஞான மாந்தர்கள் கொண்டிருக்கும் கருத்துக்களை புத்தர்மார்கள் கொண்டிருப்பதில்லை. நாம் உலகம் என்றவுடன் இந்த பூமி, சூரிய சந்திரன், நட்சத்திரங்கள், கடல் இவற்றைத்தான் நினைப்போம். நாம் உலகம் எனும் பெயரால் அறிந்துக் கொண்ட விடயங்களே அவையாகும். உண்மையிலேயே உலகம் என்றால் என்ன? உலகத்தின் உண்மையான பொருளை உணர்ந்தவர் லோகவிதூ குணம் படைத்த புத்த பகவானேயாவார். உலகம் என்றால் சூரிய சந்திரர்களைக் கொண்டது என எம்மைப் போன்று நினைத்திருந்த ரோஹிதஸ்ஸ எனும் பெயர்க் கொண்ட ஒரு தேவபுத்திரன், “உலகங்களின் முடிவைக் காண வேண்டும். அவ்வாறு உலக முடிவினை அறிந்துக் கொண்டால் மரணமில்லாத வாழ்வைப் பெறலாம்” எனும் கருத்தை கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் புத்த பகவானைக் காண வந்த அந்த தேவ புத்திரன் இவ் விடயத்தினை பகவானிடம் தெரிவித்தார்.

“புண்ணியமிக்க தேவ புத்திரனே, நான் உய்த்துணர்ந்துக் கொண்ட உண்மையான உலகமானது இவ்வாறாக பயணித்து முடிவைக் காண முடியாததாகும். நீங்கள் எதிர்பார்ப்பதைப் போன்று ஒருபோதும் பயணித்து உலகங்களின் முடிவைக் காண முடியாது. எனினும் உலகங்களின் உண்மை நிலையை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டுமாயின் உலகின் முடிவு வரை உய்த்துணரல் அவசியமாகும். (மாயைகள் நிறைந்த) மனதுடன் கூடிய ஆறடியளவிலுள்ள இந்த உடலிலேயே உலகம் இருக்கின்றது. உலக நிலவுகையை மீண்டும் மீண்டும் வடிவமைத்துக் கொடுக்கும் காரணம் இருப்பது அதனுள்ளேயே. அந்த காரணங்களை இல்லாமல் செய்வதன் மூலம் உலகத்திலிருந்து மீளும் வழியும் அதனுள்ளே

இருக்கிறது. அதற்காக பின்பற்ற வேண்டிய வழிமுறையும் அதனுள்ளேயே இருக்கிறது” (ரோஹிதஸ்ஸ சூத்திரம்)

ஒருசமயம் ஒரு பிக்கு உலகம் தொடர்பாக இவ்வாறானதொரு கேள்வியை புத்த பகவானிடம் கேட்டார்.

“பாக்கியமுள்ள பகவானே, உலகம் உலகம் என்று எல்லோரும் பேசும் இந்த உலகத்தின் உண்மையான அர்த்தம் என்ன?”

“புண்ணியமிகு பிக்குவே, அழிந்தொழிந்து போகும் இயல்புடன் கூடியதாலேயே (லுஜ்ஜதீதி லோகோ) உலகம் எனப்படுகின்றது” (லோக சூத்திரம்)

ஆனந்த தேரரும் ஒரு சமயம் அவ்வாறானதொரு கேள்வியை பகவானிடம் கேட்டார். அதற்கு பகவான் இவ்வாறானதொரு பதிலை அளித்தார்.

“புண்ணியமிகு ஆனந்த, உடைந்து அழிந்து போகும் ஏதேனும் இருக்குமாயின் அதுவே தர்மத்தில் உலகம் எனப்படுகின்றது. அழிந்துபோகும் இயல்பிலானவை எவை? கண் அழிந்தொழிந்து போகும் இயல்பிலானதாகும். கண்களுக்கு புலப்படும் உருவங்கள் அழிந்தொழிந்து போகும் இயல்பிலானதாகும். கண்களை அடிப்படையாக்க கொண்டு கண்ணில் தோன்றும் நுண்ணுணர்வு (சக்கு விஞ்ஞானம்) அழிந்தொழிந்து போகும் இயல்பிலானதாகும். இம் மூன்றும் (கண் உருவம் மற்றும் சக்கு விஞ்ஞானம்) ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் சுகம், துக்கம், நடுநிலை மனம் என்பன அனுபவித்தல், (நுகர்ச்சி) அழிந்தொழிந்து போகும் இயல்பிலானதாகும். இதேபோன்று காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் எனும் அறுவகைபொறிகளும் இதில் உள்ளடங்கும். இவையே அழிந்தொழிந்து போகும்

உடைந்து போகும் உலகங்களாகும்.

(பலோக தம்ம சூத்திரம்)

இன்னுமொரு சமயம் ஆனந்த தேரர் பகவானிடம் இவ்வாறாக வினவினார்.

“பாக்கியமுள்ள பகவானே, உலகம் வெறுமையானது (சுஞ்ஞோ லோகோ) என்பதன் உண்மையான அர்த்தம் யாது?”

“புண்ணியமிசு ஆனந்த உய்த்துணர்வுடன் உலகைக் காணும்போது ஆத்மமானதொன்றோ* (நிலையான இயல்புடையது) அல்லது ஆத்ம (நிலையான) இயல்புக்குரியதொன்றோ காண முடியாது. எனவேதான் ஆத்மம் மற்றும் ஆத்ம இயல்புக்குரியன எதுவும் இல்லாத காரணத்தினாலேயே உலகம் சூன்யமானது, வெறுமையானது என கூறப்படுகின்றது”

ஆனந்த, யதார்த்த உய்த்துணர்வுடன் எதனைக் காணும்போது ஆத்மமோ ஆத்மத்திற்குரியதோ இல்லையென கூற முடியும்?

(உய்த்துணர்வினால் தோன்றும் ஞானத்துடன்) கண்கள், கண்களுக்கு புலப்படும் உருவங்கள், கண்ணில் தோன்றும் விஞ்ஞானம் என்பனவற்றை அவதானிக்கும்போது, இவை காரணமாக சுகம், துக்கம், உபேக்கா எனும் நுகர்ச்சிகள் தோன்றுவதனைக் அவதானிக்கும்போது (காது, நாசி, நாவு, உடல், என்பவற்றையும் இவ்வாறே காணும்போது) மனதை அவதானிக்கும்போது, மனதில் தோன்றும் எண்ணங்களை அவதானிக்கும்போது, மனதின் நுண்ணுணர்வைக் காணும்

*.ஆத்மம் என்பது தம் வசத்தில் வைத்திருக்கக்கூடிய இயல்பாகும். அநாதம் என்றால் தம் வசத்தில் தனக்கு ஏற்றாவாறு வைத்திருக்க முடியாத இயல்பாகும்.

போது, மனதில் தோன்றும் சுகம், துக்கம், சுகதுக்கமற்ற நடுநிலை நுகர்ச்சிக்கள் என்பன அவதானிக்கும்போது, அவை ஒன்றில்கூட ஆத்மமானதொன்றையோ (தன் வசத்தில் வைத்திருக்கும் இயல்பு) ஆத்மத்திற்குரியதொன்றையோ காண முடியாது. எனவேதான் அவை (ஆத்மமானதொன்றையோ ஆத்மத்திற்குரிதொன்றையோ காண முடியாததால்) சூன்யமான, வெறுமையான உலகங்களாக கருதப்படுகின்றது.

(சுஞ்ஞலோக சூத்திரம்)

வினெய்ய லோகே அபிஜ்ஜா

அறியாமையினால் ஒழுங்கமைந்துள்ள புலன்கள் எத்தகையது என்பதனை நாம் இதுவரைக் கற்றுக் கொண்டோம். இந்த புலன்கள் கட்டுப்பாடுகளற்றதாகும். அறியாமையினாலும், அவதானமில்லாமையினாலும் மனதிற்கு தோன்றும் அனைத்தின் பின்னால் ஓடுவதே புலன்கள் கட்டுப்பாடுகளின்றி இருப்பதற்கு காரணமாகும். ஆசையும், கவலையும் தோன்றுவதற்கான காரணம் புலன்களின் அடக்கமில்லாமையாகும். இவ்வாறாக கட்டுப்பாடின்றி இருக்கும் வரை வற்றாத ஊற்றைப் போன்று பிறவிப்பயணம் தொடர்ந்துக் கொண்டே இருக்கும். இந் நிலையிலிருந்து மீள்வது இலகுவான விடயமல்ல. எனவே நாம் முதலில் புலனடக்கத்தினை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். கண், காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் என்பன அடக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

“புண்ணியமிகு மஹானாம, இந்த புலன்களை எவ்வாறு கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் ? (என அறிவாயா) மஹானாம, தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் சீடன் இவ்வாறாக நினைத்தல் வேண்டும். ‘அறிவின்றி சிந்தையை செயற்படுத்துவதாலேயே இந்த புலன்கள் கட்டுப்பாடின்றி இருக்கின்றன. அதன் காரணமாகவே ஆசையும் கவலையும்

தோன்றுகின்றன. அதன் காரணமாகவே இழிவான அகுசலங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன' என்று.

எனவே அவர் கண்ணால் உருவத்தினைக் காணும்போது (ஆசை, கோபம், கவலை போன்ற இழிவான கிலேசங்கள் தோன்றுவதற்கு உதவியாக அமையும்) அதன் நிமித்தங்களை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளமாட்டார். நிமித்தத்தின் ஒருசிறு பாகத்தினைக் கூட நினைவில் வைத்துக் கொள்ள மாட்டார். அகுசலங்கள் தோன்ற இடமளிக்காது கண்ணை பாதுகாத்துக் கொள்வார். (காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் எனும் அனைத்து புலன்களையும் இவ்வாறாக அறிவினால் ஆராய்ந்து கட்டுப்படுத்திக் கொள்வார்)

(சேக சூத்திரம்)

இதனை மேலும் விபரித்து பகவான் இன்னுமொரு சூத்திரத்தில் இவ்வாறாக மொழிந்துள்ளார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த நந்த பிக்கு கிழக்கு திசையை பார்க்க வேண்டும் என நினைத்தால் தம் முழு மனதினையும் செலுத்தி மிகவும் விழிப்புணர்வுடன் கிழக்கு திசையை பார்ப்பார். காரணம் என்ன? 'நான் இவ்வாறாக இத் திசையை பார்க்கும் போது ஆசை, கோபம் போன்ற இழிவான கிலேசங்கள் இந்த மனதில் தோன்ற இடமளிக்கமாட்டேன்' எனும் சிந்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டே அவர் அனைத்து திசைகளையும் பார்க்கின்றார்”

(நந்த சூத்திரம்)

புலனடக்கத்தினை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமானால் பலத்த விழிப்புணர்வு இருக்க வேண்டும் என்பதனை இதன் மூலம் நாம் உணர முடியும். நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகளில் விழிப்புணர்வினை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும்போது அறியாமையினால் தோன்றும் துக்கம்

எனும் உலகின் ஆசை, கோபம் என்பன துறந்து வாழ முடியும்.

05.2 வேதனாசு வேதனானுபஸ்ஸீ விஹரதி, ஆதாபீ சம்மபஜானோ, சதிமா, வினெய்ய லோகே அபிஜ்ஜா தோமனஸ்ஸங்

05.02 பதவீளக்கம்

வேதனாசு - ஸ்பரிசத்தினால் தோன்றிய வேதனைகள் (நுகர்ச்சிகள்) மீது, **வேதனானுபஸ்ஸீ** - அந்த வேதனைகளின்* (நுகர்ச்சிகளின்) உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **ஆதாபி** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான பலத்த வீரியத்துடன், **சம்மபஜானோ** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான அறிவுடன், **சதிமா** - நுகர்ச்சி தொடர்பாக நன்கு நிலைக்கச் செய்த விழிப்புணர்வுடன், **வினெய்ய** - இல்லாமல் செய்துகொண்டு, **லோகே** - அஞ்ஞானத்தினால் ஒழுங்கமையப்பட்ட 'துக்கம்' எனும் உலகத்தில், **அபிஜ்ஜா** - அறியாமையினால் தோன்றிய ஆசையினையும், **தோமனஸ்ஸங்** - அறியாமையினால் தோன்றிய துக்கத்தினையும்.

05.02 பொருளுரை

*. சுகம், துக்கம், சுகதுக்கமற்ற நிலை எனும் மூன்றும் தர்மத்தில் வேதனை எனும் பொதுச் சொல்லில் கூறப்பட்டுள்ளது. நாம் சுகம், துக்கம், சுகதுக்கங்களற்றவை எனும் அனுபவிப்புக்களை இங்கு நுகர்ச்சி எனும் சொல்லில் குறிப்பிட்டுள்ளோம். மணிமேகலை எனும் தமிழ் பௌத்த காவியத்திலும் நுகர்ச்சி எனும் சொல்லே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனை உணர்ச்சிகள் என்ற சொல்லினால் சுட்ட முடியாது. வாசகர்களின் புரிதலுக்காக நுகர்ச்சி, அனுபவிப்பு, வேதனை எனும் மூன்று சொற்களும் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பிக்கு, கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான வீரியத்துடன், கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான அறிவுடன், வேதனைகள் மீது நன்கு நிலைக்கச்செய்த விழிப்புணர்வுடன் அஞ்ஞானத்தினால் தோற்றம் பெற்ற துக்கமாகிய உலகின் அறியாமையால் தோன்றிய விருப்பு வெறுப்பு என்பன துறந்து ஸ்பரிசத்தினால் தோன்றிய இந்த வேதனையின் (உண்மைநிலையை) யாதார்த்த இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் அவதானித்துக் கொண்டு வசிப்பார்.

05.02 வீபரம்

வேதனை என்றால் உடலியல் ரீதியாக தோன்றும் வலி மாத்திரமல்ல. அதனிலும் பார்க்க ஆழமான கருத்து தர்மத்தில் வேதனை எனும் சொல்லிற்கு உண்டு. கண், காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் எனும் அறுவகை இந்திரியங்களினாலும் வேதனைகள் (நுகர்ச்சிகள்) தோன்றும். இந்த வேதனையானது சுகம், துக்கம், சுகமோ துக்கமோ அற்ற நடுநிலையான நிலை அதாவது உபேக்கா என எந்நேரமும் இந்த வேதனைகள் மாற்றமடைந்துக் கொண்டே இருக்கும். பாலி மொழியில் வேதனை என்பது நுகர்ச்சி, நுகர்ச்சி என பொருள்படும். வேதனை எனும் சொல் வெறும் துக்கத்தினை வெளிக்காட்டும் சொல் மாத்திரமல்ல. மனதிலே தோன்றும் சுகம், துக்கம், உபேக்கா எனும் நிலைகளை அனுபவித்தலே தர்மத்தில் வேதனை எனப்படுகின்றது. இந்த சொல் தொடர்பாக ஒரு சமயம் இரு அரஹத் உத்தமர்கள் இவ்வாறாக கலந்துரையாடினார்கள்.

“புண்ணியமிகு ஆவுசோ*, வேதனை வேதனை என எல்லோரும் பேசிக்கொள்கின்றனரே, உண்மையிலேயே

*. துறவறத்தில் தனக்குச் சமமானவர்களையும் தம்மை விட துறவினால் இளைமையானவர்களையும் விழித்துக் கூறும் ஒரு வார்த்தையாகும்.

வேதனை என்றால் என்ன?”

“புண்ணியமிக ஆவுசோ, ஏதேனும் அனுபவித்தல் எனும் பொருளிலேயே வேதனை என பேசிக்கொள்கின்றனர். எதனை நுகர்ச்சிது? சுகம் அனுபவித்தல், துக்கம் அனுபவித்தல், சுகம் துக்கம் அற்ற உபேக்கா நிலையை அனுபவித்தல்”

(மஹா வேதள்ள சூத்திரம்)

சுகம், துக்கம், நடுநிலை (உபேக்கா) எனும் வேறுபாடுகள் உடம்பினால் மாத்திரம் உணரப்படுவதில்லை. கண், காது, நாசி, நாவு, உடல் மனம் எனும் எல்லா பொறிகளின் மூலமும் நுகர்ச்சிகள் தோன்றிக்கொண்டே இருக்கின்றது. உண்மையிலேயே நுகர்ச்சிகள் தோன்றுவது மனதிலேயே. மனதில் தோன்றும் நுகர்ச்சி, மனதினால் ஏதேனும் இனங்காணல், விஞ்ஞானம் (நுண்ணுணர்வு) எனும் இவை இலகுவில் புரிந்துக் கொள்வதற்காக வேறுபடுத்தி பேசினாலும் இவை வேறு வேறாக இருப்பவையல்ல.

“புண்ணியமிக ஆவுசோ வேதனை (நுகர்ச்சி), சமிக்ஞை (மனதினால் ஏதேனும் ஒன்றை இனங்காணல்), இந்த மனம் (விஞ்ஞானம் அல்லது நுண்ணுணர்வு) எனும் மூன்றும் வேறு வேறாக இருப்பவையா? இவற்றை வேறுபடுத்திக் காட்ட முடியுமா?”

“புண்ணியமிக ஆவுசோ, நாம் வேதனை (நுகர்ச்சி) எனக்கூறுவதும், சமிக்ஞை (மனதினால் ஏதேனும் ஒன்றை இனங்காணல்) எனக்கூறுவதும் இந்த மனம் (விஞ்ஞானம் அல்லது நுண்ணுணர்வு) எனும் மூன்றும் வேறு வேறாக இருப்பவையல்ல. இவற்றை வேறுபடுத்திக் காட்டவும் முடியாது. ஆவுசோ ஒருவர் எதனை அனுபவிக்கிறாரோ அதனையே இனங்கண்டுக் கொள்வார். எதனை

இனங்கண்டுக்கொள்கிறாரோ அதனையே அறிந்துக்கொள்வார். இவை ஒன்றாக இணைந்து இருப்பவனவேயன்றி வேறு வேறாக இருக்காதவை. வேறுபடுத்திக் காட்ட முடியாதவை”

(மஹா வேதள்ள சூத்திரம்)

வேதனை (நுகர்ச்சி) உடனுக்குடன் மாற்றமடையும் இயல்பிலானதாகும். இதனை பாக்கிமுள்ள பகவான் இவ்வாறாக மொழிந்துள்ளார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பெரிய மழை பெய்கின்றது என நினைப்போம். அப்போது நிலத்தில் நீர்க்குமிழிகள் தோன்றும். ஒரு நீர்க்குமிழி மறையும் போது இன்னுமொன்று தோன்றும். இன்னுமொன்று தோன்றும் போது இப்போது தோன்றியுள்ளது மறையும். கண்கள் புலப்படும் ஒருவரால் நீர்க்குமிழிகள் தோன்றி மறைவதனை நன்கு காண முடியும். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நுகர்ச்சிானது நீர்க்குமிழியைப் போன்றதாகும். உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞானத்துடன் நுகர்ச்சியின் உண்மை நிலையை ஆராய்ந்துப் பார்க்கும் போது நுகர்ச்சி என்பது வெறுமையானது என்பதனையும் சாரமற்றது என்பதனையும், இழிவானது என்பதனையும் நன்கு உணர்ந்துக் கொள்ள முடியும். பிக்குகளே, நீர்க்குமிழியில் எதனை சாரமாகக் கொள்ள முடியும்?”

(பேண பிண்டும சூத்திரம்)

காரண காரிய நியதிக்கேற்ப நுகர்ச்சியை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ளும் பல முறைகள் தொடர்பாக புத்த பகவான் போதித்துள்ளார். பல்வேறு உவமைகளின் மூலம் பகவான் இந்த நுகர்ச்சியின் உண்மைநிலையை மொழிந்துள்ளார். உயிர்கள் அஞ்ஞானத்தில் மூழ்கியிருப்பதற்கான பிரதான ஒரு காரணியே இந்த நுகர்ச்சியாகும். நுகர்ச்சி என்பதன் உண்மையான பொருளை பெரும்பாலானோரால் உணர்ந்துக் கொள்ள முடியாமலேயே இருக்கின்றது. உடலில் ஏற்படும்

வேதனைகள் என்பன இலகுவாக உணர்ந்துக் கொண்டாலும் அறுவகை பொறிகளாலும் எந்நேரமும் மாற்றங்களுடன் கூடிய சுகம், துக்கம், உபேக்கா எனும் நுகர்ச்சி தோன்றும் முறையை உய்த்துணரந்துக் கொள்வது இலகுவானதல்ல. ஒருநாள் திம்பருகன் எனும் பெயர் கொண்ட ஒரு தவசி பகவானைக் காண வந்து இவ்வாறாக வினவினார்.

‘புண்ணியமிகு கௌதமரே, இந்த சுக துக்கங்கள் தான் செய்துகொண்டவையினால் தோன்றுவதா?’

‘திம்பருகனே அவ்வாறு கூற வேண்டாம்’

‘அப்படியாயின் கௌதமரே இந்த சுக துக்கங்கள் இறைவனின் விருப்பினால் தோன்றுவதா?’

‘திம்பருகனே அப்படியும் கூற வேண்டாம்’

‘புண்ணியமிகு கௌதமரே, இந்த சுக துக்கங்கள் தானாக தோன்றுவதா?’

‘திம்பருகனே அப்படியும் கூற வேண்டாம்’

‘அப்படியாயின் கௌதமரே இந்த சுக துக்கங்கள் என்று ஒன்று இல்லையா?’

‘திம்பருகனே, சுக துக்கங்கள் என்று இல்லாமலில்லை. இருக்கிறது’

‘அப்படியாயின் புண்ணியமிகு கௌதமரே, தாங்கள் சுகம் துக்கம் எனும் இரண்டும் இருப்பதாக அறியாதவரா? காணாதவரா?’

‘திம்பருக நான் சுகம் துக்கம் என்பன நன்றாக அறிந்தவராவேன். நன்கு காண்பவராவேன்’

‘புண்ணியமிகு கௌதமரே, எனக்கு விளங்கவில்லை. என்னால் புரிந்துக் கொள்ள முடியவில்லை. எனக்கு விளங்கும் படியாக புரிந்துக் கொள்ளும் படியாக எனக்கு அதனை போதிப்பீராக!’

‘திம்பருகனே ஏதேனும் நுகர்ச்சி இருக்குமாயின் அந்த நுகர்ச்சியே அதனை நுகர்பவருமாவார் (இதன் பொருளானது நுகர்ச்சிம் அதனை நுகர்ச்சிவரும் எனும் இரண்டும் ஒன்று என்பதாகும்). இவ் எண்ணம் இருக்கும்போது சுக துக்கங்களை தானே செய்ததாக பிழையான கருத்து தோன்றும். நான் இவ்வாறு கூற மாட்டேன். அதேபோன்று நுகர்ச்சி வேறு அதனை நுகர்ச்சிவர் வேறு என்றும் கூற மாட்டேன். இவ்வாறு கூறியவுடன் சுக துக்கம் புற நபரால் செய்யப்பட்டதாக தவறான கருத்து தோன்றும். நான் இவ்வாறும் கூற மாட்டேன்.

‘திம்பருகனே, இவ்வாறாக அந்தங்களில் இருந்து சிந்திக்கும்போது உண்மை எதுவென்று உணர்ந்துக் கொள்ள முடியாது. எனவேதான் ததாகதர் நடுநிலையான மார்க்கத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ளுமாறு தர்மத்தினை போதிக்கின்றார். அஞ்ஞானத்தின் காரணமாகவே சங்ஸ்காரங்கள் தோன்றுகின்றன எனும் முறைகளினூடே துக்கத்தனை தோற்றுவிக்கும் காரணகாரிய செயன்முறையை உய்த்துணர்ந்து நிரந்தரமாகவே இந்த படிச்சமுப்பாதத்திலிருந்து (காரண காரிய செயன்முறையிலிருந்து) நீங்குவதற்காகும்’

(திம்பருக சூத்திரம் - சங்.நி)

நுகர்ச்சி தொடர்பாக பகவான் மொழிந்தருளிய இந்த பகுதியை அவதானியுங்கள்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நுகர்ச்சி தொடர்பான உண்மை நிலையை இவ்வாறாக உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டும். நுகர்ச்சி ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்றதாகும். ஸ்பரிசத்தினுள் சுக நுகர்ச்சி தோன்றும் இயல்பு இருக்குமாயின் அது சுக நுகர்ச்சியைத் தரும். சுக நுகர்ச்சியைத் தரும் ஸ்பரிசம்* இல்லாமல் போனவுடனே அந்த சுக நுகர்ச்சியும் இல்லாமல் போகும். ஸ்பரிசத்தினுள் துக்க நுகர்ச்சி தோன்றக்கூடிய இயல்பு இருக்குமாயின் அது துக்க நுகர்ச்சியைத் தரும். அந்த துக்க நுகர்ச்சியைத் தரும் ஸ்பரிசம் இல்லாமல் போனவுடனே அந்த துக்கமும் தணிந்துவிடும்.

ஸ்பரிசத்தினுள் உபேக்கா (சுகமோ துக்கமோ அற்ற நடுநிலையான) நுகர்ச்சி தோன்றக்கூடிய இயல்பு இருக்குமாயின் அது நடுநிலையான நுகர்ச்சி தரும். அந்த உபேக்கா நுகர்ச்சியைத் தரும் ஸ்பரிசம் இல்லாமல் போனவுடனே அந்த நடுநிலையான நுகர்ச்சியும் இல்லாமல் போய்விடும்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நன்கு காய்ந்த இரு மரக் கம்புகளை எடுத்து நன்கு ஒன்றோடு ஒன்று உராயும்போது வெப்பம் தோன்றும். நெருப்பு தோன்றும். இவ் இரண்டு குச்சிகளையும் வேறுபடுத்தியவுடன் அந்த வெப்பம் தணிந்துவிடும் நெருப்பும் அணைந்துவிடும். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நுகர்ச்சியும் அத்தகையதே ஸ்பரிசம் உள்ளவரை நுகர்ச்சி இருக்கும். அந்த ஸ்பரிசம் இல்லாமல் போனவுடனே அந்த நுகர்ச்சியும் இல்லாமல் போய்விடும்.

(துதிய அஸ்ஸுதவந்து சூத்திரம்)

*. அறுவகை பொறிகள் மற்றும் புலன்கள் என்பவையும் மனமும் ஒன்று சேர்தலே ஸ்பரிசமாகும். -

கண் + உருவம் + நுண்ணுணர்வு = கண்ணின் ஸ்பரிசம்.

ஸ்பரிசம் என்றால் என்ன என்பதனை நாம் அறிந்திருத்தல் அவசியமாகும்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இரு காரணிகளால் விஞ்ஞானம் (நுண்ணுணர்வு) தோன்றும். கண் மற்றும் உருவம் எனும் இரு காரணிகளால் சக்கு விஞ்ஞானம் (கண்ணின் நுண்ணுணர்வு) தோன்றும். இந்த கண் மற்றும் உருவம் எனும் இரண்டுமே மாற்றமடைபவையாகும். அழிந்துபோகின்றவையாகும்.

நிலையில்லாதவையாகும். இவ்வாறான அநித்தியமான (நிலையற்ற) இரு விடயங்களின் சேர்க்கையால் தோன்றிய சக்கு விஞ்ஞானம் மாத்திரம் எவ்வாறு நிலையானதாகும்?

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக கண், உருவம், சக்கு விஞ்ஞானம் எனும் நிலையற்ற மூன்றின் சேர்க்கையே ஸ்பரிசம் எனப்படுகின்றது.

(குதிய த்வய சூத்திரம் - சங் நி)

அப்படியாயின் கண்ணின் ஸ்பரிசம் என்பது கண்களால் உருவங்களைக் காண்பதாகும். கண் உருவம் கண்ணில் நுண்ணுணர்வு என்பன சேர்ந்தாயிற்று என்றால் அங்கு கண்ணால் உருவத்தினைக் காண்பதென்பதே பொருளாகும். அதுவே ஸ்பரிசமாகும். நுகர்ச்சிக்கு அடிப்படைக் காரணி இந்த ஸ்பரிசமாகும்.

05.03 சித்தே சித்தானுபஸ்ஸீ விஹரதி, ஆதாபி, சம்பஜானோ, சதிமா, வினெய்ய லோகே, அபிஜ்ஜா தோமனஸ்ஸங்

05.03 பதவீளக்கம்.

சித்தே - நாமரூபங்களின் (அருவருவின்) காரணமாக தோற்றம் பெற்ற மனதின் மீது, **சித்தானுபஸ்ஸீ** அந்த மனம் தொடர்பான உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன்

கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **ஆதாபி** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான பலத்த வீரியத்துடன், **சம்பஜானோ** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான அறிவுடன், **சதிமா** - மனம் தொடர்பாக நன்கு நிலைக்கச் செய்த விழிப்புணர்வுடன், **வினைய்ய லோகே** - அஞ்ஞானத்தினால் ஒழுங்கமையப்பட்ட 'துக்கம்' எனும் உலகத்தில், **அபிஜ்ஜா** - அறியாமையினால் தோன்றிய ஆசையினையும், **தோமனஸ்ஸங்** - அறியாமையினால் தோன்றிய துக்கத்தினையும்.

05.03 பொருளுரை

கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான வீரியத்துடனும், கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான அறிவுடனும், மனம் மீது நன்கு நிலைக்கச்செய்த விழிப்புணர்வுடனும் அஞ்ஞானத்தினால் தோற்றம் பெற்ற துக்கமாகிய உலகின், அறியாமையால் தோன்றிய விருப்பு வெறுப்பு என்பன துறந்து நாமருபங்களினால் தோன்றிய இந்த மனதின் (உண்மை நிலையை) யாதார்த்த இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் அவதானித்துக் கொண்டு வசிப்பார்.

05.03 வீபரம்

அனைத்து உயிர்களும் இந்த மனதின் மாயைக்கே ஏமாற்றமடைந்து இருக்கின்றனர். அவர்களால் இந்த மனதின் உண்மைநிலையை அறிந்துக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கின்றது. எனினும் புத்த பகவானைப் போன்று இந்த மனதின் உண்மைநிலையை அறிந்துக் கொண்டவர், மனதின் அனைத்து இரகசியங்களையும் அறிந்துக் கொண்டவர், மாயைகள் நிரம்பிய மனதில் இருந்து விடுதலையடையும் முறையை தன்னுள்ளேயே உறுதிபடுத்திக் கொண்டவர், புத்த பகவானைத் தவிர மனம் தொடர்பாக அறிந்துக் கொள்ள வேண்டிய அனைத்தையும் போதித்தருளிய வேறு ஒருவர்

உலக வரலாற்றிலேயே இல்லை. மனதின் மாயாஜாலத்திற்கு ஏமாறி முடிவற்ற துக்கத்தில் உழலும் உயிர்களை, சகல பந்தங்களில் இருந்தும் விடுதலையடைந்த பகவான் காணும்போது பகவானது மனதில் எத்தகையதொரு கருணை பிறந்திருக்கும் என்பதனை எம்மால் நினைத்துக் கூட பார்க்க முடியாது. இந்த உயிர்கள் மனதிற்கு அடிமையாகியிரும் விதத்தினை பகவான் இவ்வாறாக மொழிந்துள்ளார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தர்மத்தினை அறியாத சாதாரண வாழ்வினை வாழும் ஒருவருக்கு நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்வேறு துன்பங்கள் தோன்றும். அப்போது அவருக்கு தம் உடல் மீது வெறுப்பு தோன்றும். உடலினால் தமக்கு ஏற்படும் கொடிய வேதனைகளை நினைத்து அவர் ‘இத்தகையதொரு உடல் எனக்கு கிடைக்காவிட்டால் எவ்வளவு நல்லம்?’ என சிந்திப்பார்.

எனினும் பிக்குகளே, உலகில் ‘மனம்’ என்று, ‘உள்ளம்’ என்று, ‘விஞ்ஞானம்’ (நுண்ணுணர்வு) என்று ஏதேனும் தொடர்பாக பேசுவார்களாயின் அது என்னவென்று தர்மத்தினை அறியாதவர் சரியாக அறிந்திருக்கமாட்டார். எனவே மனதினை அடிப்படையாகக் கொண்டு எவ்வளவு துன்பங்களை அனுபவித்தாலும், துக்கங்களை அனுபவித்தாலும், அவருக்கு மனம் மீது வெறுப்பு தோன்றாது. மனம் மீது அருவறுப்பு தோன்றாது. அவர் மனதை விரும்புவார். மனதையே அணைத்துக் கொள்வார். நீண்ட காலமாக அவர் மனதையே ‘நான்’ என நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ‘எனது மனம்’, ‘மனம் என்னுடைய ஆத்மம்’ என நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மனதிற்கு வரும் எண்ணங்களை எவ்வித தடையுமின்றி நினைத்துக் கொண்டிருக்க விரும்பும்

ஒருவர், ஆத்மமாக (தம் வசத்தில் வைத்திருக்கக்கூடியதாக) நினைப்பதற்கு ஏதேனும் ஒன்று வேண்டும் என்று நினைத்தால் நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய இந்த உடலை அவ்வாறு நினைத்துக் கொள்ளட்டும். ஏனெனில் இந்த உடல் சில வருட காலங்களாவது மாற்றங்களைச் சந்தித்துக் கொண்டு நிலைத்திருக்கும். எனினும் இந்த மனம் உள்ளம், விஞ்ஞானம் என கூறுவதானது எந்நேரமும் மாற்றமடைந்துக் கொண்டிருப்பதாகும். உவமையொன்று கூறினால் இந்த மனம் வனத்தில் வசிக்கும் குரங்கினைப் போன்றதாகும். குரங்கு மரத்திற்கு மரம் கிளைகளை தாவிப்பிடித்துக் கொண்டு அந்த கிளைகளை விடுத்து வேறு கிளைகளை பிடித்துக் கொண்டு எவ்வாறு பாய்ந்து திரிகின்றதோ அதேபோன்றுதான் இந்த மனம். ஒவ்வொரு எண்ணத்திற்கு எண்ணமும் இந்த மனம் அதி வேகமாக மாற்றமடைந்துக் கொண்டே இருக்கின்றது.

(துதிய அஸ்ஸுதவந்து சூத்திரம்)

ஒரு சமயம் ஒரு தேவன் புத்த பகவானிடம் நல்லதொரு கேள்வியைக் கேட்டார்.

“பாக்கியமுள்ள பகவானே, உலகம் வழிநடத்தப்படுவது எதனால்? உலக உயிர்கள் எதன் மூலம் இழுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. அனைத்து உலகத்தோரும் வசப்பட்ட ஒரு விடயம் யாது? (சித்த சூத்திரம்)

இவ்வாறான வினாக்களை மேலோட்டமாக சிந்தனை செய்த பெரும்பாலானோர் இந்த உலகை தோற்றுவித்த கடவுள் என்று ஒருவர் இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டனர். வேறு சிலர் இவ் அனைத்தும் தானாக தோன்றியிருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டனர். எனினும் புத்த பகவான் மிகவும் தெளிவாக இதன் உண்மைநிலையை மொழிந்தார்.

“தேவ புத்திரனே, உலகையே வழிநடத்துவது

மனமாகும். உலக உயிர்கள் மனதினாலேயே இழுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. அனைத்து உலகத்தோரும் வசப்பட்ட ஒரு விடயம் இந்த மனமாகும்.”

(சித்த சூத்திரம்)

மனம் நெறி தவறிப்போவதால், அழுக்கடைவதால், மனதினுள் இழிவான அகுசலங்கள் சேர்வதால் உயிர்கள் தம் அழிவினை நோக்கி செல்வதனை பகவான் தெளிவாக கண்ணுற்றார்.

ஒரு எதிரி தன் எதிரிக்கு இழைக்கும் தீங்கினை விட நெறி தவறிப்போன மனம் ஒருவருக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் என பகவான் தம் போதனைகளில் போதித்துள்ளார். இரும்பில் தோன்றும் துருவே அந்த இரும்பினை அழித்துவிடுவது போன்று மனம் அசுத்தமடைவதால், அகுசலங்களினால் மாசுற்ற இந்த மனம் ஒருவருடைய முழு வாழ்வையும் அழித்துவிடும் என பகவான் மொழிந்துள்ளார்.

ஒரு வஸ்திரத்தினை துவைத்து அழுக்குகளை நீக்குவது போன்று இந்த மனதையும் படிப்படியாக தூய்மைப்படுத்த வேண்டும். மனம் இயல்பாகவே அசுத்தமானதன்று. எனவேதான் மனதை தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என பகவான் மொழிந்துள்ளார். ஆயிரம் யுத்தங்களை வெல்வதை விட நெறி தவறிப்போகும் தன் மனதினை அடக்கி தர்மத்தின் வழிப்படுத்தும் ஒருவரே உண்மையான வீரன் என்றார் பகவான். காட்டெருமை, காட்டுக்குதிரை, காட்டுயானையை பிடித்து பல உபாயங்களினால் அதனை அடக்கி தமக்கு ஏற்றவாறு கட்டுப்படுத்தி தத்தமது வேலைகளை செய்துக் கொள்வதைப் போன்று இந்த மனதையும் மிகவும் முயற்சியுடனும் வீரியத்துடனும் இனங்கண்டு, அடக்கி, கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என பகவான் அறிவுரை செய்துள்ளார். மனம் தொடர்பாக மேலோட்டமாக நுனிப்புல் மேய்வதைப்

போன்று கருத்துக்கள் சொல்வதானது அறிவுள்ள விடயமன்று. அதன் விளைவாக பல கருத்துவாதங்களும் வாதங்களுமே தோன்றும். மீண்டும் மீண்டும் மனம் என்ற ஒன்றின் மீது ஒட்டிக் கொள்வதே நிகழும். எனினும் மனம் தொடர்பாக அனைத்து முறைகளிலும் உய்த்துணர்ந்துக் கொண்ட பகவான் மனம் காரண காரியங்களால் தோற்றம் பெற்றதாகவே மொழிந்துள்ளார். ஒரு பிக்கு பகவானிடம் இவ்வாறு வினவினார்.

“பாக்கியமுள்ள பகவானே, இந்த மனம் எவ்வாறான விடயத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்றுள்ளது?”

“புண்ணியமிகு பிக்கு, இந்த மனம் நாம ரூபங்களை (அருவுருவத்தினை) அடிப்படையாகக் கொண்டே தோற்றம் பெற்றுள்ளது”
(புண்ணமா சூத்திரம்)

ஒருநாள் முன்னர் தோன்றிய புத்தர்மார்களில் ஒருவரான விபஸ்ஸீ எனும் புத்த பகவான், குரு உபதேசங்களின்றி தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்த விதத்தினை பகவான் பிக்குமார்களுக்கு உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தார். காரண காரிய சங்கிலித் தொடரை குரு உபதேசங்களின்றி படிப்படியாக உய்த்துணர்ந்துகொண்டு செல்கையில் விபஸ்ஸீ* போதிசத்துவர் மனம் தொடர்பாக இவ்வாறாக ஆராய்ந்தார். இந்த மனம் அல்லது விஞ்ஞானம் எது நிலவும் போது நிலவியிருக்கிறது? எந்த காரணியின் உதவியினால் நிலவியிருக்கிறது? என அறிவினால் ஆராயும்போது இந்த மனம் நாமரூபங்கள் (அருவுருவங்கள்) இருக்கும் வரை இருப்பதாகும். நாமரூபங்களின் (அருவுருவங்கள்) உதவியினால் நிலைத்திருப்பதாகும் என்பதனை உய்த்துணர்ந்தார். அந்த விடயமானது

*. இற்றைக்கு 91 கற்பகாலங்களுக்கு முன் தோன்றிய புத்த பகவான்.

விபஸ்ஸீ போதிசத்துவரது மனதில் இவ்வாறானதொரு உய்த்துணர்வினை ஏற்படுத்தியது. இந்த மனம் (விஞ்ஞானம் ஒரு காரணியை நோக்கியே) திரும்பியிருக்கிறது. அதாவது இந்த மனம் (விஞ்ஞானம்) நாமரூபங்களில் அதாவது அருவருவிலிருந்து விலகியிருப்பதன்று. இதனாலேயே உலகில் பிறப்பு என்று ஒன்றிருக்கிறது. முதுமை மரணம் என்பன இருக்கின்றன. மறுபிறப்பு இருக்கின்றது. நாமரூபங்களின் (அருவருவின்) காரணத்தினால் விஞ்ஞானம் எனும் மனம் இருக்கிறது. விஞ்ஞானத்தின் காரணத்தினால் நாமரூபங்கள் நிலவுகின்றன.

(மகா பதான சூத்திரம்)

புத்த பகவான் மொழிந்த இந்த நாமரூபங்கள் (அருவம்) என்றால் என்ன? என்பதனை நாம் அறிந்திருத்தல் அவசியமாகும்

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நாமரூபங்கள் (அருவரு) என்றால் என்ன? நுகர்ச்சி, சமிக்ஞை (இனங்காணல்) சிந்தனை (விளைவுகள் பெற்றுத்தரும் வகையிலாக கர்மங்களின் ஒழுங்கமைப்பு) ஸ்பரிசம் (அறுவகைப்புலன்களும் புற உலகத்துடன் மனமும் ஒன்று சேர்த்தல்), மனசிகாரம் (மனதை செயற்படுத்தக் கூடிய திறன்) எனும் இவ் ஐந்தும் நாமம் அல்லது அருவம் எனப்படும். நால்வகை தாதுக்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு தோன்றியன உருவம் எனப்படும்.

(விபங்க சூத்திரம்)

இவ்வாறாக நாமரூபங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்ற மனதின் செயற்பாட்டினை சாதாரண ஒருவரால் நினைத்துக் கூட பார்க்க முடியாது. அவர்கள் மனதை எவ்வாறு கண்டாலும் அந்த மனதையே ‘நான்’ ‘எனது’ ‘எனது ஆத்மம்’ என அன்புடன் அரவணைத்துக் கொள்கின்றனர். எனினும் மனதின் உண்மையான நிலையை எவ்வித குரு உபதேசங்களும்மின்றி தம் சுய ஞானத்தினாலேயே

உய்த்துணர்ந்துக் கொண்ட புத்த பகவான் இவ்வாறாக மொழிந்துள்ளார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, வித்தைக் காட்டும் ஒரு மாயாவி இருக்கிறான் என்று நினைப்போம். இந்த மாயாவி நகரத்தின் மக்கள் கூட்டத்தின் மத்தியில் இருந்துக்கொண்டு மாயாஜாலங்களை காட்டுகின்றார். அவர் காட்டும் வித்தைகளை காணும் மக்கள் அனைவரும் அவை வித்தைகளாக காணவில்லை. அவற்றை உண்மை என்றே நம்புகிறார்கள். அந்த மாயாவியின் பொய்மையை அறிந்துக் கொள்ள விளையும் ஒரு ஞானமுள்ள மனிதன், அந்த மாயாவியின் நடத்தையை நன்கு ஆராய்ந்தாராய்ந்து அந்த மாயாவியின் பொய்மையை அறிந்துக் கொள்கின்றார். அதன் மூலம் அவர் இதுவரை காலமும் தாம் ஏமாற்றமடைந்திருந்த மாயையின் அர்த்தமற்ற வெறுமையான இயல்பினை, இழிவுநிலையை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார். பிக்குகளே, மாயையில் என்ன அர்த்தம் இருக்கப் போகின்றது?

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த மனமும் ஒரு மாயாவியைப் போன்றதே. மாயாவியினால் காட்டப்படும் மாயையைப் போன்றதே. எவரேனும் உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞானத்தினால் இந்த மனதை நுண்ணியமாக ஆராய்ந்து பார்ப்பாரேயானால் அவரே இந்த மனதின் உண்மைநிலையை நன்கு அறிந்துக் கொள்வார். மனதிலிருக்கும் அர்த்தமற்ற வெறுமையான இயல்பினை, இழிவுநிலையை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார்.

(பேன பிண்டுபம சூத்திரம்)

05.04 தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி, ஆதாபி, சம்பஜானோ, சதிமா, வினெய்ய லோகே அபிஜ்ஜா தோமனஸ்ஸங்

05.04 பதவீளக்கம்

தம்மேசு - தர்மங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - தர்மங்களின் உண்மையான நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **ஆதாபி** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான பலத்த வீரியத்துடன், **சம்பஜானோ** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான அறிவுடன், **சதிமா** - தர்மங்கள் தொடர்பாக நன்கு நிலைக்கச் செய்த விழிப்புணர்வுடன், **வினைய்ய** - இல்லாமல் செய்துக் கொண்டு **லோகே** - அஞ்ஞானத்தினால் ஒழுங்கமையப்பட்ட 'துக்கம்' எனும் உலகத்தில், **அபிஜ்ஜா** - அறியாமையினால் தோன்றிய ஆசையினையும், **தோமனஸ்ஸங்** - அறியாமையினால் தோன்றிய துக்கத்தினையும்.

05.04 பொருளுரை

கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான வீரியத்துடனும், கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான அறிவுடனும், தர்மங்கள் மீது நன்கு நிலைக்கச்செய்த விழிப்புணர்வுடனும் அஞ்ஞானத்தினால் தோற்றம் பெற்ற துக்கமாகிய உலகின், அறியாமையால் தோன்றிய விருப்பு வெறுப்பு என்பன துறந்து அந்த தர்மங்கள் தொடர்பான (உண்மைநிலையை) யாதார்த்த இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் அவதானித்துக் கொண்டு வசிப்பார்.

05.04 வீபரம்

சதிபட்டானத்தின் தம்மானுபஸ்ஸனா பகுதியில் தம்ம அல்லது தர்ம என குறிப்பிடப்படும் விசேட சொல் ஒன்று இருக்கிறது. தர்ம என்ற சொல், காரண காரிய நியதிக்கு உட்பட்டது அல்லது காரண காரியங்களால் ஒழுங்கமைந்தது எனும் பொருளுடையது என்பதனை அறிந்திருத்தல் தற்போதைக்கு

போதுமானதாகும். ஆரிய எண்சீர் வழிகூட அதாவது புத்த பகவான் மொழிந்தருளிய மோட்ச மார்க்கம் கூட காரண காரிய செயற்பாட்டிற்கு உட்பட்டதே.

“புண்ணியமிகு பிக்குணீ அவர்களே, இந்த ஆரிய எண்சீர் வழி காரண காரியங்களால் தோற்றம் பெற்றதா? இல்லையென்றால் காரண காரிய செயற்பாட்டினை மீறிச் சென்றதா?”

“புண்ணியமிகு விசாக உபாசகரே, இந்த ஆரிய எண்சீர் வழியினது காரண காரியங்களால் தோற்றம் பெற்றதாகும்”

(குள வேதள்ள சூத்திரம்)

புத்த பகவானது போதனைகளும் தர்மம் என்றே அழைக்கப்படுகின்றன. இங்கு தர்மம் என்பதன் பொருள் எவ்விதமான குரு உபதேசங்களமின்றி தன் சுயமான ஞானத்தினாலேயே அறிந்துக் கொண்ட பாக்கியமுள்ள புத்த பகவானது எல்லைகளற்ற, வரையறைகளற்ற பெரும் ஞானமாகும். சதிப்பட்டானத்தினுள் குறிப்பிடப்படும் ‘தர்ம’ எனக் குறிப்பிடப்படுவதும் பகவானது அற்புதமான ஞானத்தின் ஒரு வெளிப்பாடேயன்றி வேறொன்றுமில்லை. தம்மானுபஸ்ஸனத்தில் பகவானது சீடர் தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதற்காக தம்முள் ஏற்படுத்திக் கொள்ள அடிப்படையான காரணிகள் தொடர்பாக கூறப்படுகின்றது. அவை முறையே கீழ்வருமாறு

01.பஞ்ச நீவரணம்

காமச்சந்த (காமங்களின் மீதான விருப்பம்), வியாபாதம் (முரண்படும் இயல்பு), தீனமித்தம் (சோம்பல், அலுப்பு) உத்தச்ச குக்குச்ச (மன ஒடுங்கலும் உழல்வும்), விசிகிச்சா (சந்தேகம்) எனும் ஐந்தும் பஞ்ச நீவரணங்கள் என தர்மத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நீவரணம் என்றால்

மனதின் முன்னேற்றத்தை தடுப்பவை, மோட்சத்தை மறைத்திருப்பவை என பொருள்படும். இந்த பஞ்ச நீவரணங்கள் மனதை அசுத்தப்படுத்துவனவாகும். (சேதசோ உபக்கிலேசா) உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை முழுமையாக தடை செய்வனவாகும் (பஞ்ஞாய துப்பலீகரணா) இந்த பஞ்ச நீவரணங்களை நன்கு இனங்கண்டுக் கொண்டு அவை மனதில் விருத்தியடைவதை தடைசெய்து மனதை நீவரணங்களில் இருந்து விடுதலை செய்யும் வழி தொடர்பாக இப்பகுதியில் கூறப்படுகின்றது.

02. பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள்

உருவ உபாதானஸ்கந்தம், வேதனா உபாதானஸ்கந்தம், சஞ்ஞா உபாதானஸ்கந்தம், சங்ஸ்கார உபாதானஸ்கந்தம், விஞ்ஞான உபாதானஸ்கந்தம் எனும் ஐந்துமாகும். இவற்றை தெளிவாக உணர்ந்துக் கொண்டு இவற்றினூடாக எவ்வாறு துக்கம் தோன்றுகின்றது என்பதனை உணர்ந்து இவ் ஐந்திலிருந்தும் விடுதலையடையும் முறை தொடர்பாக கூறப்படுகின்றது.

03. நிறுவனங்கள்

கண், காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் இந்த ஆறும் **நிறுவனங்கள்** என்றே தர்மத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவற்றின் மூலம் சன்சார (பிறவிப்பயண) நிலவுகைக்கு தேவையானவை உற்பத்தி செய்யப்படுவதாலேயே இவை நிறுவனங்கள் எனப்படுகின்றன. அனைவருள்ளும் இந்த நிறுவனங்கள் ஆறும் இருப்பதாலும் தனக்குரியவை என அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதாலும் இவற்றை அக நிறுவனங்கள் எனவும் கூறுவதுண்டு. அவ் அவ்

அக நிறுவனங்களுக்கு புலனாகும் விடயங்கள் அதாவது உருவங்கள், சப்தங்கள், மணம், சுவை, ஸ்பரிசம், எண்ணங்கள் என்பன புற நிறுவனங்கள் என தர்மத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. (அவ்வாறில்லாமல் தனக்கு புறம்பானது எனும் பொருளில் இவை புற நிறுவனங்கள் எனப்படுவதில்லை)

04.போதியங்கம்

போதி, அங்கம் எனும் இரு சொற்கள் சேர்ந்தே போதியங்கம் எனும் சொல் உருவாகியுள்ளது. இது பாலி மொழியில் பொஜ்ஜங்க எனப்படும். பரம சத்தியத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ளுதலே போதி எனப்படும். அந்த உய்த்துணர்விற்கு உபகாரமாக அமைவன போதியங்கங்கள் எனப்படும். சீடனை கிலேசங்களில் இருந்து மீட்டெடுத்து மனதிற்கு பெரும் அமைதியையும் ஓய்வினையும் பெற்றுத் தரும் (விவேக நிஸ்ஸிதங்). மனதிலுள்ள கிலேசங்களை இல்லாமல் செய்பவை (விராக நிஸ்ஸிதங்) மனதிலுள்ள கிலேசங்களை அழித்துவிடுபவை (நிரோத நிஸ்ஸிதங்) மோட்சத்தினை நோக்கியே மனதை செலுத்துபவை (வொஸ்ஸக்க பரிணாமிங்)

05.நாற்பேருண்மைகள்.

இந்த பகுதியில் உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டிய துக்கம், துக்கத்திற்கான காரணம், துக்க அழிவு, துக்க அழிவிற்கான மார்க்கம் எனும் நால்வகை உயர் வாய்மைகள் தொடர்பாகவே விபரிக்கப்படுகின்றது. நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகளை பழக்கப்படுத்துவதால் நாற்பேருண்மைகளை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ளும் வகையிலேயே மனம் ஒழுங்கமையும். எனவேதான் பகவான் இந்த போதனையில் மிகவும் விபரமாக நாற்பேருண்மைகளை மொழிந்துள்ளார்.

உடல், நுகர்ச்சி, மனம், தர்மங்கள் எனும் நால் அறிநிலை அதாவது விழிப்புணர்வு நிலைகளுக்கான அடிப்படை காரணிகளையும் பகவான் தம் சீடர்களுக்கு மிகவும் தெளிவாக மொழிந்தார். தர்மத்தினை முறையாக கற்கும் போது இந்த வாழ்விலேயே இந்த தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதற்காக ஞானப்பேற்று நிலைகளை உறுதி செய்யக் கூடியவகையில் பகவானால் தெட்டத் தெளிவாக இந்த தர்மம் போதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தர்மத்தினை அணுகும் சீடனால் மிகவும் தெளிவாக இந்த தர்மத்தினை உணர்ந்துக் கொள்ள முடியும்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த நால்வகை சதிபட்டான தர்மங்களின் தோற்றத்தினையும் அதன் முடிவினையும் நான் உங்களுக்கு போதிக்கின்றேன். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த (காயானுபஸ்ஸனத்திற்கு அடிப்படையான) உடல் எவ்வாறு தோற்றம் பெறுகின்றது? உணவின் உபகாரத்தினாலேயே இந்த உடல் தோற்றம் பெற்றுள்ளது. உணவு இல்லாமல் போகும் போது அதன் காரணமாக தோற்றம் பெற்ற இந்த உடலும் இல்லாமல் போகும்.

வேதனானுபஸ்ஸனத்திற்கு அடிப்படையாக விளங்கும் நுகர்ச்சி (வேதனை) ஸ்பரிசத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். நுகர்ச்சி ஸ்பரிசத்தின் காரணத்தினால் தோற்றம் பெறும். ஸ்பரிசம் இல்லாமல் போகும்போது அந்த நுகர்ச்சியும் இல்லாமல் போய்விடும். சித்தானுபஸ்ஸனத்திற்கு அடிப்படையாக இருக்கும் மனம் நாமரூபங்களினால் தோற்றம் பெற்றதாகும். நாமரூபங்கள் (அருவுருவங்கள்) இல்லாமல்போகும்போது மனம் இல்லாமல் போய்விடுவதாகும். மனசிகாரத்தின் (மனம் செயற்பாட்டுடன் கூடிய தன்மை) தோற்றத்தினாலேயே (தம்மானுபஸ்ஸனத்திற்கு அடிப்படையாக விளங்கும்) தர்மங்கள் தோன்றுகின்றன.

மனசிகாரம் இல்லாமல் போகும்போது தர்மங்களும் இல்லாமல் போய்விடும். (சமுதய சூத்திரம்)

பகவான் கீழ்வரும் உவமை கதையின் மூலம் இந்த நால்வகை சதிபட்டான தர்மம் ஆரிய சீடனுக்கு எத்தகையதொரு பாதுகாப்பை அளிக்கிறது என்று மொழிந்துள்ளார். ஒரு சிட்டுக்குருவி வானில் பறந்து கொண்டிருக்கும்போது அதனை ஒரு கழுகு பார்த்துவிடுகிறது. அந்த கழுகு சிறிய சிட்டுக்குருவியை பிடித்துக்கொள்கிறது. பிடித்துக்கொள்ளும் போது அந்த சிட்டுக்குருவி பின்வருமாறு புலம்பிக்கொண்டது. 'ஐயோ! நான் இந்த ஆகாயத்தில் பறக்கப்போய் எனக்கு என்ன நடந்துவிட்டது...! நான் எனது தந்தைக்குரிய இடத்தில் இருந்தால் எனக்கு இந்த ஆபத்து இல்லையே.... இருந்திருந்தால் உன்னால் என்னை ஒருபோதும் பிடித்துக்கொள்ள முடியாது.' என புலம்பத்தொடங்கியது. புலம்பலைக்கேட்ட கழுகு, 'என்ன இந்த சிட்டுக்குருவி இப்படிச் சொல்கிறதே..! இந்த கதையின் அர்த்தம் என்ன? என யோசித்து 'ஏய் குருவிக்குஞ்சே உன் அப்பாவிற்கு உடைமையான இடம் எது? சொல்' அப்போது அந்த சிட்டுக்குருவி 'வயலை உழுகின்ற போது களிமண் பிறன்றிருப்பதால் சிறு குகைபோன்று இருக்கும் இடம்தான் எனக்கு புகலிடம். நான் அங்கு இருந்தால் உன்னால் என்னை பிடிக்க முடியாது' இதனைக்கேட்ட அந்த கழுகு தனக்குள் சிரித்தது. அதற்கு இது வேடிக்கையாக இருந்தது. அந்த கழுகு சிட்டுக்குருவியைப் பார்த்து, 'ஏய் சின்னச்சிட்டே, நன்றாக கேட்டுக்கொள். இப்போது நான் உன்னை விட்டுவிடுகிறேன். நீ சொல்கிறாய் அல்லவா? அபிமானமிக்க அபயமளிக்கும் உன் தந்தையின் புகலிடம் இருப்பதாக, நீ சென்று அந்த புகலிடத்தில் உன்னை பாதுகாத்துக்கொள்ள முயற்சி செய். நான் உன்னை பிடிக்கிறேனா? இல்லையா என்று பார்'

அப்போது இந்த சிட்டுக்குருவி உழுத வயலின் பிரண்டுக்கிடந்த ஒரு களிமண் துவராத்தின் அருகே சென்று 'ஏய் கழுகே முடிந்தால் பிடித்துக்கொள்' என அறைகூவல் விடுத்தது. கழுகு தன் சிறகுகளை சரிப்படுத்திகொண்டு ஒரு ஈட்டியினைப்போல் நேராக சிட்டுக்குருவியினை நோக்கி பறந்து அருகில் வரும்போது அந்த சிட்டு உடனே ஓடிசென்று அந்த களிமண் துவராத்தினுள் மறைந்துகொள்கிறது. வேகமாக வந்த கழுகின் நெஞ்சு அந்த களிமண் தட்டுக்களில் அடிபட்டு அதன் விளைவாக அது பெரும் துன்பத்திற்குள்ளாகிறது.

இது புத்த பகவானது ஒரு உவமையாகும். “விழிப்புணர்வு அற்ற வாழ்க்கை புற உலகத்துள் சிக்கிக்கொள்கிறது. அழிந்துபோகிறது. விழிப்புணர்வுடன் இருத்தலே தந்தையினால் கிடைக்கும் புகலிடமாகும்” என மொழிந்த புத்த பகவான் மேலும் போதிக்கிறார், “புண்ணியமிகு பிக்குகளே. ததாகதர்தான் உங்களுடைய தந்தை. அந்த ததாகத தந்தையின் புகலிடமான நால்வகை சதிபட்டான தர்மங்களினுள் உங்கள் மனதினை நிலைப்படுத்திக்கொண்டு பாதுகாப்புடன் இருங்கள்”

புத்த பகவான் எமக்காக மொழிய வேண்டிய அனைத்தையும் முறையாகவும் தெளிவாகவும் மொழிந்துள்ளார். நாம் இந்த தர்மத்தினை பழக்கப்படுத்தாததால்தான் இதன் விளைவுகளை எம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடியவில்லை. தவிர இது தர்மத்தின் குறையல்ல. இந்த தர்மத்தினை பழக்கப்படுத்தும்போது உங்களால் அதற்கான பலனை இந்த வாழ்விலேயே காண முடியும். அதற்காக நாம் செய்ய வேண்டிதெல்லாம் இந்த தர்மத்தினை பயிற்சி செய்வதேயாகும்.

அதேபோன்று தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்து சன்சாரத்தில்

இருந்து விடுதலையடைய நினைக்கும் நபருக்கு பாதுகாப்பற்ற இடங்கள் இருக்கின்றன. ஏனையோரது பலாத்காரங்களுக்கு உட்படக் கூடிய இடங்கள் இருக்கின்றன. அவையே இந்த பஞ்ச காமங்களாகும். மனதை இழுத்துச் செல்லக்கூடிய மனம் மயங்கும் வகையிலான, விருப்பம் தோன்றும் வகையிலான கிலேசங்கள் தோன்றும் பிரியமான உருவங்கள், காதால் கேட்கும் சப்தங்கள், நாசியினால் முகமும் மணம், நாவினால் சுவைப்பவை, உடலினால் ஸ்பரிசிப்பவை எனும் இந்த ஐவகையான இடங்களும் பாதுகாப்பற்ற, ஏனையோரது பலாத்காரங்களுக்கு உட்படக் கூடிய இடங்களாகும்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ஆனால் உங்களுக்கு பாதுகாப்பான இடம் ஒன்றிருக்கிறது. உங்களுக்கு அரவணைப்பாக அமையும் இடம் ஒன்று இருக்கிறது. தந்தையாரால் கிடைத்த உடைமையே அதுவாகும். அதுவே உங்களுக்குரிய இடமாகும். ஏனையோரது பலாத்காரங்களுக்கு உட்படாத இடமும் அதுவேயாகும். அதுவே உங்களது புகலிடம், அதுவே உங்களுக்கான அபய பூமியாகும். (நீங்கள் சரணடைந்த பாக்கியமுள்ள புத்த பகவான் எனும்) உங்களது தந்தையின் பாரம்பரிய உடைமையே இந்த நால்வகை சதிபட்டானமாகும் (நால்விழிப்புணர்வு நிலைகளாகும்)

(சகுணக்கீ சூத்திரம்)

“பிரியமான ஆனந்த தேரரே, தர்மம் மறைவதற்கான அடிப்படைக் காரணி என்ன? தர்மம் பிரகாசிப்பதற்கான அடிப்படைக் காரணியாக விளங்குவது என்ன?”

“இந்த நால்வகை சதிபட்டான தர்மத்தினை பின்பற்றாமை, பயிற்சி செய்யாமை, இடைவிடாது பயிற்சி செய்யாமை எனும் காரணிகளாலேயே இந்த தர்மம் மறையும். இந்த நால்வகை சதிபட்டான தர்மத்தினை பின்பற்றுவதால், பயிற்சி

செய்வதால், இடைவிடாது பயிற்சி செய்வதாலேயே இந்த தர்மம் பிரகாசிக்கின்றது.

(பரிஹானி சூத்திரம்)

சீடர்கள் சதிப்பட்டானத்தினை பயிற்சி செய்யாதபோது தர்மம் மறைந்துவிடும் என்பதனை அக்கால பிக்குமார்கள் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர் என்பதனை மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கூற்றின் மூலம் அறியலாம்.

05.04 வீசேட வீபரங்கள்.

வயலில் நெல் விதைப்பதற்கு முன்னர் வரப்புக்களை கட்ட வேண்டும். வயலைச் சுற்றி வேலி கட்ட வேண்டும். உழுதல் வேண்டும். அதன் பின்னரே நெல்லை விதைக்க வேண்டும். ஒரு வீட்டினைக் கட்டுவதற்கு முன்னர் அந்த நிலத்தை நன்கு சுத்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். உறுதியான அத்திவாரமிட வேண்டும். இவ்வாறாக நல்ல உறுதியாக கட்டிய அத்திவாரத்தின் மீதே வீட்டைக் கட்ட வேண்டும். இந்த நால்வகை சதிப்பட்டானமும் அத்தகையதே. சதிப்பட்டானத்தின் மூலம் உயரிய குணங்களை தம்முள் தோற்றுவித்துக் கொள்வதற்கு முன்னர் தன் முழு வாழ்வினையும் அதற்கேற்பவாறு கட்டியெழுப்பிக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கான அடிப்படைய காரணிகள் முறையே சிரத்தையும் ஒழுக்கமுமாகும்.

“புண்ணியமிகு மகாநாம, மும்மணிகளை சரணடைந்த சிரத்தையுடைய ஆரிய சீடன் என்று ஒருவரை எவ்வாறு கூற முடியும்? மகாநாம, அவர் ததாகதரது சம்மா சம்புத்தத்துவத்தினை முழு மனதுடன் ஏற்றுக் கொண்டவராவார். அவர் புத்த பகவானுள் உறைந்திருக்கும் புத்த குணங்களை இனங்கண்டுக் கொண்டவராவார்.

- அந்த பாக்கியமுள்ள புத்த பகவான் மாயைகள் நிறைந்த மோஹ வலையை தம் சுயஞானத்தினால் கிழித்தெறிந்து ஆசை, கோபம், அறியாமை எனும் கிலேசங்களில் இருந்து முழுமையாக நீங்கியவர். **(அரஹங்)**
- பகவான் எவ்வித குரூபதேசங்களும்மின்றி தன் சுய ஞானத்தினால், சுய புருஷ பராக்கிரமத்தினால் அனைத்தையும் உய்த்துணர்ந்துக் கொண்டவர் **(சம்மா சம்புத்த)**
- பகவான் மிகவும் பவித்திரமான ஒழுக்கம் மற்றும் உள்சமாதியுடன் சூரிய சந்திரனது பிரகாசத்தினை விஞ்சும் உத்தம ஞான ஒளியை தன்னகத்தே கொண்டு பரிசுத்தமான வாழ்வினை நடாத்தியவர். **(விஜ்ஜாசரண சம்பண்ண)**
- பகவான் அரும்பாடுபட்டு மோட்சத்திற்கான வழியைக் கண்டுபிடித்து மோட்சத்தினை உறுதி செய்தவர் **(சுகத)**
- பகவான் பிரம்ம உலகங்கள், தேவ உலகங்கள், மனிதலோகம், பிரேதலோகம், மிருகலோகம், அசுரலோகம், நரகலோகம் எனும் புற உலகங்கள் மாத்திரமன்றி கண், காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் எனும் அக உலகங்களையும் உய்த்துணர்ந்து அவ் அனைத்து உலகங்களில் இருந்தும் நீங்கியவர். அவற்றின் அனைத்து இரகசியங்களையும் அறிந்துக் கொண்டவர். **(லோகவிதூ)**
- மோட்சத்தினை உறுதி செய்யக்கூடிய புண்ணியங்கள் இருக்கும் மனிதர்களுக்கு, பிரம்மர்களுக்கு, தேவர்களுக்கு மோட்ச மார்க்கத்தினை காண்பிப்பதற்கு பகவான் மிகவும் திறமையானவர். **(அனுத்தர புரிசதம்மசாரதீ)**
- பகவான் தேவர்களதும் மனிதர்களதும் ஒரேயோரு

உத்தம குருவானவராவார். **(சத்தா தேவ மனுஸ்ஸானங்)**

- பகவான் தன்னால் மிகவும் அரும்பாடுபட்டு உய்த்துணர்ந்த ஞானத்தினை அனைத்து உலகத்தோருக்கும் மொழிந்தருளியவர் **(புத்த)**

- ஒரேயொரு மனிதருள் இத்தனை குணங்களையும் தாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய பாக்கியமுள்ளவர் பகவான் மாத்திரமே! **(பகவா)**

புண்ணியமிகு மகாநாம, மும்மணிகளைச் சரணடைந்த ஒருவர் இவ்வாறாக சம்புத்த குணங்களை இனங்கண்டு அவற்றை தம் முழு மனதுடன் ஏற்றுக் கொள்வாராயின், அதுவே உண்மையான வேருன்றிய சிரத்தையாகும் (பக்தியாகும்).

(மகாநாம சூத்திரம்)

ததாகத சீடர, தாம் பெரியவர், என்று வாதங்கள் செய்வதற்காக சீலத்தை அனுசரிக்கமாட்டார். தானே ஒழுக்கமிக்கவர், ஏனையோர் தாழ்வானவர்கள் என தன்னை உயர்வாக்கி ஏனையோரை தாழ்வாக கருதுவதற்காக சீலங்கள் அனுஷ்டிக்க மாட்டார். புண்ணியங்களின் சுக விளைவுகளையும், பாவங்களின் துக்க விளைவுகளையும் இனங்கண்டுக் கொண்டு நேர்மையான முறையில் தம் வாழ்வினை நடாத்துவதற்காக அவர் சீலங்களை அனுசரிப்பார். அதனை புத்த பகவான் இவ்வாறாக மொழிந்துள்ளார்.

“புண்ணியமிக்க அரசரே, இந்த தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விளையும் ஒருவர் எவ்வாறாக சிறந்த முறையில் ஒழுக்கமானவராக முடியும்?

புண்ணியமிகு அரசரே, ஆரிய சீடன் (மனிதர்கள் உட்பட)

எவ்வித உயிரையும் கொலை செய்யாதிருப்பார். (மனித கரு உட்பட) எவ்வித உயிரையும் இம்சிக்காதிருப்பார். மனிதர்கள் உட்பட எவ்வித உயிரையும் இம்சிப்பதற்காகவோ அல்லது கொல்வதற்காகவோ எவ்வித ஆயுதங்களையும் ஏந்தாமல் இருப்பார். எந்த உயிருக்கேனும் இம்சிப்பதால் தாம் இழிநிலைக்கு உட்படுவதை விரும்பாதிருப்பார். மனிதர்கள் உட்பட அனைத்து உயிர்களின் மீதும் தயவு கருணை, அன்பு என்பன கொண்டு வாழ்வார். இது அவருடைய ஒழுக்கத்தின் ஒரு அங்கமாகும்.

அவர் தனக்கு கொடுக்காத பொருட்களை எடுக்கும் பழக்கத்தினை கைவிடுவார். தனக்கு கொடுக்காததை எடுப்பதிலிருந்து தவிர்த்திருப்பார். தனக்கு கிடைப்பதை மாத்திரம் பெற்றுக் கொள்வார். திருடும் மனப்பான்மை இல்லாமல் தூய்மையான வாழ்வை வாழ்வார். இது அவருடைய உத்தம ஒழுக்கத்தின் ஒரு அங்கமாகும். அவர் ஒழுக்கமற்ற வாழ்வை கைவிடுவார். தூய்மையான கற்பொழுக்கத்துடன் வாழ்வார். இதுவும் அவருடைய ஒழுக்கத்தின் ஒரு அங்கமாகும்.

அவர் பொய்மையால் ஏனையோரை ஏமாற்றுவதை கைவிடுவார். பொய்மை, வஞ்சகம், ஏமாற்றுதல் என்பன தவிர்த்திருப்பார். சத்தியத்தினை மாத்திரம் பேசுவார். எந்நேரமும் உண்மையை மாத்திரமே பேசுவார். நம்பகத்தன்மையான, ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பேச்சினையே பேசுவார். அவர் எக்காரணத்தினாலும் ஏனையோரை ஏமாற்றாதிருப்பார். இதுவும் அவருடைய ஒழுக்கத்தின் ஒரு அங்கமாகும்.

அதேபோன்று புறம் பேசுவதை தவிர்த்திருப்பார். கோள் பேசாதிருப்பார். இங்கு சொல்வதைக் கேட்டு அங்குபோய் சொல்வதும் அங்கு சொல்வதை கேட்டிருந்து இங்கு

வந்து சொல்வதையும் தவிர்த்திருப்பார். பிரச்சினைகள், கலகங்கள் தோன்றும் வண்ணமான விடயங்களை பேசுவதை தவிர்த்திருப்பார். அதுமாத்திரமின்றி அவர் பிரிந்திருப்போர் சேரும் வண்ணமான விடயங்களை பேசுவார். ஒற்றுமை சமாதானம் என்பன தோன்றும் வகையிலான பேச்சினையே பேசுவார். ஒற்றுமையினால் சந்தோஷமடைவார். இதுவும் அவருடைய உத்தம ஒழுக்கத்தின் ஒரு அங்கமாகும்.

(கோபத்தினாலோ அல்லது கேலிக்காகவோ) தீய சொற்கள் (தூசணம் என இனங்காணப்படும் சொற்கள்) பேசுவதை தவிர்த்திருப்பார். மனம் புண்படும் வகையிலான சொற்களைப் பேசாதிருப்பார். ஞானமுள்ளவர்கள் நிந்தனை செய்யாத நன்மையான சொற்களையே பேசுவார். கேட்கும்போது மனதிற்கு சுகத்தினைத் தரும் பேச்சுக்களையே பேசுவார். கேட்போரின் மனதை அமைதிபெறச் செய்யும் வகையிலான பேச்சுக்களையே பேசுவார். இது அவருடைய உத்தம ஒழுக்கத்தின் ஒரு அங்கமாகும்.

அர்த்தமற்ற (அரசியல், நடிகர்கள், விளையாட்டு, ஏனையோரது குறைநிறைகள் என்பன கொண்ட 32 வகையான) பேச்சுக்களை பேசாதிருப்பார். இழிவான, கீழ்த்தரமான விடயங்களை பேசாதிருப்பார். அர்த்தமற்ற விடயங்களை பேசுவதை தவிர்த்திருப்பார். தகுந்த காலத்தில் உசிதமானதை மாத்திரமே பேசுவார். தர்ம உய்த்துணர்வை ஏற்படுத்தும் அர்த்தம் செறிந்த சத்தியத்தினையே பேசுவார். வாழ்வை ஒழுக்கமாக வாழ்வதற்கு துணையாக அமையும் விடயங்களையே பேசுவார். மனதில் ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய இவ்வுலக மற்றும் மறுவுலக நன்மைக்கு உகந்த விடயங்களையே பேசுவார். அளவுடன் பேசுவார். இதுவும் அவருடைய உத்தம ஒழுக்கத்தின் ஒரு அங்கமாகும். தன் வாழ்வுக்கும் ஏனையோரது வாழ்வுக்கும் தீமையை

விளைவிக்கும் (மது, போதைப்பொருள் விற்பனை செய்தல், மனித உயிர்களுக்கு, ஏனைய உயிர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் ஆயுதங்களை விற்பனை செய்தல், அடிமை வியாபாரம், வஞ்சகமான முறையில் நிறுத்து அளவெடுத்து விற்பனை செய்தல், வஞ்சகமாக தரவு கொடுத்து இலாபம் பெறல், பெறுமதி குறைந்தவற்றை பெறுமதியானவை என பொய் கூறி விற்பனை செய்தல், ஏனையோரது பெயரைக் கூறி இலாபம் பெறல், இலஞ்சம் வாங்குதல் மற்றும் கொடுத்தல், ஏனையோரை பயமுறுத்தி கப்பம் பெறல் போன்ற பல்வேறு வகையிலான) பிழையான ஜீவனோபாயங்களிலிருந்து தவிர்த்திருந்து தூய்மையான வாழ்வினை நடாத்துவார். இதுவும் அவருடைய உத்தம ஒழுக்கத்தின் ஒரு அங்கமாகும்.

அவர் மதத்தினையும் மயக்கத்தினையும் தோற்றுவிக்கும் (தர்மத்தில் ஈடுபடுவதற்கு) தாமதத்தினை தோற்றுவிக்கும் மது, போதைப்பொருள் பாவனையை முழுமையாக கைவிட்டு தூய்மையான வாழ்வை வாழ்வார். இதுவும் அவருடைய உத்தம ஒழுக்கத்தின் ஒரு அங்கமாகும். புண்ணியமிகு அரசரே, இவ்வாறாக ஒழுக்கமான வாழ்வை வாழும் ததாகத சீடர் தம் அமைதிமிக்க தூய்மையான வாழ்வினை நினைவுகூர்ந்து தன்னுள் (இவ்வுலக மற்றும் மறுவலக தீமையை தோற்றுவிக்கும்) பயத்திற்கு காரணமாக அமையும் எந்த விடயமும் இல்லை என்பதனை நன்கு அறிந்திருப்பார்.

புண்ணியமிக்க அரசரே, அவர் எதிரிகளை ஒழித்து கிரீடம் தரித்த மன்னரைப் போன்றவராவார். கிரீடம் தரித்து தம்மை பலமுள்ள அரசனாக உணரும் அரசருக்கு எதிரிகளின் மீது பயமில்லை. அதேபோன்று ஒழுக்கமான வாழ்வை வாழும் ததாகத சீடர் தம் ஷாந்தமான வாழ்வில் பயத்திற்கான எவ்வித காரணமும் இல்லை என்பதனை நன்கறிவார். தம் தவறுகளால் தன் மனமே குற்றஞ்சுமத்தும் வாழ்க்கை

தனக்கில்லை என்பதனை நன்கறிவார். தாம் உத்தம சத்புருஷ வாழ்வை வாழ்வதை நினைத்து மனமகிழ்ச்சியடைவார். புண்ணியமிக்க அரசரே, இவ்வாறாகவே ததாகத சீடர் ஒழுக்கமுள்ளவராவார்”

(சாமஞ்ஞபல சூத்திரம்)

இவ்வாறாகத்தான் சிறு தவறைக்கூட செய்வதற்கு பயந்து ஒழுக்கமாக வாழ வேண்டும். அதன்பிறகு அவர் மென்மேலும் தர்மத்தில் இவ்வாறாக தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

“புண்ணியமிகு அந்தணரே, இவ்வாறாக ஒழுக்கத்துடன் வாழும் சீடர் மென்மேலும் தம்மை இவ்வாறாக அடக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என நான் கூறுவேன்.

புண்ணியமிகு பிக்குவே, இப்போது நீங்கள் மிக்க அவதானத்துடன் கண், காது, நாசி, நாவு, உடல் மனம் எனும் பொறிகளை அடக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

கண்ணால் உருவத்தினைக் காணும்போது கண்ணை கட்டுப்படுத்தாததால் அறியாமையால் தோன்றும் ஆசை, மற்றும் துக்கம் என்பன தோன்றுவதற்கு இடமளிக்க வேண்டாம். இழிவான கிலேசங்கள் தோன்ற இடமளிக்க வேண்டாம். கண்ணை அடக்கிக் கொள்ளுங்கள். கண்ணை கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். காது, நாசி, நாவு, உடல், மனதினால் ஏதேனும் நினைத்து அறியாமையால் தோன்றும் ஆசை, மற்றும் துக்கம் என்பன தோன்றுவதற்கு இடமளிக்க வேண்டாம். இழிவான கிலேசங்கள் தோன்ற இடமளிக்க வேண்டாம். மனதை அடக்குங்கள். மனதை கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்”

“இவ்வாறாக புலன்களை அடக்கும் சீடருக்கு ததாகதர்

மேலும் இவ்வாறாக உபதேசம் செய்வார். “புண்ணியமிகு பிக்குவே, இப்போது நீங்கள் உண்ணும் உணவு மீதும் அவதானமாக இருக்க வேண்டும். உணவு உண்ணும்போது மனதில் கிலேசங்கள் தோன்றுவதற்கு இடமளிக்காமல் இருக்க அவதானத்துடனும் விழிப்புணர்வுடனும் இருக்க வேண்டும். ‘நான் இந்த உணவை உடல் பலத்திற்காக உண்ணவில்லை. உடற் சுகாதாரம் மீது பெருமிதம் கொள்வதற்காக உண்ணவில்லை. நான் உண்ணும் இந்த உணவு உடலின் மெலிந்த பகுதிகளை பருமணாக்கிக் கொள்வதற்காக அல்ல. உடலை அழகாக்கிக் கொள்வதற்காக அல்ல. இந்த உடலை கொண்டு நடத்துவதற்காகவே இதனை உண்கின்றேன். உடலின் சோர்வை போக்கிக் கொள்வதற்காகவே உண்கின்றேன். நான் இந்த உத்தம பிரம்மசரியத்தினை கடைபிடிப்பதற்கு இலகுவாக அமைவதற்காகவே இந்த உணவை உண்கின்றேன். உணவு உண்ணாவிடில் ஏற்படும் கஷ்டங்களை போக்குவதற்காகவே இந்த உணவை உண்கின்றேன். உணவு உண்ணாமையால் ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்களை போக்குவதற்காகவே இந்த உணவை உண்கின்றேன். வாழ்க்கை பயணத்தினை தவறுகளில் இருந்து பாதுகாத்துக் கொண்டு இலகுவாக கொண்டு நாடத்துவதற்காகவே இந்த உணவை உண்கின்றேன்’ இவ்வாறாக ததாகத சீடர் உண்ணும் உணவினால் கூட மனதில் கிலேசங்கள் தோன்றாத வண்ணம் தர்மத்தில் ஈடுபட முயற்சிப்பார். ததாகதர் அந்த சீடருக்கு மேலும் இவ்வாறாக அறிவுரை செய்வார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குவே, நீங்கள் உறக்கத்தினை கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு தியானம் செய்வதற்கு பழகிக் கொள்ள வேண்டும். சோம்பலுடன் இருக்கக் கூடாது. துவங்கப்பட்ட வீரியத்துடன் இருக்க வேண்டும். பகல் பொழுதிலெல்லாம் அமர்ந்திருந்தும் நடந்தும் (மனதினுள் காம இச்சை,

கோபம், உறக்கக்கலக்கம், சிதறிய மனம், பின்வருந்தல், சந்தேகம்) என்பன தோன்றவிடாது நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகளிலேயே தம்மை நிலைத்து வைக்க வேண்டும். ஒரு வஸ்திரத்தினை நன்கு துவைத்து சுத்தப்படுத்துவதைப் போன்று, பொன்னை தூய்மைப்படுத்துவதைப் போன்று இந்த மனதை படிப்படியாக தூய்மையாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். நள்ளிரவில் மாத்திரம் சற்று உறங்க வேண்டும். வலது புறமாக திரும்பி இடது காலின் மீது வலது கால் இருக்குமாறு சிங்கத்தினைப் போன்று 'நான் இவ்வேளையில் கண் விழிப்பேன்' என நன்கு மனதில் நினைத்துக் கொண்டு உறங்க வேண்டும். மீண்டும் அதிகாலைப் பொழுதில் எழுந்து பகற் பொழுதைப் போன்றே சுயவுணர்வுடன் நால்வகை சதிபட்டான தர்மத்தினைப் பழக்கப்படுத்த வேண்டும். பஞ்ச நீவரணங்களில் இருந்து மனதை பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(கணக மொக்கல்லான சூத்திரம்)

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, எந்நேரமும் மூன்று விடயங்களை இடைவிடாது செய்யும் பிக்கு இந்த வாழ்விலேயே மிகுந்த மனமகிழ்ச்சியுடனும் சந்தோஷத்துடனும் வசிப்பார். கிலேசங்களை வேரறுக்கும் திறமை அவருள் இதன் காரணமாக தோன்றும்.

- புலன்களை சிறப்பான முறையில் அடக்கிக் கொள்ளுதல்
- அறிவினால் ஆராய்ந்து உணவை உட்கொள்ளுதல்
- உறக்கத்திற்கு இடமளிக்காமல் வீரியத்துடன் தியானித்தல்

(ரதூபம சூத்திரம்)

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விளையும் ததாகத சீடர் இவ்வாறாகவே அதற்காக தன்னை தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மேற்கூறப்பட்ட நிலைக்கு தம்

வாழ்வினை முன்னேற்றிக் கொள்ள விரும்பும் ஒருவருக்கு அவசியமான மேலும் சில விடயங்களை புத்த பகவான் இவ்வாறாக மொழிந்துள்ளார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த தர்மத்தினை தமது அனுபவமாக உறுதிபடுத்திக் கொள்வதற்காக இந்த நான்கு விடயங்களையும் அடிக்கடி செய்தல் அவசியம்.

01. சப்புரிச சங்சேவோ - புத்த பகவானது தர்மம் என்று தம் சொந்த கருத்துக்களை கூறாத, புத்த பகவானது தர்மத்தினை உள்ளது உள்ளவாறே தெளிவாக சுட்டிக்காட்டும் புத்த பகவானது தர்மம் மீது பெரும் மதிப்பு கொண்டிருக்கும் சிறந்த சத்புருஷர்களுடன் பழக வேண்டும்.

02. சத்தம்ம சவணங் - அந்த உத்தமர்களிடமிருந்து அர்த்தம்செறிந்த தர்மத்தினைகேட்டறிந்துக் கொள்ளவேண்டும்.

03. யோனிசோ மனசிகாரோ - இவ்வாறாக கேட்டறிந்துக் கொண்ட தர்மத்தினை பகவான் மொழிந்தருளிய முறையிலேயே உய்த்துணர்வு ஏற்படும் வண்ணம் அறிவினால் ஆராய வேண்டும்.

04. தம்மானுதம்ம படிபதா - முயற்சி மற்றும் வீரியம் என்பனவற்றுடன் வாழ்விற்கு தர்மத்தினை ஒருங்கிணைத்துக் கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும்.

(பல சூத்திரம்)

இவ்வாறாக சீடர் தர்மத்தினை செவிமடுத்து உய்த்துணர்வு ஏற்படும் வண்ணம் அறிவினால் ஆராய்வதால் சம்மா திட்டி எனும் தெளிவாக தர்மத்தினைக் காணும் திறனைப் பெறுவார். இந்த சம்மா திட்டியையும் நால்வகை சதிபட்டான

தர்மங்களை விருத்தி செய்துக் கொண்டு மோட்சத்தினை உறுதி செய்வதற்காக மனதை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இது தொடர்பாக இரு அரஹத் உத்தமர்களிடையே இவ்வாறானதொரு கலந்துரையாடல் இடம் பெற்றது.

“பிரியமான ஆவுசோ, தர்மத்தினை செவிமடுப்பதாலும் யோனிசோ மனசிகாரத்தினாலும் தோற்றுவித்துக் கொள்ளும் சம்மா திட்டியானது* (நற்பார்வை) ஒருவர் மனம் மற்றும் ஞானத்தினை விருத்தி செய்து மோட்சத்தினை உறுதி செய்யும் வரை எத்தகைய விடயங்களினால் அனுசரணைப் பெற வேண்டும்?”

“அன்பிற்குரிய ஆவுசோ இவ்வாறாகத் தோற்றுவித்துக் கொள்ளும் சம்மா திட்டி (நற்பார்வை) மனதை விருத்தி செய்து மோட்சத்தினை உறுதி செய்யும் வரை ஞானத்தினை விருத்தி செய்து மோட்சத்தினை உறுதி செய்யும் வரை ஐந்து விடயங்களின் அனுசரணையைப் பெற வேண்டும்.

- **சீலானுக்கஹிதா** - சீலத்துடனான (ஒழுக்கத்துடனான) வாழ்வின் அனுசரணையைப் பெற வேண்டும்.
- **சுதானுக்கஹிதா** - மீண்டும் மீண்டும் தர்மத்தினை செவிமடுத்துக் கொண்டு தர்மம் தொடர்பாக எந்நேரமும் அறிவை புத்துணர்ச்சியுடன் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- **சாகாச்சானுக்கஹிதா** - தர்ம மார்க்கத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு மோட்சத்தினை உறுதி செய்துக் கொள்ளும் வகையிலாக வாழ்விற்கு தர்மத்தினை ஒருங்கிணைத்துக்

*.நற்பார்வை அல்லது தெளிவான பார்வை எனப்படும். பத்து அங்கங்களைக் கொண்டது. அரும்பத விளக்கத்தினை காண்க

கொள்ள முயற்சிக்கும் போது தாம் தவறும் விடயங்களை மீண்டும் மீண்டும் சத்புருஷர்களுடன் கலந்துரையாடல் அவசியமாகும்.

• **சமதானுக்கஹிதா** – மனதை அமைதிப்படுத்திக் கொண்டு உள ஒன்றிணைவை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

• **விபஸ்ஸனானுக்கஹிதா** – ஞானம் விருத்தியடையும் வகையில் புத்த பகவான் போதித்தருளிய முறையிலேயே விபஸ்ஸனா தியானங்களை செய்தல் வேண்டும்.

(மஹா வேதள்ள சூத்திரம்)

அந்த உத்தம மோட்ச சுகத்தினை விரைவாக உய்த்துணர விரும்பும் அறிவுள்ள புண்ணியவர்களுக்காக ஒழுங்கமைத்த சதிபட்டான சத்தர்ம போதனையின் தலையங்க விபரம் இத்துடன் முற்றும்.

கார்பாலுபஸ்ஸைம்

(உடல் மீது விழிப்புணர்வை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளுதல்)

01.ஆனாபானசதி தியானம்

02.நால்நிலைத்தியானம்

03.சம்பஜானத் தியானம்

04.அசுப தியானம்

05.தாது மனசீகார தியானம்

06.நவ சீவதிக த்தியானம்

06.01 சூனாபானசுந் தியானம்

கதஞ்சு பிக்கவே பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி?
இத பிக்கவே பிக்கு அரஞ்சுகதோ வா ருக்கமுல கதோ
வா சுஞ்ஞாகார கதோ வா நிசீததி ப ல் ல ன் க ன்
ஆபுஜித்வா, உஜ்ஜங் காயங் பணிதாய பரிமுகங் சதிங்
உபட்டபெத்வா

06 பத விளக்கம்

கதஞ்சு - எவ்வாறு? பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே,
பிக்கு - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும்
பிக்கு, காயே - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற
உடலின், காயானுபஸ்ஸீ - உடல் தொடர்பான யதார்த்த
உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக்கொண்டு, விஹரதி? - (எவ்வாறு)
வசிப்பது?

இத - இந்த தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொண்டு
சன்சாரத்திலிருந்து மீள விரும்பும் பிக்கவே - புண்ணியமிகு
பிக்குகளே, பிக்கு - பிக்கு, அரஞ்சுகதோ வா -
அமைதியான வனாந்தரத்திற்கு சென்றோ, ருக்கமுல கதோ
வா - அமைதியான மரநிழலிலோ, சுஞ்ஞாகார கதோ வா
- மக்கள் நடமாட்டமில்லாத ஓய்வான இடத்திற்கோ சென்று,
நிசீததி - உட்காருவார். பல்லங்கங் ஆபுஜித்வா - அட்டணை
காலிட்டு அமர்ந்துக் கொள்வார், உஜ்ஜங் காயங் பணிதாய
- தன் முதுகினை நேராக வைத்துக் கொண்டு, பரிமுகங்
- தியானம் செய்ய வேண்டிய எண்ணத்தின் மீது, சதிங்
உபட்டபெத்வா - நன்கு அவதானத்தினை செலுத்தியவாறு.

06. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ஒரு பிக்கு நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடலின் உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக்கொண்டு வசிப்பது எவ்வாறு? புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொண்டு பிறவிப்பயணத்திலிருந்து மீள விரும்பும் பிக்கு அமைதியான வணாதரத்திற்கு சென்றோ, அமைதியான மரநிழலிலோ, அல்லது மக்கள் நடமாட்டமில்லாத ஓய்வான இடத்திற்கோ சென்று தன் முதுகெலும்பினை நேராக வைத்துக் கொண்டு அட்டணை காலிட்டு, தாம் தியானிக்க வேண்டிய எண்ணத்தின் மீது (நிமித்தத்தின் மீது) நன்கு அவதானத்தினை செலுத்திக் கொண்டு அமர்வார்.

06. விபரம்

எமது தர்மத்தின் அதிபதியான பாக்கியமுள்ள புத்த பகவான் ஆனாபானசதி தியானத்திற்காக எவ்வாறு நாம் தயாராக வேண்டும் என்பதனையே இப்பகுதியில் மொழிந்துள்ளார். சில தியான நிலையங்களில் நாம் தியானிப்பதற்கு முன்னர் நால்வகையான தியானங்களை சிறிது நேரம் நினைவுகூறுவதற்கு சொல்வார்கள். அதில் முதலாவது **புத்தானுஸ்ஸதி** தியானமாகும். புத்தானுஸ்ஸதி என்றால் நாம் அன்புடன் சரணடைந்த எமது மோட்ச வழிகாட்டியான புத்த பகவானின் குணங்களை நினைவுபடுத்துவதாகும். இது ததாகத சீடரின் மனதை அமைதிப்படுத்துவதாகும். தான் தனது ஒரே புகலிடமாகக் கொண்டு சரணடைந்த தனது வழிகாட்டியான உத்தம மனித ரத்தினத்தை பற்றி மீண்டும் மீண்டும் சிந்திக்கும்போது புத்த பகவான் மீது எல்லையற்ற சிரத்தை தோன்றும். அதன் காரணமாகவே அவர் மொழிந்தருளிய தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக்

கொள்வதற்கும் பெரும் ஆவல் தோன்றும். இவ்வாறான சீடன், 'எனது பரம குருவான பாக்கியமுள்ள பகவான் கிலேசங்களற்றவராவர். உத்தம நிலையை அடைந்தவராவார். நான் அந்த நிகரற்ற ஞானத்தினைப் படைத்த பகவானையே சரணடைந்துள்ளேன். அவ்வாறான உத்தமரைச் சரணடைந்த நான் ஒருபோதும் பாவங்கள் செய்யக்கூடாது. தர்ம மார்க்கத்தில் என்னை தாமதமின்றி நெறிப்படுத்த வேண்டும்' என சிந்தித்து தம் சீடத்துவத்தினை காப்பாற்றிக் கொள்வார்.

மைத்ரீ தியானம் என்பது எம் மனதினுள் அன்பு, கருணை, தயவு, ஏனையோரது துக்கத்தினை உணரும் மனப்பாங்கு, பொறுமை, தவறுகளுக்கு மன்னிப்பளிக்கும் மனப்பாங்கு என்பன தோற்றுவித்துக் கொள்வதற்கு உபகாரமாக அமைவதாகும். அதேபோன்று பகைமை, ஏனையோரது நன்மைகளை காண முடியாமை, பழிவாங்கல், ஒன்றுக்கொன்று எதிராகச் செய்யும் மனப்பான்மை, பொறாமை, எனும் பலவீனங்களை அழிப்பதற்கும் உபகாரமாக அமைவதாகும்.

காம இச்சை என்பது மனதை சிதறச் செய்வதாகும். தவிப்பினையும் தாகத்தினையும் தோற்றுவிப்பதாகும். இத்தகைய நிலை மனதில் மேலோங்கியிருக்கும்போது இந்த மனதின் உண்மைநிலையை உய்த்துணர முடியாது. **அசுப தியானத்தின்** மூலம் இந்நிலமையை சீராக்கிக் கொள்ள முடியும். அசுப தியானத்தினை செய்வதன் மூலம் மனம் தணியும். இந்த தியானம் மனதிற்கு சிறந்ததொரு பாதுகாப்பாகும்.

மரணம் தொடர்பாக எந்நேரமும் சிந்திக்க வேண்டும். அதன் மூலம் தர்மத்தில் தன்னை நெறிப்படுத்திக் கொள்வதற்கான வீரியமும் தாமதமின்மையும் தோன்றும். இந்த நான்கு வகையான தியானங்களில் ஏதேனும் ஒரு தியானத்தினை

ஆனாபானசதி தியானத்தின் துவக்கத்தில் சிறிது நேரம் செய்வதன் மூலம் அங்குமிங்கும் சதா ஓடிக் கொண்டிருக்கும் மனதை பிரதான தியானமான ஆனாபானசதி தியானத்திற்கு ஏற்றாற் போன்று தயார்படுத்திக் கொள்ள முடியும். புத்த போதனைகளில் இந்த ஆனாபானசதி தியானம் செய்யும் போது பகவான் முதன் முதலாக அட்டணை காலிட்டு அமர்ந்து முதுகை நேராக நிமிர்த்தி அமரும் படி வலியுறுத்தி மொழிந்துள்ளார். எல்லோராலும் இது முடியாத காரியமாகும். அப்படியானோர்கள் ஒரு சிறு குஷன் அல்லது சிறு நாற்காலியிலோ முதுகை நேராக வைத்து அமர்ந்துக் கொள்ளுங்கள். முதுகை சாய்த்துக் கொண்டு அமர வேண்டாம். அதனால் தூக்கம் வர வாய்ப்புகளுண்டு.

மணிக்கணக்கில் தியான நிலையுடன் அமர்ந்திருப்பது பெரும் வெற்றி என எண்ணிவிட வேண்டாம். மனதை ஒன்றிணைத்து மணிக்கணக்கில் இருப்பது பெரும் ஆற்றல் என்பது உண்மை. ஆனால் அதன் மூலம் மாத்திரமே மனம் தூய்மையுறாது. தன் மனதில் உத்தம குணப்பண்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதாலேயே ஒருவர் உத்தம நிலையை அடைவார். தன் மனிதிலிருக்கும் இழிவான அகுசலங்களை அழித்துக் கொள்வதாலேயே ஒரு மனிதன் உத்தம நிலையை அடைவார். தன் வாழ்வை நெறிப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புவவர் தன்னை உயர்வாகவும் ஏனையோரை தாழ்வாகவும் காண்பதை தவிர்க்க வேண்டும். கருணையுள்ளம் கொண்டவராக இருக்க வேண்டும்.

அமைதியான வனத்திற்கோ அல்லது மரநிழலிற்கோ செல்ல முடியாவிடில் தன்னுடைய வீட்டிலேயே தியானிப்பதற்கு ஏற்றவாறு ஒரு அறையை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ளுங்கள். இயன்றளவு அந்த அறையை வெறுமையாக வைத்துக் கொள்ள முயற்சியுங்கள். புத்த பகவானுடைய ஒரு

சிலையையோ அல்லது படத்தையோ வைத்திருப்பது உசிதம். ஆனாபானசதி தியானம் செய்வதற்கு முன்னர் எவ்வாறு தயாராக வேண்டும் என்பதனையே நாம் இதுவரை அவதானித்தோம். எவ்வாறு இந்த தியானத்தினை செய்ய வேண்டும் என்பதனை பகவான் கீழ்வரும் பகுதியில் இவ்வாறாக சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

07. சோ சதோவ அஸ்ஸசதி, சதோவ பஸ்ஸசதி. தீகங்வா அஸ்ஸசன்தோ தீகங் அஸ்ஸசாமீதி பஜானாதி. தீகங்வா பஸ்ஸசன்தோ தீகங் பஸ்ஸசாமீதி பஜானாதி. ரஸ்ஸங்வா அஸ்ஸசன்தோ, ரஸ்ஸங் அஸ்ஸசாமீதி பஜானாதி. ரஸ்ஸங்வா பஸ்ஸசன்தோ ரஸ்ஸங் பஸ்ஸசாமீதி பஜானாதி. சப்பகாய படிசங்வேதி அஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி சிக்கதி. சப்பகாய படிசங்வேதி பஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி சிக்கதி. பஸ்ஸம்பயங் காய சங்காரங் அஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி சிக்கதி. பஸ்ஸம்பயங் காய சங்காரங் பஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி சிக்கதி.

07. பத விளக்கம்

சோ - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்து பிறவிப்பயணத்திலிருந்து மீள விரும்பும் பகவானது சீடர், சதோவ - சிறந்த விழிப்புணர்வுடன், அஸ்ஸசதி - மூச்சுக்காற்றினை உள்ளெடுப்பார், சதோவ - சிறந்த விழிப்புணர்வுடன், பஸ்ஸசதி - மூச்சுக்காற்றினை வெளியே விடுவார். தீகங்வா அஸ்ஸசன்தோ - நீண்ட மூச்சுக்காற்றினை உள்ளெடுக்கும்போது தீகங் அஸ்ஸசாமீதி - (நான் இப்போது) நீண்ட மூச்சுக்காற்றினை உள்ளெடுக்கின்றேன், பஜானாதி - என்பதனை நன்கு அறிந்துக் கொள்வார். தீகங்வா பஸ்ஸசன்தோ - நீண்ட மூச்சுக்காற்றினை வெளிவிடும்போது, தீகங் பஸ்ஸசாமீதி - (நான் இப்போது) நீண்ட மூச்சுக்காற்றினை வெளிவிடுகின்றேன், பஜானாதி - என்பதனை நன்கு அறிந்துக் கொள்வார்.

ரஸ்ஸங்வா அஸ்ஸசன்தோ - குறுகிய மூச்சுக்காற்றினை உள்ளெடுக்கும்போது, **ரஸ்ஸங் அஸ்ஸசாமீதி** - (நான் இப்போது) குறுகிய மூச்சுக்காற்றினை உள்ளெடுக்கின்றேன், **பஜானாதி** - என்பதனை நன்கு அறிந்துக் கொள்வார். **ரஸ்ஸங்வா பஸ்ஸசன்தோ** - குறுகிய மூச்சுக்காற்றினை வெளிவிடும்போது **ரஸ்ஸங் பஸ்ஸசாமீதி** - (நான் இப்போது) குறுகிய மூச்சுக்காற்றினை வெளிவிடுகின்றேன் - **பஜானாதி** என்பதனை நன்கு அறிந்துக் கொள்வார். **சப்பகாய படிசங்வேதி** - முழு உடலையும் நன்கு உணர்ந்துக்கொண்டு, **அஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி** - உள்மூச்சு எடுக்கின்றேன் என்று, **சிக்கதி** - நன்கு பயிற்சி செய்வார். **சப்பகாய படிசங்வேதி** - முழு உடலையும் நன்கு உணர்ந்துக்கொண்டு, **பஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி** - வெளிமூச்சு விடுகின்றேன் என்று, **சிக்கதி** - நன்கு பயிற்சி செய்வார். **பஸ்ஸம்பயங் காய சங்காரங்** - உள்மூச்சு எனும் காய சங்ஸ்காரத்தினை தணித்துக்கொண்டு, **அஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி** - உள்மூச்சு எடுக்கின்றேன் என்று, **சிக்கதி** - நன்கு பயிற்சி செய்வார். **பஸ்ஸம்பயங் காய சங்காரங்** - வெளிமூச்சு எனும் காய சங்ஸ்காரத்தினை தணித்துக்கொண்டு, **பஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி** - மூச்சு வெளிவிடுகின்றேன் என்று, **சிக்கதி** - நன்கு பயிற்சி செய்வார்.

௦7. பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்து பிறவிப்பயணத்திலிருந்து மீள விரும்பும் பகவானது சீடர் (முன்குறிப்பிட்டதைப் போன்று, அமைதியான வணாதரத்திற்கு சென்றோ, அமைதியான மரநிழலிலோ, அல்லது மக்கள் நடமாட்டமில்லாத ஓய்வான இடத்திற்கோ சென்று தன் முதுகெலும்பினை நேராக வைத்துக் கொண்டு அட்டணை காலிட்டு அமர்ந்து) சிறந்த விழிப்புணர்வுடன் மூச்சை உள்ளெடுக்க வேண்டும். சிறந்த விழிப்புணர்வுடன் மூச்சை வெளிவிட வேண்டும். அவர் நீளமான மூச்சினை உள்ளெடுக்கும்போது, (நான் இப்போது) நீளமான

மூச்சுக்காற்றினை உள்ளெடுக்கின்றேன் என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டும். அதேபோன்று நீளமான மூச்சுக்காற்றினை வெளிவிடும்போது, (நான் இப்போது) நீண்ட மூச்சுக்காற்றினை வெளிவிடுகின்றேன் என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார். அதேபோன்று அவர் குறுகிய மூச்சினை உள்ளெடுக்கும்போது, (நான் இப்போது) குறுகிய மூச்சுக்காற்றினை உள்ளெடுக்கின்றேன் என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார். குறுகிய மூச்சுக்காற்றினை வெளிவிடும்போது (நான் இப்போது) குறுகிய மூச்சுக்காற்றினை வெளிவிடுகின்றேன் என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார்.

அவர் மேலும், தன் முழு உடலையும் நன்கு உணர்ந்துக் கொண்டு உள்மூச்சு எடுக்கின்றேன் என்று நன்கு பயிற்சி செய்வார் முழு உடலையும் நன்கு உணர்ந்துக் கொண்டு, வெளிமூச்சு விடுகின்றேன் என்று பயிற்சி செய்வார். உள்மூச்சு எனும் காய சங்ஸ்காரத்தினை தணித்துக்கொண்டு, உள்மூச்சு எடுக்கின்றேன் என்று நன்கு பயிற்சி செய்வார். வெளிமூச்சு எனும் காய சங்ஸ்காரத்தினை தணித்துக்கொண்டு மூச்சு வெளிவிடுகின்றேன் என்று, நன்கு பயிற்சி செய்வார்.

௦7. விபரம்

பாக்கியமுள்ள பகவான், இந்த (நால்விழிப்புணர்வு) சதிபட்டான போதனையில் ஆனாபானசதி தியானம் தொடர்பாக சுருக்கமாகவே மொழிந்துள்ளார். (அச்சமயம் பகவானைச் சூழவிருந்த பிக்குமார்கள் ஆனாபானசதி தியானம் தொடர்பாக அறிந்திருக்கக்கூடும் என்பதனை இதன் மூலம் உணர முடியும்) ஆனாபானசதி தியானத்தின் மூலம் நால்வகை சதிபட்டானங்களும் விருத்தியடையும் விதத்தினை மொழிந்தருளிய பகவான், அந்த சதிபட்டானத்தினுள் எழுவகை போதியங்களும், அதன் மூலம் மெய்ஞானம்

மற்றும் மோட்சத்தினை உறுதி செய்யும் முறைகள் தொடர்பாக பல்வேறு போதனைகளில் மிகவும் அழகிய முறையில் மொழிந்துள்ளார். ஒரு சமயம் பகவான் கிம்பில தேரரிடம் இவ்வாறாக வினவினார்.

"புண்ணியமிகு கிம்பில, ஆனாபானசதி தியானத்தினை எவ்வாறு விருத்தி செய்தால், எவ்வாறு பயிற்சி செய்தால் அதன் உயர்பலன்களை அடைய முடியும்?" கிம்பில தேரரிடம் பகவான் மும்முறை இவ்வாறாக வினவியபோதும் கிம்பில தேரர் அமைதியாக இருந்தார். அச்சமயம் ஆனந்த தேரர் பகவானிடம், "பாக்கியமுள்ள பகவானே, ஆனாபானசதி உள்சமாதி தொடர்பாக மொழிந்தருளுவீராக, மகா வீரரே இது அதற்கான தகுந்த காலமாகும். பகவான் மூலம் அதனை அறிந்துக் கொள்ளும் இந்த பிக்குமார்கள் அதனை நன்கு நினைவில் வைத்துக் கொள்வார்கள்" என்றார்.

அச்சமயம் பகவான் இந்த ஆனாபானசதி தியானத்தினை முழுமையாக மொழிந்தருளினார். ஆனாபானசதி தியானத்தினுள் நால்வகை சதிபட்டானமும் (விழிப்புணர்வு நிலைகளும்) எவ்வாறு விருத்தியடையும் என்பதனை இவ்வாறாக மொழிந்தார்.

ஆனாபானசதியினை செய்யும் ஒரு பிக்கு, நீளமான உள்மூச்சு வெளிமூச்சு விடும்போது (நான் இப்போது) நீளமான மூச்சினை உள்ளெடுக்கின்றேன், நீளமான மூச்சினை வெளிவிடுகின்றேன் என்பதனை அறிவாராயின், குறுகியளவிலான உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு விடும்போது குறுகிய மூச்சினை உள்ளெடுக்கின்றேன், குறுகிய மூச்சினை வெளிவிடுகின்றேன் என்பதனை அறிவாராயின், முழு உடலையும் நன்கு உணர்ந்துக் கொண்டு, உள்மூச்சு எடுக்கின்றேன் என்று நன்கு பயிற்சி செய்வாராயின், முழு உடலையும் நன்கு

உணர்ந்துக் கொண்டு, வெளிமூச்சு விடுகின்றேன் என்று நன்கு பயிற்சி செய்வாராயின் உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு எனும் காய சங்ஸ்காரத்தினை தணித்துக்கொண்டு, உள்மூச்சு எடுக்கின்றேன் என நன்கு பயிற்சி செய்வாராயின், வெளிமூச்சு எனும் காய சங்ஸ்காரத்தினை தணித்துக்கொண்டு, மூச்சு வெளிவிடுகின்றேன் என்று, நன்கு பயிற்சி செய்வாராயின், இவ்வாறாக அவர் அந்த தியானத்தினுள் செலவிடும் இந்நேரத்தினுள் கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான வீரியத்துடன், கிலேசங்களை இல்லாமல் செய்யக்கூடிய அறிவுடன், உடலின் மீது நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் (உலகின்) ஆசை, கோபம் என்பன துறந்து காயானுபஸ்ஸனத்தில் வசிப்பார்.

புண்ணியமிகு ஆனந்த, இந்த உள்மூச்சு வெளிமூச்சு என்பனவும் (உடலுடன் ஒருங்கிணைந்து இருப்பதால்) இன்னுமொரு உடலாகும். எனவேதான் பிக்கு அந்நேரத்தில் காயானுபஸ்ஸனத்தில் வசிக்கிறார், எனச் சொல்லப்படுகின்று. புண்ணியமிகு ஆனந்த, (ஆனாபானசதி தியானத்தினை தொடர்ந்து சரிவரச் செய்யும் பிக்கு) ஒரு கட்டத்தில் அந்த தியானத்தின் காரணமாகத் தோன்றும் இன்பத்தினையும் நன்கு உணர்ந்துக் கொண்டு உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு எடுக்கின்றேன் என பயிற்சி செய்வாராயின், (உடல், உள சுக நுகர்ச்சி எனும்) சுகத்தினை நன்கு உணர்ந்துக் கொண்டு மூச்சு எடுக்கின்றேன், மூச்சு விடுகின்றேன் என நன்கு பயிற்சி செய்வாராயின், (இவ்வாறாக மனதுடன் ஒருங்கிணைந்திருக்கும் இனங்காணல் மற்றும் நுகர்ச்சிகள் என்பன) சித்த சங்ஸ்காரங்களை நன்கு புரிந்துணர்ந்துக் கொண்டு மூச்சு எடுக்கின்றேன். மூச்சை வெளியிடுகிறேன் என நன்கு பயிற்சிசெய்வாராயின், (அந்த) சித்த சங்ஸ்காரத்தினை தணித்துக் கொண்டு மூச்சு எடுக்கின்றேன். மூச்சை வெளியிடுகிறேன் என நன்கு பயிற்சிசெய்வாராயின்,

புண்ணியமிகு ஆனந்த, இவ்வாறாக அவர் இந்த தியானத்தினுள் செலவிடும் இந்நேரத்தினுள் அந்த பிக்கு கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான வீரியத்துடனும், கிலேசங்களை இல்லாமல் செய்யக்கூடிய அறிவுடன், நுகர்ச்சிக்கள் மீது நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் (உலகின்) ஆசை, கோபம் என்பன துறந்து வேதனானுபஸ்ஸனத்தில் வசிப்பார்.

அதற்கு காரணம் என்ன? புண்ணியமிகு ஆனந்த, இந்த உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு என்பனவற்றில் கவனம் செலுத்தி (அதன் இன்பம் சுகம் எனும் மனதின் வேறுபாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு) நன்கு ஆராய்தலானது, அது ஒரு வகையான நுகர்ச்சி (நுகர்ச்சி) என்றே கூறுவேன். எனவேதான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் பிக்கு வேதனானுபஸ்ஸனத்தில் வசிக்கிறார் எனக்கூறப்படுகின்றது.

புண்ணியமிகு ஆனந்த, ஒரு சமயத்தில் பிக்கு, மனதை நன்கு புரிந்துக் கொண்டு உள்மூச்சு எடுக்கின்றேன். மூச்சு விடுகின்றேன் என நன்கு பயிற்சி செய்வாராயின், மனதை இன்பத்தினால் பரவச நிலைக்கு உட்படுத்திக் கொண்டு உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு விடுகின்றேன், என பயிற்சி செய்வாராயின், மனதை நன்கு ஒருங்கிணைத்து உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு விடுகின்றேன், என பயிற்சி செய்வாராயின், ஐவகை நீவரணங்களில் இருந்து மனதை விடுவித்து உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு விடுகின்றேன், என பயிற்சி செய்வாராயின்,

புண்ணியமிக்க ஆனந்த, இவ்வாறாக அவர் இந்த தியானத்தினுள் செலவிடும் இந்நேரத்தினுள் அந்த பிக்கு கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான வீரியத்துடனும், கிலேசங்களை இல்லாமல் செய்யக்கூடிய அறிவுடன், மனம் மீது நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் (உலகின்) ஆசை, கோபம்

என்பன துறந்து சித்தானுபஸ்ஸனத்திலேயே வசிப்பார். புண்ணியமிகு ஆனந்த, சிறந்தளவிலான விழிப்புணர்வு இல்லாத, (ஆனாபானசதி தியானத்தினுள்) கிலேசங்களை அழிக்கும் வண்ணம் நல்லறிவினை விருத்தி செய்துக் கொள்ள முடியாதவருக்கு நான் இந்த ஆனாபானசதி தியானத்தினை செய்யுமாறு கூற மாட்டேன்.

அதேபோன்று ஆனந்த, ஒரு காலத்தில் பிக்கு (நான் இப்போது) நிலையில்லாமை தொடர்பான உய்த்துணர்வு தோன்றும் வகையில் மூச்சை உள்ளெடுக்கின்றேன். வெளிவிடுகின்றேன் என நன்கு தன்னை பயிற்றுவித்துக்கொள்வாராயின், (நான், எனது, எனது ஆத்மம் எனும் பிணைப்புக்கள் இல்லாமல் செய்துக் கொண்டு - விராகானுபஸ்ஸனம்) மூச்செடுக்கின்றேன். மூச்சு விடுகின்றேன், என தன்னை பயிற்றுவித்துக் கொள்வாராயின், தன் மனதில் உள்ள கிலேசங்களை அழிவதனை கண்டுக் கொண்டு மூச்செடுக்கின்றேன். மூச்சு விடுகின்றேன். என தன்னை பயிற்றுவித்துக் கொள்வாராயின், மோட்சத்தினை நோக்கி மூச்செடுக்கின்றேன். மூச்சு விடுகின்றேன். என தன்னை பயிற்றுவித்துக் கொள்வாராயின்,

புண்ணியமிகு ஆனந்த, இவ்வாறாக கழிக்கும் நேரத்தினுள் பிக்கு, கிலேசங்களை அழிக்கும் வீரியத்துடனும், கிலேசங்களை அழிக்கும் அறிவுடனும், தர்மங்கள் மீது நன்கு செலுத்திய விழிப்புணர்வுடனும் உலகின் ஆசை கோபம் என்பன துறந்து தம்மானுபஸ்ஸனம் எனும் விழிப்புணர்வு நிலையில் (அறிநிலையில்) வசிப்பார்.

புண்ணியமிகு ஆனந்த, அவர் தன் அகத்தினுள்ளே இருந்த ஆசை, கோபம் என்பவற்றினது ஏதேனும் அழிவு இருக்குமாயின், அதனை (இவ்வாறாக அழிந்ததாக) உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் மீண்டும் மீண்டும்

கண்டுக்கொண்டு நடுநிலை மனதை உடையவராவார். அந்நேரத்தில் அந்த பிக்கு தம்மானுபஸ்ஸனா விழிப்புணர்வு நிலையிலேயே வசிப்பார்.

“புண்ணியமிகு ஆனந்த, ஒரு நாற்சந்தியின் மத்தியில் பாரியதொரு மணற்குவியல் ஒன்று இருக்கின்றது என நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். நான்கு வீதிகளில் இருந்தும் வருகின்ற தேர்களால் அந்த மணற்குவியல் நசித்து தரைமட்டமாக்குவதைப் போன்று (ஆனாபானசதி தியானத்தின் மூலம்) நாற்சதிபட்டான தர்மங்களை விருத்தி செய்யும் பிக்குவும் தன்னுள் தோன்றும் இழிவான அகுசலங்களை நசித்து தரைமட்டமாக்குவார்.

(கிம்பில சூத்திரம்)

இவ்வாறாக ஆனாபானசதி தியானத்தினுள் நால்சதிபட்டான தர்மங்களும் விருத்தியடைவதானது மேற்கூறியதைப்போன்று நன்கு இடைவிடாது ஒழுங்குமுறையில் இந்த தியானத்தினை பழக்கப்படுத்துவதன் மூலம் மாத்திரமே. நால்வகை சதிபட்டான தர்மங்களை (நால்வகை அறிநிலைகளை) ஒருவர் இவ்வாறாக தன்னுள் முறையாக விருத்தி செய்துக்கொள்வாராயின் அவர் மென்மேலும் தர்ம மார்க்கத்தில் முன்னேறிச் செல்பவராவார்.

“புண்ணியமிகு ஆனந்த, நாற்சதிபட்டான தர்மங்களை எவ்வாறு விருத்தி செய்யும்போது, எவ்வாறு அதிகளவிலாக இடைவிடாது பயற்சி செய்யும்போது எழுவகை போதியங்கங்கள் (சன்சாரத்திலிருந்து விடுதலையடைவதற்காக தன்னுள் தோற்றுவித்துக் கொள்ள வேண்டிய உய்த்துணர்வு) விருத்தியடையும்?

புண்ணியமிகு ஆனந்த, பிக்கு காயானுபஸ்ஸன தியானத்தினுள் வசிக்கும் போது அவரது விழிப்புணர்வு மிகவும் உறுதியாக காயானுபஸ்ஸனத்திலேயே (ஆனாபானசதியினுள்ளேயே)

நிலைத்திருப்பது எப்போது?

புண்ணியமிகு ஆனந்த, அச்சமயத்தில் அந்த பிக்குவினுள் இருக்கும் விழிப்புணர்வு உய்த்துணர்வினை ஏற்படுத்தும் வகையிலான அதாவது சதி போதியங்கமாக ஒழுங்கமையும். அச்சமயத்தில் அந்த பிக்கு சதி போதியங்கத்தினையே விருத்தி செய்பவராவார். இவ்வாறாக அந்த பிக்குவினுள் சதி போதியங்கம் (அறிநிலை எனும் உய்த்துணர்வினை தரும் அங்கம்) முழுமையடையும்.

இவ்வாறாக அந்த பிக்கு விழிப்புணர்வுடன் சதிபட்டான தர்மத்தினை பழக்கப்படுத்திக்கொண்டு உய்த்துணர்வு ஏற்படும் வண்ணம் அறிவினால் ஆராய்வார். மீண்டும் மீண்டும் அறிவினால் ஆராய்வார். மிகவும் செம்மையுற (அறித்தியம், துக்கம், அநாத்மம் எனும் அடிப்படையில், காரண காரிய செயற்பாடு எனும் அடிப்படையில், வெறுமையானது எனும் அடிப்படையில்) தர்மத்தினை ஆராய்ந்து பார்ப்பார்.

அச்சமயத்தில் புண்ணியமிகு ஆனந்த, உய்த்துணர்வு ஞானம் விருத்தி அடையும் வகையில், தர்மத்தினை ஆராய்தல் (தம்ம விசய போதியங்கம்) இங்கு இடம்பெறுகிறது. அச்சமயத்தில் அந்த பிக்கு தம்ம விசய போதியங்கத்தினையே விருத்தி செய்கின்றார். இவ்வாறாக அந்த பிக்குவினுள் தம்ம விசய போதியங்கம் விருத்தியடையும்.

புண்ணியமிகு ஆனந்த, இவ்வாறாக உய்த்துணர்வு விருத்தி அடையும் வகையில், தர்மத்தினை ஆராயும் போது, மீண்டும் மீண்டும் ஆராயும் போது (தன்னுள் தற்போதிருக்கும் அகுசலங்களை அழிக்கும் பொருட்டும், குசலங்களை தோற்றுவித்துக்கொள்ளும் பொருட்டும் அவசியமான (சதிபட்டானத்திலேயே மனதை உறுதியாக நிலைக்கச்செய்யும்) வீரியம் நன்கு நிலைக்கொள்ளும்.

சோம்பல் இல்லாமல்போகும். அச்சமயத்தில் அந்த பிக்கு வீரிய போதியங்கத்தினையே விருத்தி செய்வார். இவ்வாறாக அந்த பிக்கு உய்த்துணர்விற்கு உபகாரமாக அமையும் வீரிய போதியங்கத்தினை பூரணப்படுத்திக்கொள்வார்.

புண்ணியமிகு ஆனந்த இவ்வாறாக தர்ம உய்த்துணர்விற்கான வீரியம் அவரது மனதில் நன்கு நிலைத்துக்கொண்ட பின்னர், அந்த பிக்குவின் மனதில் உலகியலைத் துறந்த இன்பம் தோன்றும். அச்சமயம் அந்த பிக்குவினுள் தோன்றியிருக்கும் நிஷ்காமிய இன்பமானது உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் விருத்திக்கே உதவியாக அமையும். அச்சமயம் இந்த பிக்குவின் மனதில் ப்ரீதி எனும் போதியங்கமே விருத்திடையும். இவ்வாறாக அந்த பிக்குவினுள் உய்த்துணர்விற்கு உபகாரமாக அமையும் நிஷ்காமிய இன்பமானது ப்ரீதி போதியங்கமாக அவருள் பரிபூரண நிலையை அடையும். (தன்னுள் நால்வகை சதிபட்டான தர்மங்களும் தர்ம உய்த்துணர்விற்கு ஏற்றாற்போன்று தன் அகத்தே விருத்தியடைந்திருப்பதால்) அந்த பிக்கு நிஷ்காமிய மனதுடன் வசிப்பதாலும் உடலும் மனமும் இலேசானதாக இலகுவானதாக மாறும்.

புண்ணியமிகு ஆனந்த, இவ்வாறாக பிக்குவின் உடலும் மனமும் இலகுவாகும்போது, அச்சமயத்தில் உடல் உள்ள இலகுவாகுதலானது (பஸ்ஸத்தி) உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் விருத்திக்கான போதியங்கமாக ஒழுங்கமையும். அச்சமயத்தில் இந்த பிக்கு பஸ்ஸத்தி எனும் போதியங்கத்தினையே விருத்தி செய்துக் கொண்டிருப்பார். இவ்வாறாக அந்த பிக்குவினுள் உய்த்துணர்விற்கு உபகாரமாக அமையும் ஒரு அங்கமாக பஸ்ஸத்தி பரிபூரண நிலையை அடையும். இதன் காரணமாக அந்த பிக்குவின் மனம் மென்மேலும் சமாதி நிலையை அடையும். புண்ணியமிகு ஆனந்த, இவ்வாறாக

அந்த பிக்குவின் மனம் சமாதி நிலையை அடையுமாயின், அப்போது உய்த்துணர்வு ஞானம் விருத்தியடையும் வகையில் அந்த உள்சமாதி ஒழுங்கமையும். அச்சமயத்தில் அந்த பிக்கு, சமாதி எனும் போதியங்கத்தினையே விருத்தி செய்துக் கொண்டிருப்பார். இவ்வாறாக அந்த பிக்குவினுள், தர்ம உய்த்துணர்விற்கான அங்கமாக சமாதி (உள ஒருங்கிணைவு) பரிபூரண நிலையை அடையும்.

அப்போது பிக்கு, முறையாக சமாதி நிலையை அடைந்த மனதை மென்மேலும் மத்தியஸ்த நிலைக்கு உட்படுத்துவார். புண்ணியமிகு ஆனந்த, எந்த சமயத்தில் பிக்கு தன் சமாதி நிலை அடைந்த மனதினை மென்மேலும் மத்தியஸ்த நிலைக்கு உட்படுத்துகின்றாரோ அச்சமயத்தில் அந்த பிக்கு, உபேக்கா போதியங்கத்தினையே விருத்தி செய்துக் கொண்டிருப்பார். இவ்வாறாக அந்த பிக்குவினுள் தர்ம உய்த்துணர்விற்கு உபகாரமாக அமையும் அங்கமாக உபேக்கா (நடுநிலையான மனம்) போதியங்கம் பரிபூரண நிலையை அடையும்.

புண்ணியமிகு ஆனந்த, இவ்வாறாக ஆனாபானசதி தியானத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட நால்வகை சதிபட்டான தர்மங்களின் மூலம் உய்த்துணர்விற்கு உபகாரமாக அமையும் எழுவகை போதியங்கங்களும் பரிபூரண நிலையை அடையும். புண்ணியமிகு ஆனந்த, இந்த போதியங்க தர்மங்களை எவ்வாறு பயன்படுத்தும்போது, எவ்வாறு பெருமளவிளாக விருத்தி செய்யும்போது, மெய்ஞானமும் (உண்மை நிலையை உய்த்துணரும் ஞானமும்) விமோட்சனமும் (சன்சார துக்கத்திலிருந்து முழுமையாக விடுதலை அடைவதையும்) பரிபூரணமாக்கிக்கொள்ள முடியும்?

புண்ணியமிகு ஆனந்த, பிக்கு மனதை நீவரண தர்மங்களில்

இருந்து மீட்டெடுத்த பின்பு கிடைக்கும் ஓய்வான மனதில் நிலைத்திருந்தே போதியங்க தர்மங்களை விருத்தி செய்வார். ஓட்டுதல் இல்லாத மனதுடனேயே செய்வார். ஆசையை அழிக்கும் மனதுடனே விருத்தி செய்வார். மோட்சத்தினை விரும்பும் மனதுடனேயே செய்வார்.

இவ்வாறாக ஆனந்த, ஆனாபானசதி சமாதியின் மூலம், நால்வகை சதிபட்டான தர்மங்கள் பரிபூரண நிலையை அடைவதால் எழுவகை போதியங்கங்களும் பரிபூரண நிலையை அடையும். இவ்வாறாக போதியங்க தர்மங்கள் பரிபூரண நிலையை அடைவதால் மெய்ஞானமும் விமோட்சனமும் பரிபூரண நிலையை அடையும்.

(ஆனந்த சூத்திரம்)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மழையில்லா கோடைகாலத்தில் நாற்றிசைகளிலும் தூசி பரவியிருக்கின்றது என நினையுங்கள். அச்சமயத்தில் அகால மழையொன்று பெய்தால் அங்கு பரவியிருக்கும் தூசு நொடியில் மறைந்துவிடும். அந்த மழையானது தூசினை விரைவிலேயே தணித்துவிடும். பிக்குகளே, இந்த ஆனாபானசதி தியானத்தினால் தோன்றும் உளச்சமாதியும் அத்தகையதே. இதனை நன்கு பயிற்சி செய்வதால், மென்மேலும் விருத்தி செய்வதால், மனம் ஷாந்த நிலையை அடையும். பெரும் அமைதியைத் தரும். இந்த ஆனாபானசதி தியானம் இயற்கையான இன்பத்தினைத் தரும். பெரும் சுகத்தினைத் தரும். மனதிலுள்ள கிலேசங்களை விரைவிலேயே அழித்துவிடும்.

(அசுப சூத்திரம்)

08.செய்யதாபி, பிக்கவே தக்கோ பமகாரோ வா, பமகாரன்தேவாசீ வா தீகங் வா அஞ்சன்தோ, தீகங் அஞ்சாமீதி பஜானாதி. ரஸ்ஸங் வா அஞ்சன்தோ, ரஸ்ஸங்

அஞ்சாமீதி பஜானாதி. ஏவமேவ கோ பிக்கவே, பிக்கு தீகங் அஸ்ஸசன்தோ தீகங் வா அஸ்ஸசாமீதி பஜானாதி. தீகங்வா பஸ்ஸசன்தோ தீகங் பஸ்ஸசாமீதி பஜானாதி. ரஸ்ஸங்வா அஸ்ஸசன்தோ, ரஸ்ஸங் அஸ்ஸசாமீதி பஜானாதி. ரஸ்ஸங்வா பஸ்ஸசன்தோ ரஸ்ஸங் பஸ்ஸசாமீதி பஜானாதி. சப்பகாய படிசங்வேதி அஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி சிக்கதி. சப்பகாய படிசங்வேதி பஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி சிக்கதி. பஸ்ஸம்பயங் காய சங்காரங் அஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி சிக்கதி. பஸ்ஸம்பயங் காய சங்காரங் பஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி சிக்கதி.

௦8.பதவிளக்கம்

செய்யதாபி - ஏதேனும் முறையில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **தக்கோ** - திறமையான, **பமகாரோ வா** - பலகைகளை உழியால் சீவும் தச்சனாகட்டும், **பமகாரன்தேவாசீ வா** - (நன்கு பயிற்சிபெற்ற) அந்த தச்சனின் உதவியாளனோ, **தீகங் வா அஞ்சன்தோ** - (பலகையைச் சீவும்போது சீவுழியை எடுத்து நன்கு கையை நீட்டி) நீளமான முறையில் பலகையை சீவுவாராயின், **தீகங் அஞ்சாமீதி** - (நான் இப்போது) நீளமான அளவில் பலகையை சீவுகிறேன், **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **ரஸ்ஸங் வா அஞ்சன்தோ** - குறுகிய அளவில் அவர் பலகையை சீவுவாராயின், **ரஸ்ஸங் அஞ்சாமீதி** - நான் குறுகியளவில் பலகையை சீவுகிறேன், **பஜானாதி** - நன்று அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **ஏவமேவ கோ** - அதைப்போன்று, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - தர்மத்தினை உய்த்துணர விளையும் பிக்கு, **தீகங்வா அஸ்ஸசன்தோ** - நீண்ட மூச்சுக்காற்றினை உள்ளெடுக்கும்போது **தீகங் அஸ்ஸசாமீதி** - (நான் இப்போது) நீண்ட மூச்சுக்காற்றினை உள்ளெடுக்கின்றேன், **பஜானாதி** - என்பதனை நன்கு அறிந்துக் கொள்வார். **தீகங்வா பஸ்ஸசன்தோ** - நீண்ட மூச்சுக்காற்றினை வெளிவிடும்போது, **தீகங்**

பஸ்ஸசாமீதி - (நான் இப்போது) நீண்ட மூச்சுக்காற்றினை வெளிவிடுகின்றேன், **பஜானாதி** - என்பதனை நன்கு அறிந்துக் கொள்வார். **ரஸ்ஸங்வா அஸ்ஸசன்தோ** - குறுகிய மூச்சுக்காற்றினை உள்ளெடுக்கும்போது, **ரஸ்ஸங் அஸ்ஸசாமீதி** - (நான் இப்போது) குறுகிய மூச்சுக்காற்றினை உள்ளெடுக்கின்றேன், **பஜானாதி** - என்பதனை நன்கு அறிந்துக் கொள்வார்.

ரஸ்ஸங்வா பஸ்ஸசன்தோ - குறுகிய மூச்சை வெளிவிடும்போது **ரஸ்ஸங் பஸ்ஸசாமீதி** - (நான் இப்போது) குறுகிய மூச்சுக்காற்றினை வெளிவிடுகின்றேன் **பஜானாதி** - என்பதனை நன்கு அறிந்துக் கொள்வார். **சப்பகாய படிசங்வேதி** - முழு உடலையும் நன்கு உணர்ந்துக்கொண்டு, **அஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி** - உள்மூச்சு எடுக்கின்றேன் என்று, **சிக்கதி** - நன்கு பயிற்சி செய்வார். **சப்பகாய படிசங்வேதி** - முழு உடலையும் நன்கு உணர்ந்துக்கொண்டு, **பஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி** - வெளிமூச்சு விடுகின்றேன் என்று, **சிக்கதி** - நன்கு பயிற்சி செய்வார். **பஸ்ஸம்பயங் காய சங்காரங்** - உள்மூச்சு எனும் காய சங்ஸ்காரத்தினை தணித்துக்கொண்டு, **அஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி** - உள்மூச்சு எடுக்கின்றேன் என்று, **சிக்கதி** - நன்கு பயிற்சி செய்வார். **பஸ்ஸம்பயங் காய சங்காரங்** - வெளிமூச்சு எனும் காய சங்ஸ்காரத்தினை தணித்துக்கொண்டு, **பஸ்ஸசிஸ்ஸாமீதி** - மூச்சு வெளிவிடுகின்றேன் என்று, **சிக்கதி** - நன்கு பயிற்சி செய்வார்.

௦௪.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ஏவரேனும் ஒரு திறமையான தச்சனோ அல்லது அந்த தச்சனின் நன்கு பயிற்சி பெற்ற உதவியாளனோ, (சீவுழியை எடுத்து நன்கு கையை நீட்டி) நீளமான முறையில் பலகையை சீவுவாராயின், 'நான் இப்போது நீளமான அளவில் பலகையை சீவுகிறேன்' என

அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். 'குறுகிய அளவில் அவர் பலகையை சீவவாராயின், நான் குறுகியளவில் பலகையை சீவுகிறேன்' என நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்து சன்சாரத்தில் விடுதலை பெற விரும்பும் பிக்கு, நீளமான மூச்சினை உள்ளெடுக்கும்போது 'நான் இப்போது நீண்ட மூச்சுக்காற்றினை உள்ளெடுக்கின்றேன்' என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டும். அதேபோன்று நீளமான மூச்சுக்காற்றினை வெளிவிடும்போது, 'நான் இப்போது நீண்ட மூச்சுக்காற்றினை வெளிவிடுகின்றேன்' என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர் குறுகிய மூச்சினை உள்ளெடுக்கும்போது 'நான் இப்போது குறுகிய மூச்சுக்காற்றினை உள்ளெடுக்கின்றேன்' என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டும். அதேபோன்று குறுகிய மூச்சுக்காற்றினை வெளிவிடும்போது 'நான் இப்போது குறுகிய மூச்சுக்காற்றினை வெளிவிடுகின்றேன்' என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அதேபோன்று முழு உடலையும் நன்கு உணர்ந்துக் கொண்டு, உள்மூச்சு எடுக்கின்றேன் என்று நன்கு பயிற்சி செய்ய வேண்டும். முழு உடலையும் நன்கு உணர்ந்துக் கொண்டு, வெளிமூச்சு விடுகின்றேன் என்று நன்கு பயிற்சி செய்ய வேண்டும். உள்மூச்சு எனும் காய சங்ஸ்காரத்தினை தணித்துக்கொண்டு, உள்மூச்சு எடுக்கின்றேன் என்று, நன்கு பயிற்சி செய்ய வேண்டும். வெளிமூச்சு எனும் காய சங்ஸ்காரத்தினை தணித்துக்கொண்டு, மூச்சு வெளிவிடுகின்றேன் என்று, நன்கு பயிற்சி செய்ய வேண்டும்.

௦8.வீபரம்

புத்த பகவான் இங்கே அழகியதொரு உவமையின் மூலம் எவ்வாறு ஆனாபானசதி தியானத்தினை செய்ய வேண்டும் என்பதனை தெளிவுற விளக்கியுள்ளார். ஒரு தச்சன் எவ்வளவு விழிப்புணர்வுடன் பலகையை சீவுகின்றாரோ அதைப் போன்று விழிப்புணர்வுடன் ஆரிய சீடன் ஆனாபானசதி தியானத்தினை செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு எண்ணங்களின் பின்னே செல்வதால் எந்நேரமும் மனம் சிதறிய நிலையில் இருப்பதே மனதில் பொதுவான இயல்பாகும். பல்வேறு விடயங்களை எந்நேரமும் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதற்கே நாம் அனைவரும் சிறிய வயதிலிருந்தே பழகியிருக்கின்றோம். இவ்வாறு சிந்திக்கும் எண்ணங்கள் தர்மத்தில் விதர்க்கம் என குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆனாபானசதி தியானத்தின் மூலம் இவ்வாறாக மனதில் எழும் விதர்க்கங்களை தணித்துக் கொள்ள முடியும் என பகவான் மொழிந்துள்ளார்.

“ஆனாபான சதி பாவேதப்பா விதக்கூபச்சேதாய விதர்க்கங்களை* அழிக்க வேண்டுமானால் ஆனாபானசதி தியானத்தினை செய்தல் வேண்டும்.” (மேகிய சூத்திரம்)

பல்வேறு வகைப்பட்ட எண்ணங்களினூடே மனம் சிதறியிருத்தலானது உள ஒருங்கிணைவுக்கு பெரும் தடையாகும். அத்தகைய தடைகளிலிருந்து நீங்குவதற்கான சிறந்த வழி இந்த ஆனாபானசதி தியானமாகும். இந்த தியானத்தினை செய்து கொண்டிருக்கும் போது உடல் அசௌகரியங்கள் தோன்றுமாயின் அவற்றை பொருட்படுத்தக் கூடாது. மீண்டும் மீண்டும் மனதை ஆனாபானசதி தியானத்திற்குள்ளேயே நிலைக்கச் செய்ய

*.மனதில் இடைவிடாது தோன்றும் பல்வேறு வகையான எண்ணவலைகள்

தான் திறமையானவராக வேண்டும். பஞ்ச நீவரணங்களால் மனம் அல்லலுறும் போது அதனை உணர்ந்துக் கொண்டு மனதை அவற்றிலிருந்து நீக்குவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். ஆனாபானசதி தியானத்தினை செய்துக் கொண்டுபோகும் போது காம இச்சை மனதிற்குள் புகுமாயின் அசுப தியானத்தினை சிறிது நேரம் செய்யுங்கள். அதன் மூலம் மனம் அமைதியுற்ற பின்னர் மீண்டும் மனதை ஆனாபானசதிக்குள் கொண்டு வர வேண்டும். முரண்படும் ஏதேனும் எண்ணத்தில் மனம் சிக்குண்டு இருக்குமாயின் அன்பை பரப்பும் தியானமான மைத்ரீ தியானத்தினை சிறிது நேரம் செய்து அதன் மூலம் மனம் அமைதியுற்ற பின்னர் மீண்டும் ஆனாபானசதிக்குள் மனதை கொண்டு வர வேண்டும். நன்கு பழக்கப்படுத்தும்போது, விருத்தி செய்யும்போது மனம் ஆனாபாசதி தியானத்திற்குள் நிலைகொள்ள ஆரம்பிக்கும்.

09. இதி அஜ்ஜத்தங் வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

09. பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா காயே** - ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை

அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார்.

௦9. பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் ஆரிய சீடன், தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலில் இவ்வாறாக உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் (இவ்வாறாக) உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் இவ்வாறாகவே உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

௦9. வீபரம்

பகவான் சீடனிடம் முதலில், தன்னுடையது எனக்கருதும் உடலின் யதார்த்தத்தினை காணுமாறும் இரண்டாவதாக பிறருடையது எனக்கருதும் உடலின் யதார்த்தத்தினைக் காணுமாறு பணித்தார். ஆனாபானசதி தியானத்தினுள் தன்னைப்பற்றி புரிந்துக் கெள்ளும் நிலையே பிறருடையது எனக்கருதும் உடல்களிலும் இருக்கின்றது என்பதனை உணர்வது முக்கியமாகும். அப்போதுதான் தானும் ஏனையோரும் எனும் இரு பிரிவினரும் ஒரு பொதுவான இயல்பினைக் கொண்டுள்ளதாக இலகுவாக உணர்ந்துக் கொள்ள முடியும். 'எனது' எனக்கருதும் உடலின் உண்மையை மாத்திரமின்றி பிறர் என்பது யார்? என்பதனையும் தன் அகத்தின் மூலமே நன்கு உணர்ந்துக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். தான், பிறர் எனும் இருபிரிவினரும் வாழ்வின் உண்மையான நிலையை உணர்ந்துக் கொள்வதற்கான அரியதொரு வாய்ப்பு இந்த காயானுபஸ்ஸன தியானத்தின்

மூலம் பெற முடியும்.

10. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி

10. பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு எனும் உடலியல்பு தோன்றும் விதத்தினை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, காயஸ்மிங் - காயானுபஸ்ஸனத்துடன், விஹரதி - வசிப்பார். வய தம்மானுபஸ்ஸீ - உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு எனும் உடலியல்பு இல்லாமல் போவதனையும் (முடிவினையும்), வா காயஸ்மிங் - அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, விஹரதி - வசிப்பார். சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி - உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு எனும் உடலியல்பு தோன்றும் விதத்தினையும், உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு எனும் உடலியல்பு இல்லாமல் போவதனையும் அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

10. பொருளுரை

பிக்கு, இந்த உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு எனும் உடலியல்பு தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தில் வசிப்பார். இந்த உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு எனும் உடலியல்பு அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக்கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தில் வசிப்பார். (இவ்வாறாக) உள்மூச்சு வெளிமூச்சு எனும் உடலியல்பு தோன்றும் விதத்தினையும் அழிந்துபோகும் விதத்தினையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக்கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தில் வசிப்பார்.

10. விபரம்

உள்மூச்சு வெளிமூச்சு என்பனவற்றின் 'சமுதய' என்றால் அதன் தோற்றமாகும். இங்கு உள்மூச்சு வெளிமூச்சு என ஒன்று எவ்வாறு நிலைத்திருக்கின்றது என்பதனை தர்மத்தில் மூலமே ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். புத்த பகவான், இந்த உடல் நாற்பெரும்பூதங்களினால் (நால்வகை தாதுக்களால்) தோற்றம் பெற்றதாகவே மொழிந்துள்ளார். பெற்றோரின் உபகாரத்தினால் ஜனனமான, உணவினால் போசிக்கப்படும் ஒன்றாகவே இந்த உடல் தொடர்பாக மொழிந்துள்ளார். இந்த உள்மூச்சு வெளிமூச்சு என்பன இந்த உடலுக்குரியனவாகும். மூச்செடுப்பது இந்த நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலாகும். அப்படியாயின் இந்த உள்மூச்சு வெளிமூச்சு என்பன உருவ தர்மத்திற்குட்பட்டதாகும். உருவம் (ரூப) என்றால் அழிந்தொழிந்து செல்லும் இயல்பிலானதாகும் என்றே பகவான் மொழிந்துள்ளார்.

உடல் என்று ஒன்றில்லாவிட்டால் எம்மால் உள்மூச்சு வெளிமூச்சு என்று ஒன்றை அறிய முடியாது. உள்மூச்சு வெளிமூச்சு என்பது ஒழுங்கமைந்த ஒன்றாகும். சங்கத* (காரண காரிய) தர்மத்திற்குட்பட்டதாகும்.

11. அத்தி காயோதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி

*தோற்றம், மாற்றங்களுடனான நிலவுகை, மறைவு எனும் மூவகை இலட்சணங்களைக் கொண்டவையே சங்கத தர்மங்களாகும். மோட்சத்தினை தவிரந்த அனைத்தும் சங்கத தர்மங்களுக்குரியனதாகவே புத்த பகவான் மொழிந்தார்.

11.பதவீளக்கம்

அத்தி காயோதி வா - காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் அநித்தியமான (நிலையில்லாத), துக்கத்திற்குரிய, ஆத்மமற்ற (தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத) உள்மூச்சு வெளிமூச்சு எனும் சுவாச உடலியல் இயல்பு இருக்கின்றது என்பதனை, **பனஸ்ஸ** தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விளையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சுபட்டிதா ஹோதி** பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸ னத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** - உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும், **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (உள்மூச்சு வெளிமூச்சு எனும் சுவாசத்தினைக் கூட) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாக, **பிக்கவே பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **காயே** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடலின் (ஆனாபானசதியை நோக்காகக் கொண்டு) **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக்கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

11. பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பகவானது சீடன், காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த

சங்கத நியதியாக இருக்கும் அநித்தியமான (நிலையற்ற), துக்கத்திற்குரிய, ஆத்மமற்ற (தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத) உள்மூச்சு வெளிமூச்சு எனும் சுவாச உடலியல் இயல்பு இருக்கின்றது என உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் இருப்பார்.

(இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும் உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும். (இவ்வாறானவர் உள்மூச்சு வெளிமூச்சு எனும் சுவாசத்தினைக் கூட) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்று காரணங்கள் அற்றுப்போகும்போது அழிந்துபோகும் இந்த உடலின் (ஆனாபானசதியை நோக்கமாகக் கொண்டு) உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினால் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

11. விபரம்

பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்புகளில் “அத்தி காயோ’தி” எனும் சொற்களை விளக்கும்போது உயிர், நபர் என்பன இல்லை. உள்மூச்சு வெளிமூச்சு எனும் சுவாச உடல் மாத்திரமே இருப்பதாக விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. வேறு மொழிபெயர்ப்புகளில் நாமரூபங்கள் அதாவது அருவுருவம் மாத்திரமே இருப்பதாகவும் உயிர், ஆன்மா, நபர் என்று எதுமுவுமில்லை என்றும் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

எனினும் இதன் உண்மையான பொருள் என்னவென்றால் காரண காரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த நிலையற்ற துக்கத்திற்குரிய ஆத்மமற்ற உள்மூச்சு வெளிமூச்சு எனும் சுவாச உடலியல் இயல்பு உண்டு என்பதாகும். அவ்வாறில்லாது உயிர் அல்லது நபர் இல்லை எனும் கருத்தல்ல. இந்த சதிபட்டான (விழிப்புணர்வு அல்லது அறிநிலைகள் தொடர்பான) சூத்திரத்தினை போதிப்பதற்கு ஆரம்பிக்கும்போதே பகவான் “சத்தானங் விசத்தியா” என்று அதாவது பிறவிப்பயணத்தில் பயணிக்கும் கிலேசங்களால் அசுத்தமாகிய உயிர்களின் தூய்மைக்காகவும்” இந்த தர்மம் உபகாரமாக அமையும் என்று மொழிந்துள்ளார்.

உயிர், ஆன்மா, நபர் என்று யாருமில்லையா? இந்த விடயத்தினை மிகவும் தெளிவாக நாம் உணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படியில்லாவிடில் வேறு வேறு விடயங்களை வாசித்து மனம் குழப்பமடைவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம். ஒரு சமயம் இராத தேரர் புத்த பகவானிடம் பின்வருமாறு வினவினார்.

“பாக்கியமுள்ள புத்த பகவானே, ஆன்மா, ஆன்மா என்று கூறப்படுகின்றது. இங்கு ஆன்மா எனும் சொல் எதனை அர்த்தம் காட்டுகின்றது?”

“புண்ணியமிகு இராத, உருவங்கள் மீது, வேதனை (நுகர்ச்சி) மீது, சமிக்ஞை (இனங்காணல்) மீது, சிந்தனைகள் மீது, மனம் மீது ஏதேனும் வகையில் விருப்பம் இருக்குமாயின், ஏதேனும் ஒட்டிக்கொள்ளல் இருக்குமாயின், (அவற்றினிலிருந்து கிடைக்கும்) சுகத்தின் மீது கொள்ளும் மையல் இருக்குமாயின், ஏதேனும் ஆசை இருக்குமாயின், அதன் காரணமாக அவை மீது ஒட்டிக் கொண்டு இருப்பதால், பற்றிக் கொண்டு இருப்பதனாலேயே ஆன்மா எனப்படுகின்றது.

(சத்த சூத்திரம் - சங் நி)

‘ஆன்மா’ என்று ‘நபர்’ என்று ஒன்று இல்லாவிட்டால் புத்த பகவான் அதனை இவ் இடத்தில் தெளிவுற மொழிந்திருப்பார். அநேகமானவர்கள் ஆன்மா, நபர், உயிர் எனும் சொற்களை ஆத்மம் எனும் சொல்லின் ஒத்தகருத்துச் சொற்களாகவே நினைக்கின்றனர். இவ்வாறாக பொருள் கொண்டதாலேயே தவறான கருத்துக் தோன்றியுள்ளன. ஆன்மா, உயிர், நபர் எனும் சொற்களில் ஆத்மம் எனும் அர்த்தம் இல்லை. **ஆத்மம் எனும் சொல்லின் பொருளானது, மாற்றமடையாத, நிலையான, நிரந்தரமான, உருவம், நுகர்ச்சி, சமிக்ஞை, சிந்தனை, மனம் இருக்கின்றது என்பதாகும்.** ஆனால் அத்தகைய நிலையான எதுவும் எங்குமே இல்லை. **ஆன்மா, நபர், உயிர் என்பதன் பொருளானது இதற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும்.** முயற்சி, வீரியம், தைரியம், உபாயங்கள் என்பன உயிர், ஆன்மா, நபர் என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டவையே என்பதனை பகவான் உய்த்துணர்ந்தார்.

ஒரு அந்தணன் பகவானிடம் வந்து பின்வருமாறு கூறினான்.

“புண்ணியமிகு கௌதமரே, ‘தான் செய்வது என்று’ ஒன்றில்லை. ‘பிறர் செய்கிறார்கள்’ என்று ஒன்றில்லை. என்பது எனது நம்பிக்கையாகும். நான் ஏற்றுக் கொண்ட கருத்தாகும். எனது திருஷ்டியாகும்”

அச்சமயம் புத்த பகவான் மொழிந்த விடயமானது உயிர், ஆன்மா, நபர் என்று ஒன்றில்லை என்று கூறுபவர்களின் கண் திறக்கும்படியாக அமைந்ததாகும்.

“புண்ணியமிகு அந்தணரே, இத்தகைய கருத்துக்களையுடைய வர்களை (நான்) காணாதிருப்பதாக! (எனக்கு) கேட்கக் கிடைக்காதிருப்பதாக! தாமே அங்குமிங்கும் நன்கு நடமாடிக் கொண்டு, செயற்பாடுகளை செய்துக் கொண்டு ‘தான் செய்வதென்று’ ஒன்று இல்லை. ‘பிறர் செய்கிறார்கள்’ என்று ஒன்றில்லை, என்று நீங்கள் எவ்வாறு கூறுகின்றீர்கள்?”

புண்ணியமிகு அந்தணரே, நீங்கள் இது தொடர்பாக என்ன கூறுகின்றீர்கள்? ஏதேனும் ஒன்றை, வேலையை புதிதாக செய்யத் தொடங்குதல் என்று ஒன்று இருக்கிறதா இல்லையா?

“புண்ணியமிகு கௌதமரே! அத்தகைதொன்று இருக்கின்றது”

“அப்படியாயின் அந்தணரே, ஏதேனும் ஒரு வேலையை புதிதாக துவங்குவதென்றால் அவ்வாறு துவக்கும் (அவ் வேலையை ஆரம்பிக்கும்) உயிர் (ஆன்மா) இருக்கின்றதல்லவா? ஏதேனும் ஒரு வேலையை புதிதாக துவங்குதல் இருப்பதனால், அந்த வேலையை துவங்கும் உயிர் இருப்பதனால், ‘தான் செய்தல், பிறர் செய்தல்’ என்று ஒன்று இருக்கின்றது. அதேபோன்று அவ்வாறு துவங்கிய செயற்பாட்டினை முன்னேற்றமடையச் செய்தல் என்று இருக்கின்றதல்லவா? அதற்காக பலமாக முயற்சித்தல் என்று ஒன்றில்லையா? அதற்கான தைரியத்தினை தோற்றுவித்துக் கொள்ளல் என்று ஒன்றில்லையா? அதற்கான வீரியத்தினை கொண்டிருத்தல் என்று ஒன்றில்லையா? அதற்காக உபாயங்களை செய்தல் என்று ஒன்றில்லையா?”

“புண்ணியமிகு கௌதமரே, இருக்கின்றது.”

“புண்ணியமிகு அந்தணரே, துவங்கிய செயற்பாட்டினை முன்னேற்றமடையச் செய்தல் என்று ஒன்று இருப்பதனால், பலமாக முயற்சித்தல் என்று ஒன்றிருப்பதனால், தைரியத்தினை தோற்றுவித்துக் கொள்ளல் என்று ஒன்றிருப்பதனால், வீரியத்தினை கொண்டிருத்தல் என்று ஒன்றிருப்பதனால், அதற்காக உபாயங்களை செய்தல் என்று ஒன்றிருப்பதனால் அவ்வாறு உபாயங்கள் செய்யும் ஆன்மா, உயிர் என்று ஒன்று இருக்கின்றதல்லவா?”

“ஆம், புண்ணியமிகு கௌதமரே, அது சரியே!”

“புண்ணியமிகு அந்தணரே, இவ்வாறாக ஆன்மா இருக்கிறது, உயிர் இருக்கிறது எனும் காரணத்தினால் ‘தான் செய்தல்’, ‘பிறர் செய்தல்’ எனும் நிலைப்பாடு இருக்கின்றது.

(அத்தகார சூத்திரம் அங்.நி)

இந்த தர்ம பரியாயத்தின் மூலம் ‘ஆன்மா’, ‘உயிர்’, ‘நபர்’ என்று ஒன்றிருப்பதனை விவாதங்களின்றி எம்மால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். ஆனால் எவ்விதத்திலும் எத்தகைய முறையிலும் ஆத்மம் (தம் வசத்தில் வைத்திருக்கக்கூடியவை) என்று ஒன்றோ ஆத்மத்திற்குரியதொன்றோ (தம் வசத்தில் வைத்திருக்கக்கூடியதோ) எங்கும் இல்லை. நாம் இந்த யதார்த்தத்தினையே உய்த்துணர வேண்டும்.

ஆனாபானசதி தியானம் தொடர்பாக மொழிந்த பகுதி முற்றிற்று!

12. நான்நிலைந் தியானம்

புன ச பரங் பிக்கவே பிக்கு, கச்சன்தோ வா கச்சாமீதி பஜானாதி. டிதோ வா டிதோம்ஹீதி பஜானாதி. நிசின்னோ வா நிசின்னோம்ஹிதி பஜானாதி. சயானோ வா சயானோம்ஹீதி பஜானாதி. யதா யதா வா பனஸ்ஸ காயோ பணிஹிதோ ஹோதி. ததா ததா நங் பஜானாதி

12. பதவிளக்கம்

புன ச பரங் - மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக போதிக்கின்றேன். **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, **கச்சன்தோ வா** - நடக்கும்போது, **கச்சாமீதி** - நடக்கின்றேன், **பஜானாதி** - என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார். **டிதோ வா** - நின்றுக் கொண்டிருக்கும்போது, **டிதோம்ஹீதி** - நின்றுக் கொண்டிருக்கின்றேன், **பஜானாதி** - என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார். **நிசின்னோவா** - அமர்ந்திருக்கும்போது, **நிசின்னோம்ஹிதி** - அமர்ந்திருக்கின்றேன். **பஜானாதி** - என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார், **சயானோ வா** - சயன நிலையில் இருக்கும்போது, **சயானோம்ஹீதி** - சயனித்திருக்கின்றேன், **பஜானாதி** - என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார். **யதா யதா வா பனஸ்ஸ காயோ** - அவருடைய உடல் எவ் எவ் நிலைகளில் இருக்கின்றதோ, **பணிஹிதோ ஹோதி** - எவ்வாறு நடாத்துகின்றாரோ, **ததா ததா நங்** - அவ் அவ் முறைகளிலேயே, **பஜானாதி** - என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார்.

12. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக மொழிகின்றேன். தர்மத்தினை உய்த்துணர்விரும்பும் பிக்கு, (சிறந்த விழிப்புணர்வுடன்) நடந்து செல்லும்போது 'நடக்கின்றேன்', (பயணிக்கின்றேன்) என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார். நின்றுக் கொண்டிருக்குபோது 'நின்றுக் கொண்டிருக்கின்றேன்' என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார். அமர்ந்திருக்கும்போது 'அமர்ந்திருக்கின்றேன்' என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார். சயன நிலையில் இருக்கும்போது 'சயனித்திருக்கின்றேன்' என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார். அவருடைய உடலை எவ்வாறெல்லாம் அவர் கொண்டு நடத்துகின்றாரோ அவ் அவ் முறைகளிலேயே அதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

12. விபரம்

பிரதான நான்கு நிலைகள் தொடர்பான தியானம், என்றே இந்த தியானம் கருதப்படுகின்றது. தன்னுடைஅஇஅய உடல் தொடர்பாக பூரண அவதானிப்பினை செலுத்தி வசிப்பது தொடர்பாகவே இந்த தியானத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. தன்னுள் திடமாக நிலைக்கும் வண்ணம் விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு இந்த தியானம் பெரிதும் உபகாரமாக அமைவதாகும்.

சாதாரண ஒருவர் எத்தனை உடல் நிலைகளில் இருந்தாலும் அது தொடர்பான கவனம் அவரிடம் இருக்காது. அவருடைய மனம் எந்நேரமும் புற உலகிலேயே உழன்றுக் கொண்டிருக்கும். இந்த உடல் தொடர்பாக அவர் தன் கவனத்தினைச் செலுத்தினாலும் அது 'நான்' 'எனது' 'எனது ஆத்மம்' எனும் நிலைப்பாட்டிலிருந்தே தவிர

அதாவது அஞ்ஞானத்திலிருந்தே தவிர அதனிலிருந்து விலகியவராக, விடுதலையடைந்தவராக அல்ல. இந்த தியானத்தில் அவற்றிலிருந்து முற்றிலும் மாறான விடயமே குறிப்பிடப்படுகின்றது. மனதினுள் தீங்கு விளைவிக்கும் வகையிலான ஆசையோ, அல்லது கோபமோ உட்புகாத வண்ணம் இந்த உடலின் நடத்தை எவ்வாறானது என்பதனை முழு அவதானிப்புடனும் கவனத்துடனும் ஆராய்தலே இங்கு கூறப்படுகின்றது. தன் உடல் மீது முழுக்கவனத்துடன் இருக்கும்போது, சிந்தனையை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்த உடல் அனைத்து நிலைகளிலும் இயங்குகின்றது என்பதனை நன்கு அவதானிக்க முடியும். இந்த உடலின் மீது நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் நிலைகளின் மீது அவதானத்துடன் இருக்கும்போது இங்கு காரண காரிய தொடர்பே இருக்கிறது என்பதனையும் இதனுள் ஆத்மமோ அல்லது ஆத்மத்திற்குரிய செயற்பாடோ இல்லை என்பதனையும் உணர்ந்துக் கொள்ள முடியும். இந்த தியானத்தின் மூலம் உடல் நிலைகளின் மாற்றங்களினூடாக நுகர்ச்சிக்களின் மாற்றங்கள், இனங்காணல்களின் மாற்றங்கள், சிந்தனையின் மாற்றங்களைப் போன்றே மனதில் ஏற்படும் நுண்ணிய மாற்றங்களையும் ஞானமுள்ள ஆரிய சீடனால் இனங்காண முடியும்.

13. **இதி அஜ்ஜத்தங் வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி.**

13. பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான

யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா காயே** - ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே** - தன்னுடையது என கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

13. பொருளுரை

தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலில் இவ்வாறாக உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும் (இவ்வாறாக) உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் இவ்வாறாகவே உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

14. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி

14. பதவீளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - நான்கு நிலைகளைக் கொண்டிருக்கும் இந்த உடல் சார்ந்த இயல்புகள் தோற்றமடைவது தொடர்பாக அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **காயஸ்மிங்** - காயானுபஸ்ஸினத்துடன், **விஹரதி** வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ** - நான்கு நிலைகளைக் கொண்ட

இந்த கொண்டிருக்கும் இந்த உடல் சார்ந்த இயல்புகள் அழிந்துபோவதனையும், **வா காயஸ்மிங்** - அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி** - இவ்வாறாக நான்கு நிலைகளை கொண்டிருக்கும் இந்த உடல் சார்ந்த இயல்புகள் தோற்றமடைவது தொடர்பாகவும் அழிவது (முடிவுறுவது) தொடர்பாகவும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார்.

14. பொருளுரை

நான்கு நிலைகளை கொண்டிருக்கும் இந்த உடல் சார்ந்த இயல்புகள் தோற்றமடைவதனை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். நான்கு நிலைகளை கொண்ட இந்த உடல் சார்ந்த இயல்புகள் அழிந்துபோவதனையும், இல்லாமல் அழிந்துபோவதினையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். பிரதான நான்கு நிலைகளை கொண்டிருக்கும் இந்த உடல் சார்ந்த இயல்புகள் தோன்றும் விதத்தினையும் காரணமில்லாமல் போகும்போது இல்லாமல் அழிந்துபோவதினையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார்.

15. அத்தி காயோதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி

15. பதவிளக்கம்

அத்தி காயோதி வா - காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த

சங்கத நியதியாக இருக்கும் அறித்தியமான, துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என்பதனை, **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விளையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - நால்நிலைகளின் மீது நன்கு செலுத்தப்பட்ட விழிப்புணர்வு, **பச்சுபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** - (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும், **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (நால்நிலைகளுக்குட்பட்ட எந்தவொரு நிலையையும்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார் . **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாக, **பிக்கவே பிக்கு** - புண்ணியமிகு பிக்குவே, **காயே** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக்கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

15. பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பகவானது சீடன், காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் அறித்தியமான (நிலையில்லாத), துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என நால்வகை நிலைகளுடன் கூடிய (உடலின் மீது) நன்கு நிலைக்கச்செய்த விழிப்புணர்வுடன் இருப்பார். (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு

நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும் உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும். (இவ்வாறானவர் நால்வகை நிலைகள் கொண்ட இந்த உடலை) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய நால்வகை நிலைகளுடன் கூடிய (உடலின் மீது) குறியாகக் கொண்ட உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

இரியாபத தியானம் முற்றும்

16. சம்பஜான தியானம்.

புன ச பரங் பிக்கவே பிக்கு அபிக்கன்தே படிக்கன்தே சம்பஜானகாரீ ஹோதி. ஆலோகிதோ விலோகிதோ சம்பஜானகாரீ ஹோதி. சம்மிஞ்ஜிதோ பசாரிதே. சங்காடிபத்த சீவர தாரணே சம்பஜானகாரீ ஹோதி. அசிதே, பீதே, காயிதே சாயிதே சம்பஜானகாரீ ஹோதி. உச்சார பஸ்ஸாவ கம்மே சம்பஜானகாரீ ஹோதி. கதே, டிதே நிசின்னே சுத்தே ஜாகரஜதே பாசிதே துண்ஹீபாவே சம்பஜானகாரீ ஹோதி.

16. பதவிளக்கம்

புன ச பரங் - மீண்டும் இன்னுமொரு தியானத்தை போதிக்கின்றேன். பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு - சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர் விரும்பும் பிக்கு அபிக்கன்தே - முன்னே நடந்து செல்லும்போதும்,

படிக்கன்தே - மீண்டும் திரும்பிச் செல்லும்போதும், **சம்பஜானகாரீ ஹோதி.** - கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடியவராவார். **ஆலோகிதோ** - முன்பார்க்கும்போதும், **விலோகிதோ** - சுற்றும் முற்றும் பார்க்கும்போதும், **சம்பஜானகாரீ ஹோதி** - கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடியவராவார். **சம்மிஞ்ஜிதோ** - கைகால்களை மடிக்கும்போதும், **பசாரிதே** - அவ்வாறாக மடித்த கைகால்களை நீட்டும்போதும், **சம்பஜானகாரீ ஹோதி** - கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடியவராவார். **சங்காடி** - அளவில் பெரிய சீவரம், **பத்த** - பாத்திரம், **சீவர** - உட்சீவரம் மற்றும் தனிச்சீவரம், **தாரணே** - போர்த்திக்கொள்ளும்போது, அணியும்போது, **சம்பஜானகாரீ ஹோதி** - கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடியவராவார். **அசிதே** - உணவு உண்ணும்போதும், **பீதே** - (தேனீர், கோப்பி, நீர்) என்பன பருகும்போதும், **காயிதே** - சிற்றுண்டிகள் போன்றன கடித்து சாப்பிடும்போதும், **சாயிதே** - (உண்ணும் ஏதேனும் பொருளை) சுவைக்கும்போதும், **சம்பஜானகாரீ ஹோதி** - கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடியவராவார். **உச்சார பஸ்ஸாவ கம்மே** - மலசலங்கழிக்கும் செயற்பாடுகளின்போதும் கூட, **சம்பஜானகாரீ ஹோதி** - கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடியவராவார். **கதே** - நடக்கும்போதும், **டிதே** - நின்றுக் கொண்டிருக்கும் போதும், **நிசின்னே** - அமர்ந்திருக்கும்போதும், **சுத்தே** - சயனித்திருக்கும்போதும் **ஜாகரிதே** - உறங்காமல் கண்விழித்திருக்கும்போதும், **பாசிதே** - பேசும்போதும், **துண்ஹீபாவே** - அமைதியாக இருக்கும்போதும், **சம்பஜானகாரீ ஹோதி** - கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடியவராவார்.

16. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம்

தொடர்பாக மொழிகின்றேன். சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, முன் நோக்கி செல்லும்போதும், திரும்பி வரும்போதும் கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடியவராவார். முன்பக்கம் பார்க்கும் போதும், சுற்றும் முற்றும் பார்க்கும்போதும் கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடியவராவார். கை கால்களை மடிக்கும் போதும், மடித்த கை கால்களை நீட்டும் போதும் கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடியவராவார். அளவில் பெரிய சீவரம், உட்சீவரம், தனிச்சீவரம், பாத்திரம் என்பன தரித்துக் கொள்ளும் போதும், கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடியவராவார். உணவு உண்ணும்போதும், (தேனீர், கோப்பி, நீர்) அருந்தும் போதும். சிற்றுண்டி போன்றவற்றை கடித்துச் சாப்பிடும்போதும், (ஏதேனும் உணவை) சுவைக்கும் போதும், கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடியவராவார். மலசலங்கழிக்கும் செயற்பாடுகளின்போதும் கூட கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடியவராவார். நடக்கும்போது, நிற்கும்போது, உட்கார்ந்திருக்கும் போது, சயனித்திருக்கும்போது, விழித்திருக்கும்போது, பேசும்போது, அமைதியாக இருக்கும்போது கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடியவராவார்.

16.வீபரம்

இங்கு குறிப்பிடப்படும் சம்பஜஞ்சும் (கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவு) மற்றும் இரியாபதம் (அறிநிலையுடன் கூடிய நடத்தை) என்பன பிரிக்க முடியாதனவாகும். இந்த தர்ம மார்க்கத்தில் தன்னை விருத்தி செய்துக் கொள்ள விரும்பும் அனைவரும் அடிப்படை தியானமாக இந்த தியானங்களை பழக்கப்படுத்த வேண்டும், என்பதனை பெரும்பாலான தர்ம போதனைகளின் மூலம் உணரலாம். கிலேசங்களால் அழுக்கடைந்த வாழ்வினை

தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டு இந்த பிறவிப்பயணத்தில் இருந்து நீங்குவது இலகுவான விடயமல்ல என்பதனை நாம் அறிவோம். பெரும் தியாகங்கள் மற்றும் பலமான வீரியமும் இந்த தர்ம மார்க்கத்தில் பயணிப்பதற்கு அத்தியாவசியமாகுபவையாகும்.

ஒரு சமயம் ஆனந்த தேரருக்கும் சுப எனும் பெயர் கொண்ட ஒரு இளைஞனுக்கும் இடையே நடந்த தர்ம கலந்துரையாடலின் போது ஆனந்த தேரர், சீலம், சமதி, ஞானம் எனும் மூன்றினையும் படிப்படியாக ஆரிய சீடன் தோற்றுவித்துக் கொள்ளும் முறை தொடர்பாக கூறினார். சுப இளைஞன் ஆனந்த தேரரிடம் கேட்ட ஒரு வினா கீழ்வருமாறு

“புண்ணியமிக்க ஆனந்த தேரரே, (தங்களது சாஸ்தாவான) மகா கௌதமர், ஏதேனும் உளச்சமாதியை வருணித்தாராயின், தாம் தம் சிராவகர்களுக்கு அந்த சமாதியை தோற்றுவித்துக் கொள்ள உபகாரமாக அமையும் காரணிகளை மொழிந்தாராயின், அதனை பழக்கப்படுத்த உதவினாராயின், அதில் நிலைக்கச் செய்தாராயின், அத்தகைய சமதி எது?”

இந்தக் கேள்விக்கு ஆனந்த தேரர் இன்னும் சில விடயங்களுடனே பதில் அளித்தார்.

“சம்மா சமாதியை தோற்றுவித்துக் கொள்ள விரும்பும் சீடன், புலனடக்கம் கொண்டவராக, தம்மைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டவராக இருத்தல் அவசியமாகும். அவர் அறிநிலையுடனும் கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடியவாறு நடத்தைகளைக் கொண்டவராவார். அவர், கிடைத்ததை இட்டு மகிழ்ச்சியடையும் ஒருவராக இருத்தல் வேண்டும். அதேபோன்று ஓய்வானதொரு இடத்திற்குச் சென்று நீவரணங்களில் இருந்து தன் மனதை வேறுபடுத்தி மனதை ஒருங்கிணைக்க முயற்சிப்பவராக இருக்க வேண்டும்”

உளச் சமாதியை தோற்றுவித்துக் கொள்வதற்கு, விழிப்புணர்வு மற்றும் கிலேசங்களை அழிக்கும் நல்லறிவுடன் கூடிய நடத்தைகளை கொண்டிருத்தல் பெரும் பிண்ணணியாக அமைவனவாகும். புலனடக்கம் இல்லாத ஒருவருள் கிலேசங்களை அழிக்கும், அழிக்க உதவியாக அமையும் வகையிலான அறிநிலையை ஒருபோதும் ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. எனவே புலனடக்கம் மிகவும் அவசியமான காரணியாகும்.

ஒரு சமயம் நந்த தேரரது விழிப்புணர்வு தொடர்பாக புத்த பகவான் இவ்வாறாக மொழிந்துள்ளார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த நந்தன் தன் புலன்களை (கண், காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம்) இவ்வாறாகவே பாதுகாத்துக் கொள்கின்றார். நந்தன் கிழக்கு திசையை பார்க்க வேண்டுமானால் முழு மனதையும் (வேறு எவ்விதமான எண்ணங்களுக்கும் மனதில் இடமளிக்காது) அந்த பக்கம் திருப்பி கிழக்குத் திசையைப் பார்ப்பார். ‘நான் இவ்வாறாக கிழக்குத் திசையைப் பார்க்கும் போது இந்த மனதில் இழிவான ஆசைகள், மற்றும் முரண்படும் எண்ணங்கள் தோன்றுவதற்கு இடமளிக்கக்கூடாது’ என்றாவாறான புலனடக்கத்துடனேயே அத்திசையைப் பார்ப்பார். இவ்வாறாக அனைத்து திசைகளையும் இவ்வாறாக மனதினுள் கிலேசங்கள் தோன்றுவதற்கு இடமளிக்காமல், கிலேசங்களை அழிக்கும் அறிவுடன் கூடியதாகவே பார்ப்பார். பிக்குகளே, நந்தனின் புலனடக்கம் இத்தகையதாகும்”

அதேபோன்று சதி சம்பஜஞ்சு எனும் கிலேசங்களை அழிக்கும் அறிவுடன் கூடிய பலத்த வீரியத்துடன் வாழ்வது தொடர்பாக பகவான் இவ்வாறாக மொழிந்துள்ளார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நந்தனது நால்வகை சதிபட்டானத்தின் மீது நிலைக்கச் செய்த அறிநிலை, கிலேசங்களை அழிக்கும் அறிவு என்பன இத்தகையதாகும். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நந்தனது மனதில் நுகர்ச்சிகள் (அவர்) அறிந்தே தோன்றுகின்றன. அறிந்தே நிலைத்திருக்கின்றன. அனைத்து நுகர்ச்சிகளும் அறிந்தே இல்லாமல் போகின்றன. அனைத்து சமிக்ஞைகளும் அறிந்தே தோன்றுகின்றன. அறிந்தே நிலைத்திருக்கின்றன. அறிந்தே இல்லாமல் போகின்றன. அனைத்து சிந்தனைகளும் அறிந்தே தோன்றுகின்றன. அறிந்தே நிலைத்திருக்கின்றன. அறிந்தே இல்லாமல் போகின்றன. (நந்த சூத்திரம்)

அனைத்து செயற்பாடுகள் தொடர்பாகவும் கிலேசங்களை அழிக்கும் வீரியத்துடன் (ஆதாபி) அறிவுடன் (சம்பஜான) நன்கு நிலைக்கச் செய்த விழிப்புணர்வடன் (சதிமா) இருக்கும் போது அது உய்த்துணர்வு ஞானம் வரை விருத்தி செய்துக் கொள்ள முடியும்.

17. இதி அஜ்ஜத்தங் வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

17. பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா காயே** - ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா**

காயே - தன்னுடையது என கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் , **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார்.

17. பொருளுரை

தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலில் இவ்வாறாக உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும் (இவ்வாறாக) உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் இவ்வாறாகவே உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

18. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி

18. பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - இந்த (கிலேசங்களை அழிக்கும் அறிவுடன் கூடிய) அனைத்து உடல் சார்ந்த செயற்பாடுகள் தோன்றும் விதம் தொடர்பாக அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **காயஸ்மிங்** - காயானுபஸ்ஸீனத்துடன், **விஹரதி** வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ** - (கிலேசங்களை அழிக்கும் அறிவுடன் கூடிய) அனைத்து உடற் செயற்பாடுகளும் அழிந்துபோவதனையும், **வா காயஸ்மிங்** - அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி** - இவ்வாறாக (கிலேசங்களை அழிக்கும் அறிவுடன்

கூடிய அவர்) அனைத்து விதமான உடல் செயற்பாடுகளும் தோன்றும் விதம் தொடர்பாகவும் அழிவது (முடிவுறுவது) தொடர்பாகவும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார்.

18. பொருளுரை

புத்த சீடன், (கிலேசங்களை அழிக்கும் அறிவுடன் கூடிய) அனைத்து உடல் சார்ந்த செயற்பாடுகள் தோன்றும் விதம் தொடர்பாக அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். (கிலேசங்களை அழிக்கும் அறிவுடன் கூடிய அவர்) அனைத்து உடல் சார்ந்த செயற்பாடுகள் இல்லாமல் அழிந்துபோவதினையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். நான்கு நிலைகளைக் கொண்டிருக்கும் இந்த உடல் சார்ந்த இயல்புகள் தோன்றும் விதத்தினையும் காரணமில்லாமல் போகும்போது இல்லாமல் அழிந்துபோவதினையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார்.

19. அத்தி காயோதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சுபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி

19. பதவிளக்கம்

அத்தி காயோதி வா - காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என்பதனை, **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விளையும் அந்த சிராவகனுக்கு,

சதி - உடல் மீது நன்கு செலுத்தப்பட்ட விழிப்புணர்வு, **பச்சுபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும், **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் அறிநிலை விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (நால்நிலைகளுக்குட்பட்ட எந்தவொரு நிலையையும்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே** **உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாக, **பிக்கவே பிக்கு** - புண்ணியமிகு பிக்குவே, **காயே** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் (அனைத்து விதமான செயற்பாடுகளின் மீதும் கவனத்துடன்) **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக்கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

19. பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பகவானது சீடன், காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் அநித்தியமான, துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என நால்வகை நிலைகளுடன் கூடிய (உடலின் மீது) நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் இருப்பார். (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும் (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும்.

அவர் எதனையும் நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் (அனைத்து விதமான செயற்பாடுகளின் மீதும் கவனத்துடன் உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

சம்பஜஞ்சு தியானம் முற்றும்

(கிலேசங்களை அழிக்கும் அறிவுடன் கூடிய உடல்சார் நடத்தைகளை நடாத்தும் தியானம் தொடர்பாக விபரிக்கும் பகுதி முற்றிற்று)

20. அகசு தியானம்

**புன ச பரங் பிக்கவே பிக்கு இமமேவ காயங் உத்தங்
பாத தலா அதோ கேச மத்தகா தச பரியந்தங் பூரங்
நானப்பகாரஸ்ஸ அகசினோ பச்சவெக்கதி**

20. பதவிளக்கம்

புன ச பரங் - இன்னுமொரு தியானத்தினைக் கூறுகின்றேன்
பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பிக்கு, **இமமேவ காயங்** - நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய இந்த உடலில், **உத்தங்**
பாத தலா - பாதத்திலிருந்து மேலாக **அதோ கேச மத்தகா** - உச்சித் தலையிலிருந்து கீழாக, **தச பரியந்தங்** தோலினால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள, **பூரங் நானப்பகாரஸ்ஸ அகசினோ** - பல்வேறு வகையாக நிரம்பியிருக்கும் அருவறுக்கத்தன தொடர்பாக, **பச்சவெக்கதி** (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞானம் தோன்றும் வகையில்) அறிவுடன் ஆராய்ந்து பார்த்தல் அவசியம்

20. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நான் இன்னுமொரு தியானம் தொடர்பாக போதிக்கின்றேன். தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பிக்கு, பாதத்திலிருந்து மேலாகவும் உச்சித்தலையிலிருந்து கீழாகவும் தோலினால் போர்த்தப்பட்டிருக்கும் நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய இந்த உடலில் பல்வேறு வகையாக நிரம்பியிருக்கும் அருவறுக்கத்தன தொடர்பாக, (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞானம் தோன்றும் வகையில்) அறிவுடன் ஆராய்ந்து பார்த்தல் அவசியம்.

20. விபரம்

சாதாரண மக்கள் உடலில் உள்ள உண்மைத்தன்மையை பேச விரும்புவதில்லை. அவர்கள் இந்த உடலில் உள்ள அருவறுக்கத்தனவற்றை சுபமானவையாக ஏற்றுக் கொண்டு அருவறுக்கத்தனவற்றையே பல்வேறு வகையாக புகழ்ந்து பேசுவார்கள். அவர்கள் உடலின் உண்மைத் தன்மையை நினைவுகூறுவது பிழையான விடயமாகவே கருதுவார்கள். எனினும் புத்த பகவான் ஒருவர் உலகிற்கு தோன்றி தர்மத்தினை போதிப்பதால் தன்னுள் உறைந்திருக்கும் உண்மைநிலையை காணும் பாக்கியம் உலகத்தோருக்கு கிடைக்கின்றது. பகவான் அசுபமானதை அசுபமானதாகவும் நிலையற்றதை நிலையற்றவையாகவும், துக்கத்திற்குரியதை துக்கத்திற்குரியதாகவும் அநாத்மமானதை அநாத்மமானதாகவும் காணுமாறு பணித்தார். எனவே அசுபமானதை அசுபமானதாக காண்பது முறையற்ற செயலன்று. அசுபமானதை சுபமானதாக காண்பதே முறையற்றதாகும்.

தம் சீடர்களுக்கு வாழ்வின் யதார்த்தத்தினை காண்பித்து அவர்களுக்கு நிரந்தரமான விடுதலையை தோற்றுவித்துக்

கொடுப்பதே புத்த பகவானது ஒரே நோக்கமாகும். பகவானது இல்லற வாழ்வின் ஒரே மகவான புண்ணியமிக்க இராஹூல இளவரசர் துறவு பூண்ட பின்னர் பகவான் அவருக்கு அடிக்கடி இவ்வாறாக அறிவுரை செய்தார்.

ஊ.புண்ணியமிக்க இராஹூல, மனதை கவர்ந்திலுக்கும் பிரியமான பஞ்ச காமங்கள் மீதான (இலகுவாக கைவிட முடியாத) விருப்பினைக் கைவிட்டு, உங்களது குருதேவரான புத்த பகவான் மீது கொண்ட நம்பிக்கையால் இல்லறத்தை துறந்து துறவறத்தை மேற்கொண்ட நீங்கள் இந்த சன்சாரத் துக்கத்தினை முடித்துவிடுங்கள்.

ஊ.(தர்மத்தினை தெளிவாக கேட்டறிந்துக் கொள்ளக் கூடிய) ஞானமுள்ள சத்புருஷர்களுடன் பழகுவீர்கள். மக்களின் சப்தங்கள் இல்லாத ஷாந்தமான இடங்களில் வசியுங்கள்.

ஊ. போர்த்திக் கொள்ளும் சீவரம், உண்ணும் உணவு, சயனிக்கும் ஆசனம் தொடர்பாக ஆசை கொள்ள வேண்டாம். துன்பங்கள் நிறைந்த இந்த சன்சாரத்தில் மீண்டும் விழாத ஒருவராகுங்கள்.

ஊ.பாதுகாக்க வேண்டிய சீலங்களை நன்கு பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள். புலன்களை சிறப்பாக முறையில் அடக்கிக் கொள்ளுங்கள். காயானுபஸ்ஸனத்தினை தொடர்ந்து பழக்கப்படுத்துங்கள். மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பது தொடர்பாக வெறுப்படையுங்கள்.

ஊ. மனதில் இச்சை தோன்றும் சுப நிமித்தங்களை முழுமையாக இல்லாதொழித்து விடுங்கள். நன்கு ஒருங்கிணைத்துக் கொண்ட மனதுடன் அசுப தியானத்தினை செய்யுங்கள்.

ஊ. (நித்தியம் - சுகம் - ஆத்மம்) எனும் எவ்வித

நிமித்தங்களையும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் நிமித்தங்கள் அற்ற விபஸ்ஸனா தியானங்களைச் செய்யுங்கள். ஆணவத்தினை வேறுபடுத்து விடுங்கள். இவ்வாறாக அனைத்து அகந்தைகளில் இருந்தும் நீங்கி ஷாந்தமான மனதுடன் வசியுங்கள்.

(ராஹுல சூத்திரம் சு.நி)

இந்த அசுப தியனத்தினை சிறிது காலம் பழக்கப்படுத்தி பின்னர் கைவிடக் கூடாது. தொடர்ந்தும் பழக்கப்படுத்த வேண்டும். புத்த பகவானது இந்த அறிவுரையைப் பாருங்கள். “புண்ணியமிகு பிக்குகளே, உடல் தொடர்பாக அசுபத்தினைக் விருத்தி செய்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனாபானசதி தியானமும் உங்கள் மனதில் நன்கு நிலைத்துக் கொள்ளட்டும்! அனைத்து சங்ஸ்காரங்களையும் அநித்தியமானவையாகவே (நிலையற்றவையாகவே) காண வேண்டும்.”

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக உடலின் அசுபத்தினை நினைத்துக் கொண்டு வாழும்போது சுபம், (அழகானது, சுந்தரமானது) என மனதில் நிலைக் கொண்ட ஆசைகள் இருக்குமாயின் அவை இல்லாமல்போகும். அதேபோன்று தன் மனதில் நன்கு ஆனாபானசதி தியானம் நிலைக் கொள்ளும்போது மனதிற்கு கஷ்டத்தினைத் தரும் இழிவான எண்ணங்கள் தோன்றாது. அனைத்து சங்ஸ்காரங்களும் அநித்தியமானவை என்பதனை நினைத்துக் கொண்டு வாழும்போது (வாழ்க்கை தொடர்பான) மூடப் பார்வைகள் இருக்குமாயின் அவை இல்லாமல் போகும். உய்த்துணர்வு ஞானம் பிறக்கும்”

(அசுபானுபஸ்ஸீ சூத்திரம்)

இன்று பெரும்பாலானோர் சிறிது நேரம் அசுப தியானத்தினை செய்து பின்னர் ஆனாபானசதி போன்ற வேறு தியானங்களை செய்வதற்கே விரும்புகின்றனர். எனினும் இந்த வாழ்விலேயே உத்தம தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்புவர்

இந்த அசுப தியானத்தினை தொடர்ந்து பழக்கப்படுத்த வேண்டும். ததாகதர் மொழிந்த தர்மத்தினை மர்மமான முறைகளில் உய்த்துணர முடியாது. இந்த தர்மத்தினை நன்கு அறிவினால் ஆராய்ந்துக் கொண்டு பெரும் வீரியத்துடனும் முயற்சியுடனும் பயிற்சி செய்ய வேண்டும்.

ஒரு சமயம் புத்த பகவான் வைஷாலி நகரில் வசித்திருக்கும் போது சாயங்காலத்தில் நோயுற்ற பிக்குமார்கள் இருக்குமிடத்திற்கு வருகை தந்தார். அவ்விடத்தில் மிகவும் பலவீன நிலையில் சயனித்திருந்த நோயுற்ற ஒரு பிக்குவைக் கண்ணுற்ற பகவான் அந்த பிக்குவின் அருகில் சென்று அங்கிருந்த அனைத்து பிக்குமார்களையும் விழித்து பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, எவரேனும் ஒருவர் நோயுற்று பலவீனமடைந்த நிலையில் இருந்தாலும் இந்த ஐந்து விடயங்களையும் இடைவிடாது பயிற்சி செய்வாராயின் அவரால் சிறு காலத்தினுள்ளேயே அனைத்து கிலேசங்களையும் அழித்து அரஹத் (மனமாசுகளற்ற) நிலையை அடைய முடியும். அவ் விடயங்களானவை,

- ✽. உடலை அசுபமானதாக காணல் (அசுப தியானம் செய்தல்)
- ✽. உண்ணும் உணவின் அறுவருக்கத்தக்கதினை நினைவு கூறல்
- ✽. அனைத்து உலகங்களுக்குமான விருப்பை துறந்து வசித்தல்
- ✽. அனைத்து சங்ஸ்காரங்களும் அறித்தியம் (நிலையற்றவை) என்பதனை நினைவுகூறுதல்
- ✽. வாழ்வின் தற்காலிக நிலையையும் எந்நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் மரணம் சம்பவிக்க வாய்ப்பு உள்ளதனையும் நினைவு கூறியவாறு வாழ்தல்.

(கிலான சூத்திரம்)

இவ்வாறாக மோட்சத்தினை அடைய விரும்புபவர் அடிக்கடி இந்த அசுப தியானத்தை செய்ய வேண்டும் என்றே தர்மத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. நால்வகை சதிபட்டானத்தினை சரிவர விருத்தி செய்யும் போது நால்வகை இருத்திபாதங்கள் தம்முள் விருத்தியடையும். இந்த இருத்தி பாதங்களை தம்முள் விருத்தி செய்வதற்கு உபகாரமாக அமையும் விடயங்கள் தொடர்பாக மொழிந்த பகவான் ஒரு சமயத்தில் இவ்வாறாக மொழிந்துள்ளார்.

“யதா அதோ ததா உத்தங் ததா உத்தங் யதா அதோ”

கீழ் எவ்வாறோ மேலும் அவ்வாறுதான். மேல் எவ்வாறோ கீழும் அவ்வாறே. இங்கு கீழ் என்பது தலைமுடிக்கு கீழும் மேல் என்றால் பாதத்திலிருந்து மேல் நோக்கியும் என்று பொருள்படும். இவ்வாறாக மேல் கீழ் என்பன அசுபமானது எனும் சமிக்ஞையுடன் வசித்தலானது அசுப சமிக்ஞையுடன் வாழ்தலாகும்.

(இத்திபாத விபங்ககுத்திரம்)

21. அத்தி இமஸ்மிங் காயே, கேசா, லோமா, நகா, தன்தா, தசோ, மன்சங், நஹாரு, அட்டி, அட்டி மிஞ்ஜங், வக்கங், ஹதயங், யகனங், கிலோமகங், பிஹகங், பப்பாசங், அன்தங், அன்தகுணங், உதரியங், கரீசங், மத்தலுங்கங், பித்தங், செம்ஹங், புப்போ, லோஹிதங், சேதோ, மேதோ, அஸ்ஸு, வசா, கேலோ, சிங்காணிகா, லசிகா, முத்தங்தி

21. பதவிளக்கம்

அத்தி இமஸ்மிங் காயே - நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய இந்த உடம்பின் இருப்பன, கேசா - கறுப்பு

நிறத்திலான துர்நாற்றம் வீசும் உக்கிப் போகும் இயல்பிலான தலைமுடியாகும். **லோமா** - எந்நேரமும் வியர்வை மற்றும் தூசு படிந்து துர்நாற்றம் வீசும் மயிர்களாகும். **நகா** - உக்கிப்போகும் இயல்பிலான நகங்களாகும். **தன்தா** - எந்நேரமும் எச்சில் மற்றும் பசை படிந்திருப்பதால் துர்நாற்றம் வீசும் பற்களாகும். **தசோ** - சொறி, சிரங்கு, கொப்புளங்கள், குஷ்டம், தேமல் போன்றன தோன்றக்கூடிய இறந்த கலங்களும், தூசு, வியர்வை என்பன மேற்பரப்பில் படிந்திருக்கும் நாற்றம் வீசும் இயல்பிலான தோலாகும். **மங்சங்** - காயங்கள் தோன்றும்போது இரத்தம் அசுத்தமடைந்து சலமாக குடிகொள்ளும், புழுக்கள் தோன்றக்கூடிய தசைகளாகும். **நஹாரூ** - பல்வேறு வகையிலான நீள அளவுகளுடன் கொடிகளைப்போன்று தசைகளுக்கிடையே பிண்ணப்பட்டிருக்கும் நரம்புகளாகும்.

அட்டி - மண்டையோடு, கழுத்தெலும்பு, தோல் என்புகள், கை என்புகள், விரல் என்புகள், மார்பென்புகள், முதுகெலும்பு, தொடை என்பு, முழங்கால் என்பு, பாத என்புகள், பாத விரல் என்புகள் என நரம்புகளினாலும் தசையினாலும் பிண்ணப்பட்டிருக்கும் என்புக்கூடாகும். **அட்டி மிஞ்ஜங்** - என்புகளினுள்ளே இருக்கும் அழுகி துர்நாற்றம் வீசும் இயல்பிலான ஜெலி போன்ற என்பு மொச்சையாகும். **வக்கங்** - பிஞ்சு மாவைப் போன்று தோற்றமளிக்கும் எவ்வேளை வேண்டுமானாலும் நோய்களுக்கு இரையாகக் கூடிய இயல்பிலான சிறுநீரகங்களாகும். **ஹதயங்** - இரத்தத்தினை உடல் முழுவதும் செலுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் கையளவு இருக்கும் சதைத்துண்டாகும். **யகனங்** - பெரிய இரத்தக்கட்டியைப் போன்று தோற்றமளிக்கும் ஈரலாகும். **கிலோமகங்** - மஞ்சள் நிறத்திலான பித்தத்தினை சுரக்கும் பித்தப்பையாகும். **பிஹகங்** - அழுகிப்போகும் இயல்பிலான சிறு சதைத்துண்டான சதையீயாகும். **பப்பாசங்** - சிறு அறைகளைக்கொண்ட பீர்க்கங்காய்களைப் போன்று

தோற்றமளிக்கும் மூச்சை உள்ளிழுக்கும்போது விரிகின்ற, மூச்சை வெளியிடும்போது சுருங்குகின்ற இரத்தம் மற்றும் சதையினால் உருவாகியிருக்கும் நுரையீரல்களாகும்.

அன்தங் - தோலுரித்த சாரைப்பாம்பினை இரத்தத்தில் இட்டுவைத்தாற்போன்று தோற்றமளிக்கும் சிறுகுடலாகும்.

அன்தகுணங் - சாப்பிட்ட உணவு மலமாக மாறி குழாய் வழியே செல்வதைப்போன்று மலம் ஒன்றுசேர்ந்து தேங்கியிருக்கும் பெருங்குடலாகும்.

உதரியங் - மென்று விழுங்கிய உணவு எச்சில் மற்றும் சலியுடன் கலந்து நாய் எடுத்த வாந்தியை கொண்ட பையைப் போன்று தோற்றமளிக்கும் இரப்பையாகும். **கரிசங்**

- சாப்பிட்ட உணவு சமிபாடடைந்ததால் அழுகி துர்நாற்றம் வீசும் களிமண்ணைப் போன்று தோற்றமளிக்கும் மலமாகும்.

மத்தலுங்கங் - மண்டையோட்டினுள் இரத்தத்துடன் இருக்கும் மூளையாகும். **பித்தங்** - துர்நாற்றம் வீசும் மஞ்சள் நிறத்திலான பித்தமாகும். **செம்ஹங்** - விலங்குகள் எடுத்த

வாந்தியைப் போன்று நாற்றம் கொண்ட, நுரை கொண்ட ஓட்டும் இயல்பிலான சளியாகும். **புப்போ** - இரத்தம் கெட்டுப் போவதால் புழுக்கள் தோன்றும் இயல்பிலான மஞ்சள் நிற

சலம். **லோஹிதங்** - நாற்றம் வீசும் சிவப்பு நிற திரவமான இரத்தம். **சேதோ** - உவர்ப்புச் சுவையுடன் கூடிய நாற்றம் வீசும் உடம்பெங்கும் வடியும் வியர்வையாகும். **மேதோ** -

தோலுக்கும் தசைக்கும் இடைப்பட்ட கொழுப்பு. **அஸ்ஸு** - கண்களில் இருந்து வலியும் உவர்ப்புச் சுவையான கண்ணீர்.

வசா - வியர்வையோடு கலந்து தோலின் மேற்பரப்பில் தோன்றும் எண்ணைப் பசை. **கேலோ** - வாயினுள் தோன்றும் நாற்றம் வீசும் இயல்பிலான வழுவழுப்பான நுரையுடன்

கூடிய திரவம். **சிங்காணிகா** - பழுப்பு நிறத்திலான ஓட்டும் தன்மையுடன் மூக்கில் இருந்து வலியும் மூக்குச் சளியாகும்.

லசிகா - என்புகளுக்கிடையே உருக்கும் பிசுபிசுப்பான

திரவம், **முத்தங்** - கழிவாக உடலில் இருந்து வெளியேறும் மிகுந்த தூர்நாற்றம் கொண்ட திரவமான சிறுநீராகும்.

21. பொருளுரை

நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய இந்த உடம்பின் இருப்பன, கறுப்பு நிறத்திலான தூர்நாற்றம் வீசும் உக்கிப்போகும் இயல்பிலான தலைமுடியாகும். எந்நேரமும் வியர்வை மற்றும் தூசு படிந்து தூர்நாற்றம் வீசும் மயிர்களாகும். உக்கிப்போகும் இயல்பிலான நகங்களாகும். எந்நேரமும் எச்சில் மற்றும் பசை படிந்திருப்பதால் தூர்நாற்றம் வீசும் பற்களாகும். சொறி, சிரங்கு, கொப்புளங்கள், குஷ்டம், தேமல் போன்றன தோன்றக்கூடிய இறந்த கலங்களும், தூசு, வியர்வை என்பன மேற்பரப்பில் படிந்திருக்கும் நாற்றம் வீசும் இயல்பிலான தோலாகும். காயங்கள் தோன்றும் போது இரத்தம் அசுத்தமடைந்து சலமாக குடிகொள்ளும், புழுக்கள் தோன்றக்கூடிய தசைகளாகும். பல்வேறு வகையிலான நீள அளவுகளுடன் கொடிகளைப்போன்று தசைகளுக்கிடையே பிண்ணப்பட்டிருக்கும் நரம்புகளாகும்.

மண்டையோடு, கழுத்தெலும்பு, தோல் என்புகள், கை என்புகள், விரல் என்புகள், மார்பென்புகள், முதுகெலும்பு, தொடை என்பு, முழங்கால் என்பு, பாத என்புகள், பாத விரல் என்புகள் என நரம்புகளினாலும் தசையினாலும் பிண்ணப்பட்டிருக்கும் என்புக்கூடாகும். என்புகளினுள்ளே இருக்கும் அழகி தூர்நாற்றம் வீசும் இயல்பிலான ஜெலி போன்ற என்பு மொச்சையாகும். பிஞ்சு மாவைப் போன்று தோற்றமளிக்கும் எவ்வேளை வேண்டுமானாலும் நோய்களுக்கு இரையாகக் கூடிய இயல்பிலான சிறுநீரகங்களாகும். இரத்தத்தினை உடல் முழுவதும் செலுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் கையளவு இருக்கும் சதைத்துண்டான இதயமாகும். பெரிய இரத்தக்கட்டியைப் போன்று தோற்றமளிக்கும்

ஈரலாகும். மஞ்சள் நிறத்திலான பித்தத்தினை சுரக்கும் பித்தப்பையாகும். அழுகிப்போகும் இயல்பிலான சிறு சதைத்துண்டான சதையீயாகும் சிறு அறைகளைக்கொண்ட பீர்க்கங்காய்களைப் போன்று தோற்றமளிக்கும் மூச்சை உள்ளிழுக்கும்போது விரிகின்ற, மூச்சை வெளியிடும்போது சுருங்குகின்ற இரத்தம் மற்றும் சதையினால் உருவாகியிருக்கும் நுரையீரல்களாகும். தோலுரித்த சாரைப்பாம்பினை இரத்தத்தில் இட்டுவைத்தாற்போன்று தோற்றமளிக்கும் சிறுகுடலாகும். சாப்பிட்ட உணவு மலமாக மாறி குழாய் வழியே செல்வதைப்போன்று மலம் ஒன்றுசேர்ந்து தேங்கியிருக்கும் பெருங்குடலாகும்.

மென்று விழுங்கிய உணவு எச்சில் மற்றும் சலியுடன் கலந்து நாய் எடுத்த வாந்தியை கொண்ட பையைப் போன்று தோற்றமளிக்கும் இரப்பையாகும். சாப்பிட்ட உணவு சமிபாடடைந்ததால் அழுகி துர்நாற்றம் வீசும் களிமண்ணைப் போன்று தோற்றமளிக்கும் மலமாகும். மண்டையோட்டினுள் இரத்தத்துடன் இருக்கும் மூளையாகும்.

துர்நாற்றம் வீசும் மஞ்சள் நிறத்திலான பித்தமாகும். விலங்குகள் எடுத்த வாந்தியைப் போன்று நாற்றம் கொண்ட நுரை கொண்ட ஒட்டும் இயல்பிலான சளியாகும். இரத்தம் கெட்டுப் போவதால் புழுக்கள் தோன்றும் இயல்பிலான மஞ்சள் நிற சலம். நாற்றம் வீசும் சிவப்பு நிற திரவமான இரத்தம். உவர்ப்புச் சுவையுடன் நாற்றம் வீசும் உடம்பெங்கும் வடியும் வியர்வை. தோலுக்கும் தசைக்கும் இடைப்பட்ட கொழுப்பு. கண்களில் இருந்து வலியும் உவர்ப்புச் சுவையான கண்ணீர். வியர்வையோடு கலந்து தோலின் மேற்பரப்பில் தோன்றும் எண்ணைப் பசை. வாயினுள் தோன்றும் நாற்றம் வீசும் இயல்பிலான வழுவழுப்பான நுரையுடன் கூடிய திரவம். பழுப்பு நிறத்திலான ஒட்டும் தன்மையுடன் மூக்கில்

இருந்து வலியும் மூக்குச் சளியாகும். என்புகளுக்கிடையே இருக்கும் பிசுபிசுப்பான திரவம். கழிவாக உடலில் இருந்து வெளியேறும் மிகுந்த துர்நாற்றம் கொண்ட திரவமான சிறுநீர் என்பனவாகும்.

22. செய்யதாபி பிக்கவே உபதோ முகா முதோலி பூரா நானாவிஹிதஸ்ஸ தஞ்ஞஸ்ஸ, செய்யதீதங், சாலீனங், விஹீனங், முக்கானங், மாசானங், திலானங், தண்டுலானங், தமேனங் சக்குமா புரிசோ முஞ்சித்வா பச்சவெக்கெய்ய, இமே சாலீ, இமே வீஹி, இமே முக்கா, இமே மாசா, இமே திலா, இமே தண்டுலாதி. ஏவமேவ கோ பிக்கவே பிக்கூ இமமேவ காயங் உத்தங் பாததலா அதோ கேச மத்தகா தச பரியன்தங் பூரங் நானப்பகாரஸ்ஸ அசசினோ பச்சவெக்கதி அத்தி இமஸ்மிங் காயே, கேசா, லோமா, நகா, தன்தா, தசோ, மன்சங், நஹாரூ, அட்டி, அட்டி மிஞ்ஜங், வக்கங், ஹதயங், யகனங், கிலோமகங், பிஹகங், பப்பாசங், அன்தங், அன்தகுணங், உதரியங், கரீசங், மத்தலுங்கங், பித்தங், செம்ஹங், புப்போ, லோஹிதங், சேதோ, மேதோ, அஸ்ஸு, வசா, கேலோ, சிங்காணிகா, லசிகா, முத்தங்தி.

உஉ. பதவிளக்கம்

செய்யதாபி - எவ்வாறு, பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, உபதோ முகா முதோலி இரு பக்கமும் துவாரமிருக்கும் பை ஒன்றிருக்கிறதோ, பூரா நானாவிஹிதஸ்ஸ தஞ்ஞஸ்ஸ - பல்வேறு வகையான தானியங்களால் நிரம்பியவாறு, செய்யதீதங் எவ்வாறான தானியங்கள் எனில், சாலீனங் - (ஒருவகை) அரிசி, விஹீனங் - நெல், முக்கானங் - பாசிப்பயறு, மாசானங் - பயற்றம் விதை, திலானங் - எள்ளு, தண்டுலானங் - அரிசி, தமேனங் - அந்த பையை, சக்குமா புரிசோ - நன்கு கண் புலப்படும் ஒரு மனிதன்

முஞ்சித்வா - அவிழ்த்து, பச்சவெக்கெய்ய - (அந்த தானியங்களை) வேறுபடுத்தி எவ்வாறு பார்ப்பாரோ, (அது எவ்வாறு என்றால்), இமே சாலீ - இது சாலீ எனும் அரிசி, இமே வீஹி - இது நெல், இமே முக்கா - இது பாசிப்பயறு, இமே மாசா - இது பயற்றம் பயறு, இமே திலா - இது எள்ளு, இமே தண்டுலாதி - இது அரிசி, ஏவமேவ கோ - அவ்வாறே, பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குவே பிக்க - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விளையும் பிக்கு, இமமேவ காயங் - இந்த உடலில், உத்தங் பாததலா - பாதத்திலிருந்து மேலாக, அதோ கேச மத்தகா - உச்சித் தலையிலிருந்து கீழாக, தச பரியன்தங் - சருமத்தினை எல்லையாகக் கொண்ட, பூரங் நானப்பகாரஸ்ஸ அசசினோ - பல்வேறு வகையாக நிறைந்திருக்கும் அருவறுப்பானவை (தொடர்பாக) பச்சவெக்கதி (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞானம் தோன்றும் வகையில் மீண்டும் மீண்டும்) அறிவினால் ஆராய்ந்துப் பார்ப்பார். அத்தி இமஸ்மிங் காயே - இந்த உடலில் இருப்பது, கேசா - தலை முடி, லோமா - மயிர், நகா - நகம், தன்தா - பற்கள், தசோ - தோல், மன்சங் - தசை, நஹாரூ - நரம்புகள், அட்டி - எழும்புகள், அட்டி மிஞ்ஜங் - என்பு மொச்சை, வக்கங் - சிறுநீரகங்கள், ஹதயங் - இதயம், யகனங் - ஈரல், கிலோமகங் - பித்தப்பை, பிஹகங் - சதையீ, பப்பாசங் - நுரையீரல், அன்தங் - சிறுகுடல், அன்தகுணங் - பெருங்குடல், உதரியங் - இரப்பை, கரீசங் - மலம், மத்தலுங்கங் - மூளை, பித்தங் - பித்தம், செம்ஹங் சனி, புப்போ - சலம், லோஹிதங் - இரத்தம், சேதோ - வியர்வை, மேதோ - கொழுப்பு, அஸ்ஸு - கண்ணீர், வசா - (தோலின் மீது தோன்றும்) எண்ணைப்பசை, கேலோ - எச்சில், சிங்காணிகா - மூக்குச்சனி, லசிகா - என்புகளுக்கிடையேயான ஜல்லி போன்ற திரவம், முத்தங்தி - சிறுநீர்.

22. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பல்வேறு வகையான தானியங்களால் நிறைந்திருக்கும் இரு பக்கமும் துவாரமிருக்கும் ஒரு பை இருக்கின்றது. அந்த பை சாலீ எனும் அரிசி, நெல், பாசிப்பயறு, பயற்றம் விதை, எள், அரிசி எனும் தானியங்களாலேயே நிரம்பியிருக்கிறது. நன்கு கண்கள் புலப்படும் ஒருவர் அந்த பையை அவிழ்த்து இவை சாலீ எனும் அரிசி, இவை நெல், இவை பாசிப்பயறு, இவை பயற்றம் விதைகள், இவை எள், இவை அரிசி என்றவாறு வகைப்படுத்தி பார்ப்பதைப் போன்று,

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தர்மத்தினை உய்த்துணர விளையும் பிக்கு, பாதத்திலிருந்து மேலும் உச்சித்தலையிலிருந்து கீழுமாக சருமத்தினை எல்லையாகக் கொண்ட, பல்வேறு வகையான அருவறுக்கத்தக்கன நிரம்பியிருக்கும் இந்த உடலை தர்ம உய்த்துணர்வு ஏற்படும் வண்ணம் மீண்டும் மீண்டும் அறிவினால் இவ்வாறாக ஆராய்வார்.

இதில் இருப்பது தலைமுடி, மயிர், நகங்கள், பற்கள், தோல், தசை, நரம்புகள், எண்புகள், என்புமொச்சை, சிறுநீரகங்கள், இதயம், ஈரல், பித்தப்பை, சதையீ, நுரையீரல்கள், சிறுகுடல், பெருங்குடல், இரப்பை, மலம், மூளை, பித்தம், சளி, சலம், இரத்தம், வியர்வை, கொழுப்பு, கண்ணீர், தோலின் மீது தோன்றும் எண்ணைப்பசை, எச்சில், மூக்குச்சளி, எண்புகளுக்கிடையேயான சவ்வு, சிறுநீர். (என வகைப்படுத்திக் காண்பார்).

23. இதி அஜ்ஜத்தங் வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

23. பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா காயே** - ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார்.

23. பொருளுரை

தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலில் இவ்வாறாக உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும் (இவ்வாறாக) உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் இவ்வாறாகவே உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

24. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி

24. பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - முப்பத்திரண்டு வகையான

அருவறுக்கத்தக்கன கொண்டிருக்கும் இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **காயஸ்மிங்** - காயானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ** - இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) அழிந்துபோவதனையும், **வா காயஸ்மிங்** - அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி** - முப்பத்திரண்டு வகையான அருவறுக்கத்தக்கன கொண்டிருக்கும் இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றுவதனையும், (உணவு எனும்) காரணம் அற்றுப்போகும் போது இல்லாமல் போவதனை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

24. பொருளுரை

முப்பத்திரண்டு வகையான அருவறுக்கத்தக்கன குடிகொண்டிருக்கும் இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். இந்த உடல் (உணவில்லாமையால்) காரணமில்லாமல் போகும்போது இல்லாமல் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். முப்பத்திரண்டு வகையான அருவறுக்கத்தக்கன குடிகொண்டிருக்கும் இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினையும் உணவில்லாமையால்) காரணமில்லாமல் போகும்போது இல்லாமல் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார்.

25. அத்தி காயோதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சுபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி.

ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி

25. பதவிளக்கம்

அத்தி காயோதி வா - காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என்பதனை, **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விளையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - முப்பத்திரண்டு வகையான அறுவருக்கத்தன மீது நன்கு செலுத்தப்பட்ட விழிப்புணர்வு, **பச்சபட்டதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும், **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (இவ்வாறானவர் முப்பத்திரண்டு வகையான எதையும்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார் . **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாக, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு, **காயே** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக்கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

25. பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பகவானது சீடன், காரண காரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்புகள் இருக்கின்றன என முப்பத்திரண்டு வகையான அறுவருக்கத்தன மீது (உடலின் மீது) நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் இருப்பார்.

(இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும் (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும். (இவ்வாறானவர் முப்பத்திரண்டு வகையான எதையும்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார்

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் முப்பத்திரண்டு வகையான அருவறுக்கத்தனவற்றை குறியாகக் கொண்ட உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

அஃப தியானம் முற்றிற்று

26. தூது மனசீகாரத் தீயானம்

புனசு பரங் பிக்கவே, பிக்கு இமமேவ காயங் யதா டிதங், யதா பணிஹிதங், தாதுசோ பச்சவெக்கதி, அத்தி இமஸ்மிங் காயே பட்டவி தாது, ஆபோ தாது, தேஜோ தாது, வாயோ தாதாதி

26. பதவீளக்கம்

புனசு பரங் - மீண்டும் இன்னுமொரு தியானத்தை கூறுகின்றேன். **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - தர்மத்தினை உய்த்துணரந்துக் கொள்ள விரும்பும் பிக்கு, **இமமேவ காயங்** - நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய இந்த உடல், **யதா டிதங்** - எவ்வாறு இருக்கின்றதோ, **யதா பணிஹிதங்** - எவ்வாறு நிலைத்திருக்கின்றதோ, **தாதுசோ** அடிப்படை இயல்பிலானவை என்றவகையில், **பச்சவெக்கதி** - வேறுபடுத்தி அறிவினால் ஆராய்ந்து பார்ப்பார், **அத்தி இமஸ்மிங் காயே** - இந்த உடலில் இருப்பவை, **பட்டவி தாது** - மண்ணோடு மண்ணாகும் கடின இயல்பிலானவை, **ஆபோ தாது** - நீருடன் கலக்கும் இயல்பிலான திரவ இயல்பிலானவை, **தேஜோ தாது** - வெப்பத்திற்குரிய இயல்பிலானவை, **வாயோ தாதாதி** - காற்றுடன் கலந்துவிடும் வாயு இயல்பிலானவை என்ற வகையிலாகும்.

26. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மீண்டும் இன்னுமொரு தியானத்தினை மொழிகின்றேன். தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, இந்த உடல் எவ்வாறு இருக்கின்றதோ, எவ்வாறு நிலைத்திருக்கின்றதோ, (இந்த உடலை நிமித்தமாகக் கொண்டு) அடிப்படையான இயல்புகளாக வேறுபடுத்தி அறிவினால் ஆராய்வார். இந்த உடலில் இருப்பவை: மண்ணோடு மண்ணாகும் கடின இயல்பிலானவை,

நீருடன் கலக்கும் இயல்பிலான திரவ இயல்பிலானவை, வெப்பத்திற்குரிய இயல்பிலானவை, காற்றுடன் கலந்துவிடும் வாயு இயல்பிலானவை என்ற வகையிலாகும்.

26. விபரம்

அஞ்ஞானம் அல்லது அறியாமை என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்த பிறவிப்பயணம் ஒழுங்கமைந்துள்ளது. வாழ்வியலின் யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதானது அஞ்ஞானத்திலிருந்து விடுதலையடைந்து மெய்ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக் கொள்வதாகும். அதற்காக அறிவை எவ்வாறு பயன்படுத்தி ஆராய வேண்டும் என்பது தொடர்பாகவே தர்மத்தில் அறுவறுத்தப்படுகின்றது. விபஸ்ஸனா எனக்கூறப்படுவது அதுவேயாகும்.

அதனடிப்படையில் 'நால்வகை தாதுக்கள்' என்பன ததாகத சீடரால் உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டிதொரு அடிப்படை இயல்பாகும். பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களில் ரூப (உருவ) உபாதானஸ்கந்தமாக கூறப்படுவதும் நால்வகை தாதுக்கள் மற்றும் நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்றவையாகும். பாக்கியமுள்ள பகவான் நால்வகை தாதுக்களை இவ்வாறாக கண்ணுற்றார்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மிகவும் கொடிய விடம் கொண்ட, நான்கு பாம்புகள் இருக்கின்றன என நினைத்துக் கொள்வோம். அந்த கொடிய பாம்புகள் நான்கையும் ஒரு மனிதனிடம் ஒப்படைக்கிறார்கள். அந்த நபர் வாழ்வதற்கு விரும்பும், சுகத்தினை விரும்பும் ஒருவர். அவரிடம் அந்த நான்கு பாம்புகளையும் கொடுத்து இவ்வாறாக சொல்கின்றார். 'மனிதனே, இதோ உன்னிடம் மிகவும் கொடிய விடம் கொண்ட, நான்கு பாம்புகள் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. நீ இந்த பாம்புகளை நன்கு கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உகந்த நேரத்தில் துயிலெழுப்ப வேண்டும். குளிக்கச் செய்ய வேண்டும். உகந்த நேரத்தில் உணவளிக்க வேண்டும். நேரத்திற்கு உறங்க வைக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த நான்கு பாம்புகளில் ஒன்றாவது கோபமுற்றால் உன்னை தீண்டிவிடும். அது உனக்கு மரணத்தையோ அல்லது மரண வேதனையையோ தரும். புண்ணியமிகு பிக்குளே, மிகவும் கொடிய விடம் கொண்ட நான்கு பாம்புகள் எனக்கூறுவது இந்த நால்வகை தாதுக்களுக்கு கூறும் இன்னுமொரு பெயராகும். அவையாவன இந்த பட்டவி தாதுவாகும், ஆபோ தாதுவாகும், தேஜோ தாதுவாகும். வாயோ தாதுவாகும்.

(ஆசிவிசோபம சூத்திரம்)

நால்வகை தாதுக்களின் யதார்த்த நிலையை காண்பதானது தர்ம உய்த்துணர்விற்கு மிகவும் உபகாரமாக அமையும் என்பதே பகவானது கருத்தாகும்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பட்டவி தாது நிலையற்றதாகும். மாற்றங்களுக்குட்படுவதாகும். ஆபோ தாதுவும், தேஜோ தாதுவும், வாயோ தாதுவும் நிலையற்றவையாகும். மாற்றங்களுக்குட்படுபவையாகும். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, எவரேனும் ஒருவர் இந்த நால்வகை தாதுக்களிலிருக்கும் இயல்பினை உள்ளதை உள்ளவாறு உய்த்துணர்ந்து அறிந்து கொள்வாராயின், காண்பாராயின், அவர் மோட்சமடையத் தகுதியுடையவராவார்.

(தாது சூத்திரம்)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த பட்டவி, ஆபோ, தேஜோ, வாயோ தாதுக்களின் ஏதேனும் பிறப்பு இருக்குமாயின், நிலவுகை இருக்குமாயின், ஏதேனும் தோற்றம் இருக்குமாயின், அதுவே துக்கத்தின் தோற்றமாகும். நோய்களின் இருப்பிடமாகும், முதுமை மற்றும் மரணத்தின் தோற்றமுமாகும்”

(உப்பாத சூத்திரம்)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த பட்டவி, ஆபோ, தேஜோ, வாயோ எனும் நால்வகை தாதுக்களில் மீது ஆசை இருக்குமாயின், விருப்பு இருக்குமாயின், மனம் அதன் மீது ஒட்டிக் கொள்ளும் இயல்பு இருக்குமாயின், அதுவே மனதை அழுக்கடையச் செய்வதாகும். (தாது சூத்திரம்)

நால்வகை தாதுக்கள் கடின இயல்பிலோ அல்லது நுண்ணிய இயல்பிலோ நிலைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. நால்வகை தாதுக்களில் இருந்து நீங்கிய சன்சாரம் (பிறவிப்பயணம்) இல்லை. அரஹத் நிலையை (நிக்கிலேச நிலையை) அடைந்த மனதில் மாத்திரமே இந்த நால்வகை தாதுக்கள் நிலைத்து நிற்காது. ஒரு சமயம் பகவானைக் காண வந்த ஒரு தேவர் நல்லதொரு கேள்வியைக் கேட்டார்.

“பாக்கியமுள்ள பகவானே, பிறவிப்பயணம் எனும் காட்டாறின் முடிவு எங்கே இருக்கிறது? சன்சார சக்கரம் இல்லாத இடம் எது? நாமமும் (அருவமும்) ரூபமும் (உருவமும்) மீதமின்றி அழிவது எங்கே?”

“புண்ணியமிகு தேவ புத்திரனே, ஏதேனும் ஓரிடத்தில் பட்டவி தாது நிலைத்திராவிட்டால், ஆபோ, தேஜோ, வாயோ எனும் தாதுக்கள் நிலைத்திராவிட்டால் அதுவே பிறவிப்பயணம் எனும் காட்டாறின் முடிவாகும். அங்கு பிறப்பு இறப்பு எனும் சக்கரம் நிலைத்திராது. அதுவே நாமமும் (அருவமும்) ரூபமும் (உருவமும்) மீதமின்றி அழியும் இடமாகும்”

(சுர சூத்திரம்)

நால்வகை தாதுக்களை புரிந்துக் கொள்ளும் ஒரு முறையை பகவான் இவ்வாறாக மொழிந்தார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குவே, இந்த பட்டவீ தாது என்றால் என்ன? இந்த பட்டவி தாது தன்னுள்ளும் இருக்கிறது. தனக்கு

புறம்பான உலகிலும் இருக்கிறது. பிக்குவே, தன்னுள் இருக்கும் பட்டவீ தாது என்றால் என்ன? தன்னுள், தாம் எனக் கருதும் (இந்த உடலினுள்) கடினமான, இயல்புடையவையே. அவையாவன: தலைமுடி, மயிர், நகம், பற்கள், தோல், தசை, நரம்புகள், என்புகள், என்பு மொச்சை, சிறுநீரகங்கள், இதயம், ஈரல், பித்தப்பை, சதையீ, நுரையீரல்கள், சிறுகுடல், பெருங்குடல், இரப்பை, மலம், மூளை என்பனவற்றுடன் ஏதேனும் இன்னும் கடின இயல்புடன் கூடியவை இந்த உடம்பில் இருக்குமாயின் அவ் அனைத்தும் பட்டவி தாதுவிற்கு உரியவையாகும். புண்ணியமிகு பிக்குவே, இதுவே அக (தன்னுடையது எனக்கருதும்) பட்டவி தாதுவாகும். இவ்வாறாக அக (தன்னுடையது எனருதும்) பட்டவிதாதுவும், புற உலகில் உள்ள மண்ணோடு மண்ணாகும் நிலையிலுள்ள அனைத்தும் பட்டவி தாதுவாகும்” இந்த பட்டவி தாது நான் அல்ல... எனது அல்ல... இந்த பட்டவி தாது என் ஆத்மமல்ல. என்றவாறு உய்த்துணர்ந்த ஞானத்துடன் தன்னுள் காண வேண்டும். இவ்வாறாக சரியான முறையில் பட்டவி தாதுவைக் காண்பவர் பட்டவி தாதுவை வெறுப்பார். அந்த பட்டவி தாது மீது அவரது மனம் ஒட்டிக்கொள்ளாது.

புண்ணியமிகு பிக்குவே இந்த ஆபோ தாது என்றால் என்ன? இந்த ஆபோ தாது தன்னுள்ளும் இருக்கிறது. தனக்கு புறம்பான உலகிலும் இருக்கிறது. பிக்குவே தன்னுள் இருக்கும் அக ஆபோ தாது என்றால் என்ன? தன்னுள், தாம் எனக் கருதும் (இந்த உடலினுள்) ஒழுகும், வடிந்தோடும் இயல்புடையவையே. அவையாவன: பித்தம், சளி, சலம், இரத்தம், வியர்வை, கொழுப்பு, கண்ணீர், தோலின் மீது படர்ந்திருக்கும் எண்ணைப்பசை, எச்சில், மூக்குச்சளி, என்புகளுக்கிடையேயான ஜல்லி போன்ற திரவம், சிறுநீர் புண்ணியமிகு பிக்குவே, இதுவே அக (தன்னுடையது எனக்கருதும்) ஆபோ தாதுவாகும். இவ்வாறாக அக

(தன்னுடையது எனக்கருதும்) ஆபோ தாதுவும், புற உலகில் உள்ள நீருடன் கலந்துவிடும் இயல்பிலான அனைத்தும் ஆபோ தாதுவாகும்.

இந்த ஆபோ தாது நான் அல்ல... எனது அல்ல... இந்த ஆபோ தாது என் ஆத்மமல்ல. என்றவாறு உய்த்துணர்ந்த ஞானத்துடன் தன்னுள் காண வேண்டும். இவ்வாறாக சரியான முறையில் ஆபோ தாதுவைக் காண்பவர் ஆபோ தாதுவை வெறுப்பார். அந்த ஆபோ தாது மீது அவரது மனம் ஒட்டிக்கொள்ளாது.

புண்ணியமிகு பிக்குவே, இந்த தேஜோ தாது என்றால் என்ன? இந்த தேஜோ தாது தன்னுள்ளும் இருக்கிறது. தனக்கு புறம்பான உலகிலும் இருக்கிறது. பிக்குவே தன்னுள் இருக்கும் தேஜோ தாது என்றால் என்ன? தன்னுள், தாம் எனக் கருதும் (இந்த உடலினுள்) வெப்பத்திற்குரிய, சூடான இயல்புடன் ஏதேனும் இருக்குமாயின் அவையே, அவையாவன : இந்த உடலின் இருக்கும் வெப்பநிலை, இந்த உடல் முதுமையடைவதற்கு பங்களிப்புச் செய்யும் உடலின் தாபம், சாப்பிட்ட உணவு, பருகிய பானங்கள் என்பன சமீபாடடைவதற்கான உடலின் வெப்பம், இவ்வாறாக இந்த உடலின் ஏதேனும் வெப்பம் இருக்குமாயின், வெப்பத்திற்குரிய இயல்பு இருக்குமாயின், அதுவே தேஜோ தாது எனப்படுகின்றது. புண்ணியமிகு பிக்குவே, இதுவே அக (தன்னுடையது எனக்கருதும்) தேஜோ தாதுவாகும். இவ்வாறாக அக (தன்னுடையது என கருதும்) தேஜோ தாதுவும், புற உலகில் உள்ள வெப்ப இயல்பிலான அனைத்தும் தேஜோ தாதுவாகும். இந்த தேஜோ தாது நான் அல்ல... எனது அல்ல... இந்த தேஜோ தாது என் ஆத்மமல்ல. என்றவாறு உய்த்துணர்ந்த ஞானத்துடன் தன்னுள் காண வேண்டும். இவ்வாறாக சரியான முறையில்

தேஜோ தாதுவைக் காண்பவர் தேஜோ தாதுவை வெறுப்பார். அந்த தேஜோ தாது மீது அவரது மனம் ஓட்டிக்கொள்ளாது.

புண்ணியமிகு பிக்குவே, இந்த வாயோ தாது என்றால் என்ன? இந்த வாயோ தாது தன்னுள்ளும் இருக்கிறது. தனக்கு புறம்பான உலகிலும் இருக்கிறது. பிக்குவே தன்னுள் இருக்கும் வாயோ தாது என்றால் என்ன? தன்னுள், தாம் எனக் கருதும் (இந்த உடலினுள்) காற்றுடன் கலந்துவிடும் இயல்புடையவையே அவையாவன :வாயிலிருந்து வெளியேறும் வாயு, ஆசனவாயிலிருந்து வெளியேறும் வாயு, வயிற்றிலிருக்கும் வாயு, உடலெங்கும் வியாபித்திருக்கும் வாயு, உடல் உறுப்புக்களில் பயணிக்கும் வாயு, உள்மூச்சு, வெளிமூச்சு என்பனவாகும். இன்னும் ஏதேனும் வாயு இயல்பிலானவை உடலில் இருக்குமாயின் அவ் அனைத்தும் வாயோ தாதுவிற்குரியனவாகும். புண்ணியமிகு பிக்குவே, இதுவே அக (தன்னுடையது எனக்கருதும்) வாயோ தாதுவாகும். இவ்வாறாக அக (தன்னுடையது எனருதும்) வாயோ தாதுவும், புற உலகில் உள்ள வாயு இயல்பிலான அனைத்தும் வாயோ தாதுவாகும். இந்த வாயோ தாது நான் அல்ல... எனது அல்ல... இந்த வாயோ தாது என் ஆத்மமல்ல. என்றவாறு உய்த்துணர்ந்த ஞானத்துடன் தன்னுள் காண வேண்டும். இவ்வாறாக சரியான முறையில் வாயோ தாதுவைக் காண்பவர் வாயோ தாதுவை வெறுப்பார். அந்த வாயோ தாது மீது அவரது மனம் ஓட்டிக்கொள்ளாது.

(தாது விபங்க சூத்திரம்)

27. செய்யதாபி, பிக்கவே தக்கோ கோகாதகோ வா கோகாதகன்தேவாசீ வா காவிங் வதித்வா சாதும்மஹாபதே கீலசோ படிவிபஜித்வா நிசின்னோ அஸ்ஸ. ஏவமேவ கோ பிக்கவே பிக்கூ இமமேவ காயங் யதா டிதங், யதா பணிஹிதங் தாதசோ பச்சவெக்கதி. அத்தி இமஸ்மிங் காயே பட்டவீ

தாது, ஆபோ தாது, தேஜோ தாது, வாயோ தாது தி

27. பதவிளக்கம்

செய்யதாபி, - இவ்வாறாக, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **தக்கோ** - திறமையான, **கோகாதகோ** - கசாப்புக்கடைக்காரன் அல்லது, **கோகாதகந்தேவாச்** வா - கசாப்புக்கடைக்காரனது உதவியாளன் சரி - **காவிங்** ஒரு பசுவினை - **வதித்வா** - கொண்டு, **சாதும்மஹாபதே** - நாற்சந்தியில் - **கீலசோ படிபஜித்வா** - துண்டு துண்டுகளாக (அந்த இறைச்சியை) வேறுபடுத்தி - **நிசின்னோ அஸ்ஸ** - இருக்கின்றார். **ஏவமேவ கோ** - அவ்வாறாகவே, **பிக்கவே** புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, **இமமேவ காயங்** - இந்த உடலையே, **யதா டிதங்** - எவ்வாறு இருக்கின்றதோ, **யதா பணிஹிதங்** - எவ்வாறு நிலைத்திருக்கிறதோ, **தாதுசோ** (இந்த உடலை நோக்கமாகக் கொண்டு) அடிப்படை இயல்புகளின் படி, **பச்சவெக்கதி** - வகைப்படுத்தி அறிவினால் ஆராய்வார். **அத்தி இமஸ்மிங் காயே** - இந்த உடலில் இருப்பது, **பட்டவீ தாது** - மண்ணாகும் இயல்பிலானவை, **ஆபோ தாது** - நீருடன் கலந்துவிடும் திரவ இயல்பிலானவை, **தேஜோ** - வெப்ப இயல்பிலானவை. **வாயோ தாது தி** - காற்றுடன் கலந்து விடும் வாயு இயல்பிலானவையாகும்.

27. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக திறமையான கசாப்புக்கடைக்காரனோ அல்லது அவனது உதவியாளனோ ஒரு பசுவினை வதம் செய்து அதன் இறைச்சியை துண்டு துண்டுகளாக்கி நாற்சந்தியில் விற்பனைக்கு வைத்திருப்பதனைப் போன்று தர்மத்தினை உய்த்துணர

விரும்பும் பிக்கு இந்த உடலையே தன் நோக்கமாகக் கொண்டு அதன் அடிப்படை இயல்புகளை வகைப்படுத்தி அறிவினால் பின்வருமாறு ஆராய்வார். இந்த உடலில் இருப்பன : மண்ணோடு மண்ணாகும் கடின இயல்பிலானவை, கரைந்து ஒழுகும் திரவ இயல்பிலானவை, வெப்பத்திற்குரிய இயல்பிலானவை, காற்றுடன் கலந்துவிடும் இயல்பிலானவை எனும் அடிப்படையில் ஆராய்ந்துக் கொண்டு வசிப்பார்.

28. இதி அஜ்ஜத்தங் வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

28. பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா காயே** - ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே** - தன்னுடையது என கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் , **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார்.

28. பொருளுரை

தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலில் இவ்வாறாக உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டு கொண்டு வசிப்பார். ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும்

(இவ்வாறாக) உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டு கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் இவ்வாறாகவே உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டு கொண்டு வசிப்பார்.

29. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி

29. பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - நால்வகை தாதுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **காயஸ்மிங்** - காயானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ** - இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) அழிந்துபோவதனையும், **வா காயஸ்மிங்** - அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி** - நால்வகை தாதுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றுவதனையும், (உணவு எனும்) காரணம் அற்றுப்போகும் போது இல்லாமல் போவதனை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

29. பொருளுரை

நால்வகை தாதுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். இந்த உடல் (உணவில்லாமை

எனும்) காரணமில்லாமல் போகும்போது இல்லாமல் அழிந்துபோவதினையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். நால்வகை தாதுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினையும் உணவில்லாமை எனும்) காரணமில்லாமல் போகும்போது இல்லாமல் அழிந்து போவதினையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார்.

30. அத்தி காயோதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி

30. பதவிளக்கம்

அத்தி காயோதி வா - காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என்பதனை, **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விழையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய உடலை நோக்காகக் கொண்ட உடலின் மீது நன்கு செலுத்தப்பட்ட விழிப்புணர்வு, **பச்சபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும்., **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (இவ்வாறானவர் நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய இந்த உடலின் எதையும்) நான்,

எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி - வசிப்பார், ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாக, **பிக்கவே பிக்கு** - புண்ணியமிகு பிக்குவே, **காயே** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக்கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

30.பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பகவானது சீடன், காரண காரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய உடலை நோக்காகக் கொண்ட உடலின் மீது நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் இருப்பார்.

(இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும் (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும் (இவ்வாறானவர் நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய இந்த உடலின் எதையும்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடல் தொடர்பான யதார்த்த உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

தாது மனசிகாரம் முற்றும்!

நவ சீவதீகம் (முதலாவது தியானம்)

31.புன ச பரங் பிக்கவே, பிக்கூ செய்யதாபி பஸ்ஸெய்ய சரீரங் சீவதிகாய சட்டிதங், ஏகாஹமதங் வா, த்விஹமதங் வா தீஹ மதங் வா உத்துமாதகங், வினீலகங், விபுப்பகஜாதங், சோ இமமேவ காயங் உபசங்ஹரதி. அயம்பி கோ காயோ ஏவங் தம்மோ, ஏவங் தம்மோ, ஏவங் பாவி, ஏதங் அனதீதோதி

31.பதவிளக்கம்

புன ச பரங் - மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக மொழிகின்றேன், பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு - தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, செய்யதாபி - இவ்வாறாக, பஸ்ஸெய்ய - காணக்கிடைக்குமாயின், சரீரங் - ஒரு பிணம், சீவதிகாய இடுகாட்டில் (மயானத்தில்), சட்டிதங் - கைவிடப்பட்டு, ஏகாஹமதங் வா - இறந்து ஒருநாள் கழிந்தோ, த்விஹமதங் வா, இருதினங்கள் கழிந்த பின்னரோ, தீஹ மதங் வா - இறந்து மூன்று தினங்களின் பின்னரோ, உத்துமாதகங் - வீக்கமடைந்து, வினீலகங் - (இரத்தம் கெட்டுப்போவதால்) நீல நிறமாகிய, விபுப்பகஜாதங் - சீழ் தோன்றியுள்ள, சோ - அந்த பிக்குவும், இமமேவ காயங் - (தன்னுடையது) இந்த உடல் தொடர்பாகவும் உபசங்ஹரதி (இந்த விடயங்களை) ஒப்பிட்டு தியானம் செய்வார். அயம்பி கோ காயோ - இந்த உடலானது, ஏவங் தம்மோ - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும், ஏவங் பாவி - பிணத்திற்கு உரித்தாகும் இவ் நிலை, ஏதங் அனதீதோதி - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும் இவ் நிலை) எனது எனக் கருதும் இந்த உடலுக்கும் கிட்டும். இந்த இயல்பினை நான் இன்னும் மீற வில்லை.

31.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக போதிக் கின்றேன். தர்மத்தினை உய்த்துணர்விரும்பும் பிக்கு, இடுகாட்டில் கைவிடப்பட்ட இறந்து ஒருநாள் கழிந்த, இரண்டு நாட்கள் கழிந்த அல்லது மூன்று நாட்கள் கழிந்த (அழுகுவதற்கு தயார் நிலையில் இருக்கும்) நன்கு வீக்கமடைந்த, இரத்தம் கெட்டுப்போவதால் நீல நிறமாகியிருக்கும், சீழ் வடிய ஆரம்பித்திருக்கும் ஒரு பிணத்தினை எவ்வாறு காண்கின்றாரோ, அந்த பிக்கு (தன்னுடையது எனக் கருதும்) தன் உடலையும் அதனுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக்கொண்டு தியானிப்பார். இந்த உடலும் (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இந்நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும். இந்த உடலும் இந்நிலைக்கு கண்டிப்பாக உட்படுவதாகும். இந்நிலையை மீறியதன்று. இந்த உடல் இந்நிலையை அடையும் இயல்பிலிருந்து விடுதலையடைந்ததல்ல.

31.வீபரம்

இடுகாட்டில் கைவிடப்பட்ட பிணத்திற்கு ஏற்படும் கதி தொடர்பாக ஒன்பது வகையாக விபரிக்கப்படும் இந்த முறைகள் தொடர்பாக ஆராய்ந்து அவற்றை தன் உடலுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் இந்த தியானமானது அசுப தியானத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் கொள்ள முடியும். புத்த பகவான் தரித்திருந்த காலத்தில் வாழ்ந்த பெரும்பாலான பிக்குமார்கள் தம் அகத்தேயிருக்கும் காம இச்சையை அழிப்பதற்காக அடிக்கடி இடுகாட்டிற்கு சென்று தியானம் செய்ததாக தர்மத்தில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் இவ்வாறாக அழுகி, துர்நாற்றம் வீசி இறுதியில் மண்ணோடு மண்ணாக கலந்துவிடும் பிணங்கள் தொடர்பாக உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞானத்துடன் தத்தமது வாழ்விற்கு

ஒப்பிட்டுப் பார்த்து தத்தம் மனதில் இருந்த அனைத்துவித கிலேசங்களையும் அழித்துக் கொண்டனர். பிறவிப்பயணத்தில் இருந்து மீள விரும்பும் ஆரிய சீடன் துக்கத்தினை உய்த்துணரும்போது துக்கத்தினை தோற்றுவிக்கும் காரணங்களாக தம்முள்ளே உறைந்திருக்கும் ஆசை, கோபம், அறியாமை என்பனவற்றையே காண்பார். வஸ்துக்களின் மீதும், கிலேசங்கள் மீதும் கொண்டுள்ள ஆசையினை சரிவர இனங்காணுதல் மிக அவசியமாகும். கேள்வி என்ன என்பதனை புரிந்துக் கொள்ளாமல் விடை தேடுவது பயனற்றதாகும். கேள்வியை சரிவர இனங்காண்பதன் மூலமே அதற்கான பதிலை சரிவர அறிந்துணர முடியும். துக்கமும், துக்கத்திற்கான தோற்றத்தினையும் தர்மத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு சரிவர புரிந்துக்கொண்ட ஒருவர் துக்கத்திற்கான காரணத்தினை அழிப்பதற்காகவுள்ள ஆரிய எண்சீர் வழியில் பயணிக்க முடியும். அதற்காக அசுபம் எனும் சமிக்ஞையை விருத்தி செய்துக் கொள்வதற்கு இந்த நவசீவதிக தியானம் மிகவும் உபகாரமாக அமையும்.

32.இதி அஜ்ஜத்தங் வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

32. பதவிளக்கம்

.இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா காயே** - ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே** - தன்னுடையது

என கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் , **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார்.

32. பொருளுரை

தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலில் இவ்வாறாக உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் (இவ்வாறாக) உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் இவ்வாறாகவே உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

33. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி

33. பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **காயஸ்மிங்** - காயானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ** - இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) வீக்கமடைந்து, நீலநிறமாக மாறி, சீழ் வடிந்து அழிந்துபோவதனையும், **வா காயஸ்மிங்** - அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்

காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினையும் வீக்கமடைந்து, நீலநிறமாக மாறி, சீழ் வடிந்து அழிந்துபோவதனையும், அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

33. பொருளுரை

நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். இந்த உடல் (உணவில்லாமையால்) காரணமில்லாமல் போகும்போது இல்லாமல் அழிந்து போவதினையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினையும் உணவில்லாமையால்) காரணமில்லாமல் போகும்போது வீக்கமடைந்து, நீலநிறமாக மாறி, சீழ் வடிந்து அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார்.

34. அத்தி காயோதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சுபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி

34. பதவிளக்கம்

அத்தி காயோதி வா – காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய உடலியல் இயல்பு இருக்கின்றது என்பதனை, **பனஸ்ஸ** – தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விழையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** – வீக்கமடைந்து, நீலநிறமாக மாறி, சீழ்

தோற்றம் பெற்றுள்ள உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும், **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (வீக்கமடைந்து, நீலநிறமாக மாறி, சீழ் தோற்றம் பெற்றுள்ள உடலை) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார்.

ஏவம்பி கோ - இவ்வாறாக, **பிக்கவே பிக்கு** - புண்ணியமிகு பிக்குவே, **காயே** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் (வீக்கமடைந்து, நீலநிறமாக மாறி, சீழ் தோற்றம் பெற்றுள்ள உடலை நோக்காக) **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக்கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

34. பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பகவானது சீடன், காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என வீக்கமடைந்து, நீலநிறமாக மாறி, சீழ் தோற்றம் பெற்றுள்ள உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் இருப்பார்.

(இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும் (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான

விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும். இவ்வாறானவர், (வீக்கமடைந்து, நீலநிறமாக மாறி, சீழ் தோற்றம் பெற்றுள்ள பிணத்தை ஒப்பிட்டு இந்த உடலின் எதனையும்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் வீக்கமடைந்து, நீலநிறமாக மாறி, சீழ் தோற்றம் பெற்றுள்ள உடலை நோக்காகக் கொண்ட உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

நவ சீவதீகம் (இரண்டாவது தியானம்)

35. புன ச பரங் பிக்கவே, பிக்கு செய்யதாபி பஸ்ஸெய்ய சரீரங் சீவதிகாய சட்டிதங், காகேஹி வா கஜ்ஜமானங், குலலேஹி வா கஜ்ஜமானங், கிச்சேஹி வா கஜ்ஜமானங், சுனகேஹி வா கஜ்ஜமானங், சிகாலேஹி வா கஜ்ஜமானங், விவிதேஹி வா பாணக ஜாதேஹி கஜ்ஜமானங், சோ இமமேவ காயங் உபசங்ஹரதி. அயம்பி கோ காயோ ஏவங் தம்மோ ஏவங் பாவீ. ஏதங் அனத்தோதி.

35. பதவிளக்கம்

புன ச பரங் - மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக கூறுகின்றேன். **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - தர்மத்தினை உய்த்துணர் விழையும் பிக்கு. **செய்யதாபி** - இவ்வாறாக, **பஸ்ஸெய்ய** - காண்பாராயின்,

சரீரங் - பிணத்தினை, **சீவதிகாய** - இடுகாட்டினுள், **சட்டிதங்** - விட்டுச்செல்லப்பட்ட, **காகேஹி வா கஜ்ஜமானங்** - சாப்பிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும், **குலலேஹி வா கஜ்ஜமானங்** - பருந்துகளினால் சாப்பிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும், **கிச்சேஹி வா கஜ்ஜமானங்** - கழுகுகளால் சாப்பிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும், **சனகேஹி வா கஜ்ஜமானங்** - நாய்களால் சாப்பிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும், **சிகாலேஹி வா கஜ்ஜமானங்** - நரிகளால் சாப்பிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும், **விவிதேஹி வா பாணக ஜாதேஹி கஜ்ஜமானங்** - பல்வேறு விலங்குகளினால் சாப்பிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும், **சோ** - அந்த பிக்குவும், **இமமேவ காயங்** - தன்னுடைய உடல் தொடர்பாகவும் **உபசங்ஹரதி** - விடயங்களை ஒப்பிட்டு பார்த்துக் கொண்டு தியானிப்பார். **அயம்பி கோ காயோ** - இந்த உடலானது, **ஏவங் தம்மோ** - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும், **ஏவங் பாவி** - பிணத்திற்கு உரித்தாகும் இவ் நிலை, **ஏதங் அனத்தோதி** - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும் இவ் நிலை) எனது எனக் கருதும் இந்த உடலுக்கும் கிட்டும். இந்த இயல்பினை நான் இன்னும் மீற வில்லை.

35.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மீண்டும் வேறு ஒரு தியானத்தினை கூறுகின்றேன். தர்மத்தினை உய்த்துணர விழையும் பிக்கு, இடுகாட்டில் கைவிடப்பட்டு காக்கைளால் சாப்பிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும், பருந்துகளால், கழுகுகளால், நாய்களால், நரிகளால் மற்றும் பல்வேறுபட்ட விலங்கினங்களால் சாப்பிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பிணத்தின் நிலையுடன், அந்த பிக்கு (தன்னுடையது எனக் கருதும்) தன் உடலையும் அவ்வாறே ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொண்டு தியானிப்பார். இந்த உடலும் (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இந்நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும். இந்த

உடலும் இந்நிலைக்கு கண்டிப்பாக உட்படுவதாகும். இந் நிலையை மீறியதன்று. இந்த உடல் இந்நிலையை அடையும் இயல்பிலிருந்து விடுதலையடைந்ததல்ல.

36. இதி அஜ்ஜத்தங் வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

36. பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா காயே** - ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் , **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார்.

36. பொருளுரை

தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலில் இவ்வாறாக உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும் (இவ்வாறாக) உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் இவ்வாறாகவே உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

37. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி.

37. பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **காயஸ்மிங்** - காயானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ** - இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பல உயிரினங்களுக்கு உணவாகி அழிந்துபோவதனையும், **வா காயஸ்மிங்** - அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு விஹரதி - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினையும் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பல உயிரினங்களுக்கு உணவாகி அழிந்துபோவதனையும் அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

37.பொருளுரை

நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பல உயிரினங்களுக்கு உணவாகி அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்)

காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினையும் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பல உயிரினங்களுக்கு உணவாகி அழிந்துபோவதையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார்.

38. அத்தி காயோதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி

38. பதவிளக்கம்

அத்தி காயோதி வா - காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய உடலியல் இயல்பு இருக்கின்றது என்பதனை **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விழையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பல உயிரினங்களுக்கு உணவாகி அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** - (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** - (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும், **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (மரணமடைந்து பல உயிரினங்களுக்கு உணவாகி அழிந்துபோகும் உடலை) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார்.

ஏவம்பி கோ - இவ்வாறாக, பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு - பிக்கு, காயே - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் (மரணமடைந்து பல உயிரினங்களுக்கு உணவாகி அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காக) காயானுபஸ்ஸீ - உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக்கொண்டு, விஹரதி - வசிப்பார்.

38. பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பகவானது சீடன், காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என மரணமடைந்து பல உயிரினங்களுக்கு உணவாகி அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் இருப்பார்.

(இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும் (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும். (இவ்வாறானவர் பல உயிரினங்களுக்கு உணவாகி அழிந்துபோகும் பிணத்தை தன் உடம்புடன் ஒப்பிட்டு இந்த உடலின் எதனையும்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற காரணங்கள் அற்றுப்போகும்போது மரணமடைந்து பல உயிரினங்களுக்கு உணவாகி

அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்ட உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

நவ சீவதீகம் (முன்றாவது தீயானம்)

39. புன ச பரங் பிக்கவே, பிக்கு செய்யதாபி பஸ்ஸெய்ய சரீரங் சீவதிகாய சட்டிதங், அட்டிகசங்கலிகங், சமங்சலோஹிதங், நஹாருசம்பந்தங், சோ இமமேவ காயங் உபசங்ஹரதி. அயம்பி கோ காயோ ஏவங் தம்மோ ஏவங் பாவீ. ஏதங் அனத்தோதி.

39.பதவிளக்கம்

புன ச பரங் - மீண்டும் வேறு ஒரு தீயானம் தொடர்பாக கூறுகின்றேன். பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு - தர்மத்தினை உய்த்துணர் விழையும் பிக்கு. செய்யதாபி - இவ்வாறாக, பஸ்ஸெய்ய - காண்பாராயின், சரீரங் - பிணத்தினை, சீவதிகாய - இடுகாட்டினுள், சட்டிதங் - விட்டுச்செல்லப்பட்ட, அட்டிகசங்கலிகங் - (பிணத்தின்) ஒவ்வொரு பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, சமங்சலோஹிதங் - இரத்தத்துடனான தசைகளுடன் கூடிய, நஹாருசம்பந்தங் - நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட, சோ - அந்த பிக்குவும், இமமேவ காயங் - தன்னுடைய உடல் தொடர்பாகவும் உபசங்ஹரதி - விடயங்களை ஒப்பிட்டு பார்த்துக் கொண்டு தீயானிப்பார். அயம்பி கோ காயோ - இந்த உடலானது, ஏவங் தம்மோ - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும், ஏவங் பாவீ - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும் இவ் நிலை) இவ் இயல்பிற்கு கண்டிப்பாகவே உட்படுவதாகும், ஏதங் அனத்தோதி - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இவ் நிலை எனது

எனக் கருதும் இந்த உடலுக்கும் கிட்டும். இந்த இயல்பினை நான் இன்னும் மீற வில்லை.

39. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மீண்டும் இன்னுமொரு தியானம் தொடர்பாக மொழிகின்றேன். தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு இடுகாட்டினில் கைவிட்டுச் சென்ற (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, இரத்தத்துடனான தசைகளுடன் கூடிய, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட பிணத்தினை எவ்வாறு காண்பாரோ, அந்த பிக்கு பிணத்தின் நிலையை தன்னுடையது எனக்கருதும் உடலுடன் ஒப்பிட்டுக் காண முயற்சிப்பார். இந்த உடலும் (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இந்நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும். இந்த உடலும் இந்நிலைக்கு கண்டிப்பாக உட்படுவதாகும். இந் நிலையை மீறியதன்று. இந்த உடல் இந் நிலையை அடையும் இயல்பிலிருந்து விடுதலையடைந்ததல்ல.

40. இதி அஜ்ஜத்தங் வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

40. பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா காயே** - ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிடும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல்

தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே** - தன்னுடையது என கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் , **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார்.

40.பொருளுரை

தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலில் இவ்வாறாக உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும் (இவ்வாறாக) உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் இவ்வாறாகவே உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

41. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி

41.பதவீளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **காயஸ்மிங்** - காயானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ** - இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர்

பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, இரத்தத்துடனான தசைகளுடன் கூடிய, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட ஒரு பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும், **வா காயஸ்மிங்** - அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினையும் இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, இரத்தத்துடனான தசைகளுடன் கூடிய, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட ஒரு பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும் அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

41.பொருளுரை

நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, இரத்தத்துடனான தசைகளுடன் கூடிய, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட ஒரு பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டு கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினையும் இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, இரத்தத்துடனான தசைகளுடன் கூடிய, நரம்புகளினால்

பிணையப்பட்ட ஒரு பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார்.

42. அத்தி காயோதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி

42.பதவிளக்கம்

அத்தி காயோதி வா - காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய உடலியல் இயல்பு இருக்கின்றது என்பதனை **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விழையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, இரத்தத்துடனான தசைகளுடன் கூடிய, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட ஒரு பிணமாகி உடலை நோக்கமாகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும்., **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, இரத்தத்துடனான தசைகளுடன் கூடிய, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட இந்த உடல்) நான், எனது, எனது ஆத்மம்

என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாக, **பிக்கவே பிக்கு** - புண்ணியமிகு பிக்குவே, **காயே** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் (மரணமடைந்து பல உயிரினங்களுக்கு உணவாகி அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காக) **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக்கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

42. பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பகவானது சீடன், காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என மரணமடைந்து பல உயிரினங்களுக்கு உணவாகி அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் இருப்பார். (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும் (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும். (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, இரத்தத்துடனான தசைகளுடன் கூடிய, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட அந்த பிணத்தினை தன் உடம்புடன் ஒப்பிட்டு (தன்னுடையது எனக்கருதும் இந்த உடலின் எதனையும்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த

முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற காரணங்கள் அற்றுப்போகும்போது மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, இரத்தத்துடனான தசைகளுடன் கூடிய, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட இந்த உடலை நோக்காகக் கொண்டு உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டு கொண்டு வசிப்பார்.

நவ சீவதீகம் (நான்காவது தியானம்)

42. புன ச பரங் பிக்கவே, பிக்கு செய்யதாபி பஸ்ஸெய்ய சரீரங் சீவதிகாய சட்டிதங், அட்டிகசங்கலிகங், நிம்மஸ்ஸங், லோஹிதமக்கிதங், நஹாருசம்பந்தங், சோ இமமேவ காயங் உபசங்ஹரதி. அயம்பி கோ காயோ ஏவங் தம்மோ ஏவங் பாவீ. ஏதங் அனத்தோதி.

42.பதவிளக்கம்

புன ச பரங் - மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக கூறுகின்றேன். பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு - தர்மத்தினை உய்த்துணர விழையும் பிக்கு. செய்யதாபி - இவ்வாறாக, பஸ்ஸெய்ய - காண்பாராயின், சரீரங் - பிணத்தினை, சீவதிகாய - இடுகாட்டினுள், சட்டிதங் - விட்டுச்செல்லப்பட்ட, அட்டிகசங்கலிகங் - (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, நிம்மங் - தசைகளற்ற, லோஹித மக்கிதங் - இரத்தம் படர்ந்திருக்கும், நஹாருசம்பந்தங் - நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட, சோ - அந்த பிக்குவும், இமமேவ காயங்

- தன்னுடைய உடல் தொடர்பாகவும் **உபசாங்ஹரதி** - விடயங்களை ஒப்பிட்டு பார்த்துக் கொண்டு தியானிப்பார். **அயம்பி கோ காயோ** - இந்த உடலானது, **ஏவங் தம்மோ** - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும், **ஏவங் பாவி** - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும் இவ் நிலை) இவ் இயல்பிற்கு கண்டிப்பாகவே உட்படுவதாகும், **ஏதங் அனத்தோதி** - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இவ் நிலை எனது எனக் கருதும் இந்த உடலுக்கும் கிட்டும். இந்த இயல்பினை நான் இன்னும் மீற வில்லை.

42.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக மொழிகின்றேன். தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு இடுகாட்டினில் கைவிட்டுச் சென்ற (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, தசைகளற்ற, இரத்தம் படிந்த, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட பிணத்தினை எவ்வாறு காண்பாரோ, அந்த பிக்கு தன்னுடையது எனக்கருதும் உடலுடன் அந்த பிணத்தின் நிலையை ஒப்பிட்டுக் காண முயற்சிப்பார். இந்த உடலும் (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இந்நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும். இந்த உடலும் இந்நிலைக்கு கண்டிப்பாக உட்படுவதாகும். இந் நிலையை மீறியதன்று. இந்த உடல் இந் நிலையை அடையும் இயல்பிலிருந்து விடுதலையடைந்ததல்ல.

43.இதி அஜ்ஜத்தங் வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

43.பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா காயே** - ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் , **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார்.

43.பொருளுரை

தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலில் இவ்வாறாக உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும் (இவ்வாறாக) உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் இவ்வாறாகவே உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

44. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி

44.பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **காயஸ்மிங்** - காயானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ** - இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, தசைகளற்ற, இரத்தம் படிந்த, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட ஒரு பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும், **வா காயஸ்மிங்** - அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு விஹரதி - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினையும் இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, தசைகளற்ற, இரத்தம் படிந்த, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட ஒரு பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும் அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

44.பொருளுரை

நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, தசைகளற்ற, இரத்தம் படிந்த, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட ஒரு பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்)

காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினையும் இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, தசைகளற்ற, இரத்தம் படிந்த, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட ஒரு பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டு கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார்.

45. அத்தி காயோதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி

45.பதவிளக்கம்

அத்தி காயோதி வா - காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய உடலியல் இயல்பு இருக்கின்றது என்பதனை **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விழையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, தசைகளற்ற, இரத்தம் படிந்த, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட ஒரு பிணமாகி உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும்., **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (உணவில்லாத

காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, தசைகளற்ற, இரத்தம் படிந்த, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட இந்த உடல்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாக, **பிக்கவே பிக்கு** - புண்ணியமிகு பிக்குவே, **காயே** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் (மரணமடைந்து அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்டு) **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக்கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

45. பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பகவானது சீடன், காரண காரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என மரணமடைந்து பல உயிரினங்களுக்கு உணவாகி அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் இருப்பார். (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும் (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும். (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, தசைகளற்ற, இரத்தம் படிந்த, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட அந்த பிணத்தினை தன் உடம்புடன் ஒப்பிட்டு

(தன்னுடையது எனக்கருதும் இந்த உடலின் எதனையும்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார் புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற காரணங்கள் அற்றுப்போகும்போது மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, தசைகளற்ற, இரத்தம் படிந்த, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட இந்த உடலை நோக்காகக் கொண்டு உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

நவ சீவநீகம் (ஐந்தாவது தியானம்)

46. புன ச பரங் பிக்கவே, பிக்கு செய்யதாபி பஸ்ஸெய்ய சரீரங் சீவதிகாய சட்டிதங், அட்டிகசங்கலிகங், அபகத மங்சலோஹிதங், நஹாருசம்பந்தங், சோ இமமேவ காயங் உபசங்ஹரதி. அயம்பி கோ காயோ ஏவங் தம்மோ ஏவங் பாவீ. ஏதங் அனத்தோதி.

46.பதவிளக்கம்

புன ச பரங் - மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக கூறுகின்றேன். பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு - தர்மத்தினை உய்த்துணர விழையும் பிக்கு. செய்யதாபி - இவ்வாறாக, பஸ்ஸெய்ய - காண்பாராயின், சரீரங் - பிணத்தினை, சீவதிகாய - இடுகாட்டினுள், சட்டிதங் - விட்டுச்செல்லப்பட்ட, அட்டிகசங்கலிகங் - (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, அபகத மங்சலோஹிதங் - இரத்தமும் தசைகளும்

அற்ற, **நஹாரூசம்பந்தங்** - நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட, **சோ** - அந்த பிக்குவும், **இமமேவ காயங்** - தன்னுடைய உடல் தொடர்பாகவும் **உபசங்ஹரதி** - விடயங்களை ஒப்பிட்டு பார்த்துக் கொண்டு தியானிப்பார். **அயம்பி கோ காயோ** - இந்த உடலானது, **ஏவங் தம்மோ** - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும், **ஏவங் பாவி** - பிணத்திற்கு உரித்தாகும் இவ் நிலை இவ் இயல்பிற்கு கண்டிப்பாகவே உட்படுவதாகும், **ஏதங் அனத்தோதி** - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இவ் நிலை எனது எனக் கருதும் இந்த உடலுக்கும் கிட்டும். இந்த இயல்பினை நான் இன்னும் மீற வில்லை.

46. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக மொழிகின்றேன். தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு இருகாட்டினில் கைவிட்டுச் சென்ற (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகளுடைய ஆனால் இரத்தமும் தசைகளும் அற்ற, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட பிணத்தினை எவ்வாறு காண்பாரோ, அந்த பிக்கு தன்னுடையது எனக்கருதும் உடலுடன் அந்த பிணத்தின் நிலையை ஒப்பிட்டுக் காண முயற்சிப்பார். இந்த உடலும் (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இந்நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும். இந்த உடலும் இந்நிலைக்கு கண்டிப்பாக உட்படுவதாகும். இந்நிலையை மீறியதன்று. இந்த உடல் இந்நிலையை அடையும் இயல்பிலிருந்து விடுதலையடைந்ததல்ல.

47. **இதி அஜ்ஜத்தங் வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி.**

47.பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா காயே** - ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் , **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார்.

47.பொருளுரை

தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலில் இவ்வாறாக உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும் (இவ்வாறாக) உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் இவ்வாறாகவே உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

48. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி

48.பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **காயஸ்மிங்** - காயானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ** - இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, இரத்தமும் தசைகளும் அற்ற, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட ஒரு பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும், **வா காயஸ்மிங்** - அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினையும் இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, இரத்தமும் தசைகளும் அற்ற, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட ஒரு பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும் அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

48.பொருளுரை

நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, தசைகளற்ற, இரத்தம் படிந்த, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட ஒரு பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக்

கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினையும் இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, இரத்தமும் தசைகளும் அற்ற, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட ஒரு பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார்.

49. அத்தி காயோதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸ விஹரதி

49.பதவிளக்கம்

அத்தி காயோதி வா – காரண காரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய உடலியல் இயல்பு இருக்கின்றது என்பதனை **பனஸ்ஸ** – தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விழையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** – (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகளுடைய, இரத்தமும் தசைகளும் அற்ற, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட ஒரு பிணமாகி உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சபட்டிதா ஹோதி** – பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும்., **பதிஸ்ஸதிமத்தாய**

- சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அறிஸ்ஸிதோ ச** - (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள் உடைய, இரத்தமும் தசைகளும் அற்ற, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட இந்த உடல்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாக, **பிக்கவே பிக்கு** - புண்ணியமிகு பிக்குவே, **காயே** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் (மரணமடைந்து அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்டு) **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக்கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

49.பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பகவானது சீடன், காரண காரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என, மரணமடைந்து பல உயிரினங்களுக்கு உணவாகி அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் இருப்பார்.

(இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும் (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும். (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகள்

உடைய, இரத்தமும் தசைகளும் அற்ற, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட அந்த பிணத்தினை தன் உடம்புடன் ஒப்பிட்டு (தன்னுடையது எனக்கருதும் இந்த உடலின் எதனையும்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற காரணங்கள் அற்றுப்போகும்போது மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் பாகங்களில் வெளித்தள்ளியிருக்கும் எலும்புகளுடைய ஆனால், இரத்தமும் தசைகளும் அற்ற, நரம்புகளினால் பிணையப்பட்ட இந்த உடலை நோக்காகக் கொண்டு உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

நவ சீவதீகம் (சிநூராவது தீயானம்)

49. புன ச பரங் பிக்கவே, பிக்கு செய்யதாபி பஸ்ஸெய்ய சரீரங் சீவதிகாய சட்டடிதங் அட்டிகானி அபகதசம்பந்தானி திசாவிதிசாசு விக்கித்தானி அஞ்ஞேன ஹத்தட்டிகங், அஞ்ஞேன பாதட்டிகங், அஞ்ஞேன ஜங்கட்டிகங், அஞ்ஞேன ஊரட்டிகங், அஞ்ஞேன பிட்டிட்டிகங், அஞ்ஞேன கடட்டிகங், அஞ்ஞேன கீவட்டிகங், அஞ்ஞேன தன்தட்டிகங், அஞ்ஞேன சீசகடாஹங், சோ இமமேவ காயங் உபசங்ஹரதி. அயம்பி கோ காயோ ஏவங் தம்மோ ஏவங் பாவீ. ஏதங் அனதீதோதி.

49.பதவிளக்கம்

புன ச பரங் - மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக கூறுகின்றேன். பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே,

பிக்கு - தர்மத்தினை உய்த்துணர விழையும் பிக்கு. **செய்யதாபி** - இவ்வாறாக, **பஸ்ஸெய்ய** - காண்பாராயின், **சரீரங்** - பிணத்தினை, **சீவதிகாய** - இடுகாட்டினுள், **சட்டிதங்** - விட்டுச்செல்லப்பட்ட, **அட்டிகானி** - என்பு துண்டுகளாகிய, **அபகதசம்பந்தானி** - வேறுபட்ட, **திசாவிதிசாச** **விக்கித்தானி** - ஒவ்வொரு திசை, உபதிசைகளாக சிதறிச்சென்றுள்ள, **அஞ்ஞேன ஹத்தட்டிகங்** - கை எலும்புகள் ஒருபுறம், **அஞ்ஞேன பாதட்டிகங்** - பாத எலும்புகள் ஒருபுறம், **அஞ்ஞேன ஜங்கட்டிகங்** - கணுக்கால் எலும்புகள் ஒருபுறம், **அஞ்ஞேன ஊரட்டிகங்** - தொடை எலும்புகள் ஒருபுறம், **அஞ்ஞேன பிட்டிட்டிகங்** - முதுகெலும்புகள் ஒருபுறம், **அஞ்ஞேன கட்டட்டிகங்** - இடுப்பு எலும்புகள் ஒருபுறம், **அஞ்ஞேன கீவட்டிகங்** - கழுத்தெலும்புகள் ஒருபுறம், **அஞ்ஞேன தன்த்தட்டிகங்** - பற்கள் ஒருபுறம், **அஞ்ஞேன சீசகடாஹங்** - மண்டையோடு ஒருபுறம், **சோ** - அந்த பிக்குவும், **இமமேவ காயங்** - தன்னுடைய உடல் தொடர்பாகவும் **உபசங்ஹரதி** - விடயங்களை ஒப்பிட்டு பார்த்துக் கொண்டு தியானிப்பார். **அயம்பி கோ காயோ** - இந்த உடலானது, **ஏவங் தம்மோ** - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும், **ஏவங் பாவி** - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும் இவ் நிலை) இவ் இயல்பிற்கு கண்டிப்பாகவே உட்படுவதாகும், **ஏதங் அனத்தோதி** - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இவ் நிலை எனது எனக் கருதும் இந்த உடலுக்கும் கிட்டும். இந்த இயல்பினை நான் இன்னும் மீற வில்லை.

49. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இன்னுமொரு தியானம் தொடர்பாக மீண்டும் மொழிகின்றேன். தர்மத்தினை உய்த்துணர முயற்சிக்கும் பிக்கு, இடுகாட்டினில் கைவிட்டுச் சென்ற (பிணத்தின்) ஒவ்வொரு திசை, உபதிசைகளாக

சிதறிக்கிடக்கும் பிணத்தினை எவ்வாறு காண்பாரோ (அதாவது) கை எலும்புகள் ஒருபுறம், பாத எலும்புகள் ஒருபுறம், கணுக்கால், தொடை எலும்புகள், முதுகெலும்புகள், இடுப்பு எலும்புகள், கழுத்தெலும்புகள், பற்கள், மண்டையோடு ஒருபுறம் என எலும்புகள் சிதறிக் கிடப்பதை அவதானித்து அந்த பிக்கு தன்னுடையது எனக்கருதும் உடலுடன் அந்த பிணத்தின் தற்போதைய நிலையை ஒப்பிட்டுக் காண முயற்சிப்பார். இந்த உடலும் (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இந்நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும். இந்த உடலும் இந்நிலைக்கு கண்டிப்பாக உட்படுவதாகும். இந்நிலையை மீறியதன்று. இந்த உடல் இந்நிலையை அடையும் இயல்பிலிருந்து விடுதலையடைந்ததல்ல.

50.இதி அஜ்ஜத்தங் வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

50.பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா காயே** - ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே** - தன்னுடையது என கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் , **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார்.

50. பொருளுரை

தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலில் இவ்வாறாக உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும் (இவ்வாறாக) உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் இவ்வாறாகவே உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

51. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி.

51. பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **காயஸ்மிங்** - காயானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ** - இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும், **வா காயஸ்மிங்** - அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினையும் இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும் அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

51. பொருளுரை

நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் திசை, உபதிசைகளாக சிதறிய எலும்புகளுடைய நிலையுடன் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினையும் இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (பிணத்தின்) ஒவ்வோர் திசை, உபதிசைகளாக சிதறிய எலும்புகளுடைய நிலையுடன் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார்.

52. அத்தி காயோதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

52. பதவிளக்கம்

அத்தி காயோதி வா - காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய உடலியல் இயல்பு இருக்கின்றது என்பதனை **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விழையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பிணமாகிய உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சபட்டிதா**

ஹோதி - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும்., **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்த இந்த உடலை நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாக, **பிக்கவே பிக்கு** - புண்ணியமிகு பிக்குவே, **காயே** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் (மரணமடைந்து அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்டு) **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக்கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

52.பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பகவானது சீடன், காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என மரணமடைந்து அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் இருப்பார். (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும் (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும். (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்த

பிணத்தினை தன் உடம்புடன் ஒப்பிட்டு (தன்னுடையது எனக்கருதும் இந்த உடலின் எதனையும்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற காரணங்கள் அற்றுப்போகும்போது மரணமடைந்து அழிந்துபோகும் இந்த உடலை நோக்காகக் கொண்டு உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

நவ சீவதீகம் (ஏழாவது தியானம்)

53. புன ச பரங் பிக்கவே, பிக்கு செய்யதாபி பஸ்ஸெய்ய சரீரங் சீவதிகாய சட்டிதங், அட்டிகசங்கலிகங், அட்டிகானி சேதானி சங்கவண்ணூபனிபானி, சோ இமமேவ காயங் உபசங்ஹரதி. அயம்பி கோ காயோ ஏவங் தம்மோ ஏவங் பாவீ. ஏதங் அனத்தோதி.

53.பதவிளக்கம்

புன ச பரங் - மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக கூறுகின்றேன். பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு - தர்மத்தினை உய்த்துணர் விழையும் பிக்கு. செய்யதாபி - இவ்வாறாக, பஸ்ஸெய்ய - காண்பாராயின், சரீரங் - பிணத்தினை, சீவதிகாய - இடுகாட்டினுள், சட்டிதங் - விட்டுச்செல்லப்பட்ட, அட்டிகானி சேதானி - வெண்ணிறமாகிய எலும்புக்குவியலாகும், சங்கவண்ணூபனிபானி - சங்கினது வெண்ணிறத்தைப் போன்று, சோ - அந்த பிக்குவும், இமமேவ காயங் - தன்னுடைய உடல் தொடர்பாகவும் உபசங்ஹரதி

- விடயங்களை ஒப்பிட்டு பார்த்துக் கொண்டு தியானிப்பார். **அயம்பி கோ காயோ** - இந்த உடலானது, **ஏவங் தம்மோ** - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும், **ஏவங் பாவி** - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும் இவ் நிலை) இவ் இயல்பிற்கு கண்டிப்பாகவே உட்படுவதாகும், **ஏதங் அனத்தோதி** - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இவ் நிலை எனது எனக் கருதும் இந்த உடலுக்கும் கிட்டும். இந்த இயல்பினை நான் இன்னும் மீற வில்லை.

53. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக மொழிகின்றேன். தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, இடுகாட்டினில் கைவிட்டுச் சென்ற பிணம் சங்கு நிறத்தை ஒத்த வெண்ணிறத்துடன் இருக்கும் எலும்புக்குவியலை காண்கிறார். அந்த பிக்கு தன்னுடையது எனக்கருதும் உடலுடன் அந்த பிணத்தின் நிலையை ஒப்பிட்டுக் காண முயற்சிப்பார். இந்த உடலும் (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இந்நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும். இந்த உடலும் இந்நிலைக்கு கண்டிப்பாக உட்படுவதாகும். இந்நிலையை மீறியதன்று. இந்த உடல் இந்நிலையை அடையும் இயல்பிலிருந்து விடுதலையடைந்ததல்ல.

54. இதி அஜ்ஜத்தங் வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

54. பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான

யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா காயே** - ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே** - தன்னுடையது என கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் , **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

54. பொருளுரை

தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலில் இவ்வாறாக உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும் (இவ்வாறாக) உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் இவ்வாறாகவே உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

55.சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி.

55. பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **காயஸ்மிங்** - காயானுபஸ்ஸினத்துடன், **விஹரதி** வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ** - இந்த உடல் (உணவில்லாத

காரணத்தினால்) மரணமடைந்து சங்கு நிறத்தை ஒத்த வெண்ணிறத்துடன் இருக்கும் எலும்புக்குவியலாக மாறி அழிவதனையும், **வா காயஸ்மிங்** - அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸ**
 * **வா காயஸ்மிங் விஹரதி** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினையும் இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும் அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

55. பொருளுரை

நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து இறுதியில் சங்கு நிறத்தை ஒத்த வெண்ணிறத்துடன் இருக்கும் எலும்புக்குவியலாக மாறி அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினையும் இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து இறுதியில் சங்கு நிறத்தை ஒத்த வெண்ணிறத்துடன் இருக்கும் எலும்புக்குவியலாக மாறி அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார்.

56. அத்தி காயோதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சுபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி

56.பதவீளக்கம்

அத்தி காயோதி வா - காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய உடலியல் இயல்பு இருக்கின்றது என்பதனை **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விழையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பிணமாகிய உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும்., **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸ** **தோ ச** - (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்த இந்த உடலை நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** -வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாக, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - **பிக்கு**, **காயே** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் (மரணமடைந்து அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்டு) **காயானுபஸ்ஸீ** -உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக்கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

56.பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பகவானது சீடன், காரண காரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, தம்

வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என மரணமடைந்து அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் இருப்பார். (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும் (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதே உபகாரமாக அமையும். (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்த பிணத்தினை தன் உடம்புடன் ஒப்பிட்டு (தன்னுடையது எனக்கருதும் இந்த உடலின் எதனையும்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார்

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற காரணங்கள் அற்றுப்போகும்போது மரணமடைந்து இந்த உடலை நோக்காகக் கொண்டு உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

நவ சீவநீகம் (எட்டாவது தீயானம்)

57. புன ச பரங் பிக்கவே, பிக்கு செய்யதாபி பஸ்ஸெய்ய சரீரங் சீவதிகாய சட்டிதங், அட்டிகசங்கலிகங், அட்டிகானி புஞ்சிகதானி தேரோவஸ்ஸிகானி, சோ இமமேவ காயங் உபசங்ஹரதி. அயம்பி கோ காயோ ஏவங் தம்மோ ஏவங் பாவீ. ஏதங் அனத்தோதி.

புன ச பரங் - மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக கூறுகின்றேன். **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - தர்மத்தினை உய்த்துணர விளையும் பிக்கு. **செய்யதாபி** - இவ்வாறாக, **பஸ்ஸெய்ய** - காண்பாராயின், **சரீரங்** - பிணத்தினை, **சீவதிகாய** - இடுகாட்டினுள், **சட்டிதங்** - விட்டுச்செல்லப்பட்ட, **அட்டிகானி** - எலும்புக்குவியலாகும். **புஞ்சிகதானி** - ஒவ்வோரிடங்களில் சேர்ந்திருக்கும், **தேரோவஸ்ஸிகானி** - பல வருடங்கள் கடந்த, **சோ** - அந்த பிக்குவும், **இமமேவ காயங்** - தன்னுடைய உடல் தொடர்பாகவும் **உபசங்ஹரதி** - விடயங்களை ஒப்பிட்டு பார்த்துக் கொண்டு தியானிப்பார். **அயம்பி கோ காயோ** - இந்த உடலானது, **ஏவங் தம்மோ** - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும், **ஏவங் பாவி** - பிணத்திற்கு உரித்தாகும் இவ் நிலை இவ் இயல்பிற்கு கண்டிப்பாகவே உட்படுவதாகும், **ஏதங் அனத்தோதி** - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இவ் நிலை எனது எனக் கருதும் இந்த உடலுக்கும் கிட்டும். இந்த இயல்பினை நான் இன்னும் மீற வில்லை.

57.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக மொழிகின்றேன். தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு இடுகாட்டினில் கைவிட்டுச் சென்ற பிணம் பல வருடங்கள் கழிந்த பின்னர் ஒவ்வோர் இடங்களில் என்புக்குவியல்களாக இருப்பதனை அவதானித்து, அந்த பிக்கு தன்னுடையது எனக்கருதும் உடலுடன் அந்த பிணத்தின் நிலையை ஒப்பிட்டுக் காண முயற்சிப்பார். இந்த உடலும் (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இந்நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும். இந்த உடலும் இந்நிலைக்கு கண்டிப்பாக உட்படுவதாகும். இந் நிலையை மீறியதன்று. இந்த உடல் இந் நிலையை அடையும் இயல்பிலிருந்து

விடுதலையடைந்ததல்ல.

58. இதி அஜ்ஜத்தங் வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

58.பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா காயே** - ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் , **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

58.பொருளுரை

தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலில் இவ்வாறாக உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் (இவ்வாறாக) உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் இவ்வாறாகவே உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

59.சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. வய

தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி.

59.பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **காயஸ்மிங்** - காயானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ** - இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும், **வா காயஸ்மிங்** - அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினையும் இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும் அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

59.பொருளுரை

நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (அந்த பிணம்) பல வருடங்கள் கழிந்த பின்னர் ஒவ்வோர் இடங்களில் மக்கிப் போன என்புக்குவியல்களாக இருந்து அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினையும் இந்த

உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து (அந்த பிணம்) பல வருடங்கள் கழிந்த பின்னர் ஒவ்வோர் இடங்களில் மக்கிப் போன என்புக்குவியல்களாக இருந்து அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார்.

60. அத்தி காயோதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி

60.பதவிளக்கம்

அத்தி காயோதி வா - காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் அநித்தியமான, துக்கத்திற்குரிய உடலியல் இயல்பு இருக்கின்றது என்பதனை **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விளையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பிணமாகிய உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். யாவதேவ (இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும்., **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்த இந்த உடலை நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள)

மாட்டார். ஏவம்பி கோ - இவ்வாறாக, பிக்கவே பிக்கு - புண்ணியமிகு பிக்குவே, காயே - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் (மரணமடைந்து அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்டு) காயானுபஸ்ஸீ - உடல் தொடர்பான உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக்கொண்டு, விஹரதி - வசிப்பார்.

௦௦.பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பகவானது சீடன், காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என மரணமடைந்து அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் இருப்பார்.

(இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும் (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதகே உபகாரமாக அமையும். (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்த பிணத்தினை தன் உடம்புடன் ஒப்பிட்டு (தன்னுடையது எனக்கருதும் இந்த உடலின் எதனையும்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற காரணங்கள் அற்றுப்போகும்போது மரணமடைந்து இந்த உடலை நோக்காகக் கொண்டு உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

நவ சீவதீகம் (ஒன்பதாவது தீயானம்)

61. புன ச பரங் பிக்கவே, பிக்கு செய்யதாபி பஸ்ஸெய்ய சரீரங் சீவதிகாய சட்டிதங், அட்டிகானி பூதினி, சுண்ணகஜாதானி சோ இமமேவ காயங் உபசங்ஹரதி. அயம்பி கோ காயோ ஏவங் தம்மோ ஏவங் பாவீ. ஏதங் அனதீதோதி.

61.பதவீளக்கம்

புன ச பரங் - மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக கூறுகின்றேன். பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு - தர்மத்தினை உய்த்துணர விழையும் பிக்கு. செய்யதாபி - இவ்வாறாக, பஸ்ஸெய்ய - காண்பாராயின், சரீரங் - பிணத்தினை, சீவதிகாய - இடுகாட்டினுள், சட்டிதங் - விட்டுச்செல்லப்பட்ட, அட்டிகானி - எலும்புக்குவியலாகும். பூதினி - நன்கு இற்றுப்போன, சுண்ணகஜாதானி - சுண்ணாம்பாக மாறியிருக்கின்ற, சோ - அந்த பிக்குவும், இமமேவ காயங் - தன்னுடைய உடல் தொடர்பாகவும் உபசங்ஹரதி - விடயங்களை ஒப்பிட்டு பார்த்துக் கொண்டு தியானிப்பார். அயம்பி கோ காயோ - இந்த உடலானது, ஏவங் தம்மோ - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும், ஏவங் பாவீ - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும் இவ் நிலை) இவ் இயல்பிற்கு கண்டிப்பாகவே உட்படுவதாகும், ஏதங் அனதீதோதி - (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இவ் நிலை எனது எனக் கருதும் இந்த உடலுக்கும் கிட்டும். இந்த இயல்பினை நான் இன்னும் மீற வில்லை.

61.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம்

தொடர்பாக மொழிகின்றேன். தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு இடுகாட்டினில் இருக்கின்ற இற்றுப்போன உக்கிய நிலையிலான சுண்ணாம்பாக மாறிக்கிடக்கும் என்புக்குவியல்கள் ஆங்காங்கே சிதறிக்கிடப்பதை காண்கிறார். அந்த பிக்கு தன்னுடையது எனக்கருதும் உடலுடன் அந்த பிணத்தின் நிலையை ஒப்பிட்டுக் காண முயற்சிப்பார். இந்த உடலும் (பிணத்திற்கு உரித்தாகும்) இந்நிலையை அடையும் இயல்பிலானதாகும். இந்த உடலும் இந்நிலைக்கு கண்டிப்பாக உட்படுவதாகும். இந் நிலையை மீறியதன்று. இந்த உடல் இந் நிலையை அடையும் இயல்பிலிருந்து விடுதலையடைந்ததல்ல.

62. இதி அஜ்ஜத்தங் வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

62.பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா காயே** - தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா காயே** - ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா காயே** - தன்னுடையது என கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் , **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார்.

62.பொருளுரை

தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலில் இவ்வாறாக உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளினும் (இவ்வாறாக) உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக் கருதும் உடலிலும் ஏனையோரது எனக் கருதும் உடம்புகளிலும் இவ்வாறாகவே உடல் தொடர்பான யதார்த்த நிலையை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

63.சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி.

63.பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினை அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு, **காயஸ்மிங்** - காயானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ** - இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும், **வா காயஸ்மிங்** - அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா காயஸ்மிங் விஹரதி** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும் காரணத்தினால்) தோன்றும் விதத்தினையும் இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பிணமாகி அழிந்துபோவதனையும் அறிவுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

63. பொருளுரை

நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து இற்றுப்போன உக்கிய நிலையிலான சுண்ணாம்பாக மாறிக்கிடக்கும் என்புக்குவியல்களாக ஆங்காங்கே சிதறி அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார். நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற இந்த உடல் (உணவு எனும்) காரணத்தினால் தோன்றும் விதத்தினையும் இந்த உடல் (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு காயானுபஸ்ஸனத்தினுள் வசிப்பார்.

64. அத்தி காயோதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி

64. பதவிளக்கம்

அத்தி காயோதி வா - காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய உடலியல் இயல்பு இருக்கின்றது என்பதனை **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விளையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்து பிணமாகிய உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். யாவதேவ

(இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும்., **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸ** **தோ ச** - (உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்த இந்த உடலை நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே** **உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாக, **பிக்கவே பிக்கு** - புண்ணியமிகு பிக்குவே, **காயே** - நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற உடலின் (மரணமடைந்து அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்டு) **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினைக் கண்டுக்கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

64.பொருளுரை

தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் பகவானது சீடன், காரணகாரியங்களால் ஒழுங்கமைந்த சங்கத நியதியாக இருக்கும் அநித்தியமான, துக்கத்திற்குரிய, தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத உடலியல் சார்ந்த இயல்பு இருக்கின்றது என மரணமடைந்து அழிந்துபோகும் உடலை நோக்காகக் கொண்டு நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் இருப்பார்.

(இவ்வாறாக காயானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும் (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும்.

(உணவில்லாத காரணத்தினால்) மரணமடைந்த பிணத்தினை தன் உடம்புடன் ஒப்பிட்டு (தன்னுடையது எனக்கருதும் இந்த உடலின் எதனையும்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார்

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்று, அந்த காரணங்கள் அற்றுப்போகும்போது அழிந்துபோகும் இயல்பிலான இந்த உடலை நோக்காகக் கொண்டு உடல் தொடர்பான யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்வினால் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

காயானுபஸ்ஸனம் முற்றும்!

02.

வேதனானுபஸ்சைம்

(நுகர்ச்சிகள் மீது விழிப்புணர்வினை நிலைநிறுத்திக்
கொள்ளுதல்)

02. வேதனானுபஸ்ஸனம்

65. கதஞ்ச பிக்கவே பிக்கு வேதனாச வேதனானுபஸ்ஸ விஹரதி? இத பிக்கவே பிக்கு சுகங் வேதனங் வேதியமானோ சுகங் வேதனங் வேதியாமீதி பஜானாதி. துக்கங் வா வேதனங் வேதியமானோ, துக்கங் வேதனங் வேதியாமீதி பஜானாதி. அதுக்கமசுகங் வா வேதனங் வேதியமானோ அதுக்கமசுகங் வேதியாமீதி பஜானாதி.

65.பதவிளக்கம்

கதஞ்ச - எவ்வாறு? **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, **வேதனாச** - வேதனைகள்* (நுகர்ச்சிகள்) மீது **வேதனானுபஸ்ஸீ** - அந்த வேதனைகளின் (நுகர்ச்சிகளின்) உண்மையான இயல்பினை கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்? **இத** - இந்த விடயத்தில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு, **சுகங் வேதனங்** - (உடல், உள ரீதியான) சுகமான நுகர்ச்சியை, **வேதியமானோ** - அனுபவிக்கும்போது, **சுகங் வேதனங் வேதியாமீதி** (நான் இப்பொழுது) சுக நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கிறேன், **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **துக்கங் வா வேதனங்** - (உடல் உள ரீதியாக தோன்றும்) துக்கத்தினை, **வேதியமானோ** - அனுபவிக்கும்போது, **துக்கங் வேதனங் வேதியாமீதி** - துக்க நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கிறேன் என்று, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார், **அதுக்கமசுகங் வா வேதனங்** (உடல் உள ரீதியாக) துக்கமுமற்ற, சுகமுமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சியை, **வேதியமானோ** - அனுபவிக்கும்போது, **அதுக்கமசுகங் வேதனங் வேதியாமீதி** - (நான் இப்பொழுது) சுகமுமற்ற

*. தமிழில் துய்ப்பு, நுகர்ச்சி அனுபவிப்பு எனும் சொற்களால் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

துக்கமுமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கிறேன், **பஜானாதி** - என்று நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

65. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, நுகர்ச்சிகள் மீது அந்த நுகர்ச்சிகளின (நுகர்ச்சிகளின்) உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வசிப்பது எவ்வாறு? புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு, (உடல், உள ரீதியான) சுகமான நுகர்ச்சியை, அனுபவிக்கும்போது (நான் இப்பொழுது) சுக நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கிறேன் என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். அதேபோன்று, (உடல், உள ரீதியான) துக்கமான நுகர்ச்சியை, அனுபவிக்கும்போது (நான் இப்பொழுது) துக்க நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கிறேன் என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். அதேபோன்று, (உடல், உள ரீதியான) துக்கமுமற்ற, சுகமுமற்ற நொதுமலான நுகர்ச்சியை, அனுபவிக்கும்போது (நான் இப்பொழுது) துக்கமுமற்ற, சுகமுமற்ற நொதுமலான நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கிறேன் என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

65. மேலதிக விபரங்கள்

“வேதனை” என்பதானது, உடல் உள நுகர்ச்சி எனும் இருவகையாக பகுத்து தர்மத்தில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, வாழ்க்கை என்றால் என்ன? என்பதனை (தர்மத்தின் மூலம்) உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ளாத சாதாரண (புதுஜ்ஜனர்) நிலையானவர், துக்கம் தோன்றியவுடன் சோகமடைவார். மயக்கமுறுவார். அழுது

புலம்புவார். மார்பில் கைகளை அடித்துக் கொண்டு அழுது புலம்புவார். சுயவுணர்வுடன் செயற்படார். அவர் உடல், உள்ளம் எனும் இரு ரீதியாகவும் இரு வகையான வேதனைகளை நுகர்ச்சிார். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ஒரு மனிதன் ஈட்டியால் தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார் என நினைப்போம். அவ்வாறு ஈட்டியால் தாக்கப்பட்ட அதே புண் மீது இன்னுமொரு ஈட்டியால் தாக்கினால், அவர் இரு கொடிய வேதனைகளினாலும் துன்புறுவார்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, புதுஜ்ஜனரின்* துக்கத்தினை உடல் உள்ளம் எனும் இருரீதியாகவும் நுகர்ச்சிார். அவர் துன்புறும்போது அவருக்கு கோபமும் தோன்றும். அகத்தினிலே வேரூன்றியிருக்கும் கோபம் வெளித்தோன்ற ஆரம்பிக்கும். அவர் துக்கத்தினை அனுபவித்துக் கொண்டே (அந்த துக்கத்திலிருந்து மீளும்பொருட்டு, அந்த துக்கத்தினை மறப்பதற்காக) காம சுகத்தினை** ஏற்றுக்கொள்வார். இவ்வாறாக காமசுகத்தினை ஏற்றுக்கொள்ளும் அவருள் வேரூன்றியிருக்கும், வேட்கை வெளிப்பட ஆரம்பிக்கும். புதுஜ்ஜனருக்கு அந்நிலை ஏற்படுவதற்கு காரணம் என்ன?

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, அவர் துக்கத்திலிருந்து மீள்வதற்கு உபாயம் தேடும்போது இந்த காமசுகத்தினை ஏற்றுக்கொள்வதை தவிர்த்த வேறு எந்த வழியும் அறியார். அவர், அந்த நுகர்ச்சிகளின் தோற்றம், அழிவு, அதன் சுகம் தரும் இயல்பு, தீமையை விளைவிக்கும் இயல்பு அதனிலிருந்து விடுதலையடையும் முறை என்பன அறிந்தவரல்ல. அதன்

*. தர்மத்தினை அறியாதவர். 10 வகையான மூட பார்வைகளை கொண்டவர். மேலும் அறிய பதவிளக்கவுரையை காண்க

**.(உருவம், சப்தம், மணம், சுவை, ஊறு எனும் பஞ்சகாமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றும்) காமிய சுகமே தர்மத்தில் காம சுகம் என குறிப்பிடப்படுகின்றது.

காரணமாக அவர் சுகம் அனுபவிக்கும்போது அவரின் அகத்தினிலே வேரூன்றியிருக்கும் வேட்கையே மேலோங்கும். துக்கம் அனுபவிக்கும்போது அவரின் அகத்தினிலே வேரூன்றியிருக்கும் கோபமே வெளிப்படும். நடுநிலையான நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கும்போது அவரின் அகத்தினிலே வேரூன்றியிருக்கும் அறியாமையே வெளிவரும். எனவே அவர் (நான், எனது, எனக்கு உரியது என தீவிரமாக மனதினால் பற்றிக்கொண்டே) அந்த நுகர்ச்சிகளுடன் மனம் இரண்டறக்கலந்தே சுகம், துக்கம் என்பன அனுபவிக்கிறார். எனவே பிக்குகளே, வாழ்க்கை என்றால் என்ன என்று (தர்மத்தின் மூலம்) உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ளாத சாதாரண புதுஜ்ஜனர் பிறப்பு, முதுமை, மரணம், சோகம், புலம்பல், உடல் உள துக்கங்கள் என்பனவற்றுடன் ஒன்றித்துப்போய் இருப்பவர் என்றே கூறுவேன். அவர் அனைத்து விதமான துக்கங்களுடனும் ஒன்றித்து இருப்பவர் என்றே கூறுவேன்.

ஆனால் புண்ணியமிகு பிக்குகளே, வாழ்க்கை என்றால் என்ன? என்று (தர்மத்தின் மூலம்) பரிபூரணமாக உய்த்துணர்ந்துக் கொண்ட பகவானது ஆரிய சீடனுக்கும் உடல் ரீதியிலான துக்க நுகர்ச்சிகள் ஏற்படும். ஆனால் அவர் அதன் காரணமாக சோகங்கொள்ள மாட்டார். மயங்காதிருப்பார். புலம்பாதிருப்பார். மார்பில் கைகளை அடித்துக் கொண்டு அழுகமாட்டார். சுயவுணர்வின்றி செயற்படார். அவர் உடல்ரீதியாக மாத்திரமே துன்புறுவார். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ஒரு மனிதன் ஈட்டியால் தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார் என நினைப்போம். அவ்வாறு ஈட்டியால் தாக்கப்பட்ட அதே புண் மீது இன்னுமொரு ஈட்டியால் தாக்காவிட்டால், அவர் ஒரு வேதனையால் மாத்திரமே துன்புறுவார். அதேபோன்றுதான் ஆரிய சீடனும் அவருக்கு உடல் ரீதியாக துக்கம் ஏற்பட்டால் அந்த துக்கம் அவரது உள்ளத்தை தாக்காது. அவர் ஒரு வேதனையால் மாத்திரமே துன்புறுவார். வாழ்க்கை என்றால்

என்ன என்பதனை பரிபூரணமாக உய்த்துணர்ந்த ஆரிய சீடன் இத்தகையவர் என்றே கூறுவேன். அதற்கு காரணம் என்ன? அந்த சீடன் நுகர்ச்சிகளின் தோற்றம், அழிவு, அதன் சுகம் தரும் இயல்பு, தீமையை விளைவிக்கும் இயல்பு அதனிலிருந்து விடுதலையடையும் முறை என்பன முறையாக உய்த்துணர்ந்திருந்தமையே காரணமாகும்.”

“வேதனை” (நுகர்ச்சி) என்பதனை எம்மால் நன்கு உணர்ந்துகொள்ள முடியும். நுகர்ச்சிகளின் மீது நன்கு அவதானிப்புடன் இருக்கும்போது இவ் அனைத்து நுகர்ச்சிகளும் மனதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெறுவதனை எம்மால் நன்கு உணர்ந்துக் கொள்ள முடியும். எமக்கு சுகமோ துக்கமோ ஏற்பட்டால் நாம் அவ்வாறு தோன்றும் நுகர்ச்சிகளினுள்ளே மூழ்கிவிடுகின்றோம். எனினும் வாழ்க்கை என்றால் என்பதனை சரியான முறையில் உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் ஒருவர், சுகம் துக்கம் எனும் நுகர்ச்சிகளுக்கு மனம் அடிமையாவதை தவிர்த்து சுகம் என்றால் என்ன? துக்கம் என்றால் என்ன? என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். ஏனெனில் நாம் அறியாமையில் (அஞ்ஞானத்தில்) மூழ்கியிருப்பதற்கு பெரும் காரணியாக அமைந்தது இந்த நுகர்ச்சிகளேயாகும்.

உடல் உள ரீதியாக தோன்றும் நுகர்ச்சிகள் பிரதானமாக மூன்று வகையாக தர்மத்தில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை முறையே சுகம், துக்கம், சுக துக்கமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சிகள் என்பனவாகும். நாம் எவ் வகையான நுகர்ச்சிகள் தொடர்பாக பேசுவதாயினும் அவை அனைத்தும் இந்த சுகம், துக்கம், நடுநிலையான நுகர்ச்சி எனும் பிரதான மூன்று வகைக்குள்ளே உட்படுவையாகும்.

ததாகத ஆரிய சீடனால் தன்னை நன்கு நான்கு அறிநிலைகளில் நிலைக்கச்செய்துக் கொள்வதன் மூலம் நுகர்ச்சிகளின் உண்மையான இயல்பினை (யதார்த்தத்தினை)

உய்த்துணர்ந்துக் கொண்டு அனைத்து துக்கங்களிலிருந்தும் நீங்குவதற்கான வாய்ப்பு இருப்பதாக புத்த பகவான் தம் போதனைகளில் தெளிவுற இயம்பியுள்ளார்.

ஒரு சமயம் பாக்கியமுள்ள புத்த பகவான் வைசாலி நகரின் குவிமாட மண்டபத்தில் வீற்றியிருந்தார். ஒருநாள் பின்னேரம் நோயுற்ற பிக்குமார்கள் தங்கியிருக்கும் இடத்திற்கு வருகைதந்த பகவான் பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நால்வகை அறிநிலைகளினுள் நன்கு விழிப்புணர்வினை செலுத்திய, கிலேசங்களை அழிக்கும் அறிவுடன் கூடிய பிக்கு (இந்த வாழ்விலேயே பரிநிர்வாணம் அடையும் நோக்கத்துடன்) காலம் கழிக்க வேண்டும். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இதுவே நான் உங்களுக்கு வழங்கும் அறிவுரையாகும்” பகவான் இச்சமயம் காயானுபஸ்ஸனத்தில் விபரிக்கப்படும் சம்பஜான தியானம் தொடர்பான பகுதியை மொழிந்து மேலும் இவ்வாறு மொழிகின்றார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறு நன்கு விழிப்புணர்வினை செலுத்திய, கிலேசங்களை அழிக்கும் அறிவுடன் கூடிய பிக்கு (வேறு வேறு வேலைகள், பேச்சுக்கள், தேவையற்ற சிந்தனைகள் என்பனவற்றை தவிர்த்து) தாமதமின்றி கிலேசங்களை அழிக்கும் வீரியத்துடன் உடல் உயிர் என்பவற்றின் மீது எதிர்பார்ப்புகளை கைவிட்டு, தர்மத்தில் ஈடுபடும்போது அவருள் (கண், காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் எனும் இந்திரியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு) சுக நுகர்ச்சி தோன்றும். அப்போது அந்த பிக்கு தன்னுள் தோன்றிய சுக நுகர்ச்சி தொடர்பாக பின்வருமாறு அறிவினால் அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். “என்னுள் இப்போது சுக நுகர்ச்சியே தோன்றியுள்ளது. இந்த நுகர்ச்சி காரணங்களால்

தோற்றம் பெற்றதாகும். காரணங்களின்றி தோன்றியதல்ல. இந்த நுகர்ச்சி தோன்றுவதற்கு காரணமாக அமைந்தவை எவை? காரணம் இந்த ஸ்பரிசமாகும். (ஸ்பரிசம் என்றால் என்ன? அதாவது அக நிறுவனங்களான கண், காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் எனும் ஆறு இந்திரியங்களும் அந்த இந்திரியங்களுக்கு புலனாகும், உருவம், சப்தம், மணம், சுவை, ஊறு, எண்ணங்கள் என்பனவற்றுடன் மனம் தொடர்பு கொள்ளுதலே ஸ்பரிசமாகும்)

இந்த ஸ்பரிசத்தினாலேயே நுகர்ச்சி தோன்றுகிறது. இந்த ஸ்பரிசம் நிலையற்றதாகும். (சங்கதங்) ஒழுங்கமைந்ததாகும். காரண காரியங்களால் தோன்றியதாகும். இவ்வாறாக (அனிச்சங்) மாற்றங்களுக்குள்ளாகும் நிலையற்ற, (சங்கதங்) ஒழுங்கமைந்த, (படிச்சமுப்பன்னங்) காரண காரியங்களால் தோன்றிய ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற இந்த சுக நுகர்ச்சி எவ்வாறு மாற்றமடையாமல் இருக்கும்? (மாற்றமடைந்தே தீரும்)

இவ்வாறாக அந்த பிக்கு, ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெறும் சுகம், துக்கம், சுக துக்கமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சி எனும் நுகர்ச்சிகளின் (உண்மையான இயல்புகளான) மாற்றங்களுக்குள்ளாகும் விதத்தினை அவ்வாறே உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு (அனிச்சானுபஸ்ஸ) வசிப்பார். அந்த நுகர்ச்சி அழிந்துபோகும் விதத்தினை அவ்வாறே உய்த்துணர்வுடன் கண்டு கொண்டு (வயானுபஸ்ஸீ) வசிப்பார். அந்த நுகர்ச்சியின் மீதுள்ள பற்று இல்லாமல் போவதனையும் அவ்வாறே உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு (விராகானுபஸ்ஸீ) வசிப்பார். அதன் மீதுள்ள பற்று அழிந்து போவதனை அவ்வாறே உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு (நிரோதானுபஸ்ஸீ) வசிப்பார். அதன் மீதுள்ள பற்று மீதமின்றி அழிந்தொழிந்து

போவதனை அவ்வாறே உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு (படினிஸ்ஸக்கானுபஸ்ஸீ) வசிப்பார்.

இவ்வாறாக வசிக்கும்போது, ஸ்பரிசத்தின் மீதும் சுக நுகர்ச்சி மீதும் அகத்திலே வேருன்றியிருக்கும் ஆசை (ராகானுசம்) இல்லாமல்போகும், ஸ்பரிசத்தின் மீதும் துக்க நுகர்ச்சி மீதும் அகத்திலே வேருன்றியிருக்கும் கோபம் (படிகானுசம்) இல்லாமல்போகும். ஸ்பரிசத்தின் மீதும் சுக துக்கமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சி மீதும் அகத்திலே வேருன்றியிருக்கும் அறியாமை (அவிஜ்ஜானுசம்) இல்லாமல்போகும்.

இத்தகைய பிக்கு சுக நுகர்ச்சியை நுகர்ச்சிராயின், துக்க நுகர்ச்சினை நுகர்ச்சிராயின், சுக துக்கமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சினை நுகர்ச்சிராயின், (தர்மத்தினால் தன்னுள் தோன்றிய உய்த்துணர்வின் மூலம்) அந்த நுகர்ச்சிகள் நிலையற்றவை என்பதனையும் மாற்றங்களுக்குள்ளாகும் இயல்புடையவை என்பதனையும் நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார். அந்த நுகர்ச்சிகளுக்கு தான் மென்மேலும் அடிமையானவரல்ல என்பதனையும் உணர்ந்துக் கொள்வார். எந்தவொரு நுகர்ச்சிணையும் மேலும் அவர் (நான், எனது, எனது ஆத்மம் என்று) ஏற்றுக் கொள்ளாததனையும் அவர் நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார். எனவே அந்த பிக்கு சுகம், துக்கம், நடுநிலையான நுகர்ச்சி எனும் எத்தகைய நுகர்ச்சியை அனுபவித்தாலும் அந்த நுகர்ச்சிகளுடன் மனதினால் கலந்துவிடாமலே அவற்றை நுகர்ச்சிார்.

தன் உடல் இருக்கும் வரை தோன்றும் நுகர்ச்சிகள் உடல் இருக்கும் வரை மாத்திரமே என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். தன் உயிர் இருக்கும் வரை தோன்றும் நுகர்ச்சிகள் உயிர் இருக்கும் வரை மாத்திரமே என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். உடல் அழிந்து வாழ்க்கை முடிவுறுவதால் (மோட்சமடைவதற்காக)

மனதினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத அவ் அனைத்து நுகர்ச்சிகளும் (பிறவிப்பயணத்திற்கு காரணமாக அமையும் ஆகாரமில்லாததினால்) இங்கேயே தணிந்துபோவதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, எண்ணையும் திரியும் காரணமாக எரியும் விளக்கினை நினைத்துப் பாருங்கள். அந்த விளக்கின் எண்ணையும் திரியும் முடிவடைந்த பின்னர் மேலும் எரிவதற்கான ஆகாரமில்லாத காரணத்தினால் அணைந்துபோகும். அதேபோன்று பிக்குகளே, (நுகர்ச்சிகளின் மீதுள்ள அஞ்ஞானத்தினையும் ஆசையையும் அழித்து பிறவிப்பயணத்திலிருந்து நீங்கிய) பிக்குவும் தன் உடல் இருக்கும் வரை தோன்றும் நுகர்ச்சிகள் உடல் இருக்கும் வரை மாத்திரமே என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். தன் உயிர் இருக்கும் வரை தோன்றும் நுகர்ச்சிகள் உயிர் இருக்கும் வரை மாத்திரமே என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். உடல் அழிந்து வாழ்க்கை முடிவுறுவதால் (மோட்சமடைவதற்காக) மனதினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத அவ் அனைத்து நுகர்ச்சிகளும் (பிறவிப்பயணத்திற்கு காரணமாக அமையும் ஆகாரமில்லாததினால்) இங்கேயே தணிந்துபோவதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

(துதிய கேலஞ்சு சூத்திரம் - சங்.நி)

நுகர்ச்சிகளை எவ்வாறு அறிவை முதற்கொண்டு காண வேண்டும் என்பதனை பகவான் இவ்வாறாக விபரித்துள்ளார். “புண்ணியமிகு பிக்குகளே, சுக நுகர்ச்சியை துக்கமாக காண வேண்டும். துக்க நுகர்ச்சியை ஈட்டியால் தாக்கப்பட்டதைப்போன்று காண வேண்டும். சுக துக்கமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சியை மாற்றங்களுக்குள்ளாகுவதாகவும் நிலையில்லாததாகவும் காண வேண்டும்”

(தட்டப்ப சூத்திரம் சங். நி)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நுகர்ச்சி என்றால் என்ன என்பதனை சரியான முறையில் அறிந்திராத ஒருவர் சுகத்தினை அனுபவிக்கும்போது அதன் மீது அவரது மனதில் வேட்கையே தோன்றும். அதனிலிருந்து விடுதலையடையும் வழியை அவர் அறியார்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நுகர்ச்சி என்றால் என்ன என்பதனை சரியான முறையில் அறிந்திராத ஒருவர் துக்கத்தினை அனுபவிக்கும்போது அதன் காரணமாக அவரது மனதில் கோபமே தோன்றும். அதனிலிருந்து விடுதலையடையும் வழியை அவர் அறியார்.

மகோன்னத ஞானத்தின் உறைவிடமான பகவான் “ஷாந்தமானது” என சுட்டிக்காட்டிய (தியான படிநிலைகளை அடைந்த மனதில் தோன்றும் உபேக்கா எனும்) நடுநிலை மனதைக்கூட ஒருவர் (நான், எனது, எனது ஆத்மம் என்று) ஏற்றுக்கொள்வாராயின், அவர் துக்கத்திலிருந்து விடுதலையடைந்தவரல்ல. பிக்கு எப்போது, கிலேசங்களை அழிக்கும் வீரியமும், கிலேசங்களை அழிப்பதற்காக செலுத்திய அறிவினையும் இடைவிடாது கொண்டிருப்பாராயின், அந்த ஞானமுள்ள பிக்கு அனைத்து நுகர்ச்சிகளினதும் யதார்த்த நிலையை அவ்வாறே உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

இவ்வாறாக அந்த ஞானமுள்ளவர் நுகர்ச்சிகளின் யதார்த்த நிலையை அவ்வாறே உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதனால் தாம் உயிருடன் வாழும்போதே தன்னுள் இதுவரை காலமும் நிலைத்திருந்த கிலேசங்கள் அழிந்து நிக்கிலேச நிலையை அடைவார். சத்தர்மத்தினுள் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட அந்த ஞானமுள்ளவர் மேலும் இந்த உலகிற்கு உட்படாதவராவார். அவரே உத்தம பரிநிர்வாணத்தினை எய்துவார்.

(பஹாண சூத்திரம் செய்யுள்கள் சங்.நி)

66.சாமிசங் வா சுகங் வேதனங் வேதியமானோ, சாமிசங் சுகங் வேதனங் வேதியாமீதி பஜானாதி. நிராமிசங் வா சுகங் வேதனங் வேதியமானோ, நிராமிசங் சுகங் வேதனங் வேதியாமீதி பஜானாதி. சாமிசங் வா துக்கங் வேதனங் வேதியமானோ, சாமிசங் துக்கங் வேதனங் வேதியாமீதி பஜானாதி. நிராமிசங் வா துக்கங் வேதனங் வேதியமானோ, நிராமிசங் துக்கங் வேதனங் வேதியாமீதி பஜானாதி. சாமிசங் வா அதுக்கமசுகங் வேதனங் வேதியமானோ, சாமிசங் அதுக்கமசுகங் வேதனங் வேதியாமீதி பஜானாதி. நிராமிசங் வா அதுக்கமசுகங் வேதனங் வேதியமானோ, நிராமிசங் அதுக்கமசுகங் வேதனங் வேதியாமீதி பஜானாதி.

66.பதவிளக்கம்

சாமிசங் வா சுகங் வேதனங் - (உருவம், சப்தம், மணம், சுவை, ஊறு எனும் பஞ்சகாமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றும்) காமிய சுகத்தினை, வேதியமானோ - அனுபவிக்கும்போது, சாமிசங் சுகங் வேதனங் வேதியாமீதி - (நான் இப்போது) காமிய சுக நுகர்ச்சினை அனுபவிக்கின்றேன், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். நிராமிசங் வா சுகங் வேதனங் - சமத விபஸ்ஸனா என்ற வகையில் தன்னை தர்மத்தில் நிலைக்கச்செய்வதால் ஏற்படும் உளச்சமாதி நிலைகளின் மூலம் தோன்றும் பஞ்சகாமங்களற்ற, காமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிராத நிஷ்காமிய சுகத்தினை, வேதியமானோ அனுபவிக்கும்போது, நிராமிசங் சுகங் வேதனங் வேதியாமீதி (நான் இப்போது) நிஷ்காமிய சுக நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கின்றேன் என்று, பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

சாமிசங் வா துக்கங் வேதனங் (உருவம், சப்தம், மணம், சுவை, ஊறு எனும் பஞ்சகாமங்களை அடிப்படையாகக்

கொண்டு தோன்றும்) காமிய துக்கத்தினை, **வேதியமானோ** - அனுபவிக்கும்போது, **சாமிசங் துக்கங் வேதனங் வேதியாமீதி** - (நான் இப்போது) காமிய துக்க நுகர்ச்சினை அனுபவிக்கின்றேன், என்பதனை, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **நிராமிசங் வா துக்கங் வேதனங்** - சமத விபஸ்ஸனா என்ற வகையில் தன்னை தர்மத்தில் நிலைக்கச்செய்வதால் ஏற்படும், காமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிராத நிஷ்காமிய துக்கத்தினை, **வேதியமானோ** - அனுபவிக்கும்போது, **நிராமிசங் துக்கங் வேதனங் வேதியாமீதி** (நான் இப்போது) நிஷ்காமிய துக்க நுகர்ச்சினை அனுபவிக்கின்றேன் என்று, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

சாமிசங் வா அதுக்கமசுகங் வேதனங் (உருவம், சப்தம், மணம், சுவை, ஊறு எனும் பஞ்சகாமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றும்) சிற்றின்பம் சார்ந்த சுகமுமற்ற துக்கமுமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சியை, **வேதியமானோ** - அனுபவிக்கும்போது, **சாமிசங் அதுக்கமசுகங் வேதனங் வேதியாமீதி** - (நான் இப்போது) சிற்றின்பம் சார்ந்த சுகமுமற்ற துக்கமுமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கின்றேன் என்பதனை, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **நிராமிசங் வா அதுக்கமசுகங் வேதனங்** - சமத விபஸ்ஸனா என்ற வகையில் தன்னை தர்மத்தில் நிலைக்கச்செய்வதால் ஏற்படும் உளச்சமாதி நிலைகளின் மூலம் தோன்றும் பஞ்சகாமங்களற்ற, காமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிராத சுகமுமற்ற துக்கமுமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சியை **வேதியமானோ** - அனுபவிக்கும்போது, **நிராமிசங் அதுக்கமசுகங் வேதனங் வேதியாமீதி** (நான் இப்போது) நிஷ்காமிய சுகமுமற்ற துக்கமுமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கின்றேன் என்று, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

66. பொருளுரை

உருவம், சப்தம், மணம், சுவை, ஊறு எனும் பஞ்சகாமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றும்) காமிய சுகத்தினை, அனுபவிக்கும்போது, (நான் இப்போது) காமிய சுக நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கின்றேன் என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். சமத விபஸ்ஸனா என்ற வகையில் தன்னை தர்மத்தில் நிலைக்கச்செய்வதால் ஏற்படும் உளச்சமாதி நிலைகளின் மூலம் தோன்றும் பஞ்சகாமங்களற்ற, காமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிராத நிஷ்காமிய சுகத்தினை அனுபவிக்கும்போது 'நான் இப்போது காமங்களற்ற நிஷ்காமிய சுகத்தினை அனுபவிக்கிறேன். என்பதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

உருவம், சப்தம், மணம், சுவை, ஊறு எனும் பஞ்சகாமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றும்) காமிய துக்கத்தினை, அனுபவிக்கும்போது, (நான் இப்போது) காமிய துக்க நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கின்றேன் என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். சமத விபஸ்ஸனா என்ற வகையில் தன்னை தர்மத்தில் நிலைக்கச்செய்வதால் ஏற்படும், காமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிராத நிஷ்காமிய துக்கத்தினை அனுபவிக்கும்போது 'நான் இப்போது காமங்களற்ற நிஷ்காமிய துக்கத்தினை அனுபவிக்கிறேன்' என்பதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

(உருவம், சப்தம், மணம், சுவை, ஊறு எனும் பஞ்சகாமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றும்) சிற்றின்பம் சார்ந்த சுகமுமற்ற துக்கமுமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கும்போது 'நான் இப்போது) சிற்றின்பம் சார்ந்த சுகமுமற்ற துக்கமுமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கின்றேன்' என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார். சமத விபஸ்ஸனா என்ற வகையில் தன்னை

தர்மத்தில் நிலைக்கச்செய்வதால் ஏற்படும் உளச்சமாதி நிலைகளின் மூலம் தோன்றும் பஞ்சகாமங்களற்ற, காமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிராத சுகமுமற்ற துக்கமுமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கும் போது (நான் இப்போது) நிஷ்காமிய சுகமுமற்ற துக்கமுமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சியை அனுபவிக்கின்றேன் என்று நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

66.மேலதிக விபரங்கள்.

இங்கு புத்த பகவான், நுகர்ச்சியை காமியம் நிஷ்காமியம் எனும் இரு பிரிவுகளில் மொழிந்துள்ளார். “காமியம்” என்றால் பஞ்சகாமங்களாகும். நிஷ்காமியம் என்றால் பஞ்ச காமங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாகும். நுகர்ச்சி தொடர்பான அனைத்தையும் இலகுவாக இந்த இரு பிரிவுகளுக்குட்படுத்த முடியும். இதன் மூலம் பகவான் எவ்வளவு நுண்ணியமாக நுகர்ச்சியின் செயற்பாட்டினை வேறுபடுத்தியுள்ளார் என்பதனை எம்மால் உணர்ந்துக் கொள்ள முடியும். நுகர்ச்சியின் தோற்றத்தினை பகவான் இவ்வாறு உவமைப்படுத்தி மொழிந்துள்ளார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, வானத்தில் பலதிசைகளிலிருந்து பலவாறாக காற்று வீசுகின்றது. கிழக்கிலிருந்து காற்று வீசும். மேற்கிலிருந்து காற்று வீசும். வடக்கிலிருந்து காற்று வீசும். தெற்கிலிருந்து காற்று வீசும். தூசுக்களுடன் காற்று வீசும். தூசில்லாத காற்று வீசும். குளிர் காற்று வீசும். வெப்பக்காற்று வீசும். தென்றல் காற்று வீசும். புயல் காற்று வீசும்.

இந்த நுகர்ச்சிகளும் அப்படியானதே. இந்த உடலில் பலதரப்பட்ட நுகர்ச்சிகள் தோன்றுகின்றன. சுகமான நுகர்ச்சிகள், துக்க நுகர்ச்சிகள், சுகமுமற்ற துக்கமுமற்ற நடுநிலையான நுகர்ச்சிகள் என வெவ்வேறுபட்ட நுகர்ச்சிகள் தோன்றுகின்றன”

(ஆகாச சூத்திரம் - சங் நி)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த சுகம், துக்கம், நடுநிலையான நுகர்ச்சி எனும் மூவகை நுகர்ச்சிகளும் ஸ்பரிசத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டே தோற்றம் பெறுகின்றன. ஸ்பரிசத்தினை காரணமாகக் கொண்டே தோன்றுகின்றன. ஸ்பரிசத்தினை ஏதுவாகக் கொண்டே தோன்றுகின்றன. புண்ணியமிகு பிக்குகளே, சுக நுகர்ச்சி தோன்றும் விதத்திலான ஸ்பரிசத்தின் காரணமாகவே சுக நுகர்ச்சி தோன்றுகின்றது. சுக நுகர்ச்சியைத் தோற்றுவிக்கும் ஸ்பரிசம் இல்லாமல் போனவுடன் அந்த சுக நுகர்ச்சி இல்லாமல் போகின்றது. துக்க நுகர்ச்சி, நடுநிலையான நுகர்ச்சி எனும் மூன்று நுகர்ச்சிகளும் இத்தகையதே”

(பஸ்ஸமுலக சூத்திரம் சங் நி)

**67. இதி அஜ்ஜத்தங் வா வேதனாச
வேதனானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா வேதனாச
வேதனானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா
வேதனாச வேதனானுபஸ்ஸீ விஹரதி.**

67.பத விளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா** - தன்னுடையது எனக்கருதும், **வேதனாச** (ஸ்பரிசத்தின் காரணமாக தோற்றம் பெற்ற) நுகர்ச்சிகள் மீது, **வேதனானுபஸ்ஸீ** - அந்த நுகர்ச்சிகளின் உண்மையான நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா** - ஏனையோரது எனக்கருதும் **வேதனாச** - (ஸ்பரிசத்தின் காரணமாக தோற்றம் பெற்ற) நுகர்ச்சிகள் மீது **வேதனானுபஸ்ஸீ** - அந்த

நுகர்ச்சிகளின் உண்மையான நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா வேதனாசு** - தன்னுடையது எனக்கருதும், பிறருடைய எனக்கருதும், (ஸ்பரிசத்தின் காரணமாக தோற்றம் பெற்ற) நுகர்ச்சிகள் மீது, **வேதனானுபஸ்ஸ** * - அந்த நுகர்ச்சிகளின் உண்மையான நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

67.பொருளுரை

இவ்வாறாக ஆரிய சீடன், தன்னுடையது எனக்கருதும் (ஸ்பரிசத்தின் காரணமாக தோற்றம் பெற்ற) நுகர்ச்சிகள் மீது அந்த நுகர்ச்சிகளின் உண்மையான நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வசிப்பார். ஏனையோரது எனக்கருதும் (ஸ்பரிசத்தின் காரணமாக தோற்றம் பெற்ற) நுகர்ச்சிகள் மீது அந்த நுகர்ச்சிகளின் உண்மையான நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக்கருதும், பிறருடைய எனக்கருதும், (ஸ்பரிசத்தின் காரணமாக தோற்றம் பெற்ற) நுகர்ச்சிகள் மீது அந்த நுகர்ச்சிகளின் உண்மையான நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வசிப்பார்.

68. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா வேதனாசு விஹரதி. வயதம்மானுபஸ்ஸீ வா வேதனாசு விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா வேதனாசு விஹரதி.

68.பத விளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - ஸ்பரிசத்தின் தோற்றத்தினால் நுகர்ச்சிகள் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன்

கண்டுகொண்டு, **வேதனாச** - வேதனானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார். **வயதம்மானுபஸ்ஸீ வா** - ஸ்பரிசம் அழிந்துபோவதுடன் நுகர்ச்சியும் அழிந்துபோவதனை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு, **வேதனாச** வேதனானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா** - ஸ்பரிசத்தின் தோற்றத்தினால் நுகர்ச்சிகள் தோன்றுவதனையும், ஸ்பரிசத்தின் அழிவினால் நுகர்ச்சிகள் முடிவுறுவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு **வேதனாச** - வேதனானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார்.

68. பொருளுரை

ஸ்பரிசத்தின் தோற்றத்தினால் நுகர்ச்சிகள் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு, வேதனானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார். ஸ்பரிசம் அழிந்துபோவதுடன் நுகர்ச்சியும் அழிந்துபோவதனை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வேதனானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார். ஸ்பரிசத்தின் தோற்றத்தினால் நுகர்ச்சிகள் தோன்றுவதனையும், ஸ்பரிசத்தின் அழிவினால் நுகர்ச்சிகள் முடிவுறுவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வேதனானுபஸ்ஸனத்துடன், வசிப்பார்.

69. அத்தி வேதனாதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சுபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு வேதனாச வேதனானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

69.பதவிளக்கம்

அத்தி வேதனாதி வா - ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற

சங்கத தர்மமாக இருக்கும், நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, ஆத்மமற்ற, வேதனைகள் அதாவது அனுபவிக்கும் இயல்புகள் இருக்கின்றன என்பதனை, **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விழையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - நுகர்ச்சிகள் மீது நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சுபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** - (இவ்வாறாக வேதனானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** - (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும்., **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸ** **தோ ச** - (ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற நுகர்ச்சிகளை) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாக, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - (அந்த) பிக்கு, **வேதனாக** - ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற நுகர்ச்சிகளின் மீது, **வேதனானுபஸ்ஸீ** - அந்த நுகர்ச்சிகளின் உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

69.பொருளுரை.

பகவானது உன்னத தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் அந்த ஆரிய சீடனுக்கு, ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற சங்கத தர்மமான நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, ஆத்மமற்ற, நுகர்ச்சிகள் அதாவது அனுபவிக்கும் இயல்புகள் இருக்கிறது என்று நுகர்ச்சிகள் மீது, நன்கு செலுத்தப்பட்ட விழிப்புணர்வு பலத்த அளவில் நிலைக்கொள்ளும்.

இவ்வாறாக நன்கு வேதனானுபஸ்ஸனத்தில் நிலைக்கொண்ட மனம் உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், (ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற நுகர்ச்சிகளை) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். இவ்வாறாக புண்ணியமிகு பிக்குகளே, அந்த பிக்கு ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற நுகர்ச்சிகளின் மீது, அந்த நுகர்ச்சிகளின் உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வசிப்பார்.

.

வேதனானுபஸ்ஸனம் முற்றும்.

(நுகர்ச்சிகளின் யதார்த்த இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் காணும் தியான பகுதி முற்றும்)

03.

சித்தானுபஸ்சைம்

(மனதின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன்
காணுதல்)

70. சித்தானுபஸ்ஸனம்

70.கதஞ்ச பிக்கவே பிக்கு, சித்தே சித்தானுபஸ்ஸீ விஹரதி?

இத பிக்கவே பிக்கு சராகங் வா சித்தங், சராகங் சித்தன்தி பஜானாதி.

வீதராகங் வா சித்தங், வீதராகங் சித்தன்தி பஜானாதி.

சதோசங் வா சித்தங் சதோசங் சித்தன்தி பஜானாதி.
வீததோசங் வா சித்தங் வீததோசங் சித்தன்தி பஜானாதி.

சமோஹங் வா சித்தங், சமோஹங் சித்தன்தி பஜானாதி.
வீதமோஹங் வா சித்தங் வீதமோஹங் சித்தன்தி பஜானாதி.

சங்கித்தங் வா சித்தங், சங்கித்தங் சித்தன்தி பஜானாதி.
விக்கித்தங் வா சித்தங் விக்கித்தங் சித்தன்தி பஜானாதி.

மஹக்கதங் வா சித்தங், மஹக்கதங் சித்தன்தி பஜானாதி.
அமஹக்கதங் வா சித்தங் அமஹக்கங் சித்தன்தி பஜானாதி.

ச உத்தரங் வா சித்தங், ச உத்தரங் சித்தன்தி பஜானாதி.
அனுத்தரங் வா சித்தங் அனுத்தரங் சித்தன்தி பஜானாதி.

சமாஹிதங் வா சித்தங் சமாஹிதங் சித்தன்தி பஜானாதி.
அசமாஹிதங் வா சித்தங் அசமாஹிதங் சித்தன்தி பஜானாதி.

விமுத்தங் வா சித்தங் விமுத்தங் சித்தன்தி பஜானாதி.
அவிமுத்தங் வா சித்தங், அவிமுத்தங் சித்தன்தி பஜானாதி.

70.பத விளக்கம்

கதஞ்ச - எவ்வாறு? **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர முயற்சிக்கும் பிக்கு, **சித்தே** - மனதின் மீது, **சித்தானுபஸ்ஸீ** - மனம் தொடர்பான உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக்கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பது?

இத - இந்த விடயத்தில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு, **சராகங் வா சித்தங்** - உருவங்கள், சப்தங்கள், மணம், சுவை, ஊறு என்பவற்றை (அதன் உண்மையான நிலையறியாது) சுபமானதாக ஏற்றுக்கொண்டு உய்த்துணர்வின்றி சிந்திக்கும் காரணத்தினால் தோன்றும் ஆசையுடன் கூடிய மனதினை, **சராகங் சித்தந்தி**, ஆசையுடன் கூடிய மனம் என்று, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக்கொள்வார். **வீதராகங் வா சித்தங்** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் (அவ்வாறு) ஆசையுடன் கூடிய மனதின் உண்மையான இயல்பினைக் காண்பதால் ஆசை இல்லாமல் போவதால் நிராசை கொண்ட மனதை, **வீதராகங் சித்தந்தி** - நிராசையான மனம் என்று, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக்கொள்வார்.

சதோசங் வா சித்தங் - உருவங்கள், சப்தங்கள், மணம், சுவை, ஸ்பரிசங்கள் என்பவற்றின் மீது முரண்பாடு தோன்றும் வண்ணம் அது தொடர்பாக அறிவின்றி சிந்தித்ததால் (அயோனிசோ மனசிகாரத்தினால்) தோன்றிய கோபத்துடன் கூடிய மனதை, **சதோசங் சித்தந்தி** - கோபத்துடன் கூடிய மனம் என்பதனை, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக்கொள்வார். **வீததோசங் வா சித்தங்** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் (அவ்வாறு) கோபத்துடன் கூடிய மனதின் உண்மையான இயல்பினைக் காண்பதன் மூலம் கோபம் இல்லாமல்

போவதால் தோன்றும் கோபமின்றிய மனதை, **வீததோசங் சித்தந்தி** - கோபமின்றிய மனம் என்று, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக்கொள்வார்.

சமோஹங் வா சித்தங் - வாழ்வினை (முறைகேடாக இனங்கண்டுக்கொள்வதால்) நித்தியம், சுகம், ஆத்மம் என ஏற்றுக்கொண்டு அவை தொடர்பாக உய்த்துணர்வின்றி சிந்திப்பதால் (அயோனிசோ மனசிகாரத்தினால்) பிறக்கும் அறியாமையுடன் கூடிய மனம், **சமோஹங் சித்தந்தி** - அறியாமையுடன் கூடிய மனம் என்று, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக்கொள்வார். **வீதமோஹங் வா சித்தங்** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் அந்த அறியாமையுடன் கூடிய மனதின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதால் அஞ்ஞானம் அழிந்த நிலை அடைந்த மனதை, **வீதமோஹங் சித்தந்தி** - அறியாமையற்ற மனம் என்று, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக்கொள்வார்.

சங்கித்தங் வா சித்தங் - நால்வகை சதிபட்டான தர்மங்களை விருத்தி செய்தல் போன்ற குசல தர்மங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்துவதற்கு முயற்சியின்மையால் அல்லது சோம்பலினால் தோற்றம் பெற்ற தூக்கக்கலக்கத்தினாலோ உடல் உள ரீதியான தன்னுள் ஒடுங்கிப்போன மனம் - **சங்கித்தங் சித்தந்தி** - தன்னுள் ஒடுங்கிய மனம் என்று, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக்கொள்வார். **விக்கித்தங் வா சித்தங்** - அஞ்ஞானத்தினை அடிப்படையாக்க கொண்டு சிந்தித்தலினால் (அயோனிசோ மனசிகாரம்) புற விடயங்களினூடே சிதறிய மனம், **விக்கித்தங் சித்தந்தி** - (புற உலகின்பால்) சிதறிய மனமாக, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக்கொள்வார்.

மஹக்கதங் வா சித்தங் - நால்வகை அறிநிலை தர்மங்களுல்

நிலைத்து சமத விபஸ்ஸனா என்ற வகையில் அறநெறிகளில் ஈடுபடும்போது பஞ்ச நீவரணங்களில் இருந்து நீங்கி த்யான படி நிலைகள் என்பன தோன்றுவதால் பலம் வாய்ந்த மனதினை, **மஹக்கதங் சித்தந்தி** - பலம் பொருந்திய மனம் என்று, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துக் கொள்வார். **அமஹக்கதங் வா சித்தங்** - நால்வகை சதிபட்டான தர்மங்களில் நிலைத்துக் கொள்ளாத, பஞ்ச நீவரணங்களால் துன்புறும் பலவீனமான மனதை, **அமஹக்கங் சித்தந்தி** - பலவீனமான மனம் என்று, **பஜானாதி** - என்று நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ச உத்தரங் வா சித்தங் - நால்வகை அறிநிலை தர்மங்களுல் நிலைத்து சமத விபஸ்ஸனா என்ற வகையில் அறநெறிகளில் ஈடுபடும்போது பஞ்ச நீவரணங்கள் கீற்படிந்து ஆனால் தியான படிநிலைகளை அடையும் வண்ணம் பலம் பெறாத ஒன்றிணைந்த மனதை, **ச உத்தரங் சித்தந்தி** - தியான படிநிலைகளை பெறுமளவளவிற்கு பலம் பொருந்தாத மனம் என்று, **பஜானாதி** - அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **அனுத்தரங் வா சித்தங்** - நால்வகை அறிநிலைகளினுள் நிலைத்திருந்து சமத விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களினால் விருத்தியடைந்த பஞ்ச நீவரணங்களிலிருந்து விடுதலை பெற்று, தியான படிநிலைகளை பெற்றுக்கொண்டு உன்னத நிலையை அடைந்த மனதை, **அனுத்தரங் சித்தந்தி** - தியான நிலைகளை பெற்றுக் கொண்டதால் உன்னத நிலையை அடைந்த மனது என்று, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

சமாஹிதங் வா சித்தங் - சமத விபஸ்ஸனா எனும் குசல தர்மங்களில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்டதால் ஒருங்கிணைந்த மனதை, **சமாஹிதங் சித்தந்தி** - குசலங்களில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்டதால் ஒருங்கிணைந்த மனம் என்று, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **அசமாஹிதங்**

வா சித்தங் - சமத விபஸ்ஸனா எனும் குசல தர்மங்களில் நன்கு நிலைத்துக் கொள்ளாததால் ஒருங்கிணையாத மனதை, **அசமாஹிதங் சித்தந்தி** - குசலதர்மங்களில் சிறப்பாக ஒருங்கிணையாத மனம் என்று, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

விமுத்தங் வா சித்தங் - தர்ம உய்த்துணர்வினால் கிலேசங்களிலிருந்து நீங்கிய மனதை, **விமுத்தங் சித்தந்தி** - கிலேசங்களிலிருந்து நீங்கிய மனம் என்று, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **அவிமுத்தங் வா சித்தங்** கிலேசங்களிலிருந்து நீங்காத மனதை, **அவிமுத்தங் சித்தந்தி** - கிலேசங்களிலிருந்து நீங்காத மனம் என்று, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

70.பொருளுரை.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர் விரும்பும் பிக்கு, மனதின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு எவ்வாறு வசிக்க வேண்டும்?

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு, உருவம், சப்தம், மணம், சுவை, ஊறு, என்பனவற்றை சுபமாக (சுப நிமித்தமாக) ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றை அஞ்ஞானத்தினை அடிப்படையாக்க கொண்டு சிந்திப்பதால் தோற்றம் பெற்ற ஆசையுடன் கூடிய மனதினை ஆசையுடன் கூடிய மனம் என நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் ஆசையுடன் கூடிய மனதின் யதார்த்தத்தினை கண்ணுற்றதால் மனதிலிருந்த ஆசை நீங்கி நிராசை நிலையை அடைந்த மனதினை நிராசையான மனம் என்று நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

உருவம், சப்தம், மணம், சுவை, ஸ்பரிசம், என்பனவற்றை முரண்பாடாக (புடிக நிமித்தமாக) ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றை அறியாமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிந்திப்பதால் தோற்றம் பெற்ற கோபத்துடன் கூடிய மனதினை கோபத்துடன் கூடிய மனம் என நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் கோபத்துடன் கூடிய மனதின் யதார்த்தத்தினை கண்ணுற்றதால் மனதிலிருந்த கோபம் நீங்கி கோபமின்றிய நிலையை அடைந்த மனதினை கோபமின்றிய மனம் என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

வாழ்க்கை (சஞ்ஞா விபல்லாச அல்லது விகார இனங்காணலினால்) நித்தியம், சுபம், சுகம், ஆத்மம் என ஏற்றுக் கொண்டு அஞ்ஞானத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு (அயோனிசோ மனசிகாரம்) அறிவின்றி சிந்திப்பதால் தோன்றும் அறியாமையுடன் கூடிய மனதினை அறியாமையுடன் கூடிய மனம் என்று நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் அறியாமையுடன் கூடிய மனதின் யதார்த்தத்தினை கண்ணுற்றதால் அறியாமை நீங்கி மெய்ஞான நிலையை அடைந்த மனதினை மெய்ஞான நிலையை அடைந்த மனம் என்று நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

நால்வகை அறிநிலை தர்மங்களை விருத்தி செய்தல் போன்ற குசல தர்மங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்துவதற்கு முயற்சியின்மையால் அல்லது சோம்பலினால் தோற்றம் பெற்ற தூக்கக்கலக்கத்தினாலோ உடல் உள ரீதியான தன்னுள் ஒடுங்கிப்போன மனதினை ஒடுங்கிய மனம் என்பதனை நன்குணர்ந்துக் கொள்வார். அஞ்ஞானத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிந்தித்தலினால் (அயோனிசோ மனசிகாரம்) புற விடயங்களினூடே சிதறிய மனதினை

சிதறிய மனம் என நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார். நால்வகை அறிநிலை தர்மங்களுல் நிலைத்து சமத விபஸ்ஸனா என்ற வகையில் அறநெறிகளில் ஈடுபடும்போது பஞ்ச நீவரணங்களில் இருந்து நீங்கி தியான நிலைகள் என்பன தோன்றுவதால் பலம் வாய்ந்த மனதினை பலம் பொருந்திய மனம் என்று, நன்கு அறிந்து கொள்வார். நால்வகை சதிபட்டான தர்மங்களில் நிலைத்துக் கொள்ளாத, பஞ்ச நீவரணங்களால் துன்புறும் பலவீனமான மனதை, பலவீனமான மனம் என்று, நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

நால்வகை அறிநிலை தர்மங்களுல் நிலைத்து சமத விபஸ்ஸனா என்ற வகையில் அறநெறிகளில் ஈடுபடும்போது பஞ்ச நீவரணங்கள் கீற்படிந்து ஆனால் தியான படிநிலைகளை அடையும் வண்ணம் பலம் பெறாத ஒன்றிணைந்த மனதை, தியான படிநிலைகளை பெறுமளவிற்கு பலம் பொருந்தாத மனம் என்று, அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். நால்வகை அறிநிலைகளினுள் நிலைத்திருந்து சமத விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களினால் விருத்தியடைந்த பஞ்ச நீவரணங்களிலிருந்து விடுதலை பெற்று, தியான படிநிலைகளை பெற்றுக்கொண்டு உன்னத நிலையை அடைந்த மனதை தியான நிலைகளை பெற்றுக் கொண்டதால் உன்னத நிலையை அடைந்த மனமாக, நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

சமத விபஸ்ஸனா எனும் குசலதர்மங்களில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்டதால் ஒருங்கிணைந்த மனதை, குசலங்களில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்டதால் ஒருங்கிணைந்த மனம் என்று, நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். சமத விபஸ்ஸனா எனும் குசல தர்மங்களில் நன்கு நிலைத்துக் கொள்ளாததால் ஒருங்கிணையாத மனதை, குசலதர்மங்களில் சிறப்பாக ஒருங்கிணையாத மனம் என்று நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

தர்ம உய்த்துணர்வினால் கிலேசங்களிலிருந்து நீங்கிய மனதை, கிலேசங்களிலிருந்து நீங்கிய மனம் என்று நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். கிலேசங்களிலிருந்து நீங்காத மனதை, கிலேசங்களிலிருந்து நீங்காத மனம் என்று, நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

71.இதி அஜ்ஜத்தங் வா சித்தே சித்தானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா சித்தே சித்தானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா சித்தே சித்தானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

71. பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, **அஜ்ஜத்தங் வா** - தன்னுடையது எனக்கருதும், **சித்தே** - (நாமரூபங்களால் தோன்றிய) மனம் மீது, **சித்தானுபஸ்ஸீ** - அந்த மனம் தொடர்பான உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டு கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா** - பிறருடையது எனக்கருதும், **சித்தே** - (நாமரூபங்களால் தோன்றிய) மனம் மீது, **சித்தானுபஸ்ஸீ** - அந்த மனம் தொடர்பான உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா சித்தே** - தன்னுடையது எனக்கருதும், பிறருடையது எனக்கருதும் (நாமரூபங்களால் தோன்றிய) மனம் மீது **சித்தானுபஸ்ஸீ** - அந்த மனம் தொடர்பான உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

71.பொருளுரை

இவ்வாறாக தன்னுடையது எனக்கருதும் (நாமரூபங்களால் தோன்றிய) மனம் மீது அந்த மனதின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வசிப்பார்.

பிறருடையது எனக்கருதும் (நாமரூபங்களால் தோன்றிய) மனம் மீது அந்த மனதின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வசிப்பார். இவ்வாறாக தன்னுடையது எனக்கருதும், அதேபோன்று பிறருடையது எனக்கருதும் (நாமரூபங்களால் தோன்றிய) மனம் மீது அந்த மனதின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வசிப்பார்.

72.சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா சித்தஸ்மிங் விஹரதி. வயதம்மானுபஸ்ஸீ வா சித்தஸ்மிங் விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா சித்தஸ்மிங் விஹரதி.

72.பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - நாமரூபங்களின் தோற்றத்தினால் மனம் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு, **சித்தஸ்மிங்** - சித்தானுபஸ்ஸினத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார். **வயதம்மானுபஸ்ஸீ வா** - அந்த நாமரூபங்கள் அழிந்துபோகும்போது மனமும் அழிந்துபோவதனை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு, **சித்தஸ்மிங்** - சித்தானுபஸ்ஸினத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா** - நாமரூபங்களின் தோற்றத்தினால் மனம் தோன்றுவதனையும், நாமரூபங்களின் அழிவினால் மனம் முடிவுறுவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு, **சித்தஸ்மிங்** - சித்தானுபஸ்ஸினத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார்.

72.பொருளுரை.

ஆரிய சீடன் நாமரூபங்களின் (அருவுருவின்) தோற்றத்தினால் மனம் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு, சித்தானுபஸ்ஸினத்துடன் வசிப்பார்.

அந்த நாமரூபங்கள் (அந்த அருவுருவங்கள்) அழிந்து போகும்போது மனமும் அழிந்துபோவதனை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு சித்தானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார். நாமரூபங்களின் தோற்றத்தினால் மனம் தோன்றுவதனையும், நாமரூபங்களின் அழிவினால் மனம் முடிவுறுவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு சித்தானுபஸ்ஸனத்துடன் சீடன் வசிப்பார்.

73.அத்தி சித்தந்தி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு சித்தே சித்தானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

73.பதவிளக்கம்

அத்தி சித்தந்தி வா - நாமரூபங்களால் தோற்றம் பெற்ற சங்கத தர்மமாக நிலவியிருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, அநாதம் (தம் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத) இயல்புடைய மனம் அல்லது எண்ணங்களை அறிந்துக் கொள்ளும் இயல்பு இருக்கிறது என்று, **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விரும்பும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - மனம் மீது நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** - (இவ்வாறாக சித்தானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** - உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும், **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும்.

அநிஸ்ஸிதோ ச - (நாமரூபங்களினால் தோற்றம் பெற்ற

மனதினை) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாகவும், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு, **சித்தே** - நாமரூபங்களினால் தோற்றம் பெற்ற) மனம் மீது, **சித்தானுபஸ்ஸீ** - மனதின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

73.பொருளுரை.

சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர் விரும்பும் ஆரிய சீடனுக்கு, நாமரூபங்களால் தோற்றம் பெற்ற சங்கத தர்மமாக நிலவியிருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, அநாத்ம இயல்புடைய மனம் அல்லது எண்ணங்களை அறிந்துக் கொள்ளும் இயல்பு இருக்கிறது என்று மனம் தொடர்பாக நன்கு செலுத்தப்பட்ட விழிப்புணர்வு பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். (இவ்வாறாக சித்தானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்த மனம்) மேலும் உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும், சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும். பிக்கு, (நாமரூபங்களினால் தோற்றம் பெற்ற மனதினை) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார், உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாகவும், பிக்கு, (நாமரூபங்களினால் தோற்றம் பெற்ற) மனம் மீது மனம் தொடர்பான உண்மைநிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வசிப்பார்.

சித்தானுபஸ்ஸனம் முற்றிற்று.

மனம் தொடர்பான உண்மைநிலையை உய்த்துணர்வுடன் காணும் தியான பகுதி முற்றிற்று.

04.

தம்மானுபஸ்ஸம்

(தர்மங்கள் தொடர்பான உண்மையான இயல்பினை
உய்த்துணர்வுடன் காணுதல்)

- ௩. பஞ்ச நீவரணங்கள்
- ௩. பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள்
- ௩. அறுவகை பொறிகள்
- ௩. எழுவகை போதியங்கங்கள்
- ௩. நாற்பேருண்மைகள்
  - துக்கம்
  - துக்கத்தின் தோற்றம்
  - துக்க நிவாரணம்
  - துக்க நிவாரண மார்க்கம்
- ௩. சதிபட்டானத்தினை பழக்கப்படுத்துவதன்
நல்விளைவுகள்.

74. பஞ்ச நீவரண பஞ்சு

74. கதஞ்சு பிக்கவே பிக்கு தம்மேசு
தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. இத பிக்கவே பிக்கு தம்மேசு
தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஞ்சசு நீவரணேசு. கதஞ்சு
பிக்கவே பிக்கு தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ பஞ்சசு நீவரணேசு.

74. பதவிளக்கம்

கதஞ்சு - எவ்வாறு? **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே,
பிக்கு - தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, **தம்மேசு**
- தர்மங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அவ் அவ் தர்மங்களின்
உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக்
கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **இத** - இந்த விடயத்தில்,
பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு,
தம்மேசு - தர்மங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அவ் அவ்
தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன்
கண்டுக் கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஞ்சசு நீவரணேசு**
- உள விருத்திக்கு தடையாக அமையும் ஐந்து விடயங்கள்
எனும் பஞ்ச நீவரணங்கள்.

கதஞ்சு - எவ்வாறு? **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே,
பிக்கு - தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, **தம்மேசு**
- தர்மங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அவ் அவ் தர்மங்களின்
உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக்
கொண்டு **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஞ்சசு நீவரணேசு** -
உள விருத்திக்கு தடையாக அமையும் ஐந்து விடயங்கள்
எனும் பஞ்ச நீவரணங்கள்.

74.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, தர்மங்கள் மீது, அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பது எவ்வாறு?

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு மானசீக முன்னேற்றத்திற்கு தடையாக அமையும் ஐவகை விடயங்கள் எனும் பஞ்ச நீவரண தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டு கொண்டு வசிப்பார்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, தர்மங்கள் மீது, அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பது எவ்வாறு?

74.வீபரம்

இங்கு எமக்கு “தம்ம” (தர்ம) எனும் விசேடமானதொரு பாளி சொல்லை இனங்காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அஞ்ஞானத்தினால் மூடி மறைந்திருக்கும் வாழ்வின் உண்மையான நிலையை பரிபூரணமாக உய்த்துணர்வதற்காக புத்த பகவான் மொழிந்தருளிய அனைத்து போதனைகளும் தர்மம் என்றே குறிப்பிடப்படுகின்றன. இந்த சதிப்பட்டான போதனையிலும் புத்த பகவான் மொழிந்தருளிய ஏனைய போதனைகளுடன் தொடர்புடைய தர்ம உய்த்துணர்விற்கு நேரடியாகவே உபகாரமாகும் விடயங்கள் குறிப்பிடப்படுவதால் ‘தம்மானுபஸ்ஸனா’ என்று இந்த பகுதி குறிப்பிடப்படுகின்றது. இந்த தர்மங்கள் எம்முள் காரணமின்றி தோன்றுபவையல்ல. “மனசிகார சமுதயா தம்மானங் சமுதயோ

மனசிகார நிரோதா தம்மானங் அத்தங்கமோ
மனதை செயற்படுத்தி வைத்திருக்கக்கூடிய திறனால்
தர்மங்கள் தோன்றுகின்றன.” (சமுதய சூத்திரம் சங்.நி)

இந்த தம்மானுபஸ்ஸனப் பகுதியில் கீழ்வரும் விடயங்களே
விபரிக்கப்படுகின்றன.

- பஞ்ச நீவரணங்கள்
- பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள்
- அறுவகை நிறுவனங்கள் (பொறிகள்)
- எழுவகை போதியங்கங்கள்
- நாற்பேருண்மைகள் எனும் விடயங்களாகும்.

இவ் அனைத்து விடயங்களையும் 'தம்ம' எனும் ஒரு
தனிச் சொல்லில் அடக்கியே பகவான் இப் பகுதியை
மொழிந்துள்ளார். இந்த நூலில் இடத்திற்கு தகுந்தாற்போல்
இவை தொடர்பாக மேலும் விபரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
தம்மானுபஸ்ஸனப் பகுதியில் முதலில் இருப்பது இந்த
பஞ்ச நீவரணப்பகுதியாகும். நீவரணம் எனும் சொல்லின்
பொதுவான பொருள் ஆவரணம் செய்வது அல்லது தடுத்து
வைத்திருத்தல் என்பதாகும். புத்த பகவான் அதனை மேலும்
இவ்வாறாக நன்கு விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த ஐவகை நீவரணங்கள்
(யதார்த்தத்தினை புரிந்துக்கொள்ள முடியாதபடி மனதை
குருடாக்குபவை) ஒருவரை குருடனாக்குபவை (அந்தகரணா).
தூய்மையான சிந்தனைத் திறன் எனும் ஞானக்கண்களை
இல்லாமல் செய்பவை (அசக்கு கரணா). அஞ்ஞானத்திலேயே
மூழ்கச் செய்வதாகும் (அஞ்ஞானகரணா). தர்மத்தினை
உய்த்துணரும் திறனை அழிப்பனவாகும். துக்கத்தினை
தோற்றுவிக்கும் பக்கத்தினையே சார்ந்ததாகும். (பஞ்ஞா

நிரோதியா). பிறவிப்பயணத்திலிருந்து விடுதலையடைவதற்கு உபகாரமாக அமையாதனவாகும். (அநிப்பாண சங்வுத்தனிகோ)

(நீவரண சூத்திரம் - சங்.நி)

நீவரணங்கள் ஐந்தும் பின்வருமாறு.

01. காமச்சந்தம் : உருவம், சப்தம், மணம், சுவை, ஊறு எனும் ஐவகை காம குணங்களின் மீது தம் மனம் கவர்ந்துச் செல்லும் தன்மை.

02. வியாபாதம் : உருவம், சப்தம், மணம், சுவை, ஊறு எனும் ஐவகை காம குணங்களின் மீது தம் மனம் முரண்படும் இயல்பு.

03. தீன மித்த : சதிபட்டான தர்மங்களில் ஈடுபட முடியாத வண்ணம் உடல் உள ரீதியாகத் தோன்றும் அயர்வும் சோர்வும்

04. உத்தச்ச குக்குச்ச : மனம் பல்வேறு எண்ணங்களினூடே சிதறியிருப்பதுவும் பற்பல விடயங்கள் தொடர்பாக தன்னுள் தோன்றும் சந்தேகமும் பின்வருந்துதலும்.

05. விசிகிச்சா : தான் பின்பற்றும் தர்மத்தினை முறையாக அறிந்திராமையால் உறுதியான முடிவிற்கு வர முடியாததால் தோன்றும் ஐயம்

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ‘அகுசல* கூட்டு’ என ஏதேனும் ஒன்றைக் கூற வேண்டுமாயின் பஞ்ச நீவரணங்களையே கூற வேண்டும். ஐவகை நீவரணங்கள் என்றாலே அகுசலங்கள்தான்.”

(அகுசல ராசி சூத்திரம் - சங்.நி)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, அசுத்தமான பொன் மென்மையானதல்ல. அதனைக் கொண்டு வேலைப்பாடுகளை செய்ய முடியாது. பிரகாசமானதல்ல. உடையக்கூடிய தன்மையிலானது. அவ்வகையான பொன் ஆபரணங்கள்

*. பேராசை, கோபம், அறியாமை என்பனவற்றால், சிந்தனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேசுதல், செயற்படுதல், நினைத்தல் என்பன அகுசலம் எனப்படும்.

செய்வதற்கு மற்றும் வேறு பொன்னால் செய்யக்கூடிய செயற்பாடுகளுக்கு உபயோகிக்க மாட்டார்கள். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, அதேபோன்றுதான் இந்த பஞ்ச நீவரணங்களினால் அசுத்தமடைந்த மனமும். அந்த மனம் மென்மையானதல்ல. (மன உய்த்துணர்வின் பொருட்டு) செயற்திறன் அற்றது. பிரகாசமற்றது. உடைந்துபோகக் கூடியதாகும். மனதில் வேருன்றியிருக்கும் கிலேசங்கள் அழிவதற்கு தகுந்தாற்போன்று ஒருங்கிணையாததாகும்.

(கிசேல சூத்திரம் சங்.நி)

ஐவகை நீவரணங்களிலிருந்து மனதை மீளச் செய்தலானது தர்ம உய்த்துணர்விற்கு மிகவும் உபகாரமாக அமையும் என புத்த பகவான் பல சந்தர்ப்பங்களில் உறுதியாக மொழிந்துள்ளார். எனவே இந்த ஐவகை நீவரணங்கள் தொடர்பான தெளிவான விளக்கம் ஆரிய சீடனிடம் அவசியம் இருக்க வேண்டும். இந்த பஞ்ச நீவரணங்களும் காரணங்களினாலேயே தோற்றம் பெறுகின்றன. நிலைத்திருப்பதுவும் காரணங்களினாலேயே. அந்த காரணங்கள் இல்லாமல் போகும் போது இந்த ஐவகை நீவரணங்களும் இல்லாமல் போகும் இயல்பிலானதாகும். தோற்றம் பெறாத ஐவகை நீவரணங்கள் தோற்றம் பெறுவதற்கும் தன்னுள் தோற்றம் பெற்றிருக்கும் நீவரணங்கள் மென்மேலும் விருத்திடையவதற்கும் காரணமாக அமையும் விடயங்களை புத்த பகவான் கீழ்வரும் ஒழுங்கில் மொழிந்துள்ளார்.

01. காமச்சந்தம் : சுபமான முறையில் எண்ணங்களை ஏற்று அவற்றை கிலேசங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிந்தனை செய்தல்.

02. வியாபாதம் : மனதில் முரண்பாட்டினை தோற்றுவிக்கும் எண்ணங்களை வரவேற்று அவற்றை கிலேசங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிந்தனை செய்தல்.

03. தீன மித்த : சதிபட்டான தர்மங்களில் ஈடுபடுவதற்கு உற்சாகமின்மை, உடல் ரீதியிலான சோர்வு மற்றும் உள ரீதியான சோர்வு. மனம் சுருங்கிய நிலை, சோற்றுக்கலக்கம்.

04. உத்தச்ச குக்குச்ச : மனம் அமைதியின்றி இருத்தல்.

05. விசிகிச்சா : தவறான முறையில் உய்த்துணர்வின்றி சிந்தித்தல்.

அதேபோன்று பஞ்ச நீவரணங்களின் நிலவுகைக்கு உபகாரமாக அமையும் காரணங்கள் அற்றுப்போகும்போது இந்த ஐவகை நீவரணங்களும் அழிந்துவிடுவனவாகும்.

தோன்றியராத பஞ்ச நீவரணங்கள் தோன்றாமலிப்பதற்கும் தோற்றம் பெற்றிருக்கும் பஞ்ச நீவரணங்கள் அழிப்பதற்கு உபகாரமாக அமையும் விடயங்கள் கீழ்க்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

01. காமச்சந்தம் அழிவதற்கென்றால், (தர்மத்தினை கற்றதினால், நன்கு பழக்கப்படுத்தியதனால் தோன்றிய) உய்த்துணர்வுடன் சிந்தனை செய்தல். அசுபமானதை அசுபமானதாக காணும் திறனை உருவாக்கிக் கொள்ளல்.

02. வியாபாதம் அழிவதற்கென்றால், (தர்மத்தினை கற்றதினால், நன்கு பழக்கப்படுத்தியதனால் தோன்றிய) உய்த்துணர்வுடன் சிந்தனை செய்தல். அன்பு, கருணை போன்ற நற்பண்புகளை தன்னுள் தோற்றுவித்துக் கொள்ளல்.

03. தீனமித்தம் எனும் உறக்கக்கலக்கம் அழிவதற்கென்றால், திடமாக, உறுதியுடன் தன் எண்ணம் பூர்த்தியடையும் வரை இடைவிடாது அயராது வீரியத்தினை கொண்டிருக்க பழகுதல்.

04. உத்தச்ச குக்குச்ச எனும் நீவரணம் அழிவதற்கென்றால மனதை சிறப்பான முறையில் அமைதிப்படுத்திக் கொள்ளல்.

05. விசிகிச்சா எனும் ஐயம் நீங்க வேண்டுமாயின் (தர்மத்தினை கற்றதினால், நன்கு பழக்கப்படுத்தியதனால் தோன்றும்) உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் சிந்தனைத் திறனை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதல்.

(நீவரணபஹாண வர்க்கம் - அங்.நி)

75. இது பிக்கவே பிக்கு சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் காமச்சந்தங், அத்த மே அஜ்ஜத்தங் காமச்சந்தோதி பஜானாதி. அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் காமச்சந்தங் நத்தி மே அஜ்ஜத்தங் காமச்சந்தோதி பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ காமச்சந்தஸ்ஸ உப்பாதோ ஹோதி தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ காமச்சந்தஸ்ஸ பஹாணங் ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச பஹீணஸ்ஸ காமச்சந்தஸ்ஸ ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி.

75. பதவிளக்கம்

இது - இந்த விடயத்தில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு, **சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுள் இருக்கும்போது, **காமச்சந்தங்** - பஞ்ச காமங்களின் மீது மனம் கவர்ந்து செல்லும் இயல்பு, **அத்தி மே அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுள் (இப்போது) இருக்கின்றது, **காமச்சந்தோதி** - பஞ்ச காமங்களின் மீது மனம் கவர்ந்து செல்லும் இயல்பு, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங்** - தன் அகத்தே இல்லாதபோது, **காமச்சந்தங்** பஞ்ச காமங்களின் மீது மனம் கவர்ந்து செல்லும் இயல்பு, **நத்தி மே அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுள் (இப்போது) இல்லை என்று, **காமச்சந்தோதி** - பஞ்ச காமங்களின் மீது மனம் கவர்ந்து

செல்லும் இயல்பு, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வின்றி செயற்படுவதினால்), **அனுப்பன்னஸ்ஸ** - தன்னுள் இதுவரை தோன்றியிராத, **காமச்சந்தஸ்ஸ** - பஞ்ச காமங்களின் மீது மனம் கவர்ந்து செல்லும் இயல்பு, **உப்பாதோ ஹோதி** - தோன்றுமாயின், **தஞ்ச்ச பஜானாதி** - அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **யதா ச** - ஏதேனும் வகையில் (நால்வகை சதிபட்டானத்தினுள் சிறப்பான முறையில் மனதை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதால்) **உப்பன்னஸ்ஸ** - (முன்னர்) தோன்றியிருந்த, **காமச்சந்தஸ்ஸ** - பஞ்ச காமங்களின் மீது மனம் கவர்ந்து செல்லும் இயல்பு, **பஹாணங் ஹோதி** - இல்லாமல் போகுமாயின், **தஞ்ச்ச பஜானாதி** - அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார், **யதா ச** - ஏதேனும் வகையில், (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் யதார்த்தத்தினை கண்ணுற்றதால்), **பஹீணஸ்ஸ** - அழிந்துபோன, **காமச்சந்தஸ்ஸ** - பஞ்ச காமங்களின் மீது மனம் கவர்ந்து செல்லும் இயல்பு, **ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி** - இனி (ஒருபோதும்) தோற்றம் பெறாமையையும், **தஞ்ச்ச பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

75. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு, பஞ்ச காமங்களின் மீது மனம் கவர்ந்து செல்லும் இயல்பு, தன்னுள் நிலைத்திருக்கும்போது பஞ்ச காமங்களின் மீது மனம் கவர்ந்து செல்லும் இயல்பு தன்னுள் (இப்போது) இருக்கிறது என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

பஞ்ச காமங்களின் மீது மனம் கவர்ந்து செல்லும் இயல்பு

தன்னுள் இல்லாதபோது பஞ்ச காமங்களின் மீது மனம் கவர்ந்து செல்லும் இயல்பு தன்னுள் (தற்போது) இல்லை என்பதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வின்றி செயற்படுவதினால்) தன்னுள் இதுவரை தோன்றியிராத, பஞ்ச காமங்களின் மீது மனம் கவர்ந்து செல்லும் இயல்பு தன்னுள் தோன்றுமாயின், அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். ஏதேனும் வகையில் (நால்வகை சதிபட்டானத்தினுள் சிறப்பான முறையில் மனதை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதால்) முன்னர் தோன்றியிருந்த பஞ்ச காமங்களின் மீது மனம் கவர்ந்து செல்லும் இயல்பு, இல்லாமல் போகுமாயின் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். ஏதேனும் வகையில், (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் யதார்த்தத்தினை கண்ணுற்றதால்) அழிந்துபோன பஞ்ச காமங்களின் மீது மனம் கவர்ந்து செல்லும் இயல்பானது இனி (ஒருபோதும்) தோற்றம் பெறாமையையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

76. இத பிக்கவே பிக்கு சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் வ்யாபாதங், அத்த மே அஜ்ஜத்தங் வ்யாபாதஸ்ஸ பஜானாதி. அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் வ்யாபாதங் நத்தி மே அஜ்ஜத்தங் வ்யாபாதஸ்ஸ பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ வ்யாபாதஸ்ஸ உப்பாதோ ஹோதி தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ வ்யாபாதஸ்ஸ பஹாணங் ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச பஹீணஸ்ஸ வ்யாபாதஸ்ஸ ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி.

76. பதவிளக்கம்

இத - இந்த விடயத்தில், பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு - பிக்கு, சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் -

தன்னுள் நிலவியிருக்கும்போது, **வ்யாபாதங்** - பஞ்ச காமங்களின் மீது மனதில் தோன்றும் முரண்படும் இயல்பு, **அத்தி மே அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுள் (இப்போது) இருக்கின்றது, **வ்யாபாதஸ்ஸ** - பஞ்ச காமங்களின் மீது மனதில் தோன்றும் முரண்படும் இயல்பு, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங்** - தன் அகத்தே நிலவியிருக்காதபோது, **வ்யாபாதங்** - பஞ்ச காமங்களின் மீது மனதில் தோன்றும் முரண்படும் இயல்பு, **நத்தி மே அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுள் (இப்போது) இல்லை என்று, **வ்யாபாதஸ்ஸ** - பஞ்ச காமங்களின் மீது மனதில் தோன்றும் முரண்படும் இயல்பு, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வின்றி செயற்படுவதினால்), **அனுப்பன்னஸ்ஸ** - தன்னுள் இதுவரை தோன்றியிராத, **வ்யாபாதஸ்ஸ** - பஞ்ச காமங்களின் மீது மனதில் தோன்றும் முரண்படும் இயல்பு, **உப்பாதோ ஹோதி** - தோன்றுமாயின், **தஞ்ச்ச பஜானாதி** - அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **யதா ச** - ஏதேனும் வகையில் (நால்வகை சதிபட்டானத்தினுள் சிறப்பான முறையில் மனதை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதால்) **உப்பன்னஸ்ஸ** - (முன்னர்) தோன்றியிருந்த, **வ்யாபாதஸ்ஸ** - பஞ்ச காமங்களின் மீது மனதில் தோன்றும் முரண்படும் இயல்பு, **பஹாணங் ஹோதி** - இல்லாமல் போகுமாயின், **தஞ்ச்ச பஜானாதி** - அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார், **யதா ச** - ஏதேனும் வகையில், (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் யதார்த்தத்தினை கண்ணுற்றதால்), **பஹீணஸ்ஸ** - அழிந்துபோன, **வ்யாபாதஸ்ஸ** - பஞ்ச காமங்களின் மீது மனதில் தோன்றும் முரண்படும் இயல்பு, **ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி** - இனி (ஒருபோதும்) தோற்றம் பெறாமையையும், **தஞ்ச்ச பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

76. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு, பஞ்ச காமங்களின் மீது மனதில் தோன்றும் முரண்படும் இயல்பு, தன்னுள் நிலைத்திருக்கும்போது பஞ்ச காமங்களின் மீது மனதில் தோன்றும் முரண்படும் இயல்பானது தன்னுள் (இப்போது) இருக்கிறது என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

பஞ்ச காமங்களின் மீது மனம் முரண்படும் இயல்பு தன்னுள் இல்லாதபோது பஞ்ச காமங்களின் மீது மனதில் தோன்றும் முரண்படும் இயல்பு, தன்னுள் (தற்போது) இல்லை என்பதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வின்றி செயற்படுவதினால்) தன்னுள் இதுவரை தோன்றியிராத, பஞ்ச காமங்களின் மீது மனதில் தோன்றும் முரண்படும் இயல்பு தன்னுள் தோன்றுமாயின், அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். ஏதேனும் வகையில் (நால்வகை சதிபட்டானத்தினுள் சிறப்பான முறையில் மனதை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதால்) முன்னர் தோன்றியிருந்த பஞ்ச காமங்களின் மீது மனதில் தோன்றும் முரண்படும் இயல்பு, இல்லாமல் போகுமாயின் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். ஏதேனும் வகையில், (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் யதார்த்தத்தினை கண்ணுற்றதால்) அழிந்துபோன பஞ்ச காமங்களின் மீது மனதில் தோன்றும் முரண்படும் இயல்பானது இனி (ஒருபோதும்) தோற்றம் பெறாமையையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

77. இது பிக்கவே பிக்கு சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் தீனமித்தங், அத்த மே அஜ்ஜத்தங் தீனமித்தந்தி பஜானாதி. அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் தீனமித்தங் நத்தி மே அஜ்ஜத்தங்

தீனமித்தந்தி பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ தீனமித்தஸ்ஸ உப்பாதோ ஹோதி தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ தீனமித்தஸ்ஸ பஹாணங் ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச பஹீணஸ்ஸ தீனமித்தஸ்ஸ ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி.

77. பதவீளக்கம்

இத - இந்த விடயத்தில், பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு - பிக்கு, சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் - தன்னுள் நிலவியிருக்கும்போது, தீனமித்தங் - சதிபட்டான தர்மங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியாத வண்ணம் உடல் உள ரீதியாகத் தோன்றும் அயர்வு மற்றும் சோர்வு , அத்தி மே அஜ்ஜத்தங் - தன்னுள் (இப்போது) இருக்கின்றது, தீனமித்தந்தி - சதிபட்டான தர்மங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியாத வண்ணம் உடல் உள ரீதியாகத் தோன்றும் அயர்வு மற்றும் சோர்வு, பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் - தன் அகத்தே நிலவியிருக்காதபோது, தீனமித்தங் - நால்வகை அறிநிலை தர்மங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியாத வண்ணம் உடல் உள ரீதியாகத் தோன்றும் அயர்வு மற்றும் சோர்வு, நத்தி மே அஜ்ஜத்தங் - தன்னுள் (இப்போது) இல்லை என்று, தீனமித்தந்தி - அறிநிலை தர்மங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியாத வண்ணம் உடல் உள ரீதியாகத் தோன்றும் அயர்வு மற்றும் சோர்வு, பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வின்றி செயற்படுவதினால்), அனுப்பன்னஸ்ஸ - தன்னுள் இதுவரை தோன்றியிராத, தீனமித்தஸ்ஸ - சதிபட்டான தர்மங்களில்

தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியாத வண்ணம் உடல் உள ரீதியாகத் தோன்றும் அயர்வு மற்றும் சோர்வு, உப்பாதோ ஹோதி - தோன்றுமாயின், தஞ்ச்ச பஜானாதி - அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (நால்வகை சதிபட்டானத்தினுள் சிறப்பான முறையில் மனதை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதால்) உப்பன்னஸ்ஸ - ((முன்னர்) தோன்றியிருந்த, தீனமித்தஸ்ஸ - சதிபட்டான தர்மங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியாத வண்ணம் உடல் உள ரீதியாகத் தோன்றும் அயர்வு மற்றும் சோர்வு, பஹாணங் ஹோதி - இல்லாமல் போகுமாயின், தஞ்ச்ச பஜானாதி - அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார், யதா ச - ஏதேனும் வகையில், (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் யதார்த்தத்தினை கண்ணுற்றதால்), பஹீணஸ்ஸ - அழிந்துபோன, தீனமித்தஸ்ஸ - சதிபட்டான தர்மங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியாத வண்ணம் உடல் உள ரீதியாகத் தோன்றும் அயர்வு மற்றும் சோர்வு, ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி - இனி (ஒருபோதும்) தோற்றம் பெறாமையையும், தஞ்ச்ச பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

77. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு, அறிநிலை தர்மங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியாத வண்ணம் உடல் உள ரீதியாகத் தோன்றும் அயர்வு மற்றும் சோர்வு, தன்னுள் நிலைத்திருக்கும்போது சதிபட்டான தர்மங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியாத வண்ணம் உடல் உள ரீதியாகத் தோன்றும் அயர்வு மற்றும் சோர்வு தன்னுள் (இப்போது) இருக்கிறது என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். சதிபட்டான தர்மங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள

முடியாத வண்ணம் உடல் உள ரீதியாகத் தோன்றும் அயர்வு மற்றும் சோர்வு, தன்னுள் இல்லாதபோது சதிபட்டான தர்மங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியாத வண்ணம் உடல் உள ரீதியாகத் தோன்றும் அயர்வு மற்றும் சோர்வு, தன்னுள் (தற்போது) இல்லை என்பதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வின்றி செயற்படுவதினால்) தன்னுள் இதுவரை தோன்றியிராத, சதிபட்டான தர்மங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியாத வண்ணம் உடல் உள ரீதியாகத் தோன்றும் அயர்வு மற்றும் சோர்வு தன்னுள் தோன்றுமாயின், அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (நால்வகை சதிபட்டானத்தினுள் சிறப்பான முறையில் மனதை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதால்) முன்னர் தோன்றியிருந்த நால்வகை அறிநிலைகளில் தர்மங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியாத வண்ணம் உடல் உள ரீதியாகத் தோன்றும் அயர்வு மற்றும் சோர்வு, இல்லாமல் போகுமாயின் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். ஏதேனும் வகையில், (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் யதார்த்தத்தினை கண்ணுற்றதால்) சதிபட்டான தர்மங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியாத வண்ணம் உடல் உள ரீதியாகத் தோன்றும் அயர்வு மற்றும் சோர்வு இனி (ஒருபோதும்) தோற்றம் பெறாமையையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

78. இத பிக்கவே பிக்கு சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் உத்தச்ச குக்குச்சங், அத்தி மே அஜ்ஜத்தங் உத்தச்ச குக்குச்சந்தி பஜானாதி. அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் உத்தச்ச குக்குச்சங் நத்தி மே அஜ்ஜத்தங் உத்தச்ச குக்குச்சந்தி பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ உத்தச்ச குக்குச்சஸ்ஸ உப்பாதோ

ஹோதி தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ உத்தச்ச குக்குச்சஸ்ஸ பஹாணங் ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச பஹீணஸ்ஸ உத்தச்ச குக்குச்சஸ்ஸ ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி.

78. பதவிளக்கம்

இத - இந்த விடயத்தில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு, **சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுள் இருக்கும்போது, **உத்தச்ச குக்குச்சங்** - மனம் பல்வேறு எண்ணங்களினூடே சிதறியிருத்தல் மற்றும் பின்வருந்தும் மனப்பாங்கு **அத்தி மே அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுள் (இப்போது) இருக்கின்றது, **உத்தச்ச குக்குச்சந்தி** - மனம் பல்வேறு எண்ணங்களினூடே சிதறியிருத்தல் மற்றும் பின்வருந்தும் மனப்பாங்கு, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங்** - தன் அகத்தே நிலவியிருக்காதபோது, **உத்தச்ச குக்குச்சங்** - மனம் பல்வேறு எண்ணங்களினூடே சிதறியிருத்தல் மற்றும் பின்வருந்தும் மனப்பாங்கு, **நத்தி மே அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுள் (இப்போது) இல்லை என்று, **உத்தச்ச குக்குச்சந்தி** - மனம் பல்வேறு எண்ணங்களினூடே சிதறியிருத்தல் மற்றும் பின்வருந்தும் மனப்பான்மை, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வின்றி செயற்படுவதினால்), **அனுப்பன்னஸ்ஸ** - தன்னுள் இதுவரை தோன்றியிராத, **உத்தச்ச குக்குச்சஸ்ஸ** - மனம் பல்வேறு எண்ணங்களினூடே சிதறியிருத்தல் மற்றும் பின்வருந்தும் மனப்பான்மை, **உப்பாதோ ஹோதி** - தோன்றுமாயின், **தஞ்ச்ச பஜானாதி** - அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக்

கொள்வார். **யதா ச** - ஏதேனும் வகையில் (நால்வகை சதிபட்டானத்தினுள் சிறப்பான முறையில் மனதை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதால்) **உப்பன்னஸ்ஸ** - (முன்னர்) தோன்றியிருந்த, **உத்தச்ச குக்குச்சஸ்ஸ** - மனம் பல்வேறு எண்ணங்களினூடே சிதறியிருத்தல் மற்றும் பின்வருந்தும் மனப்பான்மை, **பஹாணங் ஹோதி** - இல்லாமல் போகுமாயின், **தஞ்ச்ச பஜானாதி** - அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார், **யதா ச** - ஏதேனும் வகையில், (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் யதார்த்தத்தினை கண்ணுற்றதால்), **பஹீணஸ்ஸ** - அழிந்துபோன, **உத்தச்ச குக்குச்சஸ்ஸ** - மனம் பல்வேறு எண்ணங்களினூடே சிதறியிருத்தல் மற்றும் பின்வருந்தும் மனப்பான்மை, **ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி** - இனி (ஒருபோதும்) தோற்றம் பெறாமையையும், **தஞ்ச்ச பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

78. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு, மனம் பல்வேறு எண்ணங்களினூடே சிதறியிருத்தல் மற்றும் பின்வருந்தும் மனப்பான்மை, தன்னுள் நிலைத்திருக்கும்போது மனம் பல்வேறு எண்ணங்களினூடே சிதறியிருத்தல் மற்றும் பின்வருந்தும் மனப்பான்மை தன்னுள் (இப்போது) இருக்கிறது என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

மனம் பல்வேறு எண்ணங்களினூடே சிதறியிருத்தல் மற்றும் பின்வருந்தும் மனப்பான்மை, தன்னுள் இல்லாதபோது மனம் பல்வேறு எண்ணங்களினூடே சிதறியிருத்தல் மற்றும் பின்வருந்தும் மனப்பான்மை, தன்னுள் (தற்போது) இல்லை என்பதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வின்றி செயற்படுவதினால்) தன்னுள் இதுவரை தோன்றியிராத, மனம் பல்வேறு

எண்ணங்களினூடே சிதறியிருத்தல் மற்றும் பின்வருந்தும் மனப்பான்மை தன்னுள் தோன்றுமாயின், அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். ஏதேனும் வகையில் (நால்வகை அறிநிலைகளினுள் சிறப்பான முறையில் மனதை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதால்) முன்னர் தோன்றியிருந்த மனம் பல்வேறு எண்ணங்களினூடே சிதறியிருத்தல் மற்றும் பின்வருந்தும் மனப்பான்மை, இல்லாமல் போகுமாயின் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். ஏதேனும் வகையில், (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் யதார்த்தத்தினை கண்ணுற்றதால்) அழிந்துபோன மனம் பல்வேறு எண்ணங்களினூடே சிதறியிருத்தல் மற்றும் பின்வருந்தும் மனப்பான்மை இனி (ஒருபோதும்) தோற்றம் பெறாமையையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

79. இது பிக்கவே பிக்கு சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் விசிகிச்சங், அத்தி மே அஜ்ஜத்தங் விசிகிச்சாதி பஜானாதி. அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் விசிகிச்சங் நத்தி மே அஜ்ஜத்தங் விசிகிச்சாதி பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ விசிகிச்சாய உப்பாதோ ஹோதி தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ விசிகிச்சாய பஹாணங் ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச பஹீணஸ்ஸ விசிகிச்சாய ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி.

79. பதவிளக்கம்

இது - இந்த விடயத்தில், பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு - பிக்கு, சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் - தன்னுள் இருக்கும்போது, விசிகிச்சங் - தர்மம் தொடர்பான தெளிவான அறிவின்மையால் தோன்றும் சந்தேகம் , அத்தி மே அஜ்ஜத்தங் - தன்னுள் (இப்போது) இருக்கின்றது, விசிகிச்சாதி - தர்மம் தொடர்பான தெளிவான அறிவின்மையால் தோன்றும் சந்தேகம், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக்

கொள்வார். **அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங்** - தன் அகத்தே நிலவியிருக்காதபோது, **விசிகிச்சங்** - தர்மம் தொடர்பான தெளிவான அறிவின்மையால் தோன்றும் சந்தேகம், **நத்தி மே அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுள் (இப்போது) இல்லை என்று, **விசிகிச்சாதி** - தர்மம் தொடர்பான தெளிவான அறிவின்மையால் தோன்றும் சந்தேகம், **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வின்றி செயற்படுவதினால்), **அனுப்பன்னஸ்ஸ** - தன்னுள் இதுவரை தோன்றியிராத, **விசிகிச்சாய** - தர்மம் தொடர்பான தெளிவான அறிவின்மையால் தோன்றும் சந்தேகம், **உப்பாதோ ஹோதி** - தோன்றுமாயின், **தஞ்ச்ச பஜானாதி** - அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **யதா ச** - ஏதேனும் வகையில் (நால்வகை சதிபட்டானத்தினுள் சிறப்பான முறையில் மனதை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதால்) **உப்பன்னஸ்ஸ** - (முன்னர்) தோன்றியிருந்த, **விசிகிச்சாய** - தர்மம் தொடர்பான தெளிவான அறிவின்மையால் தோன்றும் சந்தேகம், **பஹாணங் ஹோதி** - இல்லாமல் போகுமாயின், **தஞ்ச்ச பஜானாதி** - அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார், **யதா ச** - ஏதேனும் வகையில், (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் யதார்த்தத்தினை கண்ணுற்றதால்), **பஹீணஸ்ஸ** - அழிந்துபோன, **விசிகிச்சாய** - தர்மம் தொடர்பான தெளிவான அறிவின்மையால் தோன்றும் சந்தேகம், **ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி** - இனி (ஒருபோதும்) தோற்றம் பெறாமையையும், **தஞ்ச்ச பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

79. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு, தர்மம் தொடர்பான தெளிவான அறிவின்மையால் தோன்றும்

சந்தேகம், தன்னுள் நிலைத்திருக்கும்போது தர்மம் தொடர்பான தெளிவான அறிவின்மையால் தோன்றும் சந்தேகம் தன்னுள் (இப்போது) இருக்கிறது, என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

தர்மம் தொடர்பான தெளிவான அறிவின்மையால் தோன்றும் சந்தேகம், தன்னுள் இல்லாதபோது தர்மம் தொடர்பான தெளிவான அறிவின்மையால் தோன்றும் சந்தேகம், தன்னுள் (தற்போது) இல்லை, என்பதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வின்றி செயற்படுவதினால்) தன்னுள் இதுவரை தோன்றியிராத, தர்மம் தொடர்பான தெளிவான அறிவின்மையால் தோன்றும் சந்தேகம் தன்னுள் தோன்றுமாயின், அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். ஏதேனும் வகையில் (நால்வகை சதிபட்டானத்தினுள் சிறப்பான முறையில் மனதை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதால்) முன்னர் தோன்றியிருந்த தர்மம் தொடர்பான தெளிவான அறிவின்மையால் தோன்றும் சந்தேகம், இல்லாமல் போகுமாயின் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். ஏதேனும் வகையில், (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் யதார்த்தத்தினை கண்ணுற்றதால்) அழிந்துபோன தர்மம் தொடர்பான தெளிவான அறிவின்மையால் தோன்றும் சந்தேகம் இனி (ஒருபோதும்) தோற்றம் பெறாமையையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

80.இதி அஜ்ஜத்தங் வா தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

30.பதவீளக்கம்

இதி - இவ்வாறாக, அஜ்ஜத்தங் வா தம்மேசு - தன்னுள் தோன்றும் ஐவகை நீவரண தர்மங்கள் மீது, தம்மானுபஸ்ஸ° - அந்த நீவரண தர்மங்களின் உண்மையான நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு, விஹரதி - வசிப்பார். பஹித்தா வா தம்மேசு - பிறருள் தோன்றும் ஐவகை நீவரண தர்மங்கள் மீதும், அந்த நீவரண தர்மங்களின் உண்மையான நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு, விஹரதி - வசிப்பார். அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா தம்மேசு - தன்னுள் தோன்றும் ஐவகை நீவரண தர்மங்கள் மீதும் பிறருள் தோன்றும் ஐவகை நீவரண தர்மங்கள் மீதும், தம்மானுபஸ்ஸீ - அந்த ஐவகை நீவரண தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, விஹரதி - வசிப்பார்.

30. பொருளுரை

இவ்வாறாக தன்னுள் தோன்றும் ஐவகை நீவரண தர்மங்கள், மற்றும் அந்த ஐவகை நீவரண தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பு என்பன உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். ஏனையோருள் தோன்றும் ஐவகை நீவரண தர்மங்கள் மீதும் அந்த ஐவகை நீவரண தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வசிப்பார். (இவ்வாறாக) தன்னுள் தோன்றும் ஐவகை நீவரண தர்மங்கள் மீதும் பிறருள் தோன்றும் ஐவகை நீவரண தர்மங்கள் மீதும் அந்த ஐவகை நீவரண தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வசிப்பார்.

81.சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா தம்மேசு விஹரதி. வயதம்மானுபஸ்ஸீ வா தம்மேசு விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா தம்மேசு விஹரதி.

81.பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - காரணங்களால் பஞ்ச நீவரண தர்மங்கள் தோற்றம் பெறும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, தம்மேசு - தம்மானுபஸ்ஸீனத்துடன், விஹரதி - வசிப்பார். வயதம்மானுபஸ்ஸீ வா - அந்த காரணங்கள் இல்லாமல் போவதினால் ஐவகை நீவரண தர்மங்களும் இல்லாமல் போவதின்மையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, விஹரதி - வசிப்பார். சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - காரணங்கள் இருப்பதனால் ஐவகை நீவரண தர்மங்கள் தோன்றுவதின்மையும் அந்த காரணங்கள் இல்லாமல் போவதினால் ஐவகை நீவரண தர்மங்களும் இல்லாமல் போவதின்மையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக்கொண்டு, விஹரதி - வசிப்பார்.

81. பொருளுரை

ஆரிய சீடன் காரணங்களால் பஞ்ச நீவரண தர்மங்கள் தோற்றம் பெறும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு தம்மானுபஸ்ஸீனத்துடன் வசிப்பார். அந்த காரணங்கள் இல்லாமல் போவதினால் ஐவகை நீவரண தர்மங்களும் இல்லாமல் போவதின்மையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு தம்மானுபஸ்ஸீனத்துடன் வசிப்பார். காரணங்கள் இருப்பதனால் ஐவகை நீவரண தர்மங்கள் தோன்றுவதின்மையும் அந்த காரணங்கள் இல்லாமல் போவதினால் ஐவகை நீவரண தர்மங்களும் இல்லாமல்

போவதினையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக்கொண்டு தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார்.

82.அத்தி தம்மாதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

82.பதவிளக்கம்

அத்தி தம்மாதி வா - காரணங்களால் தோற்றம் பெற்ற சங்கத தர்மமாக நிலவியிருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, அநாதம் இயல்புடைய பஞ்ச நீவரண தர்மங்கள் இருக்கின்றன என்று, **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விழையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - பஞ்ச நீவரண தர்மங்கள் மீது நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். யாவதேவ - (இவ்வாறாக தம்மானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** - (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும், **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (காரணங்களால் தோற்றம் பெற்ற ஐவகை நீவரண தர்மங்களை) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாகவும், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு, **தம்மேசு** - தர்மங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அந்த பஞ்ச நீவரண தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன்

கண்டுக் கொண்டு , விஹரதி - வசிப்பார்.

32.பொருளுரை.

சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் ஆரிய சீடனுக்கு, காரணங்களால் தோற்றம் பெற்ற சங்கத தர்மமாக நிலவியிருக்கும் நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, அநாத்ம இயல்புடைய பஞ்ச நீவரண தர்மங்கள் இருக்கின்றன என்று பஞ்ச நீவரண தர்மங்கள் மீது நன்கு செலுத்தப்பட்ட விழிப்புணர்வு பலத்த அளவில் நிலைகொள்ளும்.

(இவ்வாறாக தம்மானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்த மனம்) மேலும் உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும், சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், ஆரிய சீடன் (காரணங்களால் தோற்றம் பெற்ற பஞ்ச நீவரணங்களை) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார், உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாகவும், பிக்கு, (காரணங்களால் தோற்றம் பெற்ற) பஞ்ச நீவரணங்கள் தொடர்பான உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

83. ஐவகை உபாதானஸ்கந்தங்கள்

83.புன ச பரங் பிக்கவே பிக்கு தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஞ்சசு உபாதானக்கந்தேசு. கதஞ்சு பிக்கவே பிக்கு தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஞ்சசு உபாதானக்கந்தேசு. இத பிக்கவே பிக்கு இதி ரூபங், இதி ரூபஸ்ஸ சமுதயோ, இதி ரூபஸ்ஸ அத்தங்கமோ. இதி வேதனா, இதி வேதனாய சமுதயோ, இதி வேதனாய அத்தங்கமோ, இதி சஞ்ஞா, இதி சஞ்ஞாய சமுதயோ, இதி சஞ்ஞாய அத்தங்கமோ, இதி சங்காரா, இதி சங்காரானங் சமுதயோ, இதி சங்காரானங் அத்தங்கமோ, இதி விஞ்ஞானங், இதி விஞ்ஞானஸ்ஸ சமுதயோ, இதி விஞ்ஞானஸ்ஸ அத்தங்கமோதி.

83.பதவீளக்கம்

புன ச பரங் - மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக மொழிகின்றேன். **பிக்கவே** புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, **தம்மேசு** - தர்மங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அந்த தர்மங்களின் உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஞ்சசு உபாதானக்கந்தேசு** - பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் எனும் **கதஞ்சு** - எவ்வாறு, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் **பிக்கு**, **தம்மேசு** - தர்மங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அந்த தர்மங்களின் உண்மைநிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஞ்சசு உபாதானக்கந்தேசு** - பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் எனும் **இத** - இவ்விடயத்தில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு, **இதி** - இத்தகையதாகும். **ரூபங்** - (நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற) உருவம்,

இதி - இத்தகையதாகும். **ரூபஸ்ஸ** - அந்த உருவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, **சமுதயோ** - (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகை) தோன்றுதல், **இதி** - இத்தகையதாகும். **ரூபஸ்ஸ** (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையை ஒழுங்கமைத்த) அந்த உருவத்தின், **அத்தங்கமோ** - (காரண காரியங்கள் அற்றுப்போகும்போது) அழிந்துபோவதாகும்.

இத - இவ்விடயத்தில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு, **இதி** - இத்தகையதாகும். **வேதனா** - (ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற) நுகர்ச்சி, **இதி** - இத்தகையதாகும். **வேதனாய** - அந்த நுகர்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, **சமுதயோ** - (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகை) தோன்றுதல், **இதி** - இத்தகையதாகும். **வேதனாய** - (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையை ஒழுங்கமைத்த) அந்த நுகர்ச்சியின், **அத்தங்கமோ** - (காரண காரியங்கள் அற்றுப்போகும்போது) அழிந்துபோவது.

இத - இவ்விடயத்தில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு, **இதி** - இத்தகையதாகும். **சஞ்ஞா**- (ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற) சமிக்ஞை (இனங்கண்டுக் கொள்வது), **இதி** - இத்தகையதாகும். **சஞ்ஞாய** - அந்த இனங்காணலை அடிப்படையாகக் கொண்டு, **சமுதயோ** - (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகை) தோன்றுதல், **இதி** - இத்தகையதாகும். **சஞ்ஞாய** - (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையை ஒழுங்கமைத்த) அந்த இனங்காணலின், **அத்தங்கமோ** - (காரண காரியங்கள் அற்றுப்போகும்போது) அழிந்துபோவது.

இத - இவ்விடயத்தில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு, **இதி** - இத்தகையதாகும். **சங்காரா**- (ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற சிந்தனையினால் விளைவு

தரும் வண்ணம் கர்மங்கள் சேர்தல்) சங்ஸ்காரங்கள், **இதி** - இத்தகையதாகும். **சங்காரானங்** - அந்த சங்ஸ்காரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, **சமுதயோ** - (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகை) தோன்றுதல், **இதி** - இத்தகையதாகும். **சங்காரானங்** - (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையை ஒழுங்கமைத்த) அந்த சங்ஸ்காரங்களின், **அத்தங்கமோ** - (காரண காரியங்கள் அற்றுப்போகும்போது) அழிந்துபோவது.

இதி - இத்தகையதாகும். **விஞ்ஞானங்** - (நாமரூபங்களினால் தோற்றம் பெற்ற) விஞ்ஞானம், **இதி** - இத்தகையதாகும். **விஞ்ஞானஸ்ஸ** - அந்த விஞ்ஞானத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு, **சமுதயோ** - (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகை) தோன்றுதல், **இதி** - இத்தகையதாகும். **விஞ்ஞானஸ்ஸ** - (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையை ஒழுங்கமைத்த) அந்த விஞ்ஞானத்தின், **அத்தங்கமோ** - (காரண காரியங்கள் அற்றுப்போகும்போது) அழிந்துபோவது.

33. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக மொழிகின்றேன். தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தனங்கள் எனும் தர்மங்கள் மீது, அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வசிப்பார்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தனங்கள் எனப்படும் தர்மங்கள் மீது, அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வசிப்பது எவ்வாறு?

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு,

(நால்வகை தாதுக்களால் தோற்றம் பெற்ற) உருவம் இத்தகையதாகும். அந்த உருவத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிறவிப்பயணத்தின் தோற்றம் இத்தகையதாகும். (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையை ஒழுங்கமைத்த) அந்த உருவத்தின் (காரண காரியங்கள் அற்றுப்போகும்போது) அழிவு இத்தகையதே என்று (நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்)

(ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற) நுகர்ச்சி இத்தகையதாகும். அந்த நுகர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிறவிப்பயணத்தின் தோற்றம் இத்தகையதாகும். (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையை ஒழுங்கமைத்த) அந்த நுகர்ச்சியின் (காரண காரியங்கள் அற்றுப்போகும்போது) அழிவு இத்தகையதே என்று (நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்)

(ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற) சமிக்ஞை இத்தகையதாகும். அந்த இனங்காணலை அடிப்படையாகக் கொண்ட (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையின்) தோற்றம் இத்தகையதாகும். (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையை ஒழுங்கமைத்த) அந்த இனங்காணலின் (காரண காரியங்கள் அற்றுப்போகும்போது) அழிவு இத்தகையதே என்று (நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்)

(ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற சிந்தனையின் மூலம் விளைவுகள் அனுபவிக்கும் பொருட்டு கர்மங்கள் சேர்தல்) சங்ஸ்காரம் இத்தகையதாகும். அந்த சங்ஸ்காரத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிறவிப்பயணத்தின் தோற்றம் இத்தகையதாகும். (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையை ஒழுங்கமைத்த) அந்த சங்ஸ்காரத்தின் (காரண காரியங்கள் அற்றுப்போகும்போது) அழிவு இத்தகையதாகும், என்று

(நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்)

(நாமரூபங்களினால் தோற்றம் பெற்ற) விஞ்ஞானம் (நுண்ணுணர்வு) இத்தகையதாகும். அந்த விஞ்ஞானத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையின் தோற்றம் இத்தகையதாகும். (பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையை ஒழுங்கமைத்த) அந்த விஞ்ஞானத்தின் (காரண காரியங்கள் அற்றுப்போகும்போது) அழிந்துபோதலும் இத்தகையதே என்று (நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்)

83. விபரம்

பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் தொடர்பாக பரிபூரணமான உய்த்துணர்வை ஏற்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய விபரங்கள் தர்மத்தில் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் மிகவும் தெளிவான முறையில் கிலேசங்களை அழிப்பதற்காக பரிபூரணமாக உணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டிய (பரிஞ்ஞெய்ய) விடயம் எது? அதுவே இந்த பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களாகும்”

(மஹா சளாயதனிக சூத்திரம்)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பரம சத்தியமாக உய்த்துணர் வேண்டிய துக்கம் என்றால் என்ன? அதுவே இந்த பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களாகும்”

(கந்த சமயுத்தம்)

பொதுவாக தர்மத்தில் பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் தொடர்பாக விபரிக்கையில் **சமுதய** எனும் சொல் தோற்றம் என்றும் **அத்தங்கமய** எனும் சொல் அழிவு என்றும் நாம் பொருள் கொள்கின்றோம். எனினும் தர்மத்தினை

ஆழமாக கற்கும்போது அதனிலும் பார்க்க கம்பீரமான கருத்தினை பகவான் இந்த இருசொற்களின் வாயிலாக மொழிந்துள்ளமையை எம்மால் உணர்ந்துக் கொள்ள முடியும்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த உள்சமாதியை நன்கு விருத்தி செய்துக் கொள்ளுங்கள். இவ்வாறு நன்கு உள்சமாதியை தோற்றுவித்துக் கொண்ட பிக்குவால் (வாழ்வின் உண்மை நிலையை) யதார்த்த நிலையை உள்ளது உள்ளவாறு காண முடியும். (வாழ்வின் உண்மையான நிலையாக) யதார்த்தமாக அவர் எதனைக் காண்பார்? உருவத்தின் தோற்றத்தினையும் அழிவினையும், நுகர்ச்சியின் தோற்றத்தினையும் அழிவினையும், சமிக்ஞையின் தோற்றத்தினையும் அழிவினையும், சங்ஸ்காரங்களின் தோற்றத்தினையும் அழிவினையும் விஞ்ஞானத்தின் தோற்றத்தினையும் அழிவினையுமே (காண்பார்).

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, எது இந்த உருவம், நுகர்ச்சி, சமிக்ஞை, சங்ஸ்காரத்தின், விஞ்ஞானத்தின் தோற்றம் எனப்படுகின்றது?

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு, உருவம், நுகர்ச்சி, சமிக்ஞை, சங்ஸ்காரங்கள், விஞ்ஞானம் (நுண்ணுணர்வு) என்பவற்றை (நான், எனது, எனது ஆத்மம் என்ற வகையில்) ஏற்றுக் கொள்வார். அவற்றின் நன்மைகளைச் சொல்வார். அவற்றை (விருப்புடன்) ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார். இவ்வாறாக உருவம், நுகர்ச்சி, சமிக்ஞை, சங்ஸ்காரங்கள், விஞ்ஞானம் (நுண்ணுணர்வு) என்பவற்றை (நான், எனது, எனது ஆத்மம் என்றவகையில்) ஏற்றுக் கொண்டு அவற்றினால் கிடைக்கும் சிறு சுகங்களை சொல்லிக் கொண்டிருக்கும், அவற்றை (விருப்புடன்) ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் நபருக்கு அதன் மீது ஆசை தோன்றும். இவ்வாறாக உருவம், நுகர்ச்சி,

சமிக்ளை, சங்ஸ்காரங்கள், விஞ்ஞானம் (நுண்ணுணர்வு) என்பவற்றின் மீது இருக்கும் ஆசை, செயற்பாடுடைய உந்துதலாக மாறும். (யா ரூபே நந்தி ததுபதானங்) இவ்வாறாக ஆசை செயற்பாடுடைய உந்துதலாக மாறுவதால் (காம, உருவ, அருவ உலகங்களில்) விளைவுகளை தரும் வண்ணம் கர்மங்கள் ஒழுங்கமையும். (தஸ்ஸ உபாதான பச்சயா பவோ ஹோதி) இவ்வாறாக விளைவுகள் தரும் கர்மங்கள் ஒழுங்கமைவதால் பிறக்க நேரிடும். பிறப்பதால் முதுமை, மரணம், சோகம், அழகை, புலம்பல், துக்கம், மனவருத்தங்கள், தோன்றும். இவ்வாறாக இந்த முழு துக்கங்களும் தோன்றும். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இதுவே உருவம், நுகர்ச்சி, சமிக்ளை, சங்ஸ்காரங்கள், விஞ்ஞானம் (நுண்ணுணர்வு) என்பவற்றின் தோற்றமாகும்”

(சமாதி பாவணா சூத்திரம்)

அப்படியானால் சமுதய என்றால் பிறவிப்பயண நிலவுகை ஒழுங்கமைவதை தவிர வேறு என்ன? எனவே நாம் சமுதய எனும் சொல்லைத் தெளிவுற புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்ததாக அத்தங்கமய எனும் சொல்லை ஆராய்ந்து பார்ப்போம். “புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த உருவம், நுகர்ச்சி, சமிக்ளை, சங்ஸ்காரங்கள், விஞ்ஞானம் (நுண்ணுணர்வு) என்பவற்றின் அந்தங்கமம் அதாவது அழிவு என்றால் என்ன? புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு, (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் கிலேசங்கள் அழிந்துபோகும் வண்ணம் யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதால்) உருவம், நுகர்ச்சி, சமிக்ளை, சங்ஸ்காரங்கள், விஞ்ஞானம் என்பவற்றை (நான், எனது, எனது ஆத்மம் என்று) ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார். அவற்றினால் கிடைக்கும் சிறு சுகங்களைப் பற்றி சொல்லிக்கொண்டிருக்க மாட்டார். அவற்றை விருப்படன்

ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார். அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், அவற்றினால் கிடைக்கும் சிறியளவிலான சுகங்களைப் பற்றி கூறாமல், அவற்றை விருப்புடன் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கும் அவருக்கு, உருவம், நுகர்ச்சி, சமிக்ஞை, சங்ஸ்காரங்கள், விஞ்ஞானம் (நுண்ணுணர்வு) என்பன மீது ஏதேனும் ஆசை இருந்திருப்பின் அந்த ஆசை அழிந்துபோகும். இல்லாமல் போகும். ஆசை இல்லாமல்போவதால் அவருள் அந்த ஆசை செயற்பாடுடைய உந்துதலாக செயற்படும் தன்மை இல்லாமல்போகும். (தஸ்ஸ நந்தி நிரோதா உபாதான நிரோதோ) இவ்வாறாக அவருள் ஆசை செயற்பாடுடைய உந்துதலாக செயற்படும் தன்மை இல்லாமல்போவதால் (காம, அருவ, உருவ உலகங்களில்) விளைவுகளை தரும் வண்ணம் கர்மங்கள் ஒழுங்கமையாது. (ஏதேனும் பிறப்பிற்கு) பிறப்பு ஒழுங்கமையாத காரணத்தினால் முதுமை, மரணம், சோகம், அழுகை, புலம்பல், துக்கம், மனவருத்தங்கள், இல்லாமல் போகும். இவ்வாறாக பரவியிருக்கும் முழு துக்கங்களும் இல்லாமல்போகும்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, உருவத்தின், நுகர்ச்சியின், சமிக்ஞையின், சங்ஸ்காரத்தின், விஞ்ஞானத்தின் அத்தங்கமம் அல்லது அழிவு என்று கூறுவது இதற்கேயாகும்.

(சமாதி பாவணா சூத்திரம்)

அப்படியாயின் அத்தங்கமம் எனப்படும் சொல் வெறும் அழிவையோ, மாற்றங்களையோ மாத்திரம் குறிப்பிட பயன்படுத்துவதன்று. அது பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையே ஒழுங்கமையாமல் இல்லாமல் போதலாகும்.

நாம் இப்போது பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களுக்கு ஸ்கந்த எனும் சொல் எக்காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேசப்படுகின்றது என ஒரு சமயம் ஒரு பிக்குவால்

வினவப்பட்டது.

“பாக்கியமுள்ள பகவானே! இந்த (பஞ்ச உபாதான) ஸ்கந்தங்களுக்கு “ஸ்கந்த” என்ற பயன்படுத்துவதற்கு காரணம் என்ன?

“புண்ணியமிகு பிக்குவே, இந்த பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களுக்கு ஸ்கந்த என்று குறிப்பிடப்படுவதற்கு காரணம் இதுவே.

அதாவது (இல்லாமல்போன, மாற்றங்களுக்குள்ளான) இறந்தகாலம், (இன்னும் தோற்றம் பெறாத) எதிர்காலம் (தோற்றம் பெற்றிருக்கும்) நிகழ்காலம் எனும் முக்காலங்களுக்குரிய தன்னுடையது எனக்கருதும், தனக்கு புறம்பானதாக கருதும் கடினமான இயல்புடையன, நுண்ணியமானவை, இழிவான இயல்புடன் கூடியவை, உயர் இயல்புடன் கூடியவை, சேய்மையில் இருப்பவை, அண்மையில் இருக்கும் ஏதேனும் உருவம் இருக்குமாயின் இது உருவ ஸ்கந்தமாகும். ஏதேனும் நுகர்ச்சி இருக்குமாயின், அது வேதனா ஸ்கந்தமாகும். ஏதேனும் இனங்காணல் இருக்குமாயின், அது சஞ்ஞா ஸ்கந்தமாகும். ஏதேனும் சிந்தனை இருக்குமாயின், அது சங்ஸ்கார உபாதானஸ்கந்தமாகும். ஏதேனும் விஞ்ஞானம் (நுண்ணுணர்வு) இருக்குமாயின் அது விஞ்ஞான உபாதானஸ்கந்தமாகும்.

(புண்ணமா சூத்திரம்)

இதன் மூலம் நாம் ஒரு விடயத்தினை தெளிவாக உணர்ந்துக் கொள்ள முடியும். “ஸ்கந்தம்” எனும் சொல் கூட்டம், தொகை என்று பொதுவாக உபயோகித்தாலும் அதன் உண்மையான பொருள் அதுவல்ல என்பதனை உணர முடியும். அப்படியாயின் “ஸ்கந்த” எனும் சொல்லின்

சரியான பொருளானது (இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் எனும்) காலம் மற்றும் (அகம் - புறம், கடினம் - நுண்ணியம், இழிவு - உயர்வு, அண்மை - சேய்மை எனும்) அவகாசத்தினுள் நிலவுகை” என எம்மால் தெளிவாக புரிந்துணரந்துக் கொள்ள முடியும். அப்படியாயின் காலம் மற்றும் அவகாசத்திற்கிடைப்பட்ட நிலவுகையான இந்த ஸ்கந்தங்களின் ஒழுங்கமைப்பிற்கு உபகாரமாக அமைவது எது என நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

“பாக்கியமுள்ள புத்த பகவானே, இந்த உருவ ஸ்கந்தம் என்று ஒன்று எக்காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒழுங்கமைந்துள்ளது? வேதனா ஸ்கந்தம், சஞ்ஞா ஸ்கந்தம், சங்ஸ்கார ஸ்கந்தம், விஞ்ஞான ஸ்கந்தம் என இந்த ஸ்கந்தங்கள் எக்காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒழுங்கமைந்துள்ளது?

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நால்வகை தாதுக்களினாலேயே இந்த உருவ ஸ்கந்தம் என்று ஒன்று ஒழுங்கமைந்துள்ளது. ஸ்பரிசத்தினாலேயே இந்த நுகர்ச்சி ஸ்கந்தம் என்று ஒன்று ஒழுங்கமைந்துள்ளது. ஸ்பரிசத்தினாலேயே இந்த சமிக்ஞை ஸ்கந்தம் என்று ஒன்று ஒழுங்கமைந்துள்ளது. ஸ்பரிசத்தினாலேயே இந்த சங்ஸ்கார ஸ்கந்தம் என்று ஒன்று ஒழுங்கமைந்துள்ளது. நாமரூபங்களினாலேயே இந்த விஞ்ஞான ஸ்கந்தம் என்று ஒன்று ஒழுங்கமைந்துள்ளது.

(புண்ணமா சூத்திரம்)

தன்னுடையது எனக்கருதி ஆதி புலப்படாத பிறவிப்பயணத்தின் பயணத்தில் நாம் பயணித்தமையே பகவான் இந்த பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களின் மூலம் விபரிக்கின்றார். இந்த பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் தொடர்பாக உய்த்துணர்வுதற்கு கடினமான முறையில் எமது மனம் அஞ்ஞானத்தில் திளைத்துள்ள விதம் ஆச்சரியத்திற்குரிய விடயமாகும்.

புத்த பகவான் மொழிந்தருளிய தர்மத்தினை கற்கும்போது இந்நிலையை எம்மால் மென்மேலும் உணர்ந்துக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். என்றாவது ஒருநாள் கிலேசங்கள் அழிந்துபோகும் வண்ணம் பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களை உள்ளது உள்ளவாறு உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதன் மூலம் இந்த சம்சாரம் எனும் பிறவிப்பயணத்தின் பிரச்சினையிலிருந்து எம்மால் நிரந்தரமாக விடுதலையடைய முடியும்.

இந்த பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தகள் வேறு வேறாக நிலைத்திருப்பவையல்ல. அவை ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்திருப்பவையாகும். அது தொடர்பாக தர்மத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, உடையாத, அழுகிப்போகாத, வெயில் மற்றும் காற்றினால் பாதிப்படையாத, செழுமையான, முளைக்கக்கூடிய திறனிருக்கும் விதைகள் இருக்குமாயின், நீரும் இருக்குமாயின், (அத்தகைய விதைகளை) செழிப்பான மண்ணில் விதைத்தால் அவை நன்கு முளைக்குமா?

“ஆம்! பகவானே, அவை சிறப்பான முறையில் முளைக்க ஆரம்பிக்கும்.”

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, அந்தவகையிலேயே நீங்கள் இதனையும் காண வேண்டும். அதாவது இந்த விஞ்ஞானத்தின் நிலவுகைக்கு உபகாரமாக அமையும் நான்கு விடயங்களும் (உருவம், நுகர்ச்சி, இனங்காணல், சிந்தனை) செழிப்பான நிலம் போன்றதாகும். விருப்புடன் ஒட்டிக்கொள்ளல் எனும் நந்திராகம் நீரைப் போன்றதாகும். ஆகாரங்களுடன் கூடிய விஞ்ஞானம் (நுண்ணுணர்வு) அந்த செழிப்பான விதையைப் போன்றதாக கருத வேண்டும்”

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, விஞ்ஞானம் (நுண்ணுணர்வு)

நிலைத்திருப்பதாயின் உருவத்தினுள் இறங்கியே நிலைத்திருக்கும். உருவத்தினை அடிப்படை காரணியாகக் கொண்டே நிலைத்திருக்கும். (ரூப ஆரம்மணங்) உருவத்திலேயே நிலைத்திருக்கும். நுகர்ச்சினுள் இறங்கியே நிலைத்திருக்கும். நுகர்ச்சியை அடிப்படை காரணியாகக் கொண்டே நிலைத்திருக்கும். (வேதனாரம்மணங்) நுகர்ச்சியிலேயே நிலைத்திருக்கும். சமிக்ஞையினுள் இறங்கியே நிலைத்திருக்கும். சமிக்ஞையை அடிப்படை காரணியாகக் கொண்டே நிலைத்திருக்கும். (சஞ்ஞானரம்மணங்) சமிக்ஞையிலேயே நிலைத்திருக்கும். (காம, உருவ, அருவ உலகங்களில் விளைவுகளை அனுபவிக்கும் பொருட்டு கர்மங்கள் சேரும் வண்ணம் ஒழுங்கமையும் சிந்தனை எனும்) சங்கஸ்காரத்தினுள் இறங்கியே நிலைத்திருக்கும். சங்ஸ்காரத்தினை அடிப்படை காரணியாகக் கொண்டே நிலைத்திருக்கும். சங்ஸ்காரத்திலேயே நிலைத்திருக்கும். (இவ்வாறு நிலவும் விஞ்ஞானம்) ஆசை எனும் நீரினால் ஈரலிப்பினை பெற்றுக் கொண்டு செழிப்பாக வளரும்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, எவரேனும் இவ்வாறு கூறினால் ‘நான் உருவமற்ற, நுகர்ச்சிகள் அற்ற, சமிக்ஞைகளற்ற, சங்ஸ்காரங்களற்ற, விஞ்ஞானத்தின் வரவு தொடர்பாகவோ மறைவது தொடர்பாகவோ, இல்லாமல் போவது, பிறப்பது தொடர்பாகவோ, விருத்தியடைதல், நன்கு விருத்தியடைதல், விசாலமடையதல் தொடர்பாகவோ கூறுவேன்’ என்று அது ஒரு போதும் நிகழக்கூடியதல்ல.”

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, உருவ தாது (உருவ ஸ்கந்தம்) மீது பிக்குவின் ஆசை எப்போது அழிகின்றதோ, அவ்வாறு அந்த ஆசையின் அழிவினால் விஞ்ஞானத்தின் நிலவுகைக்காக உருவம் அடிப்படைக் காரணியாக இருந்த

உந்துதல் அழிந்துவிடும். (வொச்சிஜ்ஜதி ஆரம்மணங்) அதன் காரணமாக விஞ்ஞானத்தின் நிலவுகை அழிந்துவிடும்.

வேதனை தாது (நுகர்ச்சி ஸ்கந்தம்) மீது சமிக்ஞை தாது (சமிக்ஞை ஸ்கந்தம்), சங்கார தாது (சங்ஸ்கார ஸ்கந்தம்), விஞ்ஞான தாது (விஞ்ஞான ஸ்கந்தம்) மீது பிக்குவின் ஆசை எப்போது அழிகின்றதோ, அந்த ஆசையின் அழிவினால் (விஞ்ஞானத்தின் நிலவுகைக்காக உருவம்) அடிப்படைக் காரணியாக இருந்த உந்துதல் அழிந்துவிடும். (வொச்சிஜ்ஜதி ஆரம்மணங்) எனவே விஞ்ஞானத்தின் நிலவுகை இல்லாமல் போகும். (அதன் காரணமாக மீண்டும் பிறப்பதற்கான காரணங்கள்) ஒழுங்கமையாததால், விருத்தியடையாததால், பிறவிப்பயணத்தில் நிலைக்காத விஞ்ஞானம் (நுண்ணுணர்வு) பிறவிப்பயணத்திலிருந்து விடுதலையடைந்ததாகும். பிறவிப்பயணத்திலிருந்து விடுதலையடைந்ததால் விமோட்சனமான நிலைக்குட்பட்டதாகும். விமோட்சனத்தினை அடைந்ததால் உன்னத ஆன்மீக சுகத்தினை அந்த மனம் அனுபவிக்கும். அனைத்து உலகங்களிலிருந்தும் விடுதலையடைந்ததால் பரம ஷாந்த நிலையை அடைந்த அந்த மனதில் எவ்வித குழப்பங்களும் இல்லை. எவ்விதமான குழப்பங்களும்இன்றி தன்னுள்ளேயே நிரந்தரமாக அவர் அணைந்துவிடுவார்.

“ (அவரின்) பிறப்பு ஒழுங்கமைதலானது அழிந்துவிட்டது. (கீணா ஜாதி). (அவர்) பரிசுத்தமான வாழ்வின் அர்த்தத்தினை பெற்றாயிற்று (வுசிதங் ப்ரஹ்மசரியங்). விருத்தி செய்ய வேண்டிய ஆரிய மார்க்கத்தினை முழுமையாக (அகத்தே) விருத்தி செய்தாயிற்று. (கதங் கரணியங்) விமோட்சத்தை அடைவதற்காக தான் இனிமேலும் செய்ய வேண்டிய எதுவும் இல்லை என தானே நன்கு உணர்ந்துக் கொள்வார். (நாபரங் இத்தத்தாயாதி பஜானாதி)

(பீஜ சூத்திரம்)

இவ்விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குமிடத்து பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் தொடர்பாக உள்ளது உள்ளவாறு உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ளக்கூடிய அனைத்து அதிஷ்டங்களும் பெற்றவர்கள் பகவானின் ஆரிய சீடர்கள் மாத்திரமே.

84.இதி அஜ்ஜத்தங் வா தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி

84. பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வகையில், **அஜ்ஜத்தங் வா** - தன்னுடையது எனக்கருதும், **தம்மேசு** - பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினைக் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா** - தனக்கு புறம்பான (பிறருடையது எனக்கருதும்) **தம்மேசு** - பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினைக் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா** - தன்னுடையது என கருதும் பிறருடையது எனக்கருதும், **தம்மேசு** - பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினைக் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

84.பொருளுரை

இவ்வாறாக தன்னுடையது எனக்கருதும் பஞ்ச உபாதானஸ்கந்த தர்மங்கள் மீது, அந்த தர்மங்களின்

உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டு கொண்டு வசிப்பார். தனக்கு புறம்பான (பிறருடையது) எனக்கருதும் பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக்கருதும், பிறருடையது எனக்கருதும் பஞ்ச உபாதானஸ்கந்த தர்மங்கள் மீது, அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

85. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா தம்மேசு விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா தம்மேசு விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா தம்மேசு விஹரதி.

85. பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - காரண காரியங்களால் தோற்றம் பெற்ற பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **தம்மேசு** - தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா** - அந்த காரணங்கள் அற்றுப்போவதால் பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **தம்மேசு** - தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா** - காரணங்களால் பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் தோன்றும் விதத்தினையும் அந்த காரணங்கள் அற்றுப்போகும்போது பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **தம்மேசு** - தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார்.

85. பொருளுரை

(இவ்வாறாக) காரணங்களால் தோற்றம் பெற்ற பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார். அந்த காரணங்கள் அழிந்துபோவதால் இந்த பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார். இவ்வாறாக காரணங்களினால் தோற்றம் பெற்று காரணங்கள் இல்லாமல் போகும்போது இந்த பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் அற்றுப்போவதினையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார்.

86. அத்தி தம்மாதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

86. பதவிளக்கம்

அத்தி தம்மாதி வா - காரணங்களால் ஒழுங்மைந்த, சங்கத தர்மமாக நிலவும், அநித்தியமான, துக்கத்திற்குரிய, அநாத்மமான, பஞ்ச உபாதானஸ்கந்த தர்மங்கள் இருப்பதாக, **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விழையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - நுகர்ச்சிகள் மீது நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வு, **பச்சபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** - (இவ்வாறாக பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களின் மீது நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** -

(உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும், **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (காரண காரியங்களால் தோற்றம் பெற்ற பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களை) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாக, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - (அந்த) **பிக்கு**, **தம்மேச** - தர்மங்களின் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - தம்மானுபஸ்ஸினத்துடன் **விஹரதி** - வசிப்பார்.

86. பொருளுரை

சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்குவிற்கு, (இவ்வாறாக) காரணங்களால் ஒழுங்மைந்த, சங்கத தர்மமாக நிலவும், நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, அநாத்தமமான, பஞ்ச உபாதானஸ்கந்த தர்மங்கள் இருப்பதாக பஞ்ச உபாதானஸ்கந்த தர்மங்கள் மீது நன்கு செலுத்தப்பட்ட விழிப்புணர்வு சிறந்த அளவில் நிலைத்துக் கொள்ளும். (இவ்வாறாக பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களின் மீது நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மென்மேலும் உய்த்துணர்வு ஞானம் தூய்மையடைவதற்காகவே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும். (காரண காரியங்களால் தோற்றம் பெற்ற பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களை) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக பிக்கு பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் எனப்படும் தர்மங்கள் மீது தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார்.

பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மொழிந்த பகுதி முற்றிற்று

87. அறுவகை பொறிகள் தொடர்பான பகுதி

87. புன ச பரங் பிக்கவே பிக்கு தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. (ச)சசு அஜ்ஜத்திக்க பாஹிரேசு ஆயதனேசு. கதஞ்ச பிக்கவே பிக்கு தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி, (ச)சசு அஜ்ஜத்திக பாஹிரேசு ஆயதனேசு.

87.பதவிளக்கம்

புன ச பரங் - மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக மொழிகின்றேன். பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு - பிக்கு, தம்மேசு - தர்மங்கள் மீது, தம்மானுபஸ்ஸீ - அந்த தர்மங்களின் உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டு கொண்டு, விஹரதி - வசிப்பது. (ச)சசு - ஆறு வகையிலாவை மீதும், அஜ்ஜத்திக்க - தன்னுடையது எனக் கருதப்படுவனவும், பாஹிரேசு - பிறருடையது எனக்கருதப்படுவனவும், ஆயுதனேசு - பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையை தயாரிக்கும் இடங்கள். கதஞ்ச - எவ்வாறு? பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு - பிக்கு, தம்மேசு - தர்மங்கள் மீது, தம்மானுபஸ்ஸீ - அந்த தர்மங்களின் உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டு கொண்டு, விஹரதி - வசிப்பது. (ச)சசு - ஆறின் மீதும், அஜ்ஜத்திக்க - தன்னுடையது எனக் கருதப்படுவனவும், பாஹிரேசு

- பிறருடையது எனக்கருதப்படுவனவும், **ஆயதனேச** - பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையை தயாரிக்கும் இடங்கள்.

87.பொருளுரை

மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக மொழிகின்றேன். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, தன்னுடைய என்றும் பிறருடையன என்றும் கருதுகின்ற, பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையை தயாரிக்கும் இடங்கள் எனும் அந்த தர்மங்களின் மீது அந்த தர்மங்களின் உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, எவ்வாறு பிக்கு தன்னுடைய எனக்கருதும் பிறருடையன எனக்கருதும் பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையை தயாரிக்கும் இடங்கள் எனும் அந்த தர்மங்களின் மீது, அந்த தர்மங்களின் உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்?

88. இத பிக்கவே பிக்கு சக்குஞ்ச பஜானாதி. ரூபே ச பஜானாதி. யஞ்ச ததுபயங் படிச்ச உப்பஜ்ஜதி சஞ்ஞோஜனங் தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ உப்பாதோ ஹோதி. தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ பஹானங் ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச பஹீணஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி.

88.பதவிளக்கம்

88. இத - இந்த விடயத்தில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு, **சக்குஞ்ச** - கண்ணை, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **ரூபே ச** (காண்பதற்கு

அடிப்படையான) உருவங்களையும், **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **யஞ்ச** - ஏதேனும் வகையில், **ததுபயங் படிச்ச** - கண் மற்றும் உருவம் எனும் இரண்டினால், **உப்பஜ்ஜதி** - தோன்றுமாயின், **சஞ்ஞோஜனங்** - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) **பிணைப்பு**, **தஞ்ச்ச** - அதனையும் **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார், **யதா ச** - ஏதேனும் வகையில் (விழிப்புணர்வின்றி செயற்படுவதால், **அனுப்பன்னஸ்ஸ** - தோற்றம் பெற்றிராத, **சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ** - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) **பிணைப்பு**, **உப்பாதோ ஹோதி** - தோற்றம் பெறுமாயின், **தஞ்ச்ச** - அந்த பிணைப்பினையும், **பஜானாதி** - (இவ் இவ் காரணங்களினால் தோன்றிற்று என்று) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார், **யதா ச** - ஏதேனும் முறையில், **உப்பன்னஸ்ஸ** - தோற்றம் பெற்ற, **சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ** - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) **பிணைப்பு**, **பஹானங் ஹோதி** - இல்லாமல் போகுமாயின், **தஞ்ச்ச** - அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்,

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்), **பஹீணஸ்ஸ** - இல்லாமல்போன, **சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ** (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) **பிணைப்பு**, **ஆயதிங்** - மீண்டும் (ஒருக்காலமும்), **அனுப்பாதோ ஹோதி** - தோற்றம் பெறாவிடில், **தஞ்ச்ச** - அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

88.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு, கண்ணை நன்றாக அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். (காண்பதற்கு அடிப்படையான) உருவங்களையும், நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். கண் உருவம் எனும் இரண்டினால் தோன்றும்

ஒரு வகையிலான (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு இருக்குமாயின் அந்த பிணைப்பினையும் (இவ் இவ் காரணங்களினால் தோற்றம் பெற்றது) என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் விழிப்புணர்வின்றி செயற்படுவதால் தோற்றம் பெற்றிராத (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பின் தோற்றம் இருக்குமாயின், அந்த பிணைப்பினையும் (இவ் இவ் காரணங்களின் அடிப்படையில் தோற்றம் பெற்றதாக) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் யதார்த்தத்தினை காண்பதினால்) தோற்றம் பெற்றிருந்த (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு இல்லாமல் போகுமாயின் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்), இல்லாமல்போன பிணைப்பு மீண்டும் (ஒருக்காலமும்) தோற்றம் பெறாவிடில் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

88. மேலதிக விபரங்கள்.

இந்த பகுதியில் (அறுவகை பொறிகளை) நிறுவனங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப்படுகின்ற தியானமே விபரிக்கப்படுகின்றன. 'நிறுவனம்' எனும் சொல் தர்மத்தில் பல்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறான பொருளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இந்த நாற்சதிபட்டானத்தின் இப் பகுதியில் நிறுவனம் எனும் சொல்லின் பொருளானது, சன்சார (பிறவிப்பயண) நிலவுகையை தயாரித்துக் கொடுக்கும் இடம் என்பதாகும்.

வாழ்க்கை என நாம் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த அக நிறுவனங்கள், புற நிறுவனங்கள் என்பன தொடர்பான புத்த பகவானது ஞானத்தினை எம்மால் கனவில் கூட நினைத்துப்

பார்க்க முடியாதளவு அற்புதமானதாகும். ஆச்சரியமிக்கதாகும். புத்த பகவான் அந்த ஞானத்தினால் பரிபூரண நிலையை அடைந்திருந்ததாலேயே தேவமனிதர்களால் பகவான் மொழிந்த அனைத்து தர்மங்களையும் தத்தமது வாழ்வினுள் அனுபவமாகக் கொண்டு துக்கத்திலிருந்து மீளக்கூடியதாக இருந்தது. அந்த ஞானத்தின் பரிபூரணத்துவத்தாலேயே அந்த தர்மத்தினை முழுமையாக தேவ மனிதர்களால் உய்த்துணரக்கூடியதாக இருந்தது. அக நிறுவனங்களாக கருதப்படும் கண், காது எனும் பொறிகள் தொடர்பாக, அவற்றின் உண்மையான நிலையை தெளிவுப்படுத்தும் இந்த போதனைப்பகுதியை அவதானத்துடன் வாசிப்புகள்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ‘பழைய கர்மம்’ என்றால் என்ன? புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த கண், காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் என்பன பழைய கர்மங்களாகும் (புராணங் கம்மங்). இவை (சன்சார நிலவுகைக்காகவே) விசேடமாக ஒழுங்கமைந்தனவாகும் (அபிசங்கதங்). (விளைவுகளை அனுபவிக்கும் படியாக கர்மங்களை சேகரித்துக் கொடுக்கும்) சிந்தனையினால் ஒழுங்கமைந்ததாகும் (அபிசங்சேதயிதங்). அனுபவிப்பதன் மூலம் உணர்ந்துக் கொள்ளக்கூடியனவாகும் (வேதனீயங் தட்டப்பங்). எனவேதான் பிக்குகளே, இவை பழைய கர்மங்கள் எனப்படுகின்றன.

(கம்ம சூத்திரம்)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, கண், காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் என்பவற்றின் பிறப்பு இருக்குமாயின், நிலவுகை இருக்குமாயின், தோற்றம் இருக்குமாயின், ஜனனம் இருக்குமாயின் அதுவே துக்கத்தின் பிறப்பாகும். நோய் நொடிகளின் நிலவுகையாகும். முதுமையடைதல் மற்றும் மரணத்தின் தோற்றமாகும்.

(உப்பாத சூத்திரம் சங்.நி)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, கண், காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் என்பனவற்றை எவரேனும் (நான், எனது, என்னுடையது, எனது ஆத்மம் என்று) ஏற்றுக்கொள்வாராயின் அவர் துக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டவராவார். எவரேனும் துக்கத்தினை ஏற்றுக் கொள்வாராயின் அவர் துக்கத்திலிருந்து விடுதலை அடையமாட்டார் என்றே கூறுவேன்”

(அபிநந்த சூத்திரம் சங்.நி)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, உங்களுக்கு அனைத்தையும் கற்றுத்தருகின்றேன். அதனை நன்கு செவிமடுங்கள். பிக்குகளே, ‘அனைத்தும்’ என்றால் என்ன? கண்களும் உருவங்களும், காதும், சப்தங்களும், நாதமும், மணமுமாகும், நாவுமும் சுவையுமாகும், உடலும் உடலுணர்வுகளும், மனமும் மனதினால் அறிந்துக் கொள்பவையுமாகும். பிக்குகளே இவையே ‘அனைத்தும்’ எனக்கூறப்படுகின்றன. புண்ணியமிகு பிக்குகளே, எவரேனும் இவ்வாறு கூறினால், “நான் இவற்றை தவிர்த்த வேறுவிதமான ‘அனைத்தையும்’ கூறுகின்றேன் என்று, அது வீணான பேச்சாகும். பயனற்ற பேச்சாகும். அந்த அனைத்தும் என்ன என்று கேட்டால் அவரால் அதற்கு பதிலளிக்க முடியாது. அதனால் அவர் பெரும் சிரமத்திற்கே ஆளாவார். அதற்கான காரணம் என்ன? புண்ணியமிகு பிக்குகளே, அவ்வாறானதொன்றை அவரால் அறிந்துக் கொள்ள முடியாமையாகும்.”

(சப்ப சூத்திரம் - சங்.நி)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, (கண் - உருவம், காது, - சப்தம், நாசி - மணம், நாவு - சுவை, உடல் - உடலுணர்வு, மனம் - மனதினால் அறிந்துணர்ந்துக் கொள்பன எனும் இவை) அனைத்தும் தொடர்பாக உய்த்துணர்ந்த ஞானத்தினால்

அறிந்துக் கொள்ளாமல் (அனபிஜானங்), கிலேசங்கள் அழியும் வண்ணம் அவற்றின் (யதார்த்த) உண்மையான இயல்பினை காணாமல் (அபரிஜானங்), அவை மீதுள்ள விருப்பினை இல்லாமல் செய்யாமல் (அவிராஜயங்), அவை மீதுள்ள பற்றுதலை அழிக்காமல் (அப்பஜஹங்) துக்கத்திலிருந்து விடுதலையடைதலானது ஒருபோதும் நடவாத காரியமாகும்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, கண் (நிலையற்றதாகும்) அநித்தியமானதாகும். ஏதேனும் அநித்தியம் என்றால் அது துக்கமாகும். துக்கம் எங்கிருக்கிறதோ அங்கு ஆத்மம் இல்லை. (அநாத்மமாகும்) அதாவது தன் வசத்தில் வைத்திருக்கக்கூடிய எதுவும் இல்லை. அவ்வாறு (ஆத்மமற்ற) தன் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத, கண் (ஐ) 'எனது என்று கூற முடியாது, நான் (ஆவேன்) என்று கூற முடியாது, எனது (வசத்தில் வைத்திருக்கக்கூடிய) ஆத்மம் என்று கூற முடியாது எனும் இந்த சத்தியத்தினை சிறப்பான முறையில் விருத்தி செய்துக் கொண்ட உய்த்துணர்வு ஞானத்தினால் காண வேண்டும்”

(அஜ்ஜத்த அனிச்ச சூத்திரம் - சங்.நி)

இந்த கண் மாத்திரமல்ல, காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் எனும் அறுவகை நிறுவனங்களினதும் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வு ஞானத்தினால் காண வேண்டும். “புண்ணியமிகு பிக்குகளே, உருவம் (நிலையற்றதாகும்) அநித்தியமானதாகும். ஏதேனும் அநித்தியம் என்றால் அது துக்கமாகும். துக்கம் எங்கிருக்கிறதோ அங்கு ஆத்மம் இல்லை. (அநாத்மமாகும்) அதாவது தன் வசத்தில் வைத்திருக்கக்கூடிய எதுவும் இல்லை. அவ்வாறு (ஆத்மமற்ற) தன் வசத்தில் வைத்திருக்க முடியாத, உருவத்தினை, 'எனது' என்றோ, நான் (ஆவேன்) என்றோ, எனது (வசத்தில்

வைத்திருக்கக்கூடிய) ஆத்மம் என்றோ கூற முடியாது எனும் சத்தியத்தினை சிறப்பான முறையில் விருத்தி செய்துக் கொண்ட உய்த்துணர்வு ஞானத்தினால் காண வேண்டும்”

(பாஹிர அனிச்ச சூத்திரம் - சங்.நி)

இந்த அறுவகை நிறுவனங்களின் காரணமாகவே சங்யோஜனங்கள் தோன்றுகின்றன. அப்படியாயின் நிறுவனங்களின் (யதார்த்த நிலையை) உண்மையான இயல்பினைப் போன்றே அதன் செயன்முறை தொடர்பாகவும் மிகவும் தெளிவான, ஆழமான அறிவை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். கிலேசங்களை அழித்த பரம பவித்திரமான உள்ளங்களைக் கொண்டிருந்த அரஹத் தேரர்களிடையேயும் இது தொடர்பான சம்பாஷணைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

“மகா சாரிபுத்த தேரரே, இந்த சங்யோஜனங்கள் (பிணைப்புக்கள்) என்றால் என்ன?”

“கண் உருவத்தின் மீது பிணைகின்றதா? இல்லையேல் உருவம் கண் மீது பிணைகின்றதா? காது சப்தத்தின் மீது பிணைகின்றதா? இல்லையேல் சப்தம் காதின் மீது பிணைகின்றதா? நாசி மணம் மீது பிணைகின்றதா? இல்லையேல் மணம் நாசியின் மீது பிணைகின்றதா? நாவு சுவை மீது பிணைகின்றதா? இல்லையேல் சுவை நாவின் மீது பிணைகின்றதா? உடல் உடலுணர்வு மீது பிணைகின்றதா? இல்லையேல் உடலுணர்வு உடலின் மீது பிணைகின்றதா? மனம் மனதினால் அறிந்துக் கொள்பவை மீது பிணைகின்றதா? இல்லையேல் மனதினால் அறிந்துக் கொள்பவை மனம் மீது பிணைகின்றதா?”

“இல்லை கொட்டித் தேரரே, கண் உருவத்தின் மீது பிணையவில்லை. உருவம் கண் மீதும் பிணையவில்லை.

கண்கள் மற்றும் உருவம் (ஒன்று சேர்வதால்) காரணமாகத் தோன்றும் ஆசையுடன் ஒட்டிக்கொள்ளல் அதாவது விருப்பம் இருக்குமாயின், அந்த விருப்பமே அங்கிருக்கும் பிணைப்பாகும் (சங்க்யோஜமாகும்) மனம் மனதினால் அறிந்துக் கொள்பவை மீது பிணையவில்லை. மனதினால் அறிந்துக் கொள்பவை மனம் மீதும் பிணையவில்லை. மனம் மற்றும் மனதினால் அறிந்துக் கொள்பவை (ஒன்று சேர்வதால்) காரணமாகத் தோன்றும் ஆசையுடன் ஒட்டிக்கொள்ளல் அதாவது விருப்பம் இருக்குமாயின், அந்த விருப்பமே அங்கிருக்கும் பிணைப்பாகும் (சங்க்யோஜனமாகும்) அன்பிற்குரிய ஆவுசோ*, கருநிற எருதையும் வெண்ணிற எருதினையும் ஒரே கயிற்றில் கட்டியிருப்பதாக நினையுங்கள். அந்த எருதுகளை பார்க்கும் ஒருவர் “இந்த கருநிற எருது வெண்ணிற எருதிற்கு கட்டுண்டு இருக்கிறது என்றோ அல்லது வெண்ணிற எருது கருநிற எருதிற்கு கட்டுண்டு இருக்கிறது என்று கூறினால் அவ்வாறு அவர் கூறுவது சரியா?”

“இல்லை ஆவுசோ, உண்மையான நிலை அதுவல்ல. கருநிற எருது வெண்ணிற எருதிற்கு கட்டுண்டு போகவுமில்லை. வெண்ணிற எருது கருநிற எருதிற்கு கட்டுண்டு போகவுமில்லை. அந்த இரு உயிரினங்களையும் ஒன்றாக கட்டி வைத்திருக்கும் அந்த கயிறே அங்கிருக்கும் பிணைப்பாகும். அந்த கயிறே அங்கிருக்கும் சங்க்யோஜனமாகும். எனவே ஆவுசோ, கண் உருவத்தின் மீது பிணையவில்லை. உருவம் கண் மீதும் பிணையவில்லை. கண்கள் மற்றும் உருவம் (ஒன்று சேர்வதன்) காரணமாகத் தோன்றும் ஆசையுடன் ஒட்டிக்கொள்ளல் அதாவது விருப்பம் இருக்குமாயின், அந்த

*. துறவறத்தினால் தனக்கு சமமான அல்லது துறவறத்தில் தன்னை விட இளையவர்களை அழைக்கும் ஒரு சொல்லாகும்.

விருப்பமே அங்கிருக்கும் பிணைப்பாகும் (சங்க்யோஜமாகும்) அன்பிற்குரிய ஆவுசோ, ஒருவேளை இந்த கண் உருவத்தின் மீது பிணைந்திருக்குமாயின், உருவம் கண் மீது பிணைந்திருக்குமாயின் ஒருபோதும் இந்த தர்மத்தினை பின்பற்றி துக்கத்திலிருந்து மீள முடியாது.

கண் உருவத்தின் மீது பிணைந்திராததாலும், உருவம் கண் மீதும் பிணைந்திராததாலும்தான் இந்த தர்மத்தினை பின்பற்றி துக்கத்திலிருந்து விடுதலையடைக் கூடியதாக இருக்கிறது. அன்பிற்குரிய ஆவுசோ, கண் உருவத்தின் மீது பிணையவில்லை என்றும் உருவம் கண் மீது பிணையவில்லை என்றும். கண்கள் மற்றும் உருவம் (ஒன்று சேர்வதன்) காரணமாகத் தோன்றும் ஆசையுடன் ஒட்டிக்கொள்ளல் அதாவது விருப்பம் இருக்குமாயின், அந்த விருப்பமே அங்கிருக்கும் பிணைப்பு என்பதனை அறிந்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அன்பிற்குரிய ஆவுசோ, பாக்கியமுள்ள புத்த பகவானிடமும் இரு கண்கள் இருக்கின்றன. புத்த பகவான் அந்த கண்களினால் உருவங்களை காண்கின்றார். எனினும் அந்த கண்களும் உருவமும் (ஒன்று சேர்வதன்) காரணமாகத் தோன்றும் ஆசையுடன் ஒட்டிக்கொள்ளல் அதாவது விருப்பம் பகவானுக்கு இல்லை. அதன் காரணமாக பகவான் அனைத்து பிணைப்புக்களிருந்தும் விடுதலையடைந்த மனதுடையவராவார்..... பகவானிடம் மனமும் இருக்கின்றது. பகவான் அந்த மனதினால் பல விடயங்களை அறிந்துணர்ந்துக் கொள்கின்றார். ஆனால் மனமும் மனதினால் அறிந்துணர்ந்துக் கொள்ளும் இயல்பும் காரணமாகத் தோன்றும் ஆசையுடன் ஒட்டிக்கொள்ளல் அதாவது விருப்பம் பகவானுக்கு இல்லை. அதன் காரணமாக பகவான் அனைத்து பிணைப்புக்களிருந்தும்

விடுதலையடைந்த மனதுடையவராவார்.

எனவே கண் உருவத்தின் மீது பிணையவில்லை என்றும் உருவம் கண் மீது பிணையவில்லை என்றும். கண்கள் மற்றும் உருவம் (ஒன்று சேர்வதன்) காரணமாகத் தோன்றும் ஆசையுடன் ஒட்டிக்கொள்ளல் அதாவது விருப்பம் இருக்குமாயின், அந்த விருப்பமே அங்கிருக்கும் பிணைப்பு என்பதனை அறிந்துக் கொள்ள வேண்டும்”

(கொப்த சூத்திரம் - சங் நி)

“பாக்கியமுள்ள புத்த பகவானே, எவ்வாறு அறிந்துக் கொள்ளும்போது, எவ்வாறு காணும்போது (ஆசையுடன் ஒட்டிக்கொள்ளல் எனும் விருப்பம் அல்லது சங்யோஜனம்) பிணைப்பு இல்லாமல் போகும்?”

“புண்ணியமிகு பிக்குவே, கண்(ணை) நிலையற்றதாக அநித்தியமானதாக (உய்த்துணர்ந்த ஞானத்தினால்) அறிந்துக்கொள்ளும் போது, காணும்போது (ஆசையுடன் ஒட்டிக்கொள்ளல் எனும் விருப்பம் அல்லது சங்யோஜனம்) பிணைப்பு இல்லாமல் போகும். (கண்களுக்கு புலப்படும்) உருவங்களை நிலையற்றதாக அநித்தியமானதாக (உய்த்துணர்ந்த ஞானத்தினால்) அறிந்துக்கொள்ளும் போது, காணும்போது (ஆசையுடன் ஒட்டிக்கொள்ளல் எனும் விருப்பம் அல்லது சங்யோஜனம்) பிணைப்பு இல்லாமல் போகும். (கண்ணால் உருவங்களை காணும் போது அதனை அறிந்துணர்ந்துக் கொள்ளுதல் எனும்) சக்கு விஞ்ஞானத்தினை நிலையற்றதாக அநித்தியமானதாக (உய்த்துணர்ந்த ஞானத்தினால்) அறிந்துக்கொள்ளும் போது, காணும்போது (ஆசையுடன் ஒட்டிக்கொள்ளல் எனும் விருப்பம் அல்லது சங்யோஜனம்) பிணைப்பு இல்லாமல் போகும். இவ்வாறாக (கண்கள், உருவம், மற்றும் அதனை

அறிந்துணர்ந்துக் கொள்ளும் சக்து விஞ்ஞானம் எனும் மூன்றின் சேர்க்கை எனும்) கண்ணின் ஸ்பரிசத்தினை நிலையற்றதாக அநித்தியமானதாக (உய்த்துணர்ந்த ஞானத்தினால்) அறிந்துக்கொள்ளும் போது, காணும்போது (ஆசையுடன் ஓட்டிக்கொள்ளல் எனும் விருப்பம் அல்லது சங்யோஜனம்) பிணைப்பு இல்லாமல் போகும்”

(சஞ்ஞோஜன சூத்திரம் - சங்.நி)

89.சோதஞ்ச்ச பஜானாதி. சத்தே ச பஜானாதி. யஞ்ச ததுபயங் படிச்ச உப்பஜ்ஜதி சஞ்ஞோஜனங் தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ உப்பாதோ ஹோதி. தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ பஹானங் ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச பஹீணஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி.

89.பதவிளக்கம்

சோதஞ்ச்ச - (காது) செவியை, பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். சத்தே ச (கேட்பதற்கு அடிப்படையான) சப்தத்தினையும், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். யஞ்ச - ஏதேனும் வகையில், ததுபயங் படிச்ச - காது மற்றும் சப்தம் எனும் இரண்டினால், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுமாயின், சஞ்ஞோஜனங் - (விருப்புடன் ஓட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, தஞ்ச்ச - அதனையும் பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்,

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (விழிப்புணர்வின்றி செயற்படுவதால், அனுப்பன்னஸ்ஸ - தோற்றம் பெற்றிராத, சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ - (விருப்புடன் ஓட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, உப்பாதோ ஹோதி - தோற்றம் பெறுமாயின், தஞ்ச்ச - அந்த பிணைப்பினையும், பஜானாதி - (இவ் இவ்

காரணங்களினால் தோன்றிற்று என்று) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார், யதா ச - ஏதேனும் முறையில், உப்பன்னஸ்ஸ - தோற்றம் பெற்ற, சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, பஹானங் ஹோதி - இல்லாமல் போகுமாயின், தஞ்ச்ச - அதனையும், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்,

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்), பஹீணஸ்ஸ - இல்லாமல்போன, சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, ஆயதிங் - மீண்டும் (ஒருக்காலமும்), அனுப்பாதோ ஹோதி - தோற்றம் பெறாவிடில், தஞ்ச்ச - அதனையும், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

89.பொருளுரை

செவியை நன்றாக அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். (கேட்பதற்கு அடிப்படையான) சப்தங்களையும், நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். செவி மற்றும் சப்தம் எனும் இரண்டினால் தோன்றும் ஒரு வகையிலான (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு இருக்குமாயின் அந்த பிணைப்பினையும் (இவ் இவ் காரணங்களினால் தோற்றம் பெற்றது) என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் விழிப்புணர்வின்றி செயற்படுவதால் தோற்றம் பெற்றிராத (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பின் தோற்றம் இருக்குமாயின், அந்த பிணைப்பினையும் (இவ் இவ் காரணங்களின் அடிப்படையில் தோற்றம் பெற்றதாக) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்

யதார்த்தத்தினை காண்பதினால்) தோற்றம் பெற்றிருந்த (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு இல்லாமல் போகுமாயின் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்), இல்லாமல்போன பிணைப்பு மீண்டும் (ஒருக்காலமும்) தோற்றம் பெறாவிடில் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

90. காணஞ்ச்ச பஜானாதி. கந்தே ச பஜானாதி. யஞ்ச ததுபயங் படிச்ச உப்பஜ்ஜதி சஞ்ஞோஜனங் தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ உப்பாதோ ஹோதி. தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ பஹானங் ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச பஹீணஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி.

90.பதவிளக்கம்

காணஞ்ச்ச - நாசியினை (மூக்கினை), பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். கந்தே ச (முகருவதற்கு அடிப்படையான) மணத்தினையும், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். யஞ்ச - ஏதேனும் வகையில், ததுபயங் படிச்ச - மூக்கு மற்றும் மணம் எனும் இரண்டினால், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுமாயின், சஞ்ஞோஜனங் - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, தஞ்ச்ச - அதனையும் பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்,

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (விழிப்புணர்வின்றி செயற்படுவதால், அனுப்பன்னஸ்ஸ - தோற்றம் பெற்றிராத, சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, உப்பாதோ ஹோதி - தோற்றம் பெறுமாயின், தஞ்ச்ச - அந்த பிணைப்பினையும், பஜானாதி - (இவ் இவ்

காரணங்களினால் தோன்றிற்று என்று) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார், யதா ச - ஏதேனும் முறையில், உப்பன்னஸ்ஸ - தோற்றம் பெற்ற, சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, பஹானங் ஹோதி - இல்லாமல் போகுமாயின், தஞ்ச்ச - அதனையும், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்,

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்), பஹீணஸ்ஸ - இல்லாமல்போன, சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, ஆயதிங் - மீண்டும் (ஒருக்காலமும்), அனுப்பாதோ ஹோதி - தோற்றம் பெறாவிடில், தஞ்ச்ச - அதனையும், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

90. பொருளுரை

செவியை நன்றாக அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். (கேட்பதற்கு அடிப்படையான) சப்தங்களையும், நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். செவி மற்றும் சப்தம் எனும் இரண்டினால் தோன்றும் ஒரு வகையிலான (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு இருக்குமாயின் அந்த பிணைப்பினையும் (இவ் இவ் காரணங்களினால் தோற்றம் பெற்றது) என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் விழிப்புணர்வின்றி செயற்படுவதால் தோற்றம் பெற்றிராத (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பின் தோற்றம் இருக்குமாயின், அந்த பிணைப்பினையும் (இவ் இவ் காரணங்களின் அடிப்படையில் தோற்றம் பெற்றதாக) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்

யதார்த்தத்தினை காண்பதினால்) தோற்றம் பெற்றிருந்த (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு இல்லாமல் போகாமாயின் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்), இல்லாமல்போன பிணைப்பு மீண்டும் (ஒருக்காலமும்) தோற்றம் பெறாவிடில் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

91.ஜிவ்ஹஞ்ச்ச பஜானாதி. ரசே ச பஜானாதி. யஞ்ச ததுபயங் படிச்ச உப்பஜ்ஜதி சஞ்ஞோஜனங் தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ உப்பாதோ ஹோதி. தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ பஹானங் ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச பஹீணஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி.

91.பதவிளக்கம்

ஜிவ்ஹஞ்ச்ச - நாவினை (நாக்கினை), பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். ரசே ச (சுவைப்பதற்கு அடிப்படையான) சுவையினையும், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். யஞ்ச - ஏதேனும் வகையில், ததுபயங் படிச்ச - நாவு மற்றும் சுவை எனும் இரண்டினால், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுமாயின், சஞ்ஞோஜனங் - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, தஞ்ச்ச - அதனையும் பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்,

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (விழிப்புணர்வின்றி செயற்படுவதால், அனுப்பன்னஸ்ஸ - தோற்றம் பெற்றிராத, சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, உப்பாதோ ஹோதி - தோற்றம் பெறுமாயின், தஞ்ச்ச - அந்த பிணைப்பினையும், பஜானாதி - (இவ் இவ்

காரணங்களினால் தோன்றிற்று என்று) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார், யதா ச - ஏதேனும் முறையில், உப்பன்னஸ்ஸ - தோற்றம் பெற்ற, சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, பஹானங் ஹோதி - இல்லாமல் போகுமாயின், தஞ்ச்ச - அதனையும், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்,

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்), பஹீணஸ்ஸ - இல்லாமல்போன, சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, ஆயதிங் - மீண்டும் (ஒருக்காலமும்), அனுப்பாதோ ஹோதி - தோற்றம் பெறாவிடில், தஞ்ச்ச - அதனையும், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

91.பொருளுரை

நாவினை (நாக்கினை) நன்றாக அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். (சுவைப்பதற்கு அடிப்படையான) சுவையினையும், நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். நாவு மற்றும் சுவை எனும் இரண்டினால் தோன்றும் ஒரு வகையிலான (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு இருக்குமாயின் அந்த பிணைப்பினையும் (இவ் இவ் காரணங்களினால் தோற்றம் பெற்றது) என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் விழிப்புணர்வின்றி செயற்படுவதால் தோற்றம் பெற்றிராத (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பின் தோற்றம் இருக்குமாயின், அந்த பிணைப்பினையும் (இவ் இவ் காரணங்களின் அடிப்படையில் தோற்றம் பெற்றதாக) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்

யதார்த்தத்தினை காண்பதினால்) தோற்றம் பெற்றிருந்த (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு இல்லாமல் போகுமாயின் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்), இல்லாமல்போன பிணைப்பு மீண்டும் (ஒருக்காலமும்) தோற்றம் பெறாவிடில் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

92.காயஞ்ச்ச பஜானாதி. பொட்டப்பே ச பஜானாதி. யஞ்ச ததுபயங் படிச்ச உப்பஜ்ஜதி சஞ்ஞோஜனங் தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ உப்பாதோ ஹோதி. தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ பஹானங் ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச பஹீணஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி.

92.பதவிளக்கம்

காயஞ்ச்ச - உடலினை, பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். பொட்டப்பே ச (ஸ்பரிசங்களை உணர்வதற்கு அடிப்படையான) உடலுணர்வுகளையும், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். யஞ்ச - ஏதேனும் வகையில், ததுபயங் படிச்ச - உடல் மற்றும் உடலுணர்வுகள் எனும் இரண்டினால், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுமாயின், சஞ்ஞோஜனங் - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, தஞ்ச்ச - அதனையும் பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்,

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (விழிப்புணர்வின்றி செயற்படுவதால், அனுப்பன்னஸ்ஸ - தோற்றம் பெற்றிராத, சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, உப்பாதோ ஹோதி - தோற்றம் பெறுமாயின், தஞ்ச்ச - அந்த பிணைப்பினையும், பஜானாதி - (இவ் இவ்

காரணங்களினால் தோன்றிற்று என்று) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார், யதா ச - ஏதேனும் முறையில், உப்பன்னஸ்ஸ - தோற்றம் பெற்ற, சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, பஹானங் ஹோதி - இல்லாமல் போகுமாயின், தஞ்ச்ச - அதனையும், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்,

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்), பஹீணஸ்ஸ - இல்லாமல்போன, சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, ஆயதிங் - மீண்டும் (ஒருக்காலமும்), அனுப்பாதோ ஹோதி - தோற்றம் பெறாவிடில், தஞ்ச்ச - அதனையும், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

92.பொருளுரை

உடலினை நன்றாக அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். (ஸ்பரிசங்களை உணர்வதற்கு அடிப்படையான) உடலுணர்வுகளையும், நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். உடல் மற்றும் உடலுணர்வுகள் எனும் இரண்டினால் தோன்றும் ஒரு வகையிலான (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு இருக்குமாயின் அந்த பிணைப்பினையும் (இவ் இவ் காரணங்களினால் தோற்றம் பெற்றது) என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் விழிப்புணர்வின்றி செயற்படுவதால் தோற்றம் பெற்றிராத (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பின் தோற்றம் இருக்குமாயின், அந்த பிணைப்பினையும் (இவ் இவ் காரணங்களின் அடிப்படையில் தோற்றம் பெற்றதாக) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் யதார்த்தத்தினை காண்பதினால்) தோற்றம் பெற்றிருந்த (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு இல்லாமல் போகாமாயின் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்), இல்லாமல்போன பிணைப்பு மீண்டும் (ஒருக்காலமும்) தோற்றம் பெறாவிடில் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

93.மனஞ்ச்ச பஜானாதி. தம்மே ச பஜானாதி. யஞ்ச ததுபயங் படிச்ச உப்பஜ்ஜதி சஞ்ஞோஜனங் தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ உப்பாதோ ஹோதி. தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ பஹானங் ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி. யதா ச பஹீணஸ்ஸ சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ ஆயதிங் அனுப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச்ச பஜானாதி.

93.பதவிளக்கம்

மனஞ்ச்ச - மனம் தொடர்பாகவும், **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **தம்மே ச** - மனதினால் அறிந்துக் கொள்பவை தொடர்பாகவும், **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **யஞ்ச** - ஏதேனும் வகையில், **ததுபயங் படிச்ச** - மனம் மற்றும் மனதினால் அறிந்துக் கொள்பவை எனும் இரண்டினால், **உப்பஜ்ஜதி** - தோன்றுமாயின், **சஞ்ஞோஜனங்** - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, **தஞ்ச்ச** - அதனையும் **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்,

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (விழிப்புணர்வின்றி செயற்படுவதால், **அனுப்பன்னஸ்ஸ** - தோற்றம் பெற்றிராத,

சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, உப்பாதோ ஹோதி - தோற்றம் பெறுமாயின், தஞ்ச்ச - அந்த பிணைப்பினையும், பஜானாதி - (இவ் இவ் காரணங்களினால் தோன்றிற்று என்று) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார், யதா ச - ஏதேனும் முறையில், உப்பன்னஸ்ஸ - தோற்றம் பெற்ற, சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ - (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, பஹானாங் ஹோதி - இல்லாமல் போகுமாயின், தஞ்ச்ச - அதனையும், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்,

யதா ச - ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்), பஹீணஸ்ஸ - இல்லாமல்போன, சஞ்ஞோஜனஸ்ஸ (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு, ஆயதிங் - மீண்டும் (ஒருக்காலமும்), அனுப்பாதோ ஹோதி - தோற்றம் பெறாவிடில், தஞ்ச்ச - அதனையும், பஜானாதி - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

93. பொருளுரை

மனம் தொடர்பாக நன்றாக அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். மனதினால் அறிந்துக் கொள்பவை தொடர்பாகவும், நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். மனம் மற்றும் மனதினால் அறிந்துக் கொள்பவை எனும் இரண்டினால் தோன்றும் ஒரு வகையிலான (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு இருக்குமாயின் அந்த பிணைப்பினையும் (இவ் இவ் காரணங்களினால் தோற்றம் பெற்றது) என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் விழிப்புணர்வின்றி செயற்படுவதால் தோற்றம் பெற்றிராத (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பின் தோற்றம் இருக்குமாயின், அந்த

பிணைப்பினையும் (இவ் இவ் காரணங்களின் அடிப்படையில் தோற்றம் பெற்றதாக) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம் யதார்த்தத்தினை காண்பதினால்) தோற்றம் பெற்றிருந்த (விருப்புடன் ஒட்டிக் கொள்ளல் எனும்) பிணைப்பு இல்லாமல் போகுமாயின் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். ஏதேனும் வகையில் (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்), இல்லாமல்போன பிணைப்பு மீண்டும் (ஒருக்காலமும்) தோற்றம் பெறாவிடில் அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

94.இதி அஜ்ஜத்தங் வா தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி

94. பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வகையில், **அஜ்ஜத்தங் வா** - தன்னுடையது எனக்கருதும், **தம்மேசு** - நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனும் தர்மங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினைக் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா** - பிறருடையது எனக்கருதும் தனக்கு புறம்பான (பிறருடையது எனக்கருதும்) **தம்மேசு** - நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனும் தர்மங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினைக் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா** - தன்னுடையது என கருதும் பிறருடையது எனக் கருதும், **தம்மேசு** - நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனும் தர்மங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினைக் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

94. பொருளுரை

இவ்வாறாக தன்னுடையது எனக்கருதும் நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனும் தர்மங்கள் மீது, அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டு கொண்டு வசிப்பார். தனக்கு புறம்பான (பிறருடையது) எனக்கருதும் அறுவகை நிறுவனங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக்கருதும், பிறருடையது எனக்கருதும் நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனும் தர்மங்கள் மீது அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

95. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா தம்மேசு விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா தம்மேசு விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா தம்மேசு விஹரதி.

95. பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - காரண காரியங்களால் நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனும் தர்மங்கள் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **தம்மேசு** - தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா** - அந்த காரணங்கள் அற்றுப்போவதால் நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனும் தர்மங்கள் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **தம்மேசு** - தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா** - காரணங்களால் நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனும் தர்மங்கள் தோன்றும் விதத்தினையும் அந்த காரணங்கள் அற்றுப்போகும்போது நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்)

எனும் தர்மங்கள் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு, **தம்மேசு** - தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார்.

95. பொருளுரை

(இவ்வாறாக) காரணங்களால் தோற்றம் பெற்ற நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனும் தர்மங்கள் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார். அந்த காரணங்கள் அழிந்துபோவதால் இந்த நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனும் தர்மங்கள் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார். இவ்வாறாக காரணங்களினால் நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனும் தர்மங்கள் தோற்றம் பெற்று காரணங்கள் இல்லாமல் போகும்போது இந்த நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனும் தர்மங்கள் அற்றுப்போவதினையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார்.

96. அத்தி தம்மாதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

96. பதவிளக்கம்

அத்தி தம்மாதி வா - காரணங்களால் ஒழுங்கமைந்த, சங்கத தர்மமாக நிலவும், அநித்தியமான, துக்கத்திற்குரிய, அநாத்மமான, நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனும் தர்மங்கள் இருப்பதாக, **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை

உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விழையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - அக நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள் - கண், காது...) மற்றும் புற நிறுவனங்கள் (உருவம், சப்தம் மணம்...) எனும் தர்மங்கள் மீது நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** - (இவ்வாறாக தம்மானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** - (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும், **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (காரண காரியங்களால் தோற்றம் பெற்ற கண் - உருவம், காது, - சப்தம், நாசி - மணம், நாவு - சுவை, உடல் - உடலுணர்வு, மனம் - மனதினால் அறிந்துணர்ந்துக் கொள்பன என்பனவற்றை) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார்.

ஏவம்பி கோ - இவ்வாறாக, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - (அந்த) **பிக்கு**, **தம்மேசு** - தர்மங்களின் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் **விஹரதி** - வசிப்பார்.

96. பொருளுரை

சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர் விரும்பும் பிக்குவிற்கு, (இவ்வாறாக) காரணங்களால் ஒழுங்கமைந்த, சங்கத தர்மமாக நிலவும், நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, அநாத்மமான, நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனும் தர்மங்கள் இருப்பதாக அக நிறுவனங்கள் மற்றும் புற நிறுவன தர்மங்கள்

மீது நன்கு செலுத்தப்பட்ட விழிப்புணர்வு சிறந்த அளவில் நிலைத்துக் கொள்ளும். (இவ்வாறாக தம்மானுபஸ்ஸனத்தில் நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மென்மேலும் உய்த்துணர்வு ஞானம்

தூய்மையடைவதற்காகவே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும். (காரண காரியங்களால் தோற்றம் பெற்ற கண் - உருவம், காது, - சப்தம், நாசி - மணம், நாவு - சுவை, உடல் - உடலுணர்வு, மனம் - மனதினால் அறிந்துணர்ந்துக் கொள்பன என்பனவற்றை) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக பிக்கு நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனப்படும் தர்மங்கள் மீது அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினைக் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

நிறுவனங்கள் (அறுவகை பொறிகள்) எனும் தர்மங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மொழிந்தருளிய தியானப்பகுதி முற்றிற்று.

97. போத்யங்கங்கள் தொடர்பான பஞ்சு

புன ச பரங் பிக்கவே பிக்கு தம்மேசு
தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி, சத்தசு பொஜ்ஜங்கேசு கதஞ்சு
பிக்கவே பிக்கு தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. சத்தசு
பொஜ்ஜங்கேசு.

97.பதவிளக்கம்

புன ச பரங் - வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக மொழிகின்றேன்.
பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு - பிக்கு, தம்மேசு
- தர்மங்கள் மீது, தம்மானுபஸ்ஸீ - அந்த தர்மங்களின்
உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக்கொண்டு,
விஹரதி - வசிப்பார், சத்தசு பொஜ்ஜங்கேசு - எழுவகை
போதியங்கங்கள் என்பவை, கதஞ்சு - எவ்வாறு, பிக்கவே
- புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு - பிக்கு, தம்மேசு -
தர்மங்கள் மீது, தம்மானுபஸ்ஸீ - அந்த தர்மங்களின்
உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக்கொண்டு,
விஹரதி - வசிக்க வேண்டும்? சத்தசு பொஜ்ஜங்கேசு. -
எழுவகை போதியங்கங்கள் எனப்படும்,

97.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம்
தொடர்பாக மொழிகின்றேன். தர்மத்தினை உய்த்துணர்
விரும்பும் பிக்கு, எழுவகை போதியங்கங்கள் எனப்படும்
தர்மங்கள் மீது அதன் உண்மைநிலையை உய்த்துணர்வுடன்
கண்டுக்கொண்டு எவ்வாறு வசிப்பார்? புண்ணியமிகு பிக்குகளே,
எழுவகை போதியங்கங்கள் எனும் தர்மங்கள் மீது அந்த
தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன்
கண்டுக் கொண்டு வசிப்பது எவ்வாறு?

98. இது பிக்கவே பிக்கு சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் சதி சம்பொஜ்ஜங்கங், அத்தி மே அஜ்ஜத்தங் சதி சம்பொஜ்ஜங்கோதி பஜானாதி. அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் சதி சம்பொஜ்ஜங்கங் நத்தி மே அஜ்ஜத்தங் சதி சம்பொஜ்ஜங்கோதி பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ சதி சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ உப்பதோ ஹோதி, தஞ்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ சதி சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ பாவனாய பாரிபுரி ஹோதி, தஞ்ச பஜானாதி.

98.பதவிளக்கம்

இது - இந்த விடயத்தில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு, **சன்தங் வா** - நிலைத்திருக்கும் போது, **அஜ்ஜத்தங்** - தன் வாழ்வின், **சதி சம்பொஜ்ஜங்கங்** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகளினுள் சிறப்பாக நிலைத்துக் கொண்ட விழிப்புணர்வு (சம்மா சதி), **அத்தி** - நிலைத்திருக்கின்றது என, **மே அஜ்ஜத்தங்** - என் வாழ்வின், **சதி சம்பொஜ்ஜங்கோதி** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகளினுள் சிறப்பாக நிலைத்துக் கொண்ட விழிப்புணர்வு (சம்மா சதி), **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

அசன்தங் வா - இல்லாத பட்சத்தில், **அஜ்ஜத்தங்** - தன் வாழ்வின், **சதி சம்பொஜ்ஜங்கங்** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகளினுள் சிறப்பாக நிலைத்துக் கொண்ட விழிப்புணர்வு (சம்மா சதி), **நத்தி** - இல்லையென்று, **மே அஜ்ஜத்தங்** - என் வாழ்வின், **சதி சம்பொஜ்ஜங்கோதி** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகளினுள் சிறப்பாக நிலைத்துக் கொண்ட விழிப்புணர்வு

, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

யதா ச - இந்த வகையில் (யோனிசோ மனசிகாரம் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக் கொண்டதால்), **அனுப்பன்னஸ்ஸ** தோற்றம் பெற்றிராத, **சதி சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகளினுள் சிறப்பாக நிலைத்துக் கொண்ட விழிப்புணர்வு, **உப்பாதோ ஹோதி** - தோற்றம் பெறுமாயின், **தஞ்ச** - அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **யதா ச** - இந்த வகையில், (உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்) **உப்பன்னஸ்ஸ** - தோற்றம் பெற்ற, **சதி சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகளினுள் சிறப்பாக நிலைத்துக் கொண்ட விழிப்புணர்வு, **பாவனாய** - சமத, விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களை விருத்தி செய்துக் கொள்வதனால், **பாரிபூரி ஹோதி** - பரிபூரண நிலையை அடையுமாயின், **தஞ்ச** - அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

98.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு, உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் சிறப்பாக நிலைத்துக் கொண்ட விழிப்புணர்வு (சம்மா சதி) தன்னுடைய வாழ்வினுள் இருக்கும்போது, உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் சிறப்பாக நிலைத்துக் கொண்ட விழிப்புணர்வு தன்னுடைய அகவாழ்வினுள் நிலைத்திருப்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில்

நால்வகை அறிநிலைகளினுள் சிறப்பாக நிலைத்துக் கொண்ட விழிப்புணர்வு (சம்மா சதி) தன்னுடைய வாழ்வினுள் இல்லாதபோது, உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் சிறப்பாக நிலைத்துக் கொண்ட விழிப்புணர்வு தன் அக வாழ்வினுள் இல்லை என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (யோனிசோ மனசிகாரம் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக் கொண்டதால்) தோற்றம் பெற்றிராத உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் சிறப்பாக நிலைத்துக் கொண்ட விழிப்புணர்வு தோற்றம் பெறுமாயின் அதனையும் அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (அந்த உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் மூலம்) தோற்றம் பெற்ற உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் சிறப்பாக நிலைத்துக் கொண்ட விழிப்புணர்வு சமத விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களின் மூலம் பரிபூரண நிலையை அடையுமாயின், அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

98. மேலதிக வீபரங்கள்

பாக்கியமுள்ள புத்த பகவான் இந்த பகுதியின் மூலம் எழுவகை போதியங்க தர்மங்கள் (சப்த பொஜ்ஜங்க) தொடர்பாகவே எமக்கு மொழிந்தருளியுள்ளார். இந்த பொஜ்ஜங்க எனும் சொல்லை முதன் முதலாக பகவானே உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தினார். பகவான் பொஜ்ஜங்க என்றால் என்ன என்பதனை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பின்வருமாறு வரைவிலக்கப்படுத்தியுள்ளார்.

“பாக்கியமுள்ள பகவானே, பொஜ்ஜங்க பொஜ்ஜங்க எனும் சொல் தர்மத்தில் பல இடங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. பாக்கியமுள்ள பகவானே இந்த பொஜ்ஜங்க எனும் சொல் எந்த பொருளை உணர்த்தி நிற்கின்றது?”

“புண்ணியமிகு பிக்குவே, (இந்த நாற்பேருண்மைகளை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ளும் பொருட்டு) உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் தோற்றத்திற்கு உபகாரமாகுவை எனும் அர்த்தத்தினால் (போதாய சங்வந்தீதி) பொஜ்ஜங்க எனக்கூறப்படுகின்றது”

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு, பஞ்ச நீவரணங்களிலிருந்து மனதை விடுதலை செய்துக் கொண்டதால் தோன்றிய ஓய்வுடன், (விவேக நிஸ்ஸிதங்), உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்ந்துக் கொண்டதால் தோன்றிய ஒட்டிக் கொள்ளாமையுடன், (விராக நிஸ்ஸிதங்) வேட்கையிலிருந்து மீள்வதற்காகவே செலுத்தப்பட்ட ஞானத்துடன் (நிரோத நிஸ்ஸிதங்), மோட்ச உய்த்துணர்வினை அடைவதற்காக (வொஸ்ஸக்க பரிணாமீ) உய்த்துணர்வு ஞானம் தோன்றுவதற்கு உபகாரமான அங்கமாக நால்வகை அறிநிலைகளினுள் சிறப்பான முறையில் தம் விழிப்புணர்வினை நிலைநிறுத்தி தியானிக்கும்போது அவர் சதி போதியங்கத்தினையே விருத்தி செய்கின்றார். (சதி சம்பொஜ்ஜங்கங் பாவேதி)”

ஒரு சமயம் குண்டலிய எனும் பெயர் கொண்ட ஒரு தவசி புத்த பகவானிடம் பின்வருமாறு கூறினார்.

“புண்ணியமிக்க கௌதமரே, நான் ஆச்சிரமங்களில் வாதப்பிரதிவாதங்கள் செய்யும் ஒரு வகை தபஸ்வீக்களின் ஒருவராவேன். நான் காலை உணவின் பின்னர்

ஒவ்வொரு ஆச்சிரமங்களை தேடிச் செல்வேன். (தவசிகள் தங்கியிருக்கும்) ஒவ்வொரு நந்தவனமாக தேடிச் செல்வேன். இவ்வாறு தேடிச் சென்று அந்த தவசிகளுடன் காலத்தை கழிப்பேன். அத்தகைய தவசிகள், வாத விவாதங்களை நடாத்துவதன் நன்மைகளை எடுத்துக் கூறுவதை நான் கேள்வியுற்றிருக்கிறேன். புண்ணியமிகு கௌதமரே தாங்கள் எதனை நன்மையாக கருதி வாழ்கின்றீர்கள்?”

“புண்ணியமிகு குண்டலீ, உய்த்துணர்வு ஞானத்தினையும் (மெய்ஞானத்தினையும்) துக்கத்திலிருந்து விடுதலையடைதலையும் (மோட்சத்தினையும்) நன்மையானவையாக கருதியே ததாகதர் தரித்திருக்கிறார்”

“புண்ணியமிகு கௌதமரே, அப்படியாயின் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினையும் (மெய்ஞானத்தினையும்) துக்கத்திலிருந்து விடுதலையடைதலையும் (மோட்சத்தினையும்) பரிபூரணமாக பெறுவதற்கு எத்தகைய தர்மங்களை தியானங்களாக மேம்படுத்த வேண்டும்? எத்தகைய தர்மங்களை அதிகளவிலாக பழக்கப்படுத்த வேண்டும்?”

“புண்ணியமிகு குண்டலீ, (உய்த்துணர்வு ஞானத்திற்கு உபகாரமாக அமையும் ஏழு அங்கங்கள்) ஏழு போதியங்கங்களையும் தியானமாக மேம்படுத்துவதனால், அதிகளவில் விருத்தி செய்வதனால், உய்த்துணர்வு ஞானமும் (மெய்ஞானமும்) துக்கத்திலிருந்து விடுதலையும் (மோட்சமும்) பரிபூரண நிலையை அடையும்”

“புண்ணியமிகு கௌதமரே, எத்தகைய தர்மங்களை தியானங்களாக மேம்படுத்தும்போது, எத்தகைய தர்மங்களை அதிகளவிலாக பழக்கப்படுத்தும்போது எழுவகை போதியங்க தர்மங்கள் பரிபூரணத்துவத்தை அடையும்?”

“புண்ணியமிகு குண்டலீ, இந்த நால்வகை அறிநிலைகளை (நால்வகை விழிப்புணர்வு நிலைகளை) தன்னுள் பயிற்றுவிப்பதனாலேயே. அதிகளவவிலாக பழக்கப்படுத்துவதனாலேயே எழுவகை போதியங்க தர்மங்கள் பரிபூரண நிலையை அடையும்”

“புண்ணியமிகு கௌதமரே, எத்தகைய தர்மங்களை பயிற்றுவிக்கும்போது, எத்தகைய தர்மங்களை அதிகளவிலாக பழக்கப்படுத்தும்போது நால்வகை அறிநிலை தர்மங்கள் பரிபூரண நிலையை அடையும்?”

“புண்ணியமிகு குண்டலீ, மனம், வாக்கு, காயம் என்பவற்றை நன்நடத்தையினால் பேணி பயிற்றுவிக்கும்போது, அதிகளவிலாக பழக்கப்படுத்தும்போது நால்வகை அறிநிலைகள் தர்மங்கள் பூரண நிலையை அடையும்”

“புண்ணியமிகு கௌதமரே, எத்தகைய தர்மங்களை பயிற்றுவிக்கும்போது, எத்தகைய தர்மங்களை அதிகளவிலாக பழக்கப்படுத்தும்போது மனம், வாக்கு, காயம் என்பவற்றின் நன்நடத்தை பூரண நிலையை அடையும்?”

“புண்ணியமிகு குண்டலீ, புலனடக்கத்தினை பயிற்றுவிக்கும்போது, அதிகளவிலாக பழக்கப்படுத்தும்போது மனம், வாக்கு, காயம் என்பவற்றின் நன்நடத்தை பூரண நிலையை அடையும். புண்ணியமிகு குண்டலீ புலனடக்கத்தினை எவ்வாறு பயிற்றுவிக்கும்போது, எவ்வாறு அதிகளவிலாக பழக்கப்படுத்தும்போது மனம், வாக்கு, காயம் என்பவற்றின் நன்நடத்தை பூரண நிலையை அடையும்?”

“புண்ணியமிகு குண்டலீ, இந்த விடயத்தில் பிக்கு மனதைக் கவரும் உருவத்தினை கண்ணால் கண்டு அதன் மீது

ஓட்டிக் கொள்ள மாட்டார். அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு துன்புறமாட்டார். ஆசையை தோற்றுவித்துக் கொள்ளமாட்டார். அவரது உடல் அதற்காக (கண்ணால் கண்ட உருவத்தினை முன்னிட்டு ஏதேனும் செய்வதற்காக) செயற்படாதிருக்கும். (தஸ்ஸ டிதோ ச காயோ ஹோதி) மனம் (அதனை முன்னிட்டு சஞ்சலமடையாது) நிலையாக இருக்கும். (டிதங் சித்தங்) தன் அகத்தினுள்ளே மனம் (குழம்பாமல்) சிறப்பாக நிலைத்திருக்கும். (அஜ்ஜத்தங் சூபதிட்டிதங்) (தோன்றக்கூடிய வேட்கையிலிருந்து) அந்த மனம் சிறப்பான முறையில் விடுதலையடைந்திருக்கும். (சுவிமுத்தங்)

அதேபோன்று மனம் முரண்படும் உருவத்தினை கண்ணால் கண்டு மனதில் கோபத்தினை ஏற்படுத்திக் கொள்ளார். (கோபத்தினால்) பாதிக்கப்பட்ட மனதினை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாதிருப்பார். அந்த முரண்படும் எண்ணத்திற்கு அடிமையாகிய மனதை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாதிருப்பார். கொடிய எண்ணத்திலிருந்து விலகியிருப்பார். அவரது உடல் அதற்காக (கண்ணால் கண்ட கோபத்தினை தோற்றுவிக்கக்கூடிய உருவத்தினை முன்னிட்டு ஏதேனும் செய்வதற்காக) செயற்படாதிருக்கும். (தஸ்ஸ டிதோ ச காயோ ஹோதி) மனம் (அதனை முன்னிட்டு சஞ்சலமடையாது) நிலையாக இருக்கும். (டிதங் சித்தங்) தன் அகத்தினுள்ளே மனம் (குழம்பாமல்) சிறப்பாக நிலைத்திருக்கும். (அஜ்ஜத்தங் சூபதிட்டிதங்) (தோன்றக்கூடிய கோபத்திலிருந்து) சிறப்பான முறையில் விடுதலையடைந்திருக்கும். (சுவிமுத்தங்) (காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் எனும் அறுவகை புலன்களையும் இந்த செயற்பாட்டினுள் காண்க)

“புண்ணியமிகு குண்டலி இவ்வாறாக புலனடக்கத்தினை பயிற்றுவிக்கும்போது, பாவிக்கும்போது, அதிகளவிலாக

பழக்கப்படுத்தும்போது, மனம், வாக்கு, காயம் என்பவற்றின் நன்நடத்தை பூரண நிலையை அடையும்.

புண்ணியமிக்க குண்டலீ, (இவ்வாறாக அறுவகை நிறுவனங்களையும் அடக்கிக் கொண்ட) பிக்கு உடல் ரீதியான தூர்நடத்தையை துறந்து உடல்சார் நன்நடத்தையை விருத்தி செய்து கொள்வார். வாக்கு (பேச்சு) ரீதியான தூர்நடத்தையை துறந்து வாக்குசார்ந்த நன்நடத்தையை விருத்தி செய்துக் கொள்வார். மன ரீதியான தூர்நடத்தையை துறந்து மானசீக நன்நடத்தையை விருத்தி செய்துக் கொள்வார். இவ்வாறாக புண்ணியமிக்கு குண்டலீ, மூவகை நன்நடத்தைகளை பயிற்றுவிப்பதனால் அதிகளவிலாக பழக்கப்படுத்துவதினால் நால்வகை அறிநிலை தர்மங்களும் பூரண நிலையை அடையும்.

புண்ணியமிக்கு குண்டலீ கிலேசங்களை அழிக்கும் வீரியத்துடன், கிலேசங்களை ஒழிக்கும் அறிவுடன், சிறப்பான முறையில் செலுத்தப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், உலகின் மீது விருப்பு வெறுப்புகளை துறந்து, நால்வகை அறிநிலை தர்மங்களை உபயோகிப்பதன் மூலம் அதிகளவிலாக பழக்கப்படுத்துவதிலும் பயிற்றுவிப்பதாலும் எழுவகை போதியங்க தர்மங்கள் பரிபூரணத்துவத்தினை அடையும்”

(குண்டலிய சூத்திரம் சங். நி)

“புண்ணியமிக்கு பிக்குகளே, உய்த்துணர்வு ஞானத்திற்கு உபகாரமாக அமையும் இந்த எழுவகை போதியங்கங்கள் தோற்றம் பெறுவதற்கு, தன்னுள்ளே இருக்கும் அறிவினால் ஆராயும் திறனை (யோனிசோ மனசிகாரம்) போன்று வேறு பெறுமதியான அகஞ்சார்ந்த அங்கம் இல்லை.

(அங்க சூத்திரம் - சங். நி)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, உய்த்துணர்வு ஞானத்திற்கு உபகாரமாக அமையும் புற அங்கத்தினை பற்றிக் கூறுவதாயின், (ததாகதரின் தர்மத்தினை அவ்வாறே கற்றுக் கொடுக்கும்) இந்த சத்புருஷரின் சகவாசத்தினைத் தவிர வேறு பெறுமதியான எவ்வித புற அங்கமும் இல்லை என்றே கூற வேண்டும்”

(துதிய அங்க சூத்திரம் - சங். நி)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தியானங்களாக மேம்படுத்தும், அதிகளவிலாக அகத்தே பயிற்றுவிக்க வேண்டிய, பழக்கப்படுத்த வேண்டிய (உய்த்துணர்வு ஞானத்திற்கு உபகாரமாக அமையும் இந்த எழுவகையான அங்கங்கள்) இந்த போதியங்க தர்மங்கள் தொடர்பாக சம்மா சம்புத்த பகவான் தோன்றி தர்மத்தினை போதிக்கும் காலங்களிலேயே அறிந்துக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். புத்தசாசனங்களில்லாது வேறு எக்காலத்திலும் இதனை அறிந்துக் கொள்ள முடியாது.

(உப்பாத சூத்திரம் - சங். நி)

99.சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் தம்மவிசய சம்பொஜ்ஜங்கங், அத்தி மே அஜ்ஜத்தங் தம்மவிசய சம்பொஜ்ஜங்கோதி பஜானாதி. அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் தம்மவிசய சம்பொஜ்ஜங்கங், நத்தி மே அஜ்ஜத்தங் தம்மவிசய சம்பொஜ்ஜங்கோதி பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ தம்மவிசய சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ உப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ தம்மவிசய சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ பாவனாய பாரிபூரி ஹோதி, தஞ்ச பஜானாதி.

99.பதவிளக்கம்

சன்தங் வா - நிலவியிருக்குமாயின், அஜ்ஜத்தங் -

தன்னுடைய வாழ்வின்னுள், **தம்மவிசய சம்பொஜ்ஜங்கங்**,
 - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில்
 நால்வகை சதிபட்டானத்தினையே சிறப்பான விழிப்புணர்வு
 மற்றும் அறிவுடன் ஆராய்ந்து பார்த்தல், **அத்தி** -
 நிலவியிருக்குமாயின், **மே அஜ்ஜத்தங்** - எனது வாழ்வின்னுள்,
தம்மவிசய சம்பொஜ்ஜங்கோதி - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின்
 அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை சதிபட்டானத்தினை
 சிறப்பான விழிப்புணர்வு மற்றும் அறிவுடன் ஆராய்ந்து
 பார்த்தல், , **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

அசன்தங் வா - தன்னுள் இல்லாதவிடத்து, **அஜ்ஜத்தங்**
 - தன்னுடைய வாழ்வின்னுள், **தம்மவிசய சம்பொஜ்ஜங்கங்**
 - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில்
 நால்வகை நால்வகை சதிபட்டானத்தினை சிறப்பான
 விழிப்புணர்வு மற்றும் அறிவுடன் ஆராய்ந்து பார்த்தல், **நத்தி**
மே - இல்லையென்று, **அஜ்ஜத்தங்** - எனது வாழ்வின்னுள்,
தம்மவிசய சம்பொஜ்ஜங்கோதி - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின்
 அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை சதிபட்டானத்தினை
 சிறப்பான விழிப்புணர்வு மற்றும் அறிவுடன் ஆராய்ந்து
 பார்த்தல், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

யதா ச - ஒரு முறையில், (யோனிசோ மனசிகாரத்தின் மூலம்
 உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக்கொள்வதால்),
அனுப்பன்னஸ்ஸ - தன்னுள் தோற்றம் பெற்றிராத, **தம்மவிசய**
சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம்
 என்ற வகையில் நால்வகை சதிபட்டானத்தினை சிறப்பான
 விழிப்புணர்வு மற்றும் அறிவுடன் ஆராய்ந்து பார்த்தல்,
உப்பாதோ ஹோதி - தோற்றம் பெறுமாயின், **தஞ்ச** -
 அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

யதா ச - ஒரு முறையில், (யோனிசோ மனசிகாரத்தின் மூலம்
 உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக்கொண்டதால்),

உப்பன்னஸ்ஸ - தோற்றம் பெற்றிருக்கும், **தம்மவிசய சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை சதிபட்டானத்தினை சிறப்பான விழிப்புணர்வு மற்றும் அறிவுடன் ஆராய்ந்து பார்த்தல்,, **பாவனாய** - சமத, விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களின் விருத்தியால், **பாரிபூரி ஹோதி** - பரிபூரண நிலையை அடையுமாயின், **தஞ்ச** - அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

99. பொருளுரை

உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை சதிபட்டானத்தினை சிறப்பான விழிப்புணர்வு மற்றும் அறிவுடன் ஆராய்ந்து பார்த்தலானது தன்னுடைய வாழ்வின் நிலைத்திருக்கும்போது, உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளையே சிறப்பான விழிப்புணர்வு மற்றும் அறிவுடன் ஆராய்ந்து பார்த்தல் என்னுடைய அகவாழ்வின் நிலைத்திருப்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளை சிறப்பான விழிப்புணர்வு மற்றும் அறிவுடன் ஆராய்ந்து பார்த்தல் தன்னுடைய வாழ்வின் இல்லாதபோது, உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளையே சிறப்பான விழிப்புணர்வு மற்றும் அறிவுடன் ஆராய்ந்து பார்த்தல் தன் அக வாழ்வின் இல்லை என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (யோனிசோ மனசிகாரம் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக் கொண்டதால்)

தோற்றம் பெற்றிராத உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளையே சிறப்பான விழிப்புணர்வு மற்றும் அறிவுடன் ஆராய்ந்து பார்த்தல் தோற்றம் பெறுமாயின் அதனையும் அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (ஞானத்தின் மூலம்) தோற்றம் பெற்ற உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளையே சிறப்பான விழிப்புணர்வு மற்றும் அறிவுடன் ஆராய்ந்து பார்த்தல் சமத விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களின் மூலம் பரிபூரண நிலையை அடையுமாயின், அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

100.சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் விரிய சம்பொஜ்ஜங்கங், அத்தி மே அஜ்ஜத்தங் விரிய சம்பொஜ்ஜங்கோதி பஜானாதி. அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் விரிய சம்பொஜ்ஜங்கங், நத்தி மே அஜ்ஜத்தங் விரிய சம்பொஜ்ஜங்கோதி பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ விரிய சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ உப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ விரிய சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ பாவனாய பாரிபூரி ஹோதி, தஞ்ச பஜானாதி.

100.பதவீளக்கம்

சன்தங் வா - நிலவியிருக்குமாயின், அஜ்ஜத்தங் - தன்னுடைய வாழ்வினுள், விரிய சம்பொஜ்ஜங்கங், - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் பலத்த அளவில் விருத்தியடைந்துச் செல்லுமாறு மேம்படுத்திக் கொள்ளும் வீரியம், அத்தி - நிலவியிருக்குமாயின், மே அஜ்ஜத்தங் - எனது வாழ்வினுள், விரிய சம்பொஜ்ஜங்கோதி

- உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் பலத்த அளவில் விருத்தியடைந்துச் செல்லுமாறு மேம்படுத்திக் கொள்ளும் வீரியம், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

அசன்தங் வா - தன்னுள் இல்லாதவிடத்து, **அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுடைய வாழ்வினுள், **விரிய சம்பொஜ்ஜங்கங்** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் பலத்த அளவில் விருத்தியடைந்துச் செல்லுமாறு மேம்படுத்திக் கொள்ளும் வீரியம் **நத்தி மே** - இல்லையென்று, **அஜ்ஜத்தங்** - எனது வாழ்வினுள், **விரிய சம்பொஜ்ஜங்கோதி** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் பலத்த அளவில் விருத்தியடைந்துச் செல்லுமாறு மேம்படுத்திக் கொள்ளும் வீரியம், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

யதா ச - ஒரு முறையில், (யோனிசோ மனசிகாரத்தின் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக்கொள்வதால்), **அனுப்பன்னஸ்ஸ** - தன்னுள் தோற்றம் பெற்றிராத, **விரிய சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் பலத்த அளவில் விருத்தியடைந்துச் செல்லுமாறு மேம்படுத்திக் கொள்ளும் வீரியம், **உப்பாதோ ஹோதி** - தோற்றம் பெறுமாயின், **தஞ்ச** - அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

யதா ச - ஒரு முறையில், (யோனிசோ மனசிகாரத்தின் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக்கொண்டதால்), **உப்பன்னஸ்ஸ** - தோற்றம் பெற்றிருக்கும், **விரிய சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல

தர்மங்கள் பலத்த அளவில் விருத்தியடைந்துச் செல்லுமாறு மேம்படுத்திக் கொள்ளும் வீரியம், **பாவனாய** - சமத, விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களின் விருத்தியால், **பாரிபூரி ஹோதி** - பரிபூரண நிலையை அடையுமாயின், **தஞ்ச** - அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

100.பொருளுரை

உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் பலத்த அளவில் விருத்தியடைந்துச் செல்லுமாறு மேம்படுத்திக் கொள்ளும் வீரியம், தன்னுடைய வாழ்வினுள் நிலைத்திருக்கும்போது, உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் பலத்த அளவில் விருத்தியடைந்துச் செல்லுமாறு மேம்படுத்திக் கொள்ளும் வீரியம், தன்னுடைய அகவாழ்வினுள் நிலைத்திருப்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் பலத்த அளவில் விருத்தியடைந்துச் செல்லுமாறு மேம்படுத்திக் கொள்ளும் வீரியம், தன்னுடைய வாழ்வினுள் இல்லாதபோது, உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் பலத்த அளவில் விருத்தியடைந்துச் செல்லுமாறு மேம்படுத்திக் கொள்ளும் வீரியம், தன் அக வாழ்வினுள் இல்லை என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (யோனிசோ மனசிகாரம் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக் கொண்டதால்) தோற்றம் பெற்றிராத உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம்

என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் பலத்த அளவில் விருத்தியடைந்துச் செல்லுமாறு மேம்படுத்திக் கொள்ளும் வீரியம், தோற்றம் பெறுமாயின் அதனையும் அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (ஞானத்தின் மூலம்) தோற்றம் பெற்ற உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் பலத்த அளவில் விருத்தியடைந்துச் செல்லுமாறு மேம்படுத்திக் கொள்ளும் வீரியம், சமத விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களின் மூலம் பரிபூரண நிலையை அடையுமாயின், அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

101. சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் பீ(த்)தி சம்பொஜ்ஜங்கங், அத்தி மே அஜ்ஜத்தங் பீ(த்)தி சம்பொஜ்ஜங்கோதி பஜானாதி. அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் பீ(த்)தி சம்பொஜ்ஜங்கங், நத்தி மே அஜ்ஜத்தங் பீ(த்)தி சம்பொஜ்ஜங்கோதி பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ பீ(த்)தி சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ உப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ பீ(த்)தி சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ பாவணாய பாரிபூரி ஹோதி, தஞ்ச பஜானாதி.

101.பதவிளக்கம்.

சன்தங் வா - நிலவியிருக்குமாயின், அஜ்ஜத்தங் - தன்னுடைய வாழ்வினுள், பீ(த்)தி சம்பொஜ்ஜங்கங், - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் விருத்தியடைந்துச் செல்வதால் தோன்றும் இன்பம் அத்தி - நிலவியிருக்குமாயின், மே அஜ்ஜத்தங் - எனது வாழ்வினுள், பீ(த்)தி சம்பொஜ்ஜங்கோதி - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் விருத்தியடைந்துச் செல்வதால் தோன்றும்

இன்பம், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

அசன்தங் வா - தன்னுள் இல்லாதவிடத்து, **அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுடைய வாழ்வினுள், **பீ(த்)தி சம்பொஜ்ஜங்கங்** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் விருத்தியடைந்துச் செல்வதால் தோன்றும் இன்பம், **நத்தி மே** - இல்லையென்று, **அஜ்ஜத்தங்** - எனது வாழ்வினுள், **பீ(த்)தி சம்பொஜ்ஜங்கங்**, - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் விருத்தியடைந்துச் செல்வதால் தோன்றும் இன்பம், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

யதா ச - முறையாக, (யோனிசோ மனசிகாரத்தின் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக்கொள்வதால்), **அனுப்பன்னஸ்ஸ** - தன்னுள் தோற்றம் பெற்றிராத, **பீ(த்)தி சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் விருத்தியடைந்துச் செல்வதால் தோன்றும் இன்பம், **உப்பாதோ ஹோதி** - தோற்றம் பெறுமாயின், **தஞ்ச** - அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

யதா ச - ஒரு முறையாக, (யோனிசோ மனசிகாரத்தின் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக்கொண்டதால்), **உப்பன்னஸ்ஸ** - தோற்றம் பெற்றிருக்கும், **பீ(த்)தி சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ** - உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் விருத்தியடைந்துச் செல்வதால் தோன்றும் இன்பம், **பாவனாய** - சமத, விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களின் விருத்தியால், **பாரிபூரி ஹோதி** - பரிபூரண நிலையை அடையுமாயின், **தஞ்ச** - அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

101. பொருளுரை

உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் விருத்தியடைந்துச் செல்வதால் தோன்றும் இன்பம், தன்னுடைய வாழ்வினுள் நிலைத்திருக்கும்போது, உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் விருத்தியடைந்துச் செல்வதால் தோன்றும் இன்பம், என்னுடைய அகவாழ்வினுள் நிலைத்திருப்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் விருத்தியடைந்துச் செல்வதால் தோன்றும் இன்பம், தன்னுடைய வாழ்வினுள் இல்லாதபோது, உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் விருத்தியடைந்துச் செல்வதால் தோன்றும் இன்பம், தன் அக வாழ்வினுள் இல்லை என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (யோனிசோ மனசிகாரம் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக் கொண்டதால்) தோற்றம் பெற்றிராத உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் விருத்தியடைந்துச் செல்வதால் தோன்றும் இன்பம், தோற்றம் பெறுமாயின் அதனையும் அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (ஞானத்தின் மூலம்) தோற்றம் பெற்ற உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கம் என்ற வகையில் நால்வகை அறிநிலைகளினுள் குசல தர்மங்கள் விருத்தியடைந்துச் செல்வதால் தோன்றும் இன்பம், சமத விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களின் மூலம் பரிபூரண நிலையை அடையுமாயின்,

அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

102. சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் பஸ்ஸத்தி சம்பொஜ்ஜங்கங், அத்தி மே அஜ்ஜத்தங் பஸ்ஸத்தி சம்பொஜ்ஜங்கோதி பஜானாதி. அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் பஸ்ஸத்தி சம்பொஜ்ஜங்கங், நத்தி மே அஜ்ஜத்தங் பஸ்ஸத்தி சம்பொஜ்ஜங்கோதி பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ பஸ்ஸத்தி சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ உப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ பஸ்ஸத்தி சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ பாவனாய பாரிபூரி ஹோதி, தஞ்ச பஜானாதி.

102.பதவிளக்கம்

சன்தங் வா - நிலவியிருக்குமாயின், அஜ்ஜத்தங் - தன் வாழ்வினுள், பஸ்ஸத்தி சம்பொஜ்ஜங்கோதி - நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினூடாக தோன்றிய இன்பத்தினால், உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உடல் உள பரவச நிலை, அத்தி - நிலவியிருக்குமாயின், மே அஜ்ஜத்தங் - தன்னுடைய வாழ்வினுள், பஸ்ஸத்தி சம்பொஜ்ஜங்கங், - நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினூடாக தோன்றிய இன்பத்தினால், உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோன்றும் உடல் உள பரவச நிலை, பஜானாதி - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

அசன்தங் வா - தன்னுள் இல்லாதவிடத்து, அஜ்ஜத்தங் - தன்னுடைய வாழ்வினுள், பஸ்ஸத்தி சம்பொஜ்ஜங்கங் - நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினூடாக தோன்றிய இன்பத்தினால் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத்தோன்றும் உடல் உள பரவச நிலை, நத்தி மே - இல்லையென்று, அஜ்ஜத்தங் - தன்னுடைய வாழ்வினுள், பஸ்ஸத்தி சம்பொஜ்ஜங்கோதி - நால்வகை அறிநிலை

தர்மத்தினூடாக தோன்றிய இன்பத்தினால் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத்தோன்றும் உடல் உள பரவச நிலை, **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

யதா ச - முறையாக, (யோனிசோ மனசிகாரத்தின் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக்கொள்வதால்), **அனுப்பன்னஸ்ஸ** - தன்னுள் தோற்றம் பெற்றிராத, **பஸ்ஸத்தி சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ** - நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினூடாக தோன்றிய இன்பத்தினால் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத்தோன்றும் உடல் உள பரவச நிலை, **உப்பாதோ ஹோதி** - தோற்றம் பெறுமாயின், **தஞ்ச** - அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

யதா ச - ஒரு வகையில், (யோனிசோ மனசிகாரத்தின் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக்கொண்டதால்), **உப்பன்னஸ்ஸ** - தோற்றம் பெற்றிருக்கும், **பஸ்ஸத்தி** நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினூடாக தோன்றிய இன்பத்தினால், உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத்தோன்றும் உடல் உள பரவச நிலை, **சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ** - நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினூடாக தோன்றிய இன்பத்தினால், உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத்தோன்றும் உடல் உள பரவச நிலை, **பாவனாய** - சமத, விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களின் விருத்தியால், **பாரிபூரி ஹோதி** - பரிபூரண நிலையை அடையுமாயின், **தஞ்ச** - அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

102.பொருளுரை

(இவ்வாறாக) நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினூடாக தோன்றிய இன்பத்தினால், உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத்தோன்றும் உடல் உள பரவச நிலை தன் வாழ்வின்

நிலைத்திருக்கும்போது தன்னுடைய வாழ்வின் நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினூடாக தோன்றிய இன்பத்தினால் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத்தோன்றும் உடல் உள பரவச நிலை இருக்கின்றது என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினூடாக தோன்றிய இன்பத்தினால் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத்தோன்றும் உடல் உள பரவச நிலை தன் வாழ்வின் இல்லாதபோது தன்னுடைய வாழ்வின் நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினூடாக தோன்றிய இன்பத்தினால் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத்தோன்றும் உடல் உள பரவச நிலை இல்லை என்பதனை நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (யோனிசோ மனசிகாரம் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக் கொண்டதால்) நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினூடாக தோன்றிய இன்பத்தினால், உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத்தோன்றும் உடல் உள பரவச நிலை தன்னுள் தோற்றம் பெறுமாயின் அதனையும் அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (ஞானத்தின் மூலம்) தோற்றம் பெற்ற, நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினூடாக தோன்றிய இன்பத்தினால் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத்தோன்றும் உடல் உள பரவச நிலை சமத விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களின் மூலம் பரிபூரண நிலையை அடையுமாயின், அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

103.சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் சமாதி சம்பொஜ்ஜங்கங், அத்தி மே அஜ்ஜத்தங் சமாதி சம்பொஜ்ஜங்கோதி பஜானாதி. அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் சமாதி சம்பொஜ்ஜங்கங், நத்தி

மே அஜ்ஜத்தங் சமாதி சம்பொஜ்ஜங்கோதி பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ சமாதி சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ உப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ சமாதி சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ பாவனாய பாரிபுரி ஹோதி, தஞ்ச பஜானாதி.

103.பதவிளக்கம்

சன்தங் வா - நிலவியிருக்குமாயின், **அஜ்ஜத்தங்** - தன் வாழ்வினுள், **சமாதி சம்பொஜ்ஜங்கங்** - நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உளச்சமாதி, **அத்தி** - நிலவியிருக்குமாயின், **மே அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுடைய வாழ்வினுள், **சமாதி சம்பொஜ்ஜங்கோதி**, - நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உளச்சமாதி, **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

அசன்தங் வா - தன்னுள் இல்லாதவிடத்து, **அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுடைய வாழ்வினுள், **சமாதி சம்பொஜ்ஜங்கங்** - நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உளச்சமாதி, **நத்தி மே** - இல்லையென்று, **அஜ்ஜத்தங்** தன்னுடைய வாழ்வினுள், **சமாதி சம்பொஜ்ஜங்கோதி** நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உளச்சமாதி, **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

யதா ச - முறையாக, (யோனிசோ மனசிகாரத்தின் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக்கொள்வதால்), **அனுப்பன்னஸ்ஸ** - தன்னுள் தோற்றம் பெற்றிராத, **சமாதி சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ** - நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம்

பெறும் உளச்சமாதி, **உப்பாதோ ஹோதி** - தோற்றம் பெறுமாயின், **தஞ்ச** - அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

யதா ச - ஒரு முறையாக, (யோனிசோ மனசிகாரத்தின் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக்கொண்டதால்), **உப்பன்னஸ்ஸ** - தோற்றம் பெற்றிருக்கும், **சமாதி சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ** - நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உளச்சமாதி, **பாவனாய** - சமத, விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களின் விருத்தியால், **பாரியூரி ஹோதி** - பரிபூரண நிலையை அடையுமாயின், **தஞ்ச** - அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்

103.பொருளுரை

நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உளச்சமாதி தன் வாழ்வினுள் நிலைத்திருக்கும்போது, தன்னுடைய வாழ்வினுள் நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உளச்சமாதி இருப்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக்கொள்வார்.

நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உளச்சமாதி தன் வாழ்வினுள் இல்லாதபோது தன்னுடைய வாழ்வினுள் நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உளச்சமாதி இல்லை என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக்கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (யோனிசோ மனசிகாரம் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக் கொண்டதால்), நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின்

அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உளச்சமாதி தன்னுள் தோற்றம் பெறுமாயின் அதனையும் அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (ஞானத்தின் மூலம்) தோற்றம் பெற்ற, நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உளச்சமாதி சமத விபஸ்ஸ னா எனும் தியானங்களின் மூலம் பரிபூரண நிலையை அடையுமாயின், அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

104.சன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் உபெக்கா சம்பொஜ்ஜங்கங், அத்தி மே அஜ்ஜத்தங் உபெக்கா சம்பொஜ்ஜங்கோதி பஜானாதி. அசன்தங் வா அஜ்ஜத்தங் உபெக்கா சம்பொஜ்ஜங்கங், நத்தி மே அஜ்ஜத்தங் உபெக்கா சம்பொஜ்ஜங்கோதி பஜானாதி. யதா ச அனுப்பன்னஸ்ஸ உபெக்கா சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ உப்பாதோ ஹோதி, தஞ்ச பஜானாதி. யதா ச உப்பன்னஸ்ஸ உபெக்கா சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ பாவனாய பாரிபூரி ஹோதி, தஞ்ச பஜானாதி.

104.பதவிளக்கம்

சன்தங் வா - நிலவியிருக்குமாயின், **அஜ்ஜத்தங்** - தன் வாழ்வினுள், **உபெக்கா சம்பொஜ்ஜங்கங்** - நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உபெக்கா (நடுநிலை மனம்), **அத்தி** - நிலவியிருக்குமாயின், **மே அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுடைய வாழ்வினுள், **உபெக்கா சம்பொஜ்ஜங்கோதி**, - நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உபெக்கா (நடுநிலை மனம்), **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார். **அசன்தங் வா** - தன்னுள் இல்லாதவிடத்து, **அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுடைய வாழ்வினுள், **உபெக்கா சம்பொஜ்ஜங்கங்** - நால்வகை

அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உபெக்கா (நடுநிலை மனம்), **நத்தி மே** - இல்லையென்று, **அஜ்ஜத்தங்** - தன்னுடைய வாழ்வினுள், **உபெக்கா சம்பொஜ்ஜங்கோதி** - நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உபெக்கா (நடுநிலை மனம்), **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

யதா ச - முறையாக, (யோனிசோ மனசிகாரத்தின் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக்கொள்வதால்), **அனுப்பன்னஸ்ஸ** - தன்னுள் தோற்றம் பெற்றிராத, **உபெக்கா சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ** - நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உபெக்கா (நடுநிலை மனம்), **உப்பாதோ ஹோதி** - தோற்றம் பெறுமாயின், **தஞ்ச** - அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

யதா ச - ஒரு முறையாக, (யோனிசோ மனசிகாரத்தின் மூலம் உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக்கொண்டதால்), **உப்பன்னஸ்ஸ** - தோற்றம் பெற்றிருக்கும், **உபெக்கா சம்பொஜ்ஜங்கஸ்ஸ** - நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உபெக்கா (நடுநிலை மனம்), **பாவனாய** - சமத, விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களின் விருத்தியால், **பாரிபூரி ஹோதி** - பரிபூரண நிலையை அடையுமாயின், **தஞ்ச** - அதனையும், **பஜானாதி** - நன்கு உணர்ந்துக்கொள்வார்.

104.பொருளுரை

நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உபெக்கா (நடுநிலை மனம்)

தன் வாழ்வினுள் நிலைத்திருக்கும்போது, நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உபேக்கா (நடுநிலை மனம்) இருப்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக்கொள்வார்.

நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உபேக்கா (நடுநிலை மனம்) தன் வாழ்வினுள் இல்லாதபோது தன்னுடைய வாழ்வினுள் நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உபேக்கா (நடுநிலை மனம்) இல்லை என்பதனை நன்கு அறிந்துணர்ந்துக்கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (யோனிசோ மனசிகாரம் மூலம்) உய்த்துணர்வு ஞானத்தினை தோற்றுவித்துக் கொண்டதால், நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உபேக்கா (நடுநிலை மனம்) தன்னுள் தோற்றம் பெறுமாயின் அதனையும் அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

ஏதேனும் வகையில் (ஞானத்தின் மூலம்) தோற்றம் பெற்ற, நால்வகை அறிநிலை தர்மத்தினுள் உய்த்துணர்வு ஞானத்தின் அங்கமாகத் தோற்றம் பெறும் உபேக்கா (நடுநிலை மனம்) சமத விபஸ்ஸனா எனும் தியானங்களின் மூலம் பரிபூரண நிலையை அடையுமாயின், அதனையும் நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

105. இதி அஜ்ஜத்தங் வா தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

105. பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வகையில், **அஜ்ஜத்தங் வா** - தன்னுடையது எனக்கருதும், **தம்மேசு** - எழுவகை போதியங்கங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினைக் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா** - பிறருடையது எனக்கருதும் தனக்கு புறம்பான (பிறருடையது எனக்கருதும்) **தம்மேசு** - எழுவகை போதியங்கங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினைக் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா** - தன்னுடையது எனக்கருதும் பிறருடையது எனக்கருதும், **தம்மேசு** - எழுவகை போதியங்கங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினைக் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

105. பொருளுரை

இவ்வாறாக தன்னுடையது எனக்கருதும் எழுவகை போதியங்கங்கள் மீது, அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தனக்கு புறம்பான (பிறருடையது) எனக்கருதும் எழுவகை போதியங்கங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக்கருதும், பிறருடையது எனக்கருதும் எழுவகை போதியங்கங்கள் மீது அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

106. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா தம்மேசு விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா தம்மேசு விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா தம்மேசு விஹரதி.

106. பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - இவ் இவ் காரணங்களால் தோற்றம் பெற்ற எழுவகை போதியங்கங்கள் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **தம்மேசு** - தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா** - அந்த காரணங்கள் அற்றுப்போவதால் எழுவகை போதியங்கங்கள் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **தம்மேசு** - தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா** - காரணங்களால் எழுவகை போதியங்கங்கள் தோன்றும் விதத்தினையும் அந்த காரணங்கள் அற்றுப்போகும்போது எழுவகை போதியங்கங்கள் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **தம்மேசு** - தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார்.

106. பொருளுரை

(இவ்வாறாக) காரணங்களால் தோற்றம் பெற்ற எழுவகை போதியங்கங்கள் தோன்றும் விதத்தினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார். அந்த காரணங்கள் அழிந்துபோவதால் இந்த எழுவகை போதியங்கங்கள் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார். இவ்வாறாக, காரணங்களினால் எழுவகை போதியங்கங்கள் தோற்றம் பெற்று காரணங்கள் இல்லாமல் போகும்போது இந்த எழுவகை போதியங்கங்கள் அற்றுப்போவதினையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார்.

107.அத்தி தம்மாதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு தம்மேச தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

107. பதவீளக்கம்

அத்தி தம்மாதி வா - காரணங்களால் ஒழுங்மைந்த, சங்கத தர்மமாக நிலவும், நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, அநாத்மமான, எழுவகை போதியங்கங்கள் இருப்பதாக, **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விழையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - எழுவகை போதியங்கங்கள் மீது நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** - (இவ்வாறாக தம்மானுபஸ்ஸத்தின் மீது நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மேலும், **ஞானமத்தாய** - (உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும், **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (எழுவகை போதியங்கங்கள்) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாக, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - (அந்த) பிக்கு, **தம்மேச** - தர்மங்களின் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - தம்மானுபஸ்ஸ னத்துடன் **விஹரதி** - வசிப்பார்.

107. பொருளுரை

சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்குவிற்கு, (இவ்வாறாக) காரணங்களால் ஒழுங்மைந்த, சங்கத தர்மமாக நிலவும், நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, அநாத்மமான, பஞ்ச உபாதானஸ்கந்த தர்மங்கள் இருப்பதாக பஞ்ச உபாதானஸ்கந்த தர்மங்கள் மீது நன்கு செலுத்தப்பட்ட விழிப்புணர்வு சிறந்த அளவில் நிலைத்துக் கொள்ளும்.

(இவ்வாறாக தம்மானுபஸ்ஸனத்தில் மீது நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மென்மேலும் உய்த்துணர்வு ஞானம் தூய்மையடைவதற்காகவே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும். (எழுவகை போதியங்க தர்மங்களை) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார்.

பொஜ்ஜங்க பப்பங் நிட்டிதங்
உய்த்துணர்வு ஞானத்திற்கான அங்கங்களை அடிப்படையாக்க கொண்டு
மொழிந்தருளிய தியானப் பகுதி முற்றிற்று.

108. நாற்பேருண்மைகள்.

புன ச பரங் பிக்கவே பிக்கு தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸ
° விஹரதி. சதுசு அரிய சச்சேசு. கதஞ்ச பிக்கவே பிக்கு
தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸ விஹரதி. சதுசு அரிய சச்சேசு?
இத பிக்கவே பிக்கு இதங் துக்கன்தி யதாபூதங் பஜானாதி.
அயங் துக்க சமுதயோதி யதாபூதங் பஜானாதி. அயங்
துக்க நிரோதோதி யதாபூதங் பஜானாதி. அயங் துக்க
நிரோதகாமினிபடிபதாதி யதாபூதங் பஜானாதி.

108. பதவிளக்கம்

புன ச பரங் - மீண்டும் வேறு ஒரு தியானம் தொடர்பாக
மொழிகின்றேன். **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே,
பிக்கு - சத்தரமத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு.
தம்மேசு - தர்மங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸ** - அந்த
தர்மங்களின் யதார்த்த நிலையை உய்த்துணர்வுடன்
கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **சதுசு அரிய சச்சேசு**
- நால்வகை ஆரிய சத்தியங்கள் எனப்படும், **கதஞ்ச** -
எவ்வாறு, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** -
பிக்கு, **தம்மேசு** - தர்மங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸ** - அந்த
தர்மங்களின் உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டு
கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பது? **சதுசு அரிய சச்சேசு** -
நாற்பேருண்மைகள் எனப்படும்? **இத** - இந்த விடயத்தில்,
பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்குவே,
இதங் - இதுவே, **துக்கன்தி யதாபூதங் பஜானாதி**.

அயங் - இதுவே, **துக்க சமுதயோதி** - இதுவே இந்த
துக்கங்களுக்கு (மாற்றமுறாத சத்தியமாக) அடிப்படைக்
காரணம் என்று, **யதாபூதங்** - உண்மை நிலையை

அவ்வாறே, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார். **அயங்** - இதுவே, **துக்க நிரோதோதி** - மாற்றமுறாத பரம சத்தியமாக உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும்) அந்த அனைத்து துக்கங்களும் (நிரந்தரமாக) அழித்துவிடுவது என்று, உண்மை நிலையை அவ்வாறே, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

அயங் - இதுவே, **துக்க நிரோதகாமினீ படிபதாதி** - இந்த துக்கங்களை அழிப்பதற்காக இருக்கும் (மாற்றமுறாத சத்தியமாக) பயிற்சி செய்யவேண்டிய (ஓரே) செயற்பாடு என்று, **யதாபூதங்** - உண்மை நிலையை அவ்வாறே, **பஜானாதி** - நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

108. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இன்னுமொரு தியானம் தொடர்பாக போதிக்கின்றேன். தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, நாற்பேருண்மைகள் எனப்படும் தர்மங்கள் மீது, அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு வசிப்பார்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிக்கு நாற்பேருண்மைகள் எனப்படும் தர்மங்கள் மீது, இந்த தர்மங்களின் உண்மையான நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு எவ்வாறு வசிக்க வேண்டும்?

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு, “இது ஒருபோதும் மாற்றமுறாத பரம சத்தியமாக விளங்கும் துக்கம்” என யதார்த்தினை (உள்ளது உள்ளவாறே) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

“இதுவே இந்த துக்கங்களுக்கு (ஒருபோதும் மாற்றமுறாத பரம சத்தியமாக விளங்கும்) காரணமாகும்” என உண்மையான நிலையை (உள்ளது உள்ளவாறே) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

“இதுவே, அனைத்து துக்கங்களும் (நிரந்தரமாக) இல்லாமல் செய்துவிடுவதாகும்” என்று உண்மையான நிலையை (உள்ளது உள்ளவாறே) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

இதுவே இவ் அனைத்து துக்கங்களையும் அழிப்பதற்காக (பரம சத்தியமாக விளங்கும்) பின்பற்ற வேண்டிய (ஒரேயொரு) செயற்பாடாகும்” என்று உண்மையான நிலையை (உள்ளது உள்ளவாறே) நன்கு அறிந்துணர்ந்துக் கொள்வார்.

108. வீபரம்

நால்வகை அறிநிலை தர்மங்களானவை (நால்வகை சதிபட்டானங்கள்) நாற்பேருண்மைகளை உய்த்துணர்ந்து கொள்வதற்காகவே போதிக்கப்பட்டவையாகும். அதற்காக பயிற்சி செய்ய வேண்டிய ஒரே மார்க்கம் இந்த நால்வகை அறிநிலை தர்மம் என்பதாலேயே மோட்சத்திற்கான ‘ஒரே மார்க்கம்’ எனப்படுகின்றது. அதனாலேயே பாக்கியமுள்ள பகவான் உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டிய நாற்பேருண்மைகளை இதன் தம்மானுபஸ்ஸ-னத்திற்கு உள்ளடக்கி மொழிந்துள்ளார். நன்கு விபரித்து மொழிந்துள்ளார். பகவான் நாற்பேருண்மைகள் தொடர்பாக கொண்டிருந்த கருத்தை நாம் இனி சற்று அவதானித்துப் பார்ப்போம்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பரம சத்தியங்கள் நால்வகையாகும். இந்த நான்கு வாய்மைகளுமே இவ் உலகின் உண்மையான நிலைகளாகும். (ததானி) ஒருபோதும் மாற்றமுறாத

உன்னத நிலையாகும். (அவிததானி) எக்காரணத்தினாலும் மாற்றமுறாததாகும். வேறு இயல்பினை அடையாததாகும்.

(தத சூத்திரம்)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த சூரிய சந்திரர்கள் உலகில் தோன்றாத போது உலகெங்கும் இருளே பரவியிருக்கும். எண்திசைகளும் ஒளி பரவியிருக்காது. பெரும் இருளே அனைத்திடங்களிலும் சூழ்ந்திருக்கும். அப்போது இரவு பகல் என பொழுதுகள் இல்லை. மாதங்கள் கிழமைகள் என்று ஒன்றில்லை. பருவங்கள், நூற்றாண்டுகள் என்றெல்லாம் இல்லை. புண்ணியமிகு பிக்குகளே, என்றாவது ஒருநாள் இந்த சூரிய சந்திரன் உலகில் தோன்றுகின்றதோ அப்போது எண்திசையும் ஒளி பரவும். அப்போது பெரும் இருள் இருக்காது. அப்போது இரவு பகல் என பொழுதுகள் இருக்கும், மாதங்கள் கிழமைகள் இருக்கும். பருவ காலங்கள், நூற்றாண்டுகள் என்பன கூற முடியும்.

அதேபோன்றுதான் ததாகதரான சம்மா சம்புத்த பகவான் ஒருவர் உலகில் தோன்றும் வரையிலும் எண் திசையும் பரவிச்செல்லும் (தர்மம் எனும்) ஒளி இருக்காது. (அஞ்ஞானம்) எனும் காரிருளிலேயே உலகம் மூழ்கியிருக்கும். அதுவரை நாற்பேருண்மைகள் தொடர்பாக பேசப்படாது. நாற்பேருண்மைகள் தொடர்பாக அறிந்தவர்கள் இல்லை. விளக்கமளிக்கக்கூடியவரும் இல்லை. (இதன் உட்கருத்தானது புத்த பகவான்மார் உலகில் தோன்றாத காலங்களில் நாற்பேருண்மைகள் தொடர்பாக அறிந்துக் கொள்வதற்கு எவ்வித வாய்ப்புகளும் இல்லை என்பதாகும்)

அதேபோன்று என்றாவது ஒருநாள் ததாகதரான சம்மா சம்புத்த பகவான் ஒருவர் உலகில் தோன்றுவாராயின், அப்போது அனைத்து திசைகளிலும் பரவிச்செல்லும்,

பிரகாசிக்கும் (தர்மம் எனும்) ஒளி தோன்றும். அப்போது அஞ்ஞானம் எனும் காரிருள் இல்லாமல் போகும். மகா காரிருள் அகன்றுவிடும். அக்காலத்திலேயே இந்த நாற்பேருண்மைகள் தொடர்பாக போதிக்கப்படும். நாற்பேருண்மைகள் தொடர்பாக விளக்கங்கள் அளிக்கப்படும். மேலோங்கி பேசப்படும்”

(குதிய சுரிய சூத்திரம்)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த நாற்பேருண்மைகளை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள முடியாததால், உறுதியாக உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள முடியாததால், இத்தனை நீளமான சன்சார (பிறவி) பயணத்தில் நானும் நீங்களும் பயணஞ்செய்தோம். பிறப்பிலிருந்து இன்னுமொரு பிறப்பு என பயணிக்க நேர்ந்தது. ஆனால் இப்போது என்னைப் போன்றே நீங்களும் இந்த நாற்பேருண்மைகளை உய்த்துணர்ந்துக் கொண்டீர்கள். உறுதிபடுத்திக் கொண்டீர்கள். எனவே பிறப்புக்களுக்கான ஆசை (பவ தண்ஹா) வேருடன் அழிந்துவிட்டது. பிறப்பு எனும் தொடர் சங்கிலி உடைத்தெறியப்பட்டது. இனி பிறப்புக்கள் இல்லை”

(கோடிகாம சூத்திரம்)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, உங்களுள் உங்களுடைய நண்பர்கள், உற்றார் உறவினர்கள் மீது அன்பு, கருணை, அனுதாபம் இருக்குமாயின், அவர்கள் உங்கள் கருத்தைக் கேட்க விரும்புவார்களாயின், புண்ணியமிகு பிக்குகளே, அவர்களுக்கு இந்த நாற்பேருண்மைகளை பற்றி கூறுங்கள். அதன் உண்மைநிலையை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதற்கு ஏற்றாற்போல் சிறப்பான முறையில் எடுத்துச் சொல்லுங்கள் தெளிவுறச் சுற்றுக் கொடுங்கள். இந்த தர்மத்தினுள் . நிலைப்படுத்துங்கள்”

(மித்த சூத்திரம்)

ஒருசமயம் பாக்கியமுள்ள பகவான், ஒரு வனாந்தரத்தில் தரித்திருந்தார். அச்சமயம் பகவான் (நிலத்தில் விழுந்திருந்த) இலைகளை தம் திருக்கரத்தினால் எடுத்து “புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இது தொடர்பாக என்ன நினைக்கின்றீர்கள்? என் கரத்தில் இருக்கின்ற இலைகளா அதிகம்? அல்லது இந்த வனத்தில் உள்ள இலைகளா அதிகம்?”

“பாக்கியமுள்ள பகவானே, பகவானின் திருக்கரத்தில் இருக்கின்ற இலைகள் மிகவும் குறைவு. ஆனால் இந்த வனத்தில் எண்ணிலடங்காத இலைகள் இருக்கின்றன”

“பிக்குகளே, அதுபோன்றுதான், (சம்மா சம்புத்த பகவான்மார்களுக்கு மாத்திரம் பொதுவாக இருக்கின்ற) நான், உய்த்துணர்வுடன் கண்ணுற்ற விடயங்கள் இந்த வனாந்தரத்தில் உள்ள இலைகளைப்போன்று எண்ணிலடங்காதனவாகும். எனினும் என் கரத்தில் இருக்கும் அளவிலான சிறிதளவே உங்களுக்கு போதிக்கின்றேன். ஏனையவை உங்களுக்கு கூறாமெக்கான காரணம் என்ன? புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ஏனையவற்றை நீங்கள் அறிந்துகொள்வதில் எவ்வித பயனுமில்லை. அவை உன்னதமான வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கு உபகாரமாக அமையாதனவாகும். (துக்கத்தின் மீது) வெறுப்பு தோன்றுவதற்கு, (துக்கத்தின் மீது) ஒட்டுதல் இல்லாமல் போவதற்கு, துக்கத்திலிருந்து விடுதலையடைவதற்கு, நிரந்தரமாகவே அனைத்து (துக்கங்களில் இருந்தும்) நீங்குவதற்கும் வாழ்வின் யதார்த்த நிலையை உள்ளவாறு உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதற்கும் துணையாக அமையாதனவாகும். எனினும் என்னால் அடிக்கடி போதிக்கப்படுவது இந்த நாற்பேருண்மைகளாகும். பிக்குகளே, இந்த நாற்பேருண்மைகளை நான் அடிக்கடி போதிப்பதற்கு காரணம் என்ன? புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த நாற்பேருண்மைகள் அர்த்தம் செறிந்தனவாகும்.

உத்தம வாழ்வினை வாழ்வதற்கு மிக மிக உபகாரமாக அமைவனவாகும். (துக்கத்தின் மீது) வெறுப்பு தோன்றுவதற்கு, (துக்கத்தின் மீது) ஒட்டுதல் இல்லாமல் போவதற்கு, துக்கத்திலிருந்து விடுதலையடைவதற்கு, நிரந்தரமாகவே அனைத்து துக்கங்களில் இருந்தும் நீங்குவதற்கும் வாழ்வின் யதார்த்த நிலையை உள்ளவாறு உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதற்கும் உறுதுணையாக அமைவனவாகும்.

(சிங்சபா சூத்திரம்)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ஒரு மனிதன், ஒரு துவாரம் மாத்திரம் இருக்கும் நுகத்தடியொன்றை மகா சமுத்திரத்திற்கு வீசுகின்றார் என நினைப்போம். (இவ்வாறாக வீசப்பட்ட அந்த நுகத்தடி கடலில் மிதந்துக் கொண்டிருக்கையில்) ஒரு கண் மாத்திரம் தெரியும் ஒரு கடலாமை நூறு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை மாத்திரம் ஆழ் கடலில் இருந்து வெளிவரும். இவ்வாறாக அந்த கடலாமை சமுத்திரத்தின் மேற்பரப்பிற்கு வரும்போது கடலில் மிதந்துக் கொண்டிருக்கும் நுகத்தடியின் துவாரத்தின் வழியே அதன் தலை உட்சென்று அதற்கு புலப்படும் கண்ணினால் வானத்தினை காண்பது எனும் விடயம் சாத்தியமானதா?”

“பாக்கியமுள்ள பகவானே, மிகவும் அரிது. நீண்ட காலத்திற்கு ஒருமுறை மிக மிக அரிதாக வேண்டுமானால் நிகழக்கூடியதாகும்”

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நூறு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை கடலின் மேற்பரப்பிற்கு வரும் ஒரு கண் தெரியும் கடலாமை நுகத்தடி துவாரத்தின் வழியே வானைப் பார்ப்பதானது நீண்ட காலத்திற்கு ஒருமுறையாவது சாத்தியமான விடயமாகும். ஆனால் பிக்குகளே, (பாவங்கள் செய்வதற்கு பயம், வெட்கம் இல்லாத) அஞ்ஞான மூடன் ஒருமுறை நால்வகை

நரகங்களில் பிறந்தால் மீண்டும் மனித வாழ்வினை பெறுவதானது இதனிலும் பார்க்க மிகவும் கடினமாகும். அதற்கு காரணம் என்ன? பிக்குகளே, நால்வகை நரகங்களில் ஒழுக்கம் விருத்தி செய்வதற்கு, குணநலன்கள் விருத்தி செய்வதற்கு, புண்ணியங்கள் செய்வதற்கு முடியாது. அங்கு துன்பங்கள் அனுபவிப்பதற்கும், ஒருவரை ஒருவர் கொன்று சாப்பிட்டுக்கொள்வதற்கே வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. உயிர்களுக்கு இந்நிலைமை ஏற்படுவதற்கு காரணம் என்ன? நாற்பேருண்மைகளை உய்த்துணராமையாகும். எனவே பிக்குகளே, இந்த நாற்பேருண்மைகளை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதற்கே இடைவிடாது தொடர்ந்து முயற்சிக்க வேண்டும்”

(ஜிக்கல சூத்திரம்)

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இழிவான விடயங்களை சிந்தித்துக்கொண்டு காலம் கழிக்காதீர்கள். அதாவது உருவங்கள், சப்தங்கள், மணம், சுவை, ஸ்பரிசங்கள் எனும் காமத்திற்குரியவற்றை சிந்திக்காதீர்கள். காமம் சார்ந்த சிந்தனைகளை நினைக்காதீர்கள். முரண்பாடுகள் தோன்றக்கூடிய, கோபத்தினை தூண்டக்கூடிய சிந்தனைகளை சிந்திக்காதீர்கள். துன்பம் விளைவிக்கக்கூடிய இம்சை சார்ந்த எண்ணங்களை நினைக்காதீர்கள்.

பிக்குகளே, இவற்றை ஏன் நினைக்கக்கூடாது? இவ்வாறான சிந்தனைகளில் எவ்வித அர்த்தங்களும்மில்லை. இவ்வாறான சிந்தனைகள் உத்தம வாழ்விற்கு துணை செய்வனவன்று. (துக்கத்தின் மீது) வெறுப்பு தோன்றுவதற்கு, (துக்கத்தின் மீது) ஒட்டுதல் இல்லாமல்போவதற்கு, துக்கத்திலிருந்து விடுதலையடைவதற்கு, நிரந்தரமாகவே அனைத்து (துக்கங்களில் இருந்தும்) நீங்குவதற்கும் வாழ்வின் யதார்த்த நிலையை உள்ளவாறு உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதற்கும்

துணையாக அமையாதனவாகும். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, சிந்திக்க வேண்டிய சிறந்த விடயங்கள் இருக்கின்றன. பரம சத்தியமான துக்கம் எனும் ஆரிய சத்தியம் தொடர்பாக சிந்தியுங்கள். இந்த துக்கத்திற்கு காரணமாக அமைந்த விடயத்தினைப் பற்றி சிந்தியுங்கள். எவ்வித துக்கங்களும்ற்ற மோட்சத்தினைப் பற்றி சிந்தியுங்கள். அதற்காக பின்பற்ற வேண்டிய மார்க்கத்தினைப் பற்றி சிந்தியுங்கள். இவ்வாறாக இந்த நாற்பேருண்மைகள் தொடர்பாக சிந்திப்பதற்கான காரணம் என்ன?

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த நாற்பேருண்மைகள் அர்த்தம் செறிந்தனவாகும். உத்தம வாழ்வினை வாழ்வதற்கு மிக மிக உபகாரமாக அமைவனவாகும். (துக்கத்தின் மீது) வெறுப்பு தோன்றுவதற்கும், (துக்கத்தின் மீது) ஒட்டுதல் இல்லாமல்போவதற்கும், துக்கத்திலிருந்து விடுதலையடைவதற்கும், நிரந்தரமாகவே அனைத்து (துக்கங்களில் இருந்தும்) நீங்குவதற்கும் வாழ்வின் யதார்த்த நிலையை உள்ளது உள்ளவாறு உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதற்கும் உறுதுணையாக அமைவனவாகும்”.

(விதக்க சூத்திரம்)

109. துக்கம் எனும் சூரிய சத்தியம்

109. கதமஞ்ச பிக்கவே துக்கங் அரிய சச்சங்? ஜாதி'பி துக்கா. ஜராபி துக்கா, வ்யாதிபி துக்கோ, மரணப்பி துக்கங், சோக பரிதேவ துக்க தோமனஸ்ஸ உபாயாசாபி துக்கா, அப்பியேஹி சம்பயோகோ துக்கோ, பியேஹி விப்பயோகோ துக்கோ, யம்பிச்சங் ந லபதி தம்ப்பி துக்கங், சங்கித்தேன பஞ்சபாதானக்கந்தா துக்கா.

109. பதவிளக்கம்

கதமஞ்ச - எது?, பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, துக்கங் - துக்கம், அரிய சச்சங்? - மாற்றமுறாத சத்தியம் ஜாதி'பி - பிறக்க நேரிடுதல், துக்கா - துக்கமாகும். ஜராபி - முதுமையடைதல், துக்கா - துக்கமாகும், வ்யாதிபி - நோய் நொடிகளுக்கு உள்ளாக நேரிடுவது, துக்கோ - துக்கமாகும், மரணப்பி - மரணமடைதல், துக்கங் துக்கமாகும், சோக - மனதை துக்கத்தினால் மூழ்கடிக்கும் சோகம், பரிதேவ - துக்கத்தினை தாங்க முடியாமல் (நபர்களின் ஊர், பெயர் என்பனச்சொல்லி) புலம்புதல், துக்க - உடலினால் தோன்றும் சகிக்க முடியாத வேதனைகள், தோமனஸ்ஸ - உள ரீதியாக தோன்றும் துக்கங்கள். உபாயாசாபி - தனக்கு நேர்ந்த துக்கங்களை நினைத்து பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருப்பது கூட, துக்கா - துக்கமாகும்,

அப்பியேஹி - தனக்கு எவ் விதத்திலும் இஷ்டமில்லாத, பிரியமல்லாத விடயங்கள் மற்றும் நபர்கள், சம்பயோகோ - ஒன்று சேர்ந்து வாழ நேரிடுதல், துக்கோ - துக்கமாகும்,

பியேஹி - தனக்கு மிகவும் பிரியமான, இஷ்டமான விடயங்கள் மற்றும் நபர்கள் என்பவற்றிலிருந்து, **விப்பயோகோ** - பிரிய நேரிடுதல், **துக்கோ** - துக்கமாகும், **யம்பிச்சங்** - தான் விரும்புவன , **ந லபதி** - கிடைக்காமையும், **தம்ப்பி** - அதுவும் **துக்கங்** - துக்கமாகும், **சங்கித்தேன** - மிகவும் சுருக்கமாகக் கூறினால் **பஞ்சபாதானக்கந்தா** - உருவம், நுகர்ச்சி, சமிக்ஞை, சிந்தனைகள், விஞ்ஞானம் (நுண்ணுணர்வு) எனும் ஐந்தும், **துக்கா** - துக்கமாகும்.

109.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பரம சத்தியமாக இருக்கும் துக்கம் என்றால் என்ன?

பிறக்க நேரிடுதல் துக்கமாகும். முதுமையடைவது துக்கமாகும், நோய்நொடிகளுக்கு உள்ளாக நேரிடுதல் துக்கமாகும். மரணமடைய நேரிடுதலும் துக்கமாகும். மனதை துக்கத்தினால் மூழ்கடிக்கும் சோகம், துக்கத்தினை தாங்க முடியாமல் (நபர்களின் ஊர் பெயர் என்பனச்சொல்லி) புலம்புதல், உடலினால் தோன்றும் சகிக்க முடியாத வேதனைகள், உள ரீதியாக தோன்றும் துக்கங்கள், தனக்கு நேர்ந்த துக்கங்களை நினைத்து நினைத்து பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருப்பது கூட துக்கமாகும்.

தனக்கு எவ் விதத்திலும் இஷ்டமில்லாத, பிரியமல்லாத விடயங்கள் மற்றும் நபர்களுடன் ஒன்று சேர்ந்து வாழ நேரிடுதல் துக்கமாகும். தனக்கு மிகவும் பிரியமான, இஷ்டமான விடயங்கள் மற்றும் நபர்களிடமிருந்து பிரிய நேரிடுதல் துக்கமாகும். தான் விரும்புவன கிடைக்காமையே துக்கமாகும். சுருங்கக் கூறினால் உருவம், நுகர்ச்சி, சமிக்ஞை, சிந்தனை, நுண்ணுணர்வு எனும் இந்த பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களும்

துக்கமாகும்.

110. கதமா ச பிக்கவே ஜாதி, யா தேசங் தேசங் சத்தானங், தம்ஹி தம்ஹி சத்த நிகாயே, ஜாதி, சஞ்சாதி, ஒக்கந்தி, அபிநிப்பந்தி, கந்தானங் பாதுபாவோ, ஆயதனானங் படிலாபோ, அயங் வச்சதி பிக்கவே ஜாதி.

110. பதவிளக்கம்

கதமா ச - எது? பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ஜாதி - பிறப்பு (எனப்படுகின்றது), யா - ஏதேனும் முறையில், தேசங் தேசங் சத்தானங் - அவ் அவ் உயிர்களின், தம்ஹி தம்ஹி சத்த நிகாயே - அவ் அவ் உயிர் வகைக்குள், ஜாதி - பிறப்பதற்கு நேரிடுமாயின், சஞ்சாதி - புலன்கள் விருத்தியடைந்து தோற்றம் பெற நேரிடுமாயின், ஒக்கந்தி - கருப்பைக்குள் இறங்குதல் இருக்குமாயின், அபிநிப்பந்தி - கருப்பையிலன்றி வேறு விதத்தில் பிறக்க நேரிடுமாயின், கந்தானங் - உருவம், நுகர்ச்சி, சமிக்ஞை, சிந்தனை, நுண்ணுணர்வு எனும் ஐவகை உபாதானஸ்கந்தங்களின் பாதுபாவோ - தோற்றம் இருக்குமாயின், ஆயதனானங் - கண், காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் எனும் அறுவகைபொறிகள், படிலாபோ - தோற்றம் இருக்குமாயின், அயங் - இவையே, வச்சதி - கூறப்படுகின்றன, ஜாதி - (முட்டையினுள், கருப்பையினுள், ஈரலிப்பான சூழலில், ஓபபாதிக முறைகளில்) பிறப்பு நேரிடுதல் என்பதாகும்.

110. பொருளுரை

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே. பிறக்க நேரிடுதல் என்றால் என்ன? ஒவ்வொரு உயிர்களின், அந்த உயிர்களின்

ஒவ்வொரு வகையினுள் ஏதேனும் முறையில் பிறக்க நேரிடுமாயின், புலன்கள் நன்கு விருத்தியடைந்து தோற்றம் பெற நேரிடுமாயின், கருப்பையினுள் பிறக்க நேரிடுமாயின், கருப்பையிலின்றி பிறக்க நேரிடுமாயின், உருவம், நுகர்ச்சி, சமிக்ஞை, சிந்தனை, நுண்ணுணர்வு எனும் ஐவகை உபாதானஸ்கந்தங்களின் தோற்றமிருக்குமாயின், கண், காது, நாசி, நாவு, உடல், மனம் எனும் அறுவகைபொறிகளின் தோற்றம் நிகழுமாயின், புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இதுவே (முட்டையினுள், கருப்பையினுள், ஈரலிப்பான சூழலில், ஓபபாதிக முறைகளில்) பிறக்க நேரிடுதல் என்பதாகும்.

110.மேலதிக வீபரங்கள்.

பாக்கியமுள்ள புத்த பகவான் மேற்கூறப்பட்ட அனைத்து துக்கங்களுக்கும் காரணம் பிறப்பு என்று பல சூத்திர போதனைகளில் மிகத்தெளிவாக மொழிந்துள்ளார். மீண்டும் மீண்டும் பிறக்க நேரிடுதல், முதுமையடைய நேரிடுதல், மரணமடைய நேரிடுதலானது அறிவுடைய மாந்தருக்கு கேள்விக்குறியாதானது புதுமையன்று. அந்த மகா ஞானிகள் இந்த பிறப்பிலிருந்து நீங்கும் வழியை கண்டுபிடிப்பதற்காகவே தாம் விரும்பும் அனைத்தையும் துறக்கின்றனர்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, சம்புத்த நிலையை அடைவதற்கு முன்னர் இன்னும் போதிசத்துவராக போதிமர நிழலில் அமர்ந்திருந்த விபஸ்ஸீ போதிசத்துவருக்கு இவ்வாறானதொரு எண்ணம் தோன்றிற்று.

“இந்த உயிர்கள் துன்பங்களுக்குள்ளாகியிருக்கின்றனர். இந்த உயிர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறக்கின்றனர். முதுமையடைகின்றனர். மரணமடைகின்றனர். மீண்டும் பிறக்கின்றனர். இவ்வாறாக உயிர்கள் துக்கங்களை

அனுபவித்தாலும் அந்த துக்கங்களில் இருந்து நீங்கும் வழியை அறிந்தவர்களல்ல. இந்த முதுமை மரணம் என்பவற்றிலிருந்து எப்போது விடுதலையடைவது?"

(விபஸ்ஸீ சூத்திரம்)

இவ்வாறாக அனைத்து புத்தர்மார்களுக்கும் சம்புத்த நிலையை அடைவதற்கு தூண்டுதலாக அமைந்தது இத்தகைய சிந்தனையே என எமது புத்த பகவான் தெளிவாக மொழிந்துள்ளார்.

பிறப்பு தொடர்பாக பெரும்பாலானோர் 'மனம் ஒரு உடலை விட்டு இன்னும் ஒரு உடலை பற்றிக்கொள்வதே' பிறப்பு என நினைக்கின்றனர். இது முற்றிலும் தவறாகும். புத்த பகவான் எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில் சாதி எனும் பெயர் கொண்ட பிக்கு ஒரு பிறப்பிலிருந்து இன்னுமொரு பிறப்பிற்கு பயணம் செய்யும் விஞ்ஞானம் (மனம்) தொடர்பாக பேசினார். இக்கருத்து பிழையானதென்றும், விஞ்ஞானம் (மனமானது) காரணகாரியங்களால் தோற்றம் பெற்றதென்றும் பாக்கியமுள்ள பகவான் அச்சமயத்தில் மொழிந்தார்.

பிறப்பைப்பெற்றுத்தரும் இடங்கள் நான்கு இருப்பதாக பகவான் உய்த்துணர்ந்தார். அந்த நான்கும் பின்வருமாறு, அண்டஜ, ஜலாபுஜ, சங்சேதஜ, ஓபபாதிக என்பவையாகும்.

“புண்ணியமிகு சாரிபுத்த, முட்டையினுள் கருவாகி பிறத்தல் அண்டஜ பிறப்பாகும். ஏதேனும் உயிர் கருப்பையிலிருந்து பிறக்க நேரிடுமாயின் அது ஜலாபுஜ பிறப்பதாகும். ஏதேனும் ஒரு உயிர், அழுகிய இறைச்சியில், அழுகிய பிணங்களில், அழுக்கடைந்த நீர்நீநிலைகளில், மலசலக்கழிவுகளில், குப்பைகளில் பிறக்க நேரிடுமாயின் அது சங்சேதஜ பிறப்பாகும். அதாவது ஈரலிப்பான இடத்தில் பிறப்பதாகும்.

(அனைத்து) தேவர்கள், (அனைத்து) நரக உயிர்கள், ஓபபாதிக முறையில் (அண்டஜ, ஜலாபுஜ, சங்ஸேதஜ முறைகளிலில்லாமல்) பிறக்க நேரிடுதல். ஒரு சில மனிதர்களும், ஒரு சில பிரேத உயிர்களும் ஓபபாதிக்க முறையிலேயே பிறக்கின்றனர். இதுவே ஓபபாதிக பிறப்பாகும்.

(மஹா சீஹநாத சூத்திரம்)

கருப்பையின் பிறப்பு நான்கு வகையாக இடம்பெறும் என பகவான் கண்ணுற்றார். ஒருவர் ஒன்றும் அறியாமல் கருப்பையினுள் நுழைவார். ஒன்றும் அறியாமல் கருப்பையில் இருந்து, அறியாமலேயே கருப்பையிலிருந்து வெளிவருவார்.

இன்னும் சிலர் அறிந்து கருப்பையினுள் நுழைவார். ஒன்றும் அறியாமல் கருப்பையில் இருந்து, அறியாமலேயே கருப்பையிலிருந்து வெளிவருவார். இது இரண்டாவது வகையாகும்.

இன்னும் சிலர் அறிந்தே கருப்பையினுள் நுழைவார்கள். அறிந்தே கருப்பையினுள் இருப்பார்கள். (எனினும்) அறியாமல் கருப்பையிலிருந்து வெளிவருவார்கள். இது மூன்றாவது வகையாகும்.

இன்னும் சிலர் நன்கு அறிந்துணர்ந்தே கருப்பையினுள் நுழைவார்கள். அறிந்தே கருப்பையினுள் இருப்பார்கள். அறிந்தே கருப்பையிலிருந்து வெளிவருவார்கள். இது நான்காவது வகையாகும். (சம்பசாதனீய சூத்திரம்)

இவ்வாறாக பிறப்பதால் கிடைக்கும் துக்கத்தினை பரம சத்தியமாக உய்த்துணர்ந்து துக்கத்திலிருந்து விடுதலை அடைய வேண்டும் எனும் உயரிய நோக்கத்திலேயே பகவான் தர்மத்தினை உபதேசித்தார்.

இது புத்த பகவான் மொழிந்த தர்மமாகும். இதனை எவரேனும் தத்தமது இஷ்டப்படி மாற்றிப்பேசுவார்களாயின் அது அவருக்கு பெரும் தீங்காக அமையும். கொடிய நச்சு கொண்ட பாம்பை வாலால் பிடித்தால் அது பிடித்தவரையே திருப்பித்தாக்குவதைப் போன்று அனைத்து துக்கங்களிலிருந்தும் நீங்குவதற்காக போதித்த உத்தம தர்மத்தினை தவறாக எடுத்துக்கொள்வதால் அது தனக்கும் பிறருக்கும் ஆபத்தானதாகவே அமையும். கொடிய பாம்பை வாலால் பிடிக்காமல் தலையாலேயே பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும். தலையால் பிடித்தால் பிடித்தவரை அந்த பாம்பால் கடிக்க முடியாது. அதேபோன்று இந்த தர்மத்தினை ஒருவர் புத்த பகவான் எவ்வாறு மொழிந்தாரோ அதே முறையில் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

“புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தர்மம் என்னவென்று பிரித்துணர முடியாதபடி உருமாறுவதற்கு, மறைந்து போவதற்கு காரணமாக அமையும் இரு காரணிகள் இருக்கின்றன.

தன் மனதில் தோன்றிய கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப பொருள் திரித்து இதுவே ‘தர்மம்’ என்று கூறுவதும், அவ்வாறு கூறுவதை செவிமடுத்து அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வதுமாகும். அதேபோன்று பிக்குகளே, இந்த தர்மம் என்னவென்பதை சரியான முறையில் உணர்ந்துக் கொள்வதற்கும், தர்மம் மறையாமல் இருப்பதற்கும் காரணமாக அமையும் இரு காரணிகள் இருக்கின்றன. ஒருவர் தர்மம் என்று (பகவான் மொழிந்தருளிய விதத்திலேயே) சரியான முறையில் பிழைகளின்றி தத்தமது சொந்த கருத்துக்களின்றி கூறுவதும், செவிமடுப்போர் அந்த தர்மத்தினை சரியான முறையில் செவிமடுத்து உணர்ந்துக் கொள்ளல் எனும் இரு காரணிகளுமாகும்.”

(அங்குத்தர நிகாயம்)

111.கதமா ச பிக்கவே ஜரா யா தேசங் தேசங் சத்தானங் தம்ஹி தம்ஹி சத்த நிகாயே, ஜரா, ஜீரணதா, கண்டிச்சங், பாலிச்சங், வலித்தசதா, ஆயுனோ சங்ஹானி, இந்திரியானங் பரிபாகோ, அயங் வச்சதி பிக்கவே ஜரா

111.பதவீளக்கம்

கதமா ச - என்ன?, பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ஜரா - முதுமையடைதல் என்றால், யா - எம் முறையில், தேசங் தேசங் சத்தானங் - அவ் அவ் உயிர்களின், தம்ஹி தம்ஹி சத்த நிகாயே - அவ் அவ் உயிர்களின் வகையினுள், ஜரா - இற்றுப்போதல் இருக்குமாயின், ஜீரணதா - சீரணமாகிய நிலை இருக்குமாயின், கண்டிச்சங் - பற்கள் உடைந்து விழுந்து போதல், முடி உதிர்ந்து போதல், உறுப்புக்களில் முதுமடையவதால் ஏற்படும் குறைபாடுகள், பாலிச்சங் - உடல் முதிர்ந்து தோல் சுருங்கிப்போகுமாயின், வலித்தசதா - முதுமையால் உருக்குழைந்து போகுமாயின், ஆயுனோ - ஆயுட் காலம், சங்ஹானி, - முடிவுற்றுக்கொண்டிருக்குமாயின், இந்திரியானங் - கண், காது போன்ற புலன்கள், பரிபாகோ - (தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் அடங்காத வண்ணம்) முதிர்ச்சியடையும் நிலை இருக்குமாயின், அயங் - இதுவே, வச்சதி - கூறப்படுகின்றது, பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ஜரா - முதுமையடைதலாகும்.

111.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே. முதுமையடைதல் என்றால் என்ன? அவ் அவ் உயிரினங்களின், அவ் உயிரின வகைக்குள், ஏதேனும் வகையிலான இற்றுப்போதல் இருக்குமாயின், உடல் முதிர்ந்த, சீரனித்த நிலை இருக்குமாயின்,

பற்கள் உடைந்து போதல், தலைமுடி உதிர்ந்தல், போன்ற குறைபாடுகள் ஏற்படுமாயின், உடல் கடினமாகி (மென்மையான தன்மை இல்லாதொழிந்து) தோல் சுருங்கி விகார நிலையை அடையுமாயின், ஆயுட்காலம் முடிவுற்றுக் கொண்டிருக்குமாயின், கண், காது போன்ற புலன்கள் (தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் அடங்காத வண்ணம்) முதிர்ச்சியடையும் நிலை இருக்குமாயின் புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இதுவே முதுமை எனக்கூறப்படுகின்றது.

112.கதமஞ்ச பிக்கவே மரணங்: யங் தேசங் தேசங் சத்தானங் தம்ஹா தம்ஹா சத்தநிகாயாகதி சவனதா பேதோ அன்தராதனங் மச்சமரணங் காலகிரியா கன்தானங் பேதோ களேபரஸ்ஸ நிக்கேபோ ஜீவிதிந்திரியஸ்சபச்சேதோ, இதங் வுச்சதி பிக்கவே மரணங்

112.பதவிளக்கம்

112. கதமஞ்ச - என்ன?, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **மரணங்** - மரணமடைதல் என்றால், **யங்** - ஏதேனும் வகையில், **தேசங் தேசங் சத்தானங்** - அவ் அவ் உயிரினங்களின், **தம்ஹா தம்ஹா சத்தநிகாயா** - அவ் அவ் உலகங்களிலிருந்து, **சுதி** - மறைவதாயின், **சவனதா** - மறையும் இயல்பு இருக்குமாயின், **பேதோ** - உடைந்துபோகும் இயல்பு இருக்குமாயின், **அன்தராதனங்** - காணாமல்போகும் நிலை இருக்குமாயின், **மச்சமரணங்** - மரணமடைவதாயின், **காலகிரியா** - காலஞ்செல்வதாயின், **கன்தானங்** - உபாதானஸ்கந்தங்கள், **பேதோ** - சிதறும் நிலை இருக்குமாயின், **களேபரஸ்ஸ** - உடல், **நிக்கேபோ** - கைவிடும் நிலை, **ஜீவிதிந்திரியஸ்ஸ** - வாழ்க்கை எனும் இந்திரியத்தின், **உபச்சேதோ** - அழிவு இருக்குமாயின், **இதங்** - இதுவே, **வுச்சதி** - கூறப்படுகின்றது. **பிக்கவே** -

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **மரணங்** - மரணமடைதல்.

112.பதவிளக்கம்

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மரணமடைதல் என்றால் என்ன? அவ் அவ் உயிரினங்களின், அவர்தம் உலகிலிருந்து, மறைவதாயின், மறையும் இயல்பு இருக்குமாயின், உடைந்துபோகும் இயல்பு இருக்குமாயின், காணாமல் போகும் நிலை இருக்குமாயின், மரணமடைவதாயின், காலஞ்செல்வதாயின், உபாதானஸ்கந்தங்கள், சிதறும் நிலை இருக்குமாயின், உடலை கைவிடும் நிலையிருக்குமாயின், வாழ்க்கை எனும் இந்திரியத்தின் அழிவு இருக்குமாயின், புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இதுவே மரணமடைதல் எனக் கூறப்படுகிறது.

113. **கதமோ ச பிக்கவே சோகோ: யோ கோ பிக்கவே அஞ்ஞதரஞ்ஞதரேன ப்யசனேன சமன்னாகதஸ்ஸ, அஞ்ஞதரஞ்ஞதரேன துக்க தம்மேன, புட்டஸ்ஸ, சோகோ, சோசனா, சோசிதத்தங், அன்தோசோகோ, அன்தோபரிசோகோ, அயங் வச்சதி பிக்கவே சோகோ**

113.பதவிளக்கம்

கதமோ ச - என்ன, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சோகோ** - மனதை துக்கத்தினால் மூழ்கடிக்கும் சோகம் என்றால், **யோ கோ** - ஏதேனும் வகையில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **அஞ்ஞதரஞ்ஞதரேன** - பல்வேறுபட்ட துன்பங்களுக்கிடையே, **ப்யசனேன** - ஏதேனும் துன்பத்தினால், **சமன்னாகதஸ்ஸ** - துன்புறும் ஒருவருக்கு, **அஞ்ஞதரஞ்ஞதரேன** - பல்வேறுபட்ட துன்பங்களுக்கிடையே, **துக்க தம்மேன** - சகித்துக்கொள்ள முடியாத துக்கத்தினால்,

புட்டஸ்ஸ - துன்புறும் ஒருவருக்கு, **சோகோ** - மனதை துக்கத்தினால் மூழ்கடிக்கும் சோகம் இருக்குமாயின், **சோசனா** - மனம் சோகத்தினால் புழுங்குமாயின், **சோசிதத்தங்** - சோகத்தினால் வாடும் இயல்பு இருக்குமாயின், **அன்தோசோகோ** - மனதை எரிக்கும் சோகம் இருக்குமாயின், **அன்தோபரிசோகோ** - மனதை நாற்புறமும் சூழ்ந்துக்கொண்டு எரிப்பதைப் போன்ற சோகமிருக்குமாயின், **அயங்** - இதுவே, **வச்சதி** - கூறப்படுகின்றது, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சோகோ** - மனதை துக்கத்தினால் மூழ்கடிக்கும் சோகம் என்று.

113. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மனதை துக்கத்தினால் மூழ்கடிக்கும் சோகம் என்றால் என்ன? புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பல்வேறுபட்ட துன்பங்களுக்கிடையே ஏதேனும் ஒரு துன்பத்தினால் துன்புறும் ஒருவருக்கு (அல்லது) பல்வேறுபட்ட துன்பங்களுக்கிடையே ஏதேனும் சகித்துக்கொள்ள முடியாத துக்கத்தினால் துன்புறும் ஒருவருக்கு, மனதை துக்கத்தினால் மூழ்கடிக்கும் சோகம் இருக்குமாயின், மனம் சோகத்தினால் புழுங்கும் இயல்பிருக்குமாயின், சோகத்தினால் வாடும் இயல்பு இருக்குமாயின், மனதை எரிக்கும் சோகம் இருக்குமாயின், மனதை நாற்புறமும் சூழ்ந்துக்கொண்டு எரிப்பதைப் போன்ற சோகமிருக்குமாயின், புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மனதை துக்கத்தினால் மூழ்கடிக்கும் சோகம் என்று கூறப்படுவது இதுவேயாகும்.

114. கதமோ ச பிக்கவே பரிதேவோ, யோ கோ பிக்கவே அஞ்சுதரஞ்சுதரேன ப்யசனேன சமன்னாகதஸ்ஸ, அஞ்சுதரஞ்சுதரேன துக்க தம்மேன, புட்டஸ்ஸ, ஆதேவோ, பரிதேவோ, ஆதேவனா, பரிதேவனா, ஆதேவிதத்தங்,

பரிதேவிதத்தங், அயங் வச்சதி பிக்கவே பரிதேவோ.

114.பதவிளக்கம்

கதமோ ச - என்ன, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பரிதேவோ** - துக்கத்தினால் கலக்கமுற்று பெயர் விபரங்களைக் கூறிக்கொண்டு அழுது புலம்புதல் என்றால், **யோ கோ** - ஏதேனும் வகையில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **அஞ்சுதரஞ்சுதரேன** - பல்வேறுபட்ட துன்பங்களுக்கிடையே, **ப்யசனேன** - ஏதோவொரு துன்பத்தினால், **சமன்னாகதஸ்ஸ** - துன்புறும் ஒருவருக்கு, **அஞ்சுதரஞ்சுதரேன** பல்வேறுபட்ட துன்பங்களுக்கிடையே, **துக்க தம்மேன** - சகித்துக்கொள்ள முடியாத துக்கத்தினால், **புட்டஸ்ஸ** - துன்புறும் ஒருவருக்கு, **ஆதேவோ** - அழுது புலம்பும் நிலை இருக்குமாயின், **பரிதேவோ** - பெயர் விபரங்களைக்கூறிக் கொண்டு அழுது புலம்புவதாயின், **ஆதேவனா** - அழுது புலம்பும் இயல்பிருக்குமாயின், **பரிதேவனா** - பெயர் விபரங்களைக் கூறிக் கொண்டு அழுது புலம்பும் இயல்பிருக்குமாயின், **ஆதேவிதத்தங்** - இவ்வாறாக அழுது புலம்புவதாயின், **பரிதேவிதத்தங்** - பெயர் விபரங்களைக்கூறிக் கொண்டு அழுது புலம்புவதாயின், **அயங்** - இதுவே, **வச்சதி** - கூறப்படுகின்றது, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பரிதேவோ** - துக்கத்தினால் கலக்கமுற்று பெயர் விபரங்களைக் கூறிக்கொண்டு அழுது புலம்புதல் என்று.

114.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, துக்கத்தினால் கலக்கமுற்று பெயர் விபரங்களைக் கூறிக்கொண்டு அழுது புலம்புதல் என்றால் என்ன?

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பல்வேறுபட்ட துன்பங்களுக்கிடையே ஏதேனும் ஒரு துன்பத்தினால் துன்புறும் ஒருவருக்கு (அல்லது) பல்வேறுபட்ட துன்பங்களுக்கிடையே ஏதேனும் துன்பத்தினால் சகித்துக்கொள்ள முடியாத துக்கத்தினால் துன்புறும் ஒருவருக்கு, அழுது புலம்பும் நிலை இருக்குமாயின், பெயர் விபரங்களைக்கூறிக் கொண்டு அழுது புலம்புவதாயின், அழுது புலம்பும் இயல்பிருக்குமாயின், பெயர் விபரங்களைக் கூறிக் கொண்டு அழுது புலம்பும் இயல்பிருக்குமாயின், இவ்வாறாக அழுது புலம்புவதாயின், பெயர் விபரங்களைக்கூறிக் கொண்டு அழுது புலம்புவதாயின், புண்ணியமிகு பிக்குகளே, துக்கத்தினால் கலக்கமுற்று பெயர் விபரங்களைக் கூறிக்கொண்டு அழுது புலம்புதல் என்று கூறப்படுவது இதுவே.

115. கதமஞ்ஞ பிக்கவே துக்கங், யங் கோ பிக்கவே காயிகங் துக்கங், காயிகங் அசாதங், காய சம்பஸ்ஸஜங் துக்கங் அசாதங், வேதயிதங், இதங் வுச்சதி பிக்கவே துக்கங்

115.பதவிளக்கம்

கதமஞ்ஞ - என்ன, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **துக்கங்** - உடல் ரீதியாக தோன்றும் துக்கம் என்றால், **யங் கோ** - ஏதேனும் வகையில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **காயிகங்** - உடலில் தோன்றும், **துக்கங்** - சகித்துக் கொள்ள முடியாத துன்பம் இருக்குமாயின், **காயிகங்** - உடலில் தோன்றும், **அசாதங்** - துன்புறும் இயல்பு இருக்குமாயின், **காய சம்பஸ்ஸஜங்** - உடல் ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற, **துக்கங்** - சகித்துக் கொள்ள முடியாத, **அசாதங்** - துன்புறும் இயல்புடன் கூடிய, **வேதயிதங்** - நுகர்ச்சி இருக்குமாயின், **இதங்** - இதுவே, **வுச்சதி** - கூறப்படுகின்றது. **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **துக்கங்** - உடல்

ரீதியாக தோன்றும் துக்கம்

115.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, உடல் ரீதியாக தோன்றும் துக்கம் என்றால் என்ன? பிக்குகளே, ஏதேனும் வகையில் உடலில் தோன்றும் சகித்துக் கொள்ள முடியாத துன்பம் இருக்குமாயின், உடலில் தோன்றும் துன்புறும் இயல்பு இருக்குமாயின், உடல் ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற சகித்துக் கொள்ள முடியாத துன்புறும் இயல்புடன் கூடிய, நுகர்ச்சி இருக்குமாயின், புண்ணியமிகு பிக்குகளே, உடல் ரீதியாக தோன்றும் துக்கம் என்றால் இதுவே.

116. கதமஞ்ச பிக்கவே தோமனஸ்ஸங்: யங் கோ பிக்கவே சேதசிகங் துக்கங், சேதசிகங் அசாதங், மனோசம்பஸ்ஸ ஜங் துக்கங், அசாதங், வேதயிதங், இதங் வுச்சதி பிக்கவே தோமனஸ்ஸங்.

116.பதவிளக்கம்

கதமஞ்ச - என்ன, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **தோமனஸ்ஸங்** - மானசீக ரீதியாக தோன்றும் துக்கம் என்றால்?, **யங் கோ** - ஏதேனும் வகையில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சேதசிகங்** - மானசீக ரீதியாகத் தோன்றும், **துக்கங்** - தாங்க முடியாத துன்பம் இருக்குமாயின், **சேதசிகங்** - மானசீக ரீதியாகத் தோன்றும், **அசாதங்** - துன்புறும் இயல்பு இருக்குமாயின், **மனோசம்பஸ்ஸஜங்** - மானசீக ஸ்பரிஸத்தினால் தோன்றிய, **துக்கங்** - தாங்கிக் கொள்ள முடியாத துக்கத்துடன் கூடிய, **அசாதங்** - துன்புறும் இயல்புகளுடன் கூடிய, **வேதயிதங்** - துக்கம் அனுபவித்தல் இருக்குமாயின், **இதங்** - இதுவே, **வுச்சதி** - கூறப்படுகின்றது, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **தோமனஸ்ஸங்** - மானசீக ரீதியாக தோன்றும் துக்கம் என்பதாகும்.

116. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மானசீக ரீதியாக தோன்றும் துக்கம் என்றால் என்ன? புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மானசீக ரீதியாக ஏதேனும் காரணத்தினால் தோன்றும் தாங்க முடியாத துக்கம் இருக்குமாயின், மானசீக ரீதியாகத் தோன்றும், துன்புறும் இயல்பு இருக்குமாயின், மானசீக ஸ்பரிஸத்தினால் தோன்றிய தாங்கிக் கொள்ள முடியாத துன்பங்களுடன் கூடிய, துன்புறும் இயல்புகளுடன் கூடிய துக்கம் அனுபவித்தல் இருக்குமாயின், புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மானசீக ரீதியாக தோன்றும் துக்கம் என்றால் இதுவேயாகும்.

117. கதமோ ச பிக்கவே உபாயாசோ, யோ கோ பிக்கவே அஞ்சுதரஞ்சுதரேன ப்யசனேன, சமன்னாகதஸ்ஸ அஞ்சுதரஞ்சுதரேன துக்க தம்மேன புட்டஸ்ஸ ஆயாசோ உபாயாசோ, ஆயாசித்தங் உபாயாசித்தங் அயங் வச்சதி பிக்கவே உபாயாசோ

117. பதவிளக்கம்

கதமோ ச - என்ன? **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **உபாயாசோ** - தனக்கு நேர்ந்த துக்கங்களை நினைத்து நினைத்து பெருமூச்சு விடுதல் என்றால் என்ன?, **யோ கோ** - ஏதேனும் வகையில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **அஞ்சுதரஞ்சுதரேன** - பல்வேறுபட்ட துன்பங்களுக்கிடையே **ப்யசனேன** - ஏதோவொரு துன்பத்தினால், **சமன்னாகதஸ்ஸ** - துன்புறும் ஒருவருக்கு, **அஞ்சுதரஞ்சுதரேன** - பல்வேறுபட்ட துன்பங்களுக்கிடையே, **துக்க தம்மேன** - சகித்துக்கொள்ள முடியாத துக்கத்தினால், **புட்டஸ்ஸ** - துன்புறும் ஒருவருக்கு, **ஆயாசோ** - பெரும் சோர்வு தோன்றுமாயின், **உபாயாசோ** - அந்த துக்கத்தினை நினைத்து நினைத்து (பெரும் சோர்வுடன்) பெருமூச்சு விடுவதாயின், **ஆயாசித்தங்** -

பெரும் சோர்வுறும் இயல்பு இருக்குமாயின், **உபாயாசிதத்தங்** - துக்கங்களை நினைத்து நினைத்து (பெரும் சோர்வுடன்) பெருமூச்சு விடும் இயல்பு இருக்குமாயின், **அயங்** - இதுவே, **வுச்சதி** - கூறப்படுகின்றது, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **உபாயாசோ** - தனக்கு நேர்ந்த துக்கங்களை நினைத்து நினைத்து பெருமூச்சு விடுதல் என்று,

117. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தனக்கு நேர்ந்த துக்கங்களை நினைத்து நினைத்து பெருமூச்சு விடுதல் என்றால் என்ன? புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பல்வேறுபட்ட துன்பங்களுக்கிடையே ஏதோவொரு துன்பத்தினால், துன்புறும் ஒருவருக்கு, பல்வேறுபட்ட துன்பங்களுக்கிடையே சகித்துக்கொள்ள முடியாத துக்கங்களினால் துன்புறும் ஒருவருக்கு, ஏதேனும் வகையில் பெரும் சோர்வு தோன்றுமாயின், அந்த துக்கத்தினை நினைத்து நினைத்து (பெரும் சோர்வுடன்) பெருமூச்சு விடுவதாயின், துக்கங்களை நினைத்து நினைத்து (பெரும் சோர்வுடன்) பெருமூச்சு விடும் இயல்பு இருக்குமாயின், புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இதுவே தனக்கு நேர்ந்த துக்கங்களை நினைத்து நினைத்து பெருமூச்சு விடுதல் எனக்கூறப்படுகின்றது.

118. கதமோ ச பிக்கவே அப்பியேஹி சம்பயோகோ துக்கோ, இத யஸ்ஸ தே ஹொந்தி அனிட்டா, அகந்தா, அமனாபா, ரூபா, சத்தா, கந்தா, ரசா, பொட்டப்பா, தம்மா, யே வா பனஸ்ஸ தே ஹொந்தி, அனத்தகாமா, அஹிதகாமா, அபாசுககாமா, அயோகக்கேமகாமா, யா தேஹி சத்திங் சங்கதி, சமாகமோ, சமோதானங் மிஸ்ஸீபாவோ, அயங் வுச்சதி பிக்கவே அப்பியேஹி சம்பயோகோ துக்கோ.

118.பதவிளக்கம்

கதமோ ச - என்ன?, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **அப்பியேஹி** - தனக்கு எவ்விதத்திலும் பிரியமற்ற வஸ்துக்கள், மற்றும் நபர்களுடன், **சம்பயோகோ** - ஒன்று சேர்ந்து வாழ நேரிடுதல், **துக்கோ** - துக்க நிலை என்றால், **இத** - இந்த விடயத்தில், **யஸ்ஸ** - எவரேனும் ஒருவருக்கு, **தே ஹொந்தி** - எனும் இவை தோன்றுமாயின், **அனிட்டா** - தீமையான, **அகந்தா** - விகாரமான, **அமனாபா** - பிரியமற்ற, **ரூபா** - உருவங்களோ, **சத்தா** - சப்தங்களோ, **கந்தா** - மணங்களோ, **ரசா** - சுவைகளோ, **பொட்டப்பா** - உடலால் உணரப்படும் ஸ்பரிசங்களோ, **தம்மா** - மனதில் தோன்றும் எண்ணங்களோ, **யே வா** ஏதேனும், **பனஸ்ஸ** எவரேனும் ஒருவருக்கு, **தே ஹொந்தி** - இவ்வாறானவர்கள் இருப்பார்களாயின், **அனத்தகாமா** தீமைக்கு இட்டுச் செல்ல விரும்பும், **அஹிதகாமா** - தீமையை நல்க விரும்பும், **அபாசககாமா** - துன்பங்கள் விளைவிக்க விரும்பும், **அயோகக்கேமகாமா** - தீய வழியில் செலுத்த விரும்பும், **யா** - ஏதேனும் வகையில் **தேஹி சத்திங்** - இவ்வாறாக தீமையை விளைவிக்கும் விடயங்கள் மற்றும் நபர்களுடன் சேர்தல், **சங்கதி** - முகங்கொடுக்க நேரிடுமாயின், **சமாகமோ** - சந்திக்க நேரிடுமாயின், **சமோதானங்** - ஒன்றாக இருக்க நேரிடுமாயின், **மிஸ்ஸ்பாவோ** - ஒன்றாக இணைந்து வாழ நேரிடுமாயின், **அயங்** - இதுவே, **வுச்சதி** - கூறப்படுகின்றது, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **அப்பியேஹி** - தனக்கு எவ்விதத்திலும் பிரியமற்ற விடயங்களைப் போன்றே நபர்களுடனும், **சம்பயோகோ** - ஒன்றுசேரக் கிடைப்பதானது, **துக்கோ** - துக்கமாகும்.

118. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தனக்கு எவ்விதத்திலும் பிரியமற்ற வஸ்துக்கள் மற்றும் நபர்களுடனும் ஒன்று சேர்வதால் நேரும் துக்கம் என்றால் என்ன?

இந்த விடயத்தில் எவரேனும் ஒருவருக்கு ; தீமையான, விகாரமான, பிரியமற்ற, உருவங்கள், சப்தங்கள், மணங்கள், சுவைகள், ஊறுகள், மனதில் எழும் எண்ணங்கள் மற்றும் (தன்னை) விபத்துக்குள்ளாக்க விரும்பும், தனக்கு தீமையை விளைவிக்க விரும்பும், தனக்கு துன்பங்கள் ஏற்படுத்தும் தன்னை தீய வழியில் செலுத்த விரும்பும் நபர் இருப்பதாயின், இவ்வாறான துன்பங்கள் விளைவிக்கும் உருவங்கள், சப்தங்கள், மணங்கள், சுவைகள், ஊறுகள், மனதில் எழும் எண்ணங்கள் எனும் இவையும் தன்னை துன்பத்திற்குள்ளாக்கும் நபர்களுடன் சந்திப்புகள் இருக்குமாயின், சேர்ந்திருக்க நேருமாயின், ஒன்றாக வாழ நேரிடுமாயின், புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தனக்கு எவ்விதத்திலும் பிரியமற்ற விடயங்களைப் போன்றே பிரியமற்ற நபர்களுடனும் ஒன்று சேரக் கிடைப்பதன் துக்கம் என்றால் இதுவே.

119. கதமோ ச பிக்கவே பியேஹி விப்பயோகோ துக்கோ. இத யஸ்ஸ தே ஹொந்தி இட்டா, கந்தா, மணாபா, ரூபா, சத்தா, கந்தா, ரசா, பொட்டப்பா, தம்மா, யே வா பனஸ்ஸ தே ஹொந்தி, அத்தகாமா, ஹிதகாமா, பாசககாமா, யோகக்கேமகாமா, மாதா வா பிதா வா பாதா வா பகினி வா ஜெட்டா வா கனிட்டா வா மித்தா வா அமச்சா வா, ஞாதி சாலோஹிதாவாயா தேஹி சத்திங் அசங்கதி அசமாகமோ அசமோதானங் அமிஸ்ஸீபாவோ, அயங் வுச்சதி பிக்கவே பியேஹி விப்பயோகோ துக்கோ

119.பதவிளக்கம்

கதமோ ச - என்ன?, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பியேஹி** - தனக்கு மிகவும் பிரியமான விடயங்கள் மற்றும் நபர்களுடன், **விப்பயோகோ** - பிரிய நேரிடுதல், **துக்கோ** - துக்கம், **இத** - இந்த விடயத்தில், **யஸ்ஸ** - எவரேனும் ஒருவருக்கு, **தே ஹொந்தி** - இவ்வாறாக உணர நேரிடுமாயின், **இட்டா** - நன்மையான, **கந்தா** - சுந்தரமான, **மணாபா** - பிரியமான, **ரூபா** - உருவங்கள், **சத்தா** - சப்தங்கள், **கந்தா** - மணம், **ரசா** - சுவை, **பொட்டப்பா** - ஸ்பரிசம், **தம்மா** - எண்ணங்கள், **யே வா** - ஏதேனும், **பனஸ்ஸ** - எவரேனும், **தே ஹொந்தி** - இவ்வாறான நபர்கள் இருப்பார்களாயின், **அத்தகாமா** - நன்மையைச் செய்ய விரும்பும், **ஹிதகாமா** - நன்மையைத்தர விரும்பும், **பாசககாமா** - தனக்கு சுகத்தினை அளிக்க விரும்பும், **யோகக்கேமகாமா** - நல்வழியில் செலுத்த விரும்பும், **மாதா வா** - தாய்மார்கள், **பிதா வா** - தந்தைமார்கள், **பாதா வா** - சகோதரர்கள், **பகினி வா** - சகோதரிகள், **ஜெட்டா வா** - தன்னை விட வயதில் மூத்தவர்கள், **கனிட்டா வா** - தன்னை விட வயதில் இளையவர்கள், **மித்தா வா** - நண்பர்கள், **அமச்சா வா** - உற்றார்கள், **ஞாதி சாலோஹிதாவா** - உறவினர்கள்,

யா - ஏதேனும் முறையில், **தேஹி சத்திங்** - இவ்வாறான விடயங்கள் மற்றும் நபர்கள், **அசங்கதி** - பிரிவு இருக்குமாயின், **அசமாகமோ** - பிரிந்து வாழ நேரிடுமாயின், **அசமோதானங்** - இல்லாமல் போகுமாயின், **அமிஸ்ஸீபாவோ** - ஒன்றாக கூடி வாழ நேரிடாவிடில், **அயங்** - இதுவே, **வுச்சதி** - கூறப்படும். **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பியேஹி** - தனக்கு மிகவும் பிரியமான விடயங்கள் மற்றும் நபர்களுடன், **விப்பயோகோ** - பிரிய நேரிடுதல் என்று.

119. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே. தனக்கு மிகவும் பிரியமான விடயங்கள் மற்றும் நபர்களுடன் பிரிந்து வாழ நேரிடுதல் எனும் துக்கம் என்றால் என்ன? இவ்விடயத்தில் எவரேனும் ஒருவருக்கு ; நன்மையான, சுந்தரமான மிகவும் பிரியமான, உருவங்கள், சப்தங்கள். மணம், சுவை, ஸ்பரிசங்கள், அல்லது மனதில் தோன்றும் எண்ணங்கள் என்பவை உணர்வாராயின், எவரேனும் ஒருவருக்கு, (தனக்கு) நன்மையை விளைவிக்க விரும்பும், (தனக்கு) நன்மையை செய்ய விரும்பும், (தனக்கு) சுகத்தினை அளிக்க விரும்பும், (தன்னை) நல்வழியில் நெறிப்படுத்தும் நபர்கள் அதாவது தாய்மார்கள், தந்தைமார்கள், சகோதரர்கள், சகோதரிகள், தன்னைவிட வயதினால் மூத்தவர்கள் அல்லது தன்னை விட வயதினால் இளையவர்கள், நண்பர்கள், உற்றார்கள், உறவினர்கள் போன்ற இத்தகைய நபர்கள் இருப்பார்களாயின், இத்தகைய விடயங்கள் மற்றும் நபர்கள் என்பன ஏதேனும் முறையில் பிரிய நேரிடுமாயின், பிரிந்து வாழ நேரிடுமாயின், இல்லாமல் போகுமாயின், ஒன்றாக சேர்ந்து வாழ முடியாவிடில், புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இதுவே தனக்கு மிகவும் பிரியமான விடயங்கள் மற்றும் நபர்களுடன் பிரிந்து வாழ நேரிடுதல் எனும் துக்கம் எனக்கூறப்படுகின்றது.

120. கதமஞ்ச பிக்கவே யம்பிச்சங் ந லபதி தம்பி துக்கங் : ஜாதி தம்மானங் பிக்கவே சத்தானங் ஏவங் இச்சா உப்பஜ்ஜதி : அஹோ வத மயங் ந ஜாதி தம்மா அஸ்ஸாம, ந ச வத னோ ஜாதி ஆகச்செய்யாதி. ந கோ பனேதங் இச்சாய பத்தப்பங். இதம்பி யம்பிச்சங் ந லபதி தம்பி துக்கங்.

120.பதவிளக்கம்

கதமஞ்ச - என்ன?, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **யம்பிச்சங்** தான் விரும்பும் ஏதேனும் ஒன்று, **ந லபதி** - கிடைக்காமை இருக்குமாயின், **தம்ப்பி** - அதுவும், **துக்கங்** - துக்க நிலை என்றால், **ஜாதி தம்மானங்** - பிறப்பதனை உடைமையாகக் கொண்ட, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சத்தானங்** - உயிர்களுக்கு, **ஏவங்** - இத்தகைய, **இச்சா** - பெற்றுக் கொள்ள விரும்பும், **உப்பஜ்ஜதி** - பிறக்கும். **அஹோ** - ஐயகோ!, **வத** - உறுதியாக, **மயங்** - நாம், **ந ஜாதி தம்மா அஸ்ஸாம** - பிறப்பதனை உடைமையாகக் கொள்ளாவிட்டால், **ந ச வத னோ** - உறுதியாக (பிறப்பு) எமக்கு இல்லாவிட்டால், **ஜாதி** பிறக்க நேரிடுதலானது, **ஆகச்செய்யாதி** - எம்மை நோக்கி வராவிட்டால், (எனினும் புண்ணியமிகு பிக்குகளே,) **ந கோ** - ஒருபோதும் நடவாததாகும். **பனேதங்** - இதுவே, **இச்சாய** - விருப்பம் இருக்கும் மாத்திரத்தில், **பத்தப்பங்** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாத, **இதம்பி** - இதுவும், **யம்பிச்சங்** - தாம் விரும்பும் ஒன்று, **ந லபதி** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாமை, **தம்ப்பி** - அதற்குரிய, **துக்கங்** - துக்க நிலையாகும்.

120.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தான் விரும்பும் ஒன்று கிடைக்காமை எனும் துக்க நிலை யாது? புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பிறப்பதனை உடைமையாகக் கொண்ட உயிர்களுக்கு இத்தகையதொன்றினை பெற்றுக் கொள்ள (மனதில்) விருப்பம் தோன்றும்.

”ஐயகோ! நாம் உறுதியாகவே பிறப்பதனை உடைமையாகக் கொண்டிராதவர்களானால்...! உறுதியாகவே பிறப்பு எம்மை நோக்கி வராவிட்டால்...! என்று. (எனினும் புண்ணியமிகு

பிக்குகளே) இந்நிலையை விரும்புவதால் மாத்திரம் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. இதுவும் தான் பெற விரும்புவன தனக்கு கிடைக்காமை எனும் துக்கத்திற்குரிய நிலையாகும்.

121.ஜரா தம்மானங் பிக்கவே சத்தானங் ஏவங் இச்சா உப்பஜ்ஜதி : அஹோ வத மயங் ந ஜரா தம்மா அஸ்ஸாம, ந ச வத னோ ஜரா ஆகச்செய்யாதி. ந கோ பனேதங் இச்சாய பத்தப்பங். இதம்பி யம்பிச்சங் ந லபதி தம்பி துக்கங்.

121.பதவிளக்கம்

ஜரா தம்மானங் - முதுமையை உடைமையாக்க கொண்ட, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சத்தானங்** - உயிர்களுக்கு, **ஏவங்** - இத்தகைய, **இச்சா** - பெற்றுக் கொள்ள விரும்பும், **உப்பஜ்ஜதி** - பிறக்கும். **அஹோ** - ஐயகோ!, **வத** - உறுதியாக, **மயங்** - நாம், **ந ஜரா தம்மா அஸ்ஸாம** - முதுமையை உடைமையாகக் கொள்ளாவிட்டால், **ந ச வத னோ** - உறுதியாக எமக்கு இல்லாவிட்டால், **ஜரா** - முதுமையடைதலை, **ஆகச்செய்யாதி** - எம்மை நோக்கி வராவிட்டால், **ந கோ** - ஒருபோதும் நடவாததாகும். **பனேதங்** - இதுவே, **இச்சாய** - விருப்பம் இருக்கும் மாத்திரத்தில், **பத்தப்பங்** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாத, **இதம்பி** - இதுவும், **யம்பிச்சங்** - தாம் விரும்பும் ஒன்று, **ந லபதி** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாமை, **தம்பி** - அதற்குரிய, **துக்கங்** - துக்க நிலையாகும்.

121.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, முதுமையை உடைமையாகக் கொண்ட உயிர்களுக்கு இத்தகையதொன்றினை பெற்றுக் கொள்ள (மனதில்) விருப்பம் தோன்றும்.

“ஐயகோ! நாம் உறுதியாகவே முதுமையை உடைமையாகக்

கொண்டிராதவர்களானால்...! உறுதியாகவே முதுமை எம்மை நோக்கி வராவிட்டால்...! (என்று). (எனினும் புண்ணியமிகு பிக்குகளே,) இது விரும்புவதால் மாத்திரம் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலையாகும். இதுவும் தான் பெற விரும்புவன தனக்கு கிடைக்காமை எனும் துக்கத்திற்குரிய நிலையாகும்.

122. ப்யாதி தம்மானங் பிக்கவே சத்தானங் ஏவங் இச்சா உப்பஜ்ஜதி : அஹோ வத மயங் ந ப்யாதி தம்மா அஸ்ஸாம, ந ச வத னோ ஜரா ஆகச்செய்யாதி. ந கோ பனேதங் இச்சாய பத்தப்பங். இதம்பி யம்பிச்சங் ந லபதி தம்பி துக்கங்.

122.பதவிளக்கம்

ப்யாதி தம்மானங் - நோய்நொடிகளுக்குள்ளாவதனை உடைமையாக்க கொண்ட, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சத்தானங்** - உயிர்களுக்கு, **ஏவங்** - இத்தகைய, **இச்சா** - பெற்றுக் கொள்ள விரும்பும், **உப்பஜ்ஜதி** - பிறக்கும். **அஹோ** - ஐயகோ!, **வத** - உறுதியாக, **மயங்** - நாம், **ந ஜரா தம்மா அஸ்ஸாம** - நோய்நொடிகளுக்குள்ளாவதனை உடைமையாகக் கொள்ளாவிட்டால், **ந ச வத னோ** - உறுதியாக எமக்கு இல்லாவிட்டால், **ப்யாதி** - நோய்நொடிகளுக்குள்ளாவது, **ஆகச்செய்யாதி** - எம்மை நோக்கி வராவிட்டால், **ந கோ** - ஒருபோதும் நடவாததாகும். **பனேதங்** - இதுவே, **இச்சாய** - விருப்பம் இருக்கும் மாத்திரத்தில், **பத்தப்பங்** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாத, **இதம்பி** - இதுவும், **யம்பிச்சங்** - தாம் விரும்பும் ஒன்று, **ந லபதி** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாமை, **தம்பி** - அதற்குரிய, **துக்கங்** - துக்க நிலையாகும்.

122.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நோய்நொடிகளுக்குள்ளாவதனை உடைமையாகக் கொண்ட உயிர்களுக்கு இத்தகையதொன்றினை பெற்றுக் கொள்ள (மனதில்) விருப்பம் தோன்றும். "ஐயகோ! நாம் உறுதியாகவே நோய்நொடிகளுக்குள்ளாவதனை உடைமையாகக் கொண்டிராதவர்களானால்...! உறுதியாகவே நோய்நொடிகளுக்குள்ளாகும் நிலை எம்மை நோக்கி வராவிட்டால்...! (என்று) (எனினும் புண்ணியமிகு பிக்குகளே,) இது விரும்புவதால் மாத்திரம் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலையாகும். இதுவும் தான் பெற விரும்புவன தனக்கு கிடைக்காமை எனும் துக்கத்திற்குரிய நிலையாகும்.

123.மரண தம்மானங் பிக்கவே சத்தானங் ஏவங் இச்சா உப்பஜ்ஜதி : அஹோ வத மயங் ந மரண தம்மா அஸ்ஸாம, ந ச வத னோ மரணங் ஆகச்செய்யாதி. ந கோ பனேதங் இச்சாய பத்தப்பங். இதம்பி யம்பிச்சங் ந லபதி தம்பி துக்கங்.

123.பதவிளக்கம்

மரண தம்மானங் - மரணமடைவதனை உடைமையாகக் கொண்ட, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சத்தானங்** - உயிர்களுக்கு, **ஏவங்** - இத்தகைய, **இச்சா** - பெற்றுக் கொள்ள விரும்பும், **உப்பஜ்ஜதி** - பிறக்கும். **அஹோ** - ஐயகோ!, **வத** - உறுதியாக, **மயங்** - நாம், **ந மரண தம்மா அஸ்ஸாம** - மரணமடைவதனை, உடைமையாகக் கொள்ளாவிட்டால், **ந ச வத னோ** - உறுதியாக எமக்கு இல்லாவிட்டால், **மரணதம்மங்** - மரணமடைதல், **ஆகச்செய்யாதி** - எம்மை நோக்கி வராவிட்டால், **ந கோ** - ஒருபோதும் நடவாததாகும். **பனேதங்** - இதுவே, **இச்சாய**

- விருப்பம் இருக்கும் மாத்திரத்தில், **பத்தப்பங்** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாத, **இதம்பி** - இதுவும், **யம்பிச்சங்** - தாம் விரும்பும் ஒன்று, **ந லபதி** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாமை, **தம்பி** - அதற்குரிய, **துக்கங்** - துக்க நிலையாகும்.

123.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மரணமடைவதனை உடைமையாகக் கொண்ட உயிர்களுக்கு இத்தகையதொன்றினை பெற்றுக் கொள்ள (மனதில்) விருப்பம் தோன்றும்.

“ஐயகோ! நாம் உறுதியாகவே மரணமடைவதனை உடைமையாகக் கொண்டிராதவர்களானால்...! உறுதியாகவே மரணமடையும் நிலை எம்மை நோக்கி வராவிட்டால்...! (என்று). (எனினும் புண்ணியமிகு பிக்குகளே) இது விரும்புவதால் மாத்திரம் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலையாகும். இதுவும் தான் பெற விரும்புவன தனக்கு கிடைக்காமை எனும் துக்கத்திற்குரிய நிலையாகும்.

124. சோகதம்மானங் பிக்கவே சத்தானங் ஏவங் இச்சா உப்பஜ்ஜதி : அஹோ வத மயங் ந சோகதம்மா அஸ்ஸாம, ந ச வத னோ சோகோ ஆகச்செய்யாதி. ந கோ பனேதங் இச்சாய பத்தப்பங். இதம்பி யம்பிச்சங் ந லபதி தம்பி துக்கங்.

124.பதவிளக்கம்

சோகதம்மானங் - மனம் முழுமையாக துக்கத்தினால் மூடிக்கொள்ளும் சோகம் (தோன்றுவதனை) உடைமையாகக் கொண்ட, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சத்தானங்** - உயிர்களுக்கு, **ஏவங்** - இத்தகைய, **இச்சா** - பெற்றுக்கொள்ள விரும்பும், **உப்பஜ்ஜதி** - பிறக்கும். **அஹோ** - ஐயகோ!, **வத** - உறுதியாக, **மயங்** - நாம், **ந சோகதம்மா அஸ்ஸாம** -

மனம் முழுமையாக துக்கத்தினால் மூடிக்கொள்ளும் சோகம் (தோன்றுவதனை) உடைமையாகக் கொள்ளாவிட்டால், **ந ச வத னோ** - உறுதியாக எமக்கு இல்லாவிட்டால், **சோகோ** - மனம் முழுமையாக துக்கத்தினால் மூடிக்கொள்ளும் சோகம், **ஆகச்செய்யாதி** - (மீண்டும்) எம்மை நோக்கி வராவிட்டால், **ந கோ** - ஒருபோதும் நடவாததாகும். **பனேதங்** - இதுவே, **இச்சாய** - விருப்பம் இருக்கும் மாத்திரத்தில், **பத்தப்பங்** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாத, **இதம்பி** - இதுவும், **யம்பிச்சங்** - தாம் விரும்பும் ஒன்று, **ந லபதி** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாமை, **தம்பி** - அதற்குரிய, **துக்கங்** - துக்க நிலையாகும்.

124.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மனம் முழுமையாக துக்கத்தினால் மூடிக்கொள்ளும் சோகம் (தோன்றுவதனை) உடைமையாக்கக் கொண்ட உயிர்களுக்கு இத்தகையதொன்றினை பெற்றுக் கொள்ள (மனதில்) விருப்பம் தோன்றும். “ஐயகோ! நாம் உறுதியாகவே மனம் முழுமையாக துக்கத்தினால் மூடிக்கொள்ளும் சோகம் (தோன்றுவதனை) உடைமையாகக் கொண்டிராதவர்களானால்...! உறுதியாகவே மனம் முழுமையாக துக்கத்தினால் மூடிக்கொள்ளும் சோகம் (மீண்டும்) எம்மை நோக்கி வராவிட்டால்..!” (எவ்வளவு நன்று) (எனினும் புண்ணியமிகு பிக்குகளே,) இது விரும்புவதால் மாத்திரம் பெற்றுக் கொள்ள முடியாததாகும். இதுவும் தான் பெற விரும்புவன தனக்கு கிடைக்காமை எனும் துக்கத்திற்குரிய நிலையாகும்.

125.பரிதேவதம்மானங் பிக்கவே சத்தானங் ஏவங் இச்சா உப்பஜ்ஜதி : அஹோ வத மயங் ந பரிதேவதம்மா அஸ்ஸாம, ந ச வத னோ பரிதேவோ ஆகச்செய்யாதி. ந கோ பனேதங் இச்சாய பத்தப்பங். இதம்பி யம்பிச்சங் ந லபதி

தம்பி துக்கங்.

125.பதுவிளக்கம்

பரிதேவதம்மானங் - துக்கத்தினை தாங்க முடியாமல் பெயர் விபரங்களைக் கூறிக் கொண்டு அழுது புலம்புவதனை உடைமையாக்க கொண்ட, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சத்தானங்** - உயிர்களுக்கு, **ஏவங்** - இத்தகைய, **இச்சா** - பெற்றுக் கொள்ள விருப்பம், **உப்பஜ்ஜதி** - பிறக்கும். **அஹோ** - ஐயகோ!, **வத** - உறுதியாக, **மயங்** - நாம், **ந சோகதம்மா அஸ்ஸாம** - துக்கத்தினை தாங்க முடியாமல் பெயர் விபரங்களைக் கூறிக்கொண்டு அழுது புலம்புவதனை உடைமையாகக் கொள்ளாவிட்டால், **ந ச வத னோ** - உறுதியாக எமக்கு இல்லாவிட்டால், **பரிதேவோ** - துக்கத்தினை தாங்க முடியாமல் பெயர் விபரங்களைக் கூறிக் கொண்டு அழுது புலம்புதல், **ஆகச்செய்யாதி** - (மீண்டும்) எம்மை நோக்கி வராவிட்டால், **ந கோ** - ஒருபோதும் நடவாததாகும். **பனேதங்** - இதுவே, **இச்சாய** - விருப்பம் இருக்கும் மாத்திரத்தில், **பத்தப்பங்** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாத, **இதம்பி** - இதுவும், **யம்பிச்சங்** - தாம் விரும்பும் ஒன்று, **ந லபதி** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாமை, **தம்பி** - அதற்குரிய, **துக்கங்** - துக்க நிலையாகும்.

125. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, துக்கத்தினை தாங்க முடியாமல் பெயர் விபரங்களைக் கூறிக் கொண்டு அழுது புலம்புவதனை உடைமையாக்க கொண்ட உயிர்களுக்கு இத்தகையதொன்றினை பெற்றுக் கொள்ள (மனதில்) விருப்பம் தோன்றும். “ஐயகோ! நாம் உறுதியாகவே துக்கத்தினை தாங்க முடியாமல் பெயர் விபரங்களைக் கூறிக் கொண்டு அழுது புலம்புவதனை உடைமையாகக்

கொண்டிராதவர்களானால்...! உறுதியாகவே துக்கத்தினை தாங்க முடியாமல் பெயர் விபரங்களைக் கூறிக் கொண்டு அழுது புலம்பும் நிலை (மீண்டும்) எம்மை நோக்கி வராவிட்டால்..!” (எவ்வளவு நன்று)

(எனினும் புண்ணியமிகு பிக்குகளே,) இது விரும்புவதால் மாத்திரம் பெற்றுக் கொள்ள முடியாததாகும். இதுவும் தான் பெற விரும்புவன தனக்கு கிடைக்காமை எனும் துக்கத்திற்குரிய நிலையாகும்.

126.துக்கதம்மானங் பிக்கவே சத்தானங் ஏவங் இச்சா உப்பஜ்ஜதி : அஹோ வத மயங் ந துக்கதம்மா அஸ்ஸாம, ந ச வத னோ துக்கங் ஆகச்செய்யாதி. ந கோ பனேதங் இச்சாய பத்தப்பங். இதம்பி யம்பிச்சங் ந லபதி தம்பி துக்கங்.

126.பதவிளக்கம்

துக்கதம்மானங் - உடல் ரீதியாகத் தோன்றும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத வேதனைகளை உடைமையாகக் கொண்ட, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சத்தானங்** - உயிர்களுக்கு, **ஏவங்** - இத்தகைய, **இச்சா** - பெற்றுக் கொள்ள விருப்பம், **உப்பஜ்ஜதி** - பிறக்கும். **அஹோ** - ஐயகோ!, **வத** - உறுதியாக, **மயங்** - நாம், **ந துக்க தம்மா அஸ்ஸாம** - உடல் ரீதியாகத் தோன்றும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத வேதனைகளை உடைமையாகக் கொள்ளாவிட்டால், **ந ச வத னோ** - உறுதியாக எமக்கு இல்லாவிட்டால், **துக்கங்** - உடல் ரீதியாகத் தோன்றும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத வேதனைகள், **ஆகச்செய்யாதி** - (மீண்டும்) எம்மை நோக்கி வராவிட்டால், **ந கோ** - ஒருபோதும் நடவாததாகும். **பனேதங்** - இதுவே, **இச்சாய** - விருப்பம் இருக்கும் மாத்திரத்தில், **பத்தப்பங்** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாத, **இதம்பி** - இதுவும், **யம்பிச்சங்** - தாம் விரும்பும் ஒன்று, **ந லபதி** - பெற்றுக்

கொள்ள முடியாமை, **தம்பி** - அதற்குரிய, **துக்கங்** - துக்க நிலையாகும்.

126.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, உடல் ரீதியாகத் தோன்றும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத வேதனைகளை உடைமையாகக் கொண்ட உயிர்களுக்கு இத்தகையதொன்றினை பெற்றுக் கொள்ள (மனதில்) விருப்பம் தோன்றும்.

”ஐயகோ! நாம் உறுதியாகவே உடல் ரீதியாகத் தோன்றும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத வேதனைகளை உடைமையாகக் கொண்டிராதவர்களானால்...! உறுதியாகவே உடல் ரீதியாகத் தோன்றும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத வேதனைகள் (மீண்டும்) எம்மை நோக்கி வராவிட்டால்..!” (எவ்வளவு நன்று). (எனினும் புண்ணியமிகு பிக்குகளே,) இது விரும்புவதால் மாத்திரம் பெற்றுக் கொள்ள முடியாததாகும். இதுவும் தான் பெற விரும்புவன தனக்கு கிடைக்காமை எனும் துக்கத்திற்குரிய நிலையாகும்.

127. தோமனஸ்ஸ தம்மானங் பிக்கவே சத்தானங் ஏவங் இச்சா உப்பஜ்ஜதி : அஹோ வத மயங் ந தோமனஸ்ஸ தம்மா அஸ்ஸாம, ந ச வத னோ தோமனஸ்ஸானங் ஆகச்செய்யாதி. ந கோ பனேதங் இச்சாய பத்தப்பங். இதம்பி யம்பிச்சங் ந லபதி தம்பி துக்கங்.

127.பதவிளக்கம்

தோமனஸ்ஸ தம்மானங் - மானசீக ரீதியாகத் தோன்றும் வேதனைகளை உடைமையாக்க கொண்டு, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சத்தானங்** - உயிர்களுக்கு, **ஏவங்** - இத்தகைய, **இச்சா** - பெற்றுக் கொள்ள விரும்பும்,

உப்பஜ்ஜதி - பிறக்கும். **அஹோ** - ஐயகோ!, **வத** - உறுதியாக, **மயங்** - நாம், **ந தோமனஸ்ஸதம்மா அஸ்ஸாம** - மானசீக ரீதியாகத் தோன்றும் வேதனைகளை உடைமையாகக் கொள்ளாவிட்டால், **ந ச வத னோ** - உறுதியாக எமக்கு இல்லாவிட்டால், **தோமனஸ்ஸங்** - மானசீக ரீதியாகத் தோன்றும் வேதனைகள், **ஆகச்செய்யாதி** - (மீண்டும்) எம்மை நோக்கி வராவிட்டால், **ந கோ** - ஒருபோதும் நடவாததாகும். **பனேதங்** - இதுவே, **இச்சாய** - விருப்பம் இருக்கும் மாத்திரத்தில், **பத்தப்பங்** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாத, **இதம்பி** - இதுவும், **யம்பிச்சங்** - தாம் விரும்பும் ஒன்று, **ந லபதி** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாமை, **தம்பி** - அதற்குரிய, **துக்கங்** - துக்க நிலையாகும்.

127.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மானசீக ரீதியாகத் தோன்றும் வேதனைகளை உடைமையாகக் கொண்ட உயிர்களுக்கு இத்தகையதொன்றினை பெற்றுக்கொள்ள (மனதில்) விருப்பம் தோன்றும். “ஐயகோ! நாம் உறுதியாகவே மானசீக ரீதியாகத் தோன்றும் வேதனைகளை உடைமையாகக் கொண்டிராதவர்களானால்...! உறுதியாகவே மானசீக ரீதியாகத் தோன்றும் வேதனைகள் (மீண்டும்) எம்மை நோக்கி உறுதியாக வராவிட்டால்..!” (எவ்வளவு நன்று). (எனினும் புண்ணியமிகு பிக்குகளே,) இந் நிலையை விரும்புவதால் மாத்திரம் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. இதுவும் தான் பெற விரும்புவன தனக்கு கிடைக்காமை எனும் துக்கத்திற்குரிய நிலையாகும்.

128.உபாயாசதம்மானங் பிக்கவே சத்தானங் ஏவங் இச்சா உப்பஜ்ஜதி : **அஹோ வத மயங் ந உபாயாசதம்மா அஸ்ஸாம, ந ச வத னோ உபாயாசோ ஆகச்செய்யாதி. ந கோ பனேதங்**

இச்சாய பத்தப்பங். இதம்பி யம்பிச்சங் ந லபதி தம்பி துக்கங்.

128.பதுவிளக்கம்

உபாயாசதம்மானங் - தனக்கு முகங்கொடுக்க நேர்ந்த துக்கங்களை நினைத்து நினைத்து வருந்தி பெருமூச்சு விடும் நிலையை உடைமையாகக் கொண்ட, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சத்தானங்** - உயிர்களுக்கு, **ஏவங்** - இத்தகைய, **இச்சா** - பெற்றுக் கொள்ள விருப்பம், **உப்பஜ்ஜதி** - பிறக்கும். **அஹோ** - ஐயகோ!, **வத** - உறுதியாக, **மயங்** - நாம், **ந உபாயாசதம்மா அஸ்ஸாம** - தனக்கு முகங்கொடுக்க நேர்ந்த துக்கங்களை நினைத்து நினைத்து வருந்தி பெருமூச்சு விடும் நிலையை உடைமையாகக் கொள்ளாவிட்டால், **ந ச வத னோ** - உறுதியாக எமக்கு இல்லாவிட்டால், **உபாயாசோ** - தனக்கு முகங்கொடுக்க நேர்ந்த துக்கங்களை நினைத்து நினைத்து வருந்தி பெருமூச்சு விடும் இயல்பு, **ஆகச்செய்யாதி** - (மீண்டும்) எம்மை நோக்கி வராவிட்டால், **ந கோ** - ஒருபோதும் நடவாததாகும். **பனேதங்** - இதுவே, **இச்சாய** - விருப்பம் இருக்கும் மாத்திரத்தில், **பத்தப்பங்** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாத, **இதம்பி** - இதுவும், **யம்பிச்சங்** - தாம் விரும்பும் ஒன்று, **ந லபதி** - பெற்றுக் கொள்ள முடியாமை, **தம்பி** - அதற்குரிய, **துக்கங்** - துக்க நிலையாகும்.

128.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தனக்கு முகங்கொடுக்க நேர்ந்த துக்கங்களை நினைத்து நினைத்து வருந்தி பெருமூச்சு விடும் நிலையை உடைமையாகக் கொண்ட உயிர்களுக்கு இத்தகையதொன்றினை பெற்றுக் கொள்ள (மனதில்) விருப்பம் தோன்றும். “ஐயகோ! நாம் உறுதியாகவே தனக்கு முகங்கொடுக்க நேர்ந்த துக்கங்களை நினைத்து நினைத்து

வருந்தி பெருமூச்சு விடும் நிலையை உடைமையாகக் கொண்டிராதவர்களானால்...! உறுதியாகவே தனக்கு முகங்கொடுக்க நேர்ந்த துக்கங்களை நினைத்து நினைத்து வருந்தி பெருமூச்சு விடும் இயல்பு (மீண்டும்) எம்மை நோக்கி உறுதியாக வராவிட்டால்..!” (எவ்வளவு நன்று). (எனினும் புண்ணியமிகு பிக்குகளே) இது விரும்புவதால் மாத்திரம் பெற்றுக் கொள்ள முடியாததாகும். இதுவும் தான் பெற விரும்புவன தனக்கு கிடைக்காமை எனும் துக்கத்திற்குரிய நிலையாகும்.

129.கதமே ச பிக்கவே சங்கித்தேன பஞ்சபாதானக்கந்தா துக்கா, செய்யதீதங், ரூபுதானக்கந்தோ, வேதனூபாதானக்கந்தோ, சஞ்ஞாபாதானக்கந்தோ, சங்காருபாதானக்கந்தோ, விஞ்ஞானூபாதானக்கந்தோ, இமே வச்சந்தி பிக்கவே சங்கித்தேன பஞ்சபாதானக்கந்தாபி துக்கா, இதங் வச்சதி பிக்கவே துக்கங் அரியசச்சங்

129. பதவிளக்கம்

கதமே ச - என்ன? **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சங்கித்தேன** - மிகவும் சுருக்கமாக அனைத்தையும் உள்ளடக்கிக் கூறும்போது, **பஞ்சபாதானக்கந்தா** - ஐந்து உபாதானஸ்கந்தங்களும், **துக்கா** - துக்கம் என்றால், **செய்யதீதங்** - இவை எத்தகைய உபாதானஸ்கந்தங்கள் என்றால், **ரூபுதானக்கந்தோ** - (நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய) உருவ உபாதானஸ்கந்தமாகும், **வேதனூபாதானக்கந்தோ** - (ஸ்பரிசத்தினால் தோன்றிய) நுகர்ச்சி உபாதானஸ்கந்தம், **சஞ்ஞாபாதானக்கந்தோ** (ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற இனங்காணல் எனும்) சமிக்ஞை உபாதானஸ்கந்தம், **சங்காருபாதானக்கந்தோ** - (ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற சிந்தனை எனும்) சங்கார உபாதானஸ்கந்தம், **விஞ்ஞானூபாதானக்கந்தோ** -

(நாமரூபங்களை காரணியாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்ற) விஞ்ஞான உபாதானஸ்கந்தமாகும், **இமே** - இது, **வுச்சந்தி** - கூறப்படும், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சங்கித்தேன** - மிகவும் சுருக்கமாக அனைத்தையும் உள்ளடக்கிக் கூறும்போது, **பஞ்சபாதானக்கந்தாபி** - உபாதானஸ்கந்தங்கள் ஐந்தும், **துக்கா** - துக்கநிலை, **இமே** - இதுவே, **வுச்சதி** - கூறப்படுகின்றது. **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **துக்கங்** - துக்கம் எனும் **அரியசச்சங்** - பரம சத்தியமாக நிலைத்திருக்கும்,

129.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ‘அனைத்தையும் உள்ளடக்கி மிகவும் சுருக்கமாக கூறும்போது இந்த பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் துக்கம்’ என்றால் என்ன? அவை எத்தகைய ஐவகை உபாதானஸ்கந்தங்கள் என்றால் : (நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய) உருவ உபாதானஸ்கந்தமாகும். (ஸ்பரிசத்தினால் தோன்றிய) நுகர்ச்சி உபாதானஸ்கந்தமாகும். (ஸ்பரிசத்தினால் தோற்றம் பெற்ற இனங்காணல் எனும்) சமிக்ஞை உபாதானஸ்கந்தமாகும். (சிந்தனை எனும்) சங்ஸ்கார உபாதானஸ்கந்தமாகும். (நாமரூபங்களை காரணியாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்ற) விஞ்ஞான உபாதானஸ்கந்தமாகும்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, அனைத்தையும் உள்ளடக்கி மிகவும் சுருக்கமாக இந்த ஐவகை உபாதானஸ்கந்தங்களும் துக்கம் என்று கூறப்படும். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவையே பரம சத்தியமாக நிலைத்திருக்கும் துக்கம் எனக்கூறப்படுகின்றது.

உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டிய பரம சத்தியமாக விளங்கும் துக்கம் தொடர்பான விபரம் முற்றிற்று.

130. துக்கத்தின் தோற்றம் எனும் அரிய சந்தியம்

கதமஞ்ச பிக்கவே துக்க சமுதயங் அரிய சச்சங். யாயங் தண்ஹா போனோபவிகா நந்திராக சஹகதா தத்ர தத்ராபி நந்தினீ, செய்யதீதங்: காம தண்ஹா பவ தண்ஹா விபவ தண்ஹா

130.பதவிளக்கம்

கதமஞ்ச - என்ன?, பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, துக்க சமுதயங் - இந்த துக்கத்தின் நிலவுகைக்கு அடிப்படைக் காரணியாக விளங்கும் விடயம், அரிய சச்சங் - பரம சத்தியமாக நிலைத்திருக்கும், யாயங் - ஏதேனும் வகையில், தண்ஹா - வேட்கையிருக்குமாயின், போனோபவிகா - மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பின் நிலவுகையை ஒழுங்கமைத்துத்தருகின்ற, நந்திராக சஹகதா - விருப்புடன் ஒட்டிக்கொள்ளும் இயல்புடன் கூடிய, தத்ர தத்ராபி - பிறக்கும் ஒவ்வொரு பிறப்புகளையும், நந்தினீ - இன்பத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ளும், செய்யதீதங் - இவை எத்தகைய வேட்கைகள் என்றால்: காம தண்ஹா - உருவங்கள், சப்தங்கள், மணம், சுவை, ஸ்பரிசம் எனும் பஞ்ச காமங்கள் மீது தோன்றும் வேட்கையாகும். பவ தண்ஹா - பிறப்பின் மீது பிணைந்த வேட்கையாகும். விபவ தண்ஹா - பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையிலிருந்து நீங்கி நிலைத்திருப்பதற்கான எனும் விபவ வேட்கையாகும்.

130.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பரம சத்தியமாக விளங்கும் இந்த துக்கம் ஒழுங்கமைவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்த காரணம் என்ன? அவ் அவ் பிறப்புகளை இன்பத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ளும், விருப்புடன் ஒட்டிக்கொள்ளும் இயல்புடன்

கூடிய, மீண்டும் மீண்டும் பிறப்புக்களை ஒழுங்கமைத்துத் தரும் வகையிலான வேட்கையிருக்குமாயின், (அவையே) அது எத்தகைய வேட்கை என்றால்? உருவம், சப்தம், மணம், சுவை, ஸ்பரிசம் எனும் பஞ்சகாமங்கள் மீது தோன்றும் காம வேட்கையாகும். பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையுடன் பிணைந்த பவ வேட்கையாகும். பிறவிப்பயணத்தின் நிலவுகையிலிருந்து நீங்கி நிலைத்திருப்பதற்கான ஆசை எனும் விபவ வேட்கையாகும்.

131. சா கோ பனேசா பிக்கவே தண்ஹா கத்த உப்பஜ்ஜமானா உப்பஜ்ஜதி. கத்த நிவிசமானா நிவிசதி: யங் லோகே பியருபங் சாதருபங் எத்தேசா தண்ஹா உப்பஜ்ஜமானா உப்பஜ்ஜதி. எத்த நிவிசமானா நிவிசதி கிஞ்ச லோகே பியருபங் சாதருபங்?

131.பதவிளக்கம்

சா கோ பனேசா - இவ்வாறாக நிலைத்திருக்கும், பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தண்ஹா - வேட்கை, கத்த - எங்கு? உப்பஜ்ஜமானா - தோன்றுவதாயின், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுகின்றது. கத்த - எங்கு? நிவிசமானா - நிலைத்திருக்குமாயின், நிவிசதி - நிலைத்திருக்கும்? யங் - ஏதேனும் இருக்குமாயின், லோகே - உலகில், பியருபங் - பிரியமான வகையில் சாதருபங் - இனிமையான வகையில், எத்தேசா - அங்குதான் இந்த, தண்ஹா வேட்கை, உப்பஜ்ஜமானா - தோன்றுவதாயின், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுகின்றது. கத்த - அங்குதான் நிவிசமானா - நிலைத்திருக்குமாயின், நிவிசதி - நிலைத்திருக்கிறது. கிஞ்ச - என்ன? லோகே - உலகில், பியருபங் - பிரியமான வகையிலான, சாதருபங் - இனிமையான வகையிலானவை.

131.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வகையிலான வேட்கை தோன்றுவதாயின் எங்கு தோன்றும்? நிலைத்திருக்குமாயின் எங்கு நிலைத்திருக்கும்? (புண்ணியமிகு பிக்குகளே,) உலகில் பிரியமான வகையில், இனிமையான வகையில் இருக்கும் ஏதேனும் இருக்குமாயின், இந்த வேட்கை தோன்றுவதாயின் அங்குதான் தோற்றம் பெறும். இந்த வேட்கை நிலைத்திருக்குமாயின் அங்குதான் நிலைத்திருக்கும். உலகில் பிரியமான, இனிமையான வகையிலானவை எவை?

132. சக்குங் லோகே பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா உப்பஜ்ஜமானா உப்பஜ்ஜதி. எத்த நிவிசமானா நிவிசதி. சோதங் லோகே, காணங் லோகே, ஜிவ்ஹா லோகே, காயோ லோகே, மணோலோகே, எத்தேசா தண்ஹா உப்பஜ்ஜமானா உப்பஜ்ஜதி. எத்த நிவிசமானா நிவிசதி.

132.பதவிளக்கம்

சக்குங் - இந்த கண் என்பதானது, லோகே - உலகில், பியரூபங் - பிரியமான வகையில் இருப்பதாகும். சாதரூபங் - இனிமையான வகையில் இருப்பதாகும். எத்தேசா - அங்குதான் இந்த, தண்ஹா - வேட்கை, உப்பஜ்ஜமானா - தோன்றுவதாயின், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுகின்றது. எத்த - அங்குதான், நிவிசமானா - நிலைத்திருக்குமாயின், நிவிசதி - நிலைத்திருக்கிறது. சோதங் - இந்த காது என்பதானது, லோகே - உலகில்..., காணங் - இந்த நாசி என்பதானது, லோகே - உலகில்... , ஜிவ்ஹா - இந்த நாவு என்பதானது, லோகே - உலகில்... , காயோ - இந்த உடல் என்பதானது, லோகே - உலகில்..., மணோ இந்த மனம் என்பதானது, லோகே - உலகில்..., எத்தேசா -

அங்குதான் இந்த, தண்ஹா - வேட்கை, உப்பஜ்ஜமானா - தோன்றுவதாயின், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுகின்றது. எத்த - அங்குதான், நிவிசமானா - நிலைத்திருக்குமாயின், நிவிசதி - நிலைத்திருக்கிறது.

132.பொருளுரை

கண் என்பதானது உலகில் பிரியமான வகையில் இருப்பதாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பதாகும். இந்த வேட்கை தோன்றுவதாயின் அங்குதான் தோற்றம் பெறும். வேட்கை நிலைத்திருப்பதாயின் அங்குதான் நிலைத்திருக்கும். இந்த காது என்பதானது... இந்த நாசி என்பதானது... இந்த நாவு என்பதானது...இந்த உடல் என்பதானது... இந்த மனம் என்பதானது உலகின் பிரியமான வகையில் இருப்பதாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பதாகும். எனவே இந்த வேட்கை தோன்றுவதாயின் அங்குதான் தோற்றம் பெறும். வேட்கை நிலைத்திருப்பதாயின் அங்குதான் நிலைத்திருக்கும்.

133. ரூபா லோகே,, சத்தா லோகே... கந்தா லோகே... ரசா லோகே... பொட்டப்பா லோகே... தம்மா லோகே... பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா உப்பஜ்ஜமானா உப்பஜ்ஜதி. எத்த நிவிசமானா நிவிசதி.

133.பதவிளக்கம்

ரூபா - கண்களுக்கு புலப்படும் உருவங்களும், லோகே - உலகில்... சத்தா - காதுகளுக்கு கேட்கும் சப்தமும், லோகே - உலகில்... கந்தா - நாசியால் உணரப்படும் மணம், லோகே - உலகில்... ரசா - நாவினால் உணரும் சுவையும், லோகே -உலகில்... பொட்டப்பா - உடலினால் உணரப்படும் ஸ்பரிசமும், லோகே - உலகில்... தம்மா - மனதில் தோன்றும் எண்ணங்களும், லோகே - உலகில்...

பியரூபங் - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். சாதரூபங் - இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எத்தேசா - அங்குதான் இந்த, தண்ஹா - வேட்கை, உப்பஜ்ஜமானா - தோன்றுவதாயின், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுகின்றது. எத்த - அங்குதான், நிவிசமானா - நிலைத்திருக்குமாயின், நிவிசதி - நிலைத்திருக்கிறது.

133.பொருளுரை

கண்களுக்கு புலப்படும் உருவங்களும் உலகில்... காதுகளுக்கு கேட்கும் சப்தமும் உலகில்... நாசியால் உணரப்படும் மணமும் உலகில்... நாவினால் சுவைக்கும் சுவையும் உலகில்... உடலினால் உணரப்படும் ஸ்பரிசமும் உலகில்... மனதினால் நினைக்கும் எண்ணங்களும் உலகில்... பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே இந்த வேட்கை தோன்றுவதாயின் அங்குதான் தோற்றம் பெறும். வேட்கை நிலைத்திருப்பதாயின் அங்குதான் நிலைத்திருக்கும்.

134. சக்கு விஞ்ஞானங் லோகே... சோத விஞ்ஞானங் லோகே... காண விஞ்ஞானங் லோகே... ஜிவ்ஹா விஞ்ஞானங் லோகே... காய விஞ்ஞானங் லோகே... மனோ விஞ்ஞானங் லோகே... பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா உப்பஜ்ஜமானா உப்பஜ்ஜதி. எத்த நிவிசமானா நிவிசதி.

134.பதவிளக்கம்

சக்கு விஞ்ஞானங் - கண்ணை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல், லோகே - உலகில், சோத விஞ்ஞானங் - செவியை அடிப்படையாகக் கொண்டு சப்தங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல், லோகே - உலகில், காண விஞ்ஞானங் - நாசியினை

அடிப்படையாகக் கொண்டு மணங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல், லோகே - உலகில், ஜிவ்ஹா விஞ்ஞானங் - நாவை அடிப்படையாகக் கொண்டு சுவையை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல் லோகே - உலகில், காய விஞ்ஞானங் - உடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஸ்பரிசங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல், லோகே - உலகில், மனோ விஞ்ஞானங் - மனதை அடிப்படையாகக் கொண்டு எண்ணங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல் லோகே - உலகில், பியரூபங் - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். சாதரூபங் - இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எத்தேசா - அங்குதான் இந்த, தண்ஹா - வேட்கை, உப்பஜ்ஜமானா - தோன்றுவதாயின், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுகின்றது. எத்த - அங்குதான், நிவிசமானா - நிலைத்திருக்குமாயின், நிவிசதி - நிலைத்திருக்கிறது.

134.பொருளுரை

கண்ணை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல் உலகில்..., செவியை அடிப்படையாகக் கொண்டு சப்தங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல் உலகில்..., நாசியினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மணங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல் உலகில்..., நாவை அடிப்படையாகக் கொண்டு சுவையை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல் உலகில்..., உடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஸ்பரிசங்களை அறிந்துக் கொள்ளுதல் உலகில்..., மனதை அடிப்படையாகக் கொண்டு எண்ணங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல் உலகில்..., உலகின் பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே இந்த வேட்கை தோன்றுவதாயின் அங்குதான் தோற்றம் பெறும். வேட்கை நிலைத்திருப்பதாயின் அங்குதான் நிலைத்திருக்கும்.

135. சக்குசம்பஸ்ஸோ லோகே... சோத ச சம்பஸ்ஸோ லோகே... காண சம்பஸ்ஸோ லோகே... ஜிவ்ஹா சம்பஸ்ஸோ லோகே... காய சம்பஸ்ஸோ லோகே... மனோ சம்பஸ்ஸோ லோகே... பியருபங் சாதருபங் எத்தேசா தண்ஹா உப்பஜ்ஜமானா உப்பஜ்ஜதி. எத்த நிவிசமானா நிவிசதி.

135.பதவிளக்கம்

சக்குசம்பஸ்ஸோ, கண்களும் உருவமும் மனமும் ஒன்று சேர்தல், லோகே - உலகில்..., சோத சம்பஸ்ஸோ - காதுகளும் சப்தமுமம் மனமும் ஒன்று சேர்தல், லோகே - உலகில்..., காண சம்பஸ்ஸோ - நாசியும் மணமும் மனமும் ஒன்று சேர்தல், லோகே - உலகில்..., ஜிவ்ஹா சம்பஸ்ஸோ - நாவும சுவையும் மனமும் ஒன்று சேர்தல், லோகே - உலகில்..., காய சம்பஸ்ஸோ - உடலும் ஸ்பரிசமும் மனமும் ஒன்று சேர்தல், லோகே - உலகில்... மனோ சம்பஸ்ஸோ - மனமும் எண்ணங்களும் அதனை மனதினால் அறிந்துக் கொள்ளும் இயல்பும் ஒன்று சேர்தல், லோகே - உலகில்..., பியருபங் - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். சாதருபங் - இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எத்தேசா - அங்குதான் இந்த, தண்ஹா - வேட்கை, உப்பஜ்ஜமானா - தோன்றுவதாயின், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுகின்றது. எத்த - அங்குதான், நிவிசமானா - நிலைத்திருக்குமாயின், நிவிசதி - நிலைத்திருக்கிறது.

135.பொருளுரை

கண்களும் உருவமும் மனமும் ஒன்று சேர்தல் உலகில்... காதுகளும் சப்தமுமம் மனமும் ஒன்று சேர்தல் உலகில் நாசியும் மணமும் மனமும் ஒன்று சேர்தல் உலகில்... நாவும சுவையும் மனமும் ஒன்று சேர்தல் உலகில்... உடலும் ஸ்பரிசமும் மனமும் ஒன்று சேர்தல் உலகில்... மனமும்

எண்ணங்களும் அதனை மனதினால் அறிந்துக் கொள்ளும் இயல்பும் ஒன்று சேர்தல் உலகின் பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே இந்த வேட்கை தோன்றுவதாயின் அங்குதான் தோற்றம் பெறும். வேட்கை நிலைத்திருப்பதாயின் அங்குதான் நிலைத்திருக்கும்.

136. சக்குசம்பஸ்ஸஜா வேதணா லோகே... சோதசம்பஸ்ஸஜா வேதணா லோகே... காணசம்பஸ்ஸஜா வேதணா லோகே... ஜிவ்ஹாசம்பஸ்ஸஜா வேதணா லோகே... காயசம்பஸ்ஸஜா வேதணா லோகே... மனோசம்பஸ்ஸஜா வேதணா லோகே... பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா உப்பஜ்ஜமானா உப்பஜ்ஜதி. எத்த நிவிசமானா நிவிசதி.

136.பதவிளக்கம்

சக்குசம்பஸ்ஸஜா வேதணா - கண்களும் உருவமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை (நுகர்ச்சி) லோகே - உலகில், சோதசம்பஸ்ஸஜா வேதணா - காதுகளும் சப்தமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை (நுகர்ச்சி) லோகே - உலகில்... காணசம்பஸ்ஸஜா வேதணா - நாசியும் மணமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை (நுகர்ச்சி) லோகே - உலகில்... ஜிவ்ஹாசம்பஸ்ஸஜா வேதணா - நாவும்கு வாயும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை (நுகர்ச்சி) லோகே - உலகில்... காயசம்பஸ்ஸஜா வேதணா - உடலும் ஸ்பரிசமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை (நுகர்ச்சி) லோகே - உலகில்... மனோசம்பஸ்ஸஜா வேதணா - மனமும் எண்ணங்களும் அதனை மனதால் அறிந்துக் கொள்வதும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை (நுகர்ச்சி) லோகே - உலகில்... பியரூபங் - பிரியமான வகையில்

இருப்பனவாகும். சாதருபங் - இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எத்தேசா - அங்குதான் இந்த, தண்ஹா - வேட்கை, உப்பஜ்ஜமானா - தோன்றுவதாயின், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுகின்றது. எத்த - அங்குதான், நிவிசமானா - நிலைத்திருக்குமாயின், நிவிசதி - நிலைத்திருக்கிறது.

136. பொருளுரை

கண்களும் உருவமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை (நுகர்ச்சி) உலகில், காதுகளும் சப்தமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை உலகில், நாசியும் மணமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை உலகில், நாவும் சுவையும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை உலகில், உடலும் ஸ்பரிசமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை உலகில், மனமும் எண்ணங்களும் அதனை மனதால் அறிந்துக் கொள்வதும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை உலகில், பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே இந்த வேட்கை தோன்றுவதாயின் அங்குதான் தோற்றம் பெறும். வேட்கை நிலைத்திருப்பதாயின் அங்குதான் நிலைத்திருக்கும்.

137. ருப சஞ்ஞா லோகே... சத்த சஞ்ஞா லோகே... கந்தசஞ்ஞா லோகே... ரசசஞ்ஞா லோகே... பொட்டப்ப சஞ்ஞா லோகே... தம்மசஞ்ஞா லோகே... பியருபங் சாதருபங் எத்தேசா தண்ஹா உப்பஜ்ஜமானா உப்பஜ்ஜதி. எத்த நிவிசமானா நிவிசதி.

137.பதவிளக்கம்

ரூப சஞ்ஞா - உருவங்களை இனங்காணுதல், லோகே - உலகில்... சத்த சஞ்ஞா - சப்தங்களை இனங்காணுதல், லோகே - உலகில்... கந்தசஞ்ஞா - மணங்களை இனங்காணுதல், லோகே - உலகில்... ரசசஞ்ஞா - சுவையை இனங்காணுதல், லோகே - உலகில்... பொட்டப்ப சஞ்ஞா - ஸ்பரிசங்களை இனங்காணுதல், லோகே - உலகில்... தம்மசஞ்ஞா - மனதில் தோன்றுவற்றை இனங்காணுதல், லோகே - உலகில், பியரூபங் - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். சாதரூபங் - இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எத்தேசா - அங்குதான் இந்த, தண்ஹா - வேட்கை, உப்பஜ்ஜமானா - தோன்றுவதாயின், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுகின்றது. எத்த - அங்குதான், நிவிசமானா - நிலைத்திருக்குமாயின், நிவிசதி - நிலைத்திருக்கிறது.

137.பொருளுரை

உருவங்களை இனங்காணுதல் உலகில்... சப்தங்களை இனங்காணுதல் உலகில்... மணங்களை இனங்காணுதல் உலகில்..., சுவைகளை இனங்காணுதல் உலகில்..., ஸ்பரிசங்களை இனங்காணுதல் உலகில்..., மனதில் தோன்றுவனற்றை இனங்காணுதல், உலகில், பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே இந்த வேட்கை தோன்றுவதாயின் அங்குதான் தோற்றம் பெறும். வேட்கை நிலைத்திருப்பதாயின் அங்குதான் நிலைத்திருக்கும்.

138. ரூப சஞ்சேதனா லோகே... சத்த சஞ்சேதனா லோகே... கந்த சஞ்சேதனா லோகே... ரச சஞ்சேதனா லோகே... பொட்டப்ப சஞ்சேதனா லோகே... தம்ம சஞ்சேதனா லோகே...

பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா உப்பஜ்ஜமானா
உப்பஜ்ஜதி. எத்த நிவிசமானா நிவிசதி.

138.பதவீளக்கம்

ரூப சஞ்சேதனா - கண்ணால் இனங்கண்டுக் கொண்ட
உருவங்களுக்கு ஏற்றாற்போல், சிந்தனை செயற்படுதல்,
லோகே - உலகில்... சத்த சஞ்சேதனா - இனங்கண்டுக்
கொண்ட சப்தங்களுக்கு ஏற்றாற்போல், சிந்தனை
செயற்படுதல், லோகே - உலகில்... கந்த சஞ்சேதனா
- நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்களுக்கு
ஏற்றாற்போல், சிந்தனை செயற்படுதல், லோகே - உலகில்...
ரச சஞ்சேதனா - இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகளுக்கு
ஏற்றாற்போல், சிந்தனை செயற்படுதல், லோகே -
உலகில்... பொட்டப்ப சஞ்சேதனா - இனங்கண்டுக் கொண்ட
ஸ்பரிசங்களுக்கு ஏற்றாற்போல், சிந்தனை செயற்படுதல்,
லோகே - உலகில்... தம்ம சஞ்சேதனா - மனதினால்
இனங்கண்டுக் கொண்டவைகளுக்கு ஏற்றாற்போல், சிந்தனை
செயற்படுதல், லோகே - உலகில்... பியரூபங் - பிரியமான
வகையில் இருப்பனவாகும். சாதரூபங் - இனிமையான
வகையில் இருப்பனவாகும். எத்தேசா - அங்குதான் இந்த,
தண்ஹா - வேட்கை, உப்பஜ்ஜமானா - தோன்றுவதாயின்,
உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுகின்றது. எத்த - அங்குதான்,
நிவிசமானா - நிலைத்திருக்குமாயின், நிவிசதி -
நிலைத்திருக்கிறது.

138.பொருளுரை

கண்ணால் இனங்கண்டுக் கொண்ட உருவங்களுக்கு
ஏற்றாற்போல், சிந்தனை செயற்படுதல் உலகில்... காதால்
இனங்கண்டுக் கொண்ட சப்தங்களுக்கு ஏற்றாற்போல்,

சிந்தனை செயற்படுதல் உலகில்... நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்களுக்கு ஏற்றாற்போல், சிந்தனை செயற்படுதல் உலகில்... நாவினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகளுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்தனை செயற்படுதல், உலகில்..., இனங்கண்டுக் கொண்ட ஸ்பரிசங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்தனை செயற்படுதல், உலகில், மனதினால் இனங்கண்டுக் கொண்டவைகளுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்தனை செயற்படுதல், உலகில், பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே இந்த வேட்கை தோன்றுவதாயின் அங்குதான் தோற்றம் பெறும். வேட்கை நிலைத்திருப்பதாயின் அங்குதான் நிலைத்திருக்கும்.

139. ரூபதண்ஹா லோகே... சத்ததண்ஹா... கந்த தண்ஹா... ரச தண்ஹா... பொட்டப்பா தண்ஹா லோகே... தம்மதண்ஹா லோகே... பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா உப்பஜ்ஜமானா உப்பஜ்ஜதி. எத்த நிவிசமானா நிவிசதி.

139.பதவிளக்கம்

ரூபதண்ஹா - கண்ணால் இனங்கண்டுக் கொண்ட உருவங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல், லோகே - உலகில், சத்ததண்ஹா - காதால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சப்தங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல், லோகே - உலகில், கந்த தண்ஹா - நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல், லோகே - உலகில், ரச தண்ஹா - நாவினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகள் மீது ஆசை தோன்றுதல், லோகே - உலகில், பொட்டப்பா தண்ஹா - உடலினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட ஸ்பரிசங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல், லோகே - உலகில், தம்மதண்ஹா - மனதினால் இனங்கண்டுக் கொண்டவைகள் மீது ஆசை தோன்றுதல்,

லோகே - உலகில், பியரூபங் - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். சாதரூபங் - இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எத்தேசா - அங்குதான் இந்த, தண்ஹா - வேட்கை, உப்பஜ்ஜமானா - தோன்றுவதாயின், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுகின்றது. எத்த - அங்குதான், நிவிசமானா - நிலைத்திருக்குமாயின், நிவிசதி - நிலைத்திருக்கிறது.

139.பொருளுரை

கண்ணால் இனங்கண்டுக் கொண்ட உருவங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல் உலகில்..., காதால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சப்தங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல் உலகில்... நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல் உலகின்..., நாவினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகள் மீது ஆசை தோன்றுதல் உலகில்..., உடலினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட ஸ்பரிசங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல் உலகில்..., மனதினால் இனங்கண்டுக் கொண்டவைகள் மீது ஆசை தோன்றுதல், உலகின் பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே இந்த வேட்கை தோன்றுவதாயின் அங்குதான் தோற்றம் பெறும். வேட்கை நிலைத்திருப்பதாயின் அங்குதான் நிலைத்திருக்கும்.

140. ரூப விதக்கோ லோகே... சத்த விதக்கோ லோகே... கந்த விதக்கோ லோகே... ரச விதக்கோ லோகே... பொட்டப்ப விதக்கோ லோகே... தம்ம விதக்கோ லோகே... பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா உப்பஜ்ஜமானா உப்பஜ்ஜதி. எத்த நிவிசமானா நிவிசதி

140.பதவிளக்கம்

ரூப விதக்கோ - கண்களால் இனங்கண்டுக் கொண்ட

உருவங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், லோகே - உலகில், சத்த விதக்கோ - காதால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சப்தங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், லோகே - உலகில், கந்த விதக்கோ - நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், லோகே - உலகில், ரச விதக்கோ - நாவினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், லோகே - உலகில், பொட்டப்ப விதக்கோ - உடலினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட ஸ்பரிசங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், லோகே - உலகில், தம்ம விதக்கோ - மனதினால் இனங்கண்டுக் கொண்டவைகள் தொடர்பாக சிந்தித்துக் கொண்டிருத்தல் லோகே - உலகில், பியரூபங் - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். சாதரூபங் - இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எத்தேசா - அங்குதான் இந்த, தண்ஹா - வேட்கை, உப்பஜ்ஜமானா - தோன்றுவதாயின், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுகின்றது. எத்த - அங்குதான், நிவிசமானா - நிலைத்திருக்குமாயின், நிவிசதி - நிலைத்திருக்கிறது.

140. பொருளுரை

கண்களால் இனங்கண்டுக் கொண்ட உருவங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... காதால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சப்தங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... நாவினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... உடலினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட ஸ்பரிசங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... மனதினால் இனங்கண்டுக் கொண்டவைகள் தொடர்பாக

சிந்தித்துக் கொண்டிருத்தல் உலகின், பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே இந்த வேட்கை தோன்றுவதாயின் அங்குதான் தோற்றம் பெறும். வேட்கை நிலைத்திருப்பதாயின் அங்குதான் நிலைத்திருக்கும்.

141.ரூப விசாரோ லோகே... சத்த விசாரோ லோகே... கந்த விசாரோ லோகே... ரச விசாரோ லோகே... பொட்டப்ப விசாரோ லோகே... தம்ம விசாரோ லோகே... பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா உப்பஜ்ஜமானா உப்பஜ்ஜதி. எத்த நிவிசமானா நிவிசதி

141.பதவிளக்கம்

ரூப விசாரோ - கண்களால் இனங்கண்டுக் கொண்ட உருவங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் லோகே - உலகில், சத்த விசாரோ - காதால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சப்தங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், லோகே - உலகில், கந்த விசாரோ - நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், லோகே - உலகில், ரச விசாரோ - நாவினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், லோகே - உலகில், பொட்டப்ப விசாரோ - உடலினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட ஸ்பரிசங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், லோகே - உலகில், தம்ம விதக்கோ - மனதினால் இனங்கண்டுக் கொண்டவைகள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்துக் கொண்டிருத்தல் லோகே - உலகில், பியரூபங் - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். சாதரூபங் - இனிமையான வகையில்

இருப்பனவாகும். எத்தேசா - அங்குதான் இந்த, தண்ஹா - வேட்கை, உப்பஜ்ஜமானா - தோன்றுவதாயின், உப்பஜ்ஜதி - தோன்றுகின்றது. எத்த - அங்குதான், நிவிசமானா - நிலைத்திருக்குமாயின், நிவிசதி - நிலைத்திருக்கிறது.

141. பொருளுரை

கண்களால் இனங்கண்டுக் கொண்ட உருவங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... காதால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சப்தங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... நாவினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... உடலினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட ஸ்பரிசங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... மனதினால் இனங்கண்டுக் கொண்டவைகள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே இந்த வேட்கை தோன்றுவதாயின் அங்குதான் தோற்றம் பெறும். வேட்கை நிலைத்திருப்பதாயின் அங்குதான் நிலைத்திருக்கும்.

03. துக்க நிவாரணம் எனும் சிவிய சந்தியம்

142. கதமஞ்ச பிக்கவே துக்க நிரோதங் அரியசச்சங்? யோ தஸ்ஸா யேவ தண்ஹாய அசேசவிராகநிரோதோ சாகோ படிநிஸ்ஸக்கோ முத்தி அனாலயோ, சா கோ பனேசா பிக்கவே தண்ஹா கத்த பஹீயமானா பஹீயதி: கத்த நிருஜ்ஜமானா நிருஜ்ஜதி: யங் லோகே பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா பஹீயமானா பஹீயதி. எத்த நிருஜ்ஜமானா நிருஜ்ஜதி. கிஞ்ச லோகே பியரூபங் சாதரூபங்?

142.பதவிளக்கம்

கதமஞ்ச - என்ன? பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, துக்க நிரோதங் - இந்த துக்கம் எனும் நிலை நிரந்தரமாக அழித்துவிடுதல் என்பதானது, அரியசச்சங் - பரம சத்தியமாக நிலவும், யோ - ஏதேனும் வகையிலான, தஸ்ஸா யேவ தண்ஹாய - (முற்கூறப்பட்ட) அந்த வேட்கையையே, அசேசவிராகநிரோதோ - மீதமின்றி முழுமையாக ஒட்டிக்கொல்லாமல் இல்லாதொழித்தல் இருக்குமாயின், சாகோ - கைவிடுதல் இருக்குமாயின், படிநிஸ்ஸக்கோ - முழுமையாக இல்லாதொழித்தல் இருக்குமாயின், முத்தி - விடுதலையடைதல் இருக்குமாயின், அனாலயோ - விருப்பத்தினை கைவிடுதல் இருக்குமாயின் அதுவேயாகும், சா கோ பனேசா - இவ்வாறாக அந்த, பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, தண்ஹா - வேட்கை, கத்த - எங்கு? பஹீயமானா - அழியுமாயின், பஹீயதி - அழிவது : கத்த நிருஜ்ஜமானா - இல்லாமல் போவதாயின், நிருஜ்ஜதி - இல்லாமல் போவது? யங் - ஏதேனும் இருக்குமாயின், லோகே - உலகில், பியரூபங் - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். சாதரூபங் - இனிமையான வகையில்

இருப்பனவாகும். **எத்தேசா** - அங்குதான் இந்த, **தண்ஹா** - வேட்கை, **பஹீயமானா** - அழியுமாயின், **பஹீயதி** - அழிவது. **எத்த** - அங்குதான், **நிருஜ்ஜமானா** - இல்லாமல் போவதாயின், **நிருஜ்ஜதி** - இல்லாமல் போவது? **கிஞ்ச** - என்ன? **லோகே** - உலகில், **பியருபங்** - பிரியமான வகையிலான, **சாதருபங்** - இனிமையான வகையிலானவை.

142.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பரம சத்தியமாக நிலவும் இந்த துக்க நிலையை நிரந்தரமாக அழிப்பது என்றால் என்ன? (முற்குறிப்பிடப்பட்ட) அந்த வேட்கையையே ஏதேனும் முறையில் மீதமின்றி முழுமையாக ஒட்டிக்கொல்லாமல் இல்லாதொழித்தல் இருக்குமாயின், கைவிடுதல் இருக்குமாயின், முழுமையாக இல்லாதொழித்தல் இருக்குமாயின், விடுதலையடைதல் இருக்குமாயின், விருப்பத்தினை கைவிடுதல் இருக்குமாயின் அதுவேயாகும். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக இந்த வேட்கை அழியுமாயின் எங்கு அழியும்? இல்லாமல் போவதாயின் எதனிலிருந்து இல்லாமல் போகும்? உலகின் பிரியமான வகையிலான, இனிமையான வகையிலான ஏதேனும் இருக்குமாயின். அதன் மீது தோன்றிய வேட்கையே அழிவதாயின் அழியும். அதன் மீது தோன்றிய வேட்கையே இல்லாமல் போவதாயின் இல்லாமல் போகும். உலகின் பிரியமான வகையிலான, இனிமையான வகையிலாக இருப்பவை யாவை?

143. சக்குங் லோகே பியருபங் சாதருபங், எத்தேசா தண்ஹா பஹீயமானா பஹீயதி. எத்த நிருஜ்ஜமானா நிருஜ்ஜதி.

143.பதவிளக்கம்

சக்குங் கண் எனப்படுவதானது, **லோகே** - உலகில், **பியருபங்** - பிரியமான வகையில் இருப்பதாகும். **சாதருபங்** - இனிமையான வகையில் இருப்பதாகும். **எத்தேசா** - அங்குதான் இந்த, **தண்ஹா** - வேட்கை, **பஹீயமானா** - அழியுமாயின், **பஹீயதி** - அழியும். எத்த - அங்குதான், **நிருஜ்ஜமானா** - இல்லாமல் போவதாயின், **நிருஜ்ஜதி** - இல்லாமல் போகும்.

143.பொருளுரை

கண் எனப்படுவதானது உலகில் பிரியமான வகையில் இருப்பதாகும், இனிமையான வகையில் இருப்பதாகும். அந்த விடயம் மீது கொண்ட வேட்கையே அழியுமாயின் அழியும். இல்லாமல் போவதாயின் இல்லாமல் போகும்.

144. சோதங் லோகே, கானங் லோகே, ஜிவ்ஹா லோகே, காயோ லோகே, மனோலோகே, எத்தேசா தண்ஹா பஹீயமானா பஹீயதி. எத்த நிருஜ்ஜமானா நிருஜ்ஜதி.

144.பதவிளக்கம்

சோதங் - இந்த காது என்பதானது, **லோகே** - உலகில், **கானங்** - இந்த நாசி என்பதானது, **லோகே** - உலகில், **ஜிவ்ஹா** - இந்த நாவு என்பதானது, **லோகே** - உலகில், **காயோ** - இந்த உடல் என்பதானது, **லோகே** - உலகில், **மனோ** இந்த மனம் என்பதானது, **லோகே** - உலகில், **எத்தேசா** - அங்குதான் இந்த, **தண்ஹா** - வேட்கை **பஹீயமானா** - அழியுமாயின், **பஹீயதி** - அழியும். எத்த - அங்குதான், **நிருஜ்ஜமானா** - இல்லாமல் போவதாயின்,

நிருஜ்ஜதி - இல்லாமல் போகும்.

144.பொருளுரை

இந்த காது என்பதானது... இந்த நாசி என்பதானது... இந்த நாவு என்பதானது...இந்த உடல் என்பதானது... இந்த மனம் என்பதானது உலகில் பிரியமான வகையில் இருப்பதாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பதாகும். எனவே அங்குதான் இந்த வேட்கை அழியுமாயின் அழியும். அங்குதான் இந்த வேட்கை இல்லாமல் போவதாயின் இல்லாமல் போகும்.

145. ரூபா லோகே... சத்தா லோகே... கந்தா லோகே... ரசா லோகே... பொட்டப்பா லோகே... தம்மா லோகே... பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா பஹீயமானா பஹீயதி. எத்த நிருஜ்ஜமானா நிருஜ்ஜதி.

145.பதவிளக்கம்

ரூபா - கண்களுக்கு புலப்படும் உருவங்களும், **லோகே** - உலகில்,.. **சத்தா** - காதுகளுக்கு கேட்கும் சப்தமும், **லோகே** - உலகில்,.. **கந்தா** - நாசியால் உணரப்படும் மணம், **லோகே** - உலகில்,.. **ரசா** - நாவினால் உணரும் சுவையும், **லோகே** - உலகில்,.. **பொட்டப்பா** - உடலினால் உணரப்படும் ஸ்பரிசமும், **லோகே** - உலகில்,.. **தம்மா** - மனதில் தோன்றும் எண்ணங்களும், **லோகே** - உலகில்,.. **பியரூபங்** - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். **சாதரூபங்** - இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். **எத்தேசா** - அங்குதான் இந்த, **தண்ஹா** - வேட்கை, **பஹீயமானா** - அழியுமாயின், **பஹீயதி** - அழியும். **எத்த** - அங்குதான், **நிருஜ்ஜமானா** - இல்லாமல் போவதாயின், **நிருஜ்ஜதி** -

இல்லாமல் போகும்.

145.பொருளுரை

கண்களுக்கு புலப்படும் உருவங்களும் உலகில்.. காதுகளுக்கு கேட்கும் சப்தமும் உலகில்.. நாசியால் உணரப்படும் மணமும் உலகில்.. நாவினால் சுவைக்கும் சுவையும் உலகில்... உடலினால் உணரப்படும் ஸ்பரிசமும் உலகில்... மனதினால் நினைக்கும் எண்ணங்களும் உலகின் பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே இந்த வேட்கை அங்குதான் அழியுமாயின் அழியும். அங்குதான் இந்த வேட்கை இல்லாமல் போவதாயின் இல்லாமல் போகும்.

146. சக்கு விஞ்ஞானங் லோகே... சோத விஞ்ஞானங் லோகே... காண விஞ்ஞானங் லோகே... ஜிவ்ஹா விஞ்ஞானங் லோகே... காய விஞ்ஞானங் லோகே... மனோ விஞ்ஞானங் லோகே... பியருபங் சாதருபங் எத்தேசா தண்ஹா பஹீயமானா பஹீயதி. எத்த நிருஜ்ஜமானா நிருஜ்ஜதி.

146.பதவிளக்கம்

சக்கு விஞ்ஞானங் - கண்ணை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல், **லோகே** - உலகில், **சோத விஞ்ஞானங்** - செவியை அடிப்படையாகக் கொண்டு சப்தங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல், **லோகே** - உலகில், **காண விஞ்ஞானங்** - நாசியினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மணங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல், **லோகே** - உலகில், **ஜிவ்ஹா விஞ்ஞானங்** - நாலை அடிப்படையாகக் கொண்டு சுவையை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல் **லோகே** - உலகில், **காய விஞ்ஞானங்** - உடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு

ஸ்பரிசங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல், **லோகே** - உலகில், **மனோ விஞ்ஞானங்** - மனதை அடிப்படையாகக் கொண்டு எண்ணங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல் **லோகே** - உலகில், **பியரூபங்** - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். **சாதரூபங்** - இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். **எத்தேசா** - அங்குதான் இந்த, **தண்ஹா** - வேட்கை, **பஹீயமானா** - அழியுமாயின், **பஹீயதி** - அழியும். **எத்த** - அங்குதான், **நிருஜ்ஜமானா** - இல்லாமல் போவதாயின், **நிருஜ்ஜதி** - இல்லாமல் போகும்.

146. பொருளுரை

கண்ணை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல் உலகில்... செவியை அடிப்படையாகக் கொண்டு சப்தங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல் உலகில்... நாசியினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மணங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல் உலகில்... நாவை அடிப்படையாகக் கொண்டு சுவையை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல் உலகில்... உடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஸ்பரிசங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல் உலகில்... மனதை அடிப்படையாகக் கொண்டு எண்ணங்களை மனதால் அறிந்துக் கொள்ளுதல் உலகில்... உலகின் பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே அங்குதான் இந்த வேட்கை அழியுமாயின் அழியும். அங்குதான் இந்த வேட்கை இல்லாமல் போவதாயின் இல்லாமல் போகும்.

147. சக்குசம்பஸ்ஸோ லோகே... சோத சம்பஸ்ஸோ ா லோகே... காண சம்பஸ்ஸோ லோகே... ஜிவ்ஹா சம்பஸ்ஸோ லோகே... காய சம்பஸ்ஸோ லோகே... மனோ சம்பஸ்ஸோ லோகே... பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா

பஹீயமானா பஹீயதி. எத்த நிருஜ்ஜமானா நிருஜ்ஜதி.

147.பதவிளக்கம்

சக்குசம்பஸ்ஸோ, கண்களும் உருவமும் மனமும் ஒன்று சேர்தல், **லோகே** -உலகில்... **சோத சம்பஸ்ஸோ** - காதுகளும் சப்தமும் மனமும் ஒன்று சேர்தல், **லோகே** - உலகில்... **காண சம்பஸ்ஸோ** - நாசியும் மணமும் மனமும் ஒன்று சேர்தல், **லோகே** - உலகில்... **ஜிவ்ஹா சம்பஸ்ஸோ** - நாவும்கு சுவையும் மனமும் ஒன்று சேர்தல், **லோகே** - உலகில்... **காய சம்பஸ்ஸோ** - உடலும் ஸ்பரிசமும் மனமும் ஒன்று சேர்தல், **லோகே** - உலகில்... **மனோ சம்பஸ்ஸோ** - மனமும் எண்ணங்களும் அதனை மனதினால் அறிந்துக் கொள்ளும் இயல்பும் ஒன்று சேர்தல், **லோகே** - உலகில்... **பியருபங்** - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். சாதருபங் - இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். **எத்தேசா** - அங்குதான் இந்த, **தண்ஹா** - வேட்கை, **பஹீயமானா** - அழியுமாயின், **பஹீயதி** - அழியும். **எத்த** - அங்குதான், **நிருஜ்ஜமானா** - இல்லாமல் போவதாயின், **நிருஜ்ஜதி** - இல்லாமல் போகும்.

147.பொருளுரை

கண்களும் உருவமும் மனமும் ஒன்று சேர்தல் உலகில்... காதுகளும் சப்தமும் மனமும் ஒன்று சேர்தல் உலகில்... நாசியும் மணமும் மனமும் ஒன்று சேர்தல் உலகில்... நாவும்கு சுவையும் மனமும் ஒன்று சேர்தல் உலகில்... உடலும் ஸ்பரிசமும் மனமும் ஒன்று சேர்தல் உலகில்... மனமும் எண்ணங்களும் அதனை மனதினால் அறிந்துக் கொள்ளும் இயல்பும் ஒன்று சேர்தல் உலகில் பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே அங்குதான் இந்த வேட்கை அழியுமாயின் அழியும்.

அங்குதான் இந்த வேட்கை இல்லாமல் போவதாயின் இல்லாமல் போகும்.

148. சக்குசம்பஸ்ஸஜா வேதனா லோகே... சோதசம்பஸ்ஸஜா வேதனா லோகே... காணசம்பஸ்ஸஜா வேதனா லோகே... ஜிவ்ஹாசம்பஸ்ஸஜா வேதனா லோகே... காயசம்பஸ்ஸஜா வேதனா லோகே... மனோசம்பஸ்ஸஜா வேதனா லோகே... பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா பஹீயமானா பஹீயதி. எத்த நிருஜ்ஜமானா நிருஜ்ஜதி.

148.பதவிளக்கம்

சக்குசம்பஸ்ஸஜா வேதனா - கண்களும் உருவமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை (நுகர்ச்சி) லோகே - உலகில்... சோதசம்பஸ்ஸஜா வேதனா - காதுகளும் சந்தமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை (நுகர்ச்சி) லோகே - உலகில்... காணசம்பஸ்ஸஜா வேதனா - நாசியும் மணமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை (நுகர்ச்சி) லோகே - உலகில்... ஜிவ்ஹாசம்பஸ்ஸஜா வேதனா - நாவும் சுவையும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை (நுகர்ச்சி) லோகே - உலகில்... காயசம்பஸ்ஸஜா வேதனா - உடலும் ஸ்பரிசமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை (நுகர்ச்சி) லோகே - உலகில்... மனோசம்பஸ்ஸஜா வேதனா - மனமும் எண்ணங்களும் அதனை மனதால் அறிந்துக் கொள்வதும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை (நுகர்ச்சி) லோகே - உலகில்... பியரூபங் - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். சாதரூபங் - இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எத்தேசா - அங்குதான் இந்த, தண்ஹா - வேட்கை, பஹீயமானா - அழியுமாயின், பஹீயதி - அழியும். எத்த - அங்குதான், நிருஜ்ஜமானா - இல்லாமல் போவதாயின்,

நிருஜ்ஜதி - இல்லாமல் போகும்.

148.பொருளுரை

கண்களும் உருவமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை (நுகர்ச்சி) உலகில், காதுகளும் சப்தமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை உலகில், நாசியும் மணமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை உலகில், நாவுச் சுவையும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை உலகில், உடலும் ஸ்பரிசமும் மனமும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை உலகில், மனமும் எண்ணங்களும் அதனை மனதால் அறிந்துக் கொள்வதும் ஒன்று சேர்வதால் தோன்றும் வேதனை உலகில், பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். அங்குதான் இந்த வேட்கை அழியுமாயின் அழியும். அங்குதான் இந்த வேட்கை இல்லாமல் போவதாயின் இல்லாமல் போகும்.

149.ரூப சஞ்ஞா லோகே... சத்த சஞ்ஞா லோகே... கந்தசஞ்ஞா லோகே... ரசசஞ்ஞா லோகே... பொட்டப்ப சஞ்ஞா லோகே... தம்மசஞ்ஞா லோகே... பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா பஹீயமாணா பஹீயதி. எத்த நிருஜ்ஜமாணா நிருஜ்ஜதி.

149.பதவிளக்கம்

ரூப சஞ்ஞா - உருவங்களை இனங்காணுதல், லோகே - உலகில்... சத்த சஞ்ஞா - சப்தங்களை இனங்காணுதல், லோகே - உலகில்... கந்தசஞ்ஞா - மணங்களை இனங்காணுதல், லோகே - உலகில்... ரசசஞ்ஞா - சுவையை இனங்காணுதல், லோகே - உலகில்... பொட்டப்ப சஞ்ஞா

- ஸ்பரிசங்களை இனங்காணுதல், **லோகே** - உலகில்...
தம்மசஞ்ஞா - மனதில் தோன்றுனவற்றை இனங்காணுதல்,
லோகே - உலகில், **பியரூபங்** - பிரியமான வகையில்
 இருப்பனவாகும். **சாதரூபங்** - இனிமையான வகையில்
 இருப்பனவாகும். **எத்தேசா** - அங்குதான் இந்த, **தண்ணூ**
 - வேட்கை, **பஹீயமானா** - அழியுமாயின், **பஹீயதி** -
 அழியும். எத்த - அங்குதான், **நிருஜ்ஜமானா** - இல்லாமல்
 போவதாயின், **நிருஜ்ஜதி** - இல்லாமல் போகும்.

149.பொருளுரை

உருவங்களை இனங்காணுதல் உலகில்... சப்தங்களை
 இனங்காணுதல் உலகில்... மணங்களை இனங்காணுதல்
 உலகில்... சுவைகளை இனங்காணுதல் உலகில்...
 ஸ்பரிசங்களை இனங்காணுதல் உலகில்... மனதில்
 தோன்றுனவற்றை இனங்காணுதல், உலகில், பிரியமான
 வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில்
 இருப்பனவாகும். எனவே அங்குதான் இந்த வேட்கை
 அழியுமாயின் அழியும். அங்குதான் இந்த வேட்கை இல்லாமல்
 போவதாயின் இல்லாமல் போகும்.

150. ரூப சஞ்சேதனா லோகே... சத்த சஞ்சேதனா லோகே...
 கந்த சஞ்சேதனா லோகே... ரச சஞ்சேதனா லோகே...
 பொட்டப்ப சஞ்சேதனா லோகே... தம்ம சஞ்சேதனா லோகே...
 பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ணூ பஹீயமானா பஹீயதி.
 எத்த நிருஜ்ஜமானா நிருஜ்ஜதி.

150.பதவிளக்கம்

ரூப சஞ்சேதனா - கண்ணால் இனங்கண்டுக் கொண்ட
 உருவங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்தனை செயற்படுதல்,

லோகே - உலகில்... **சத்த சஞ்சேதனா** - இனங்கண்டுக் கொண்ட சப்தங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்தனை செயற்படுதல், **லோகே** - உலகில்... **கந்த சஞ்சேதனா** - நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்தனை செயற்படுதல், **லோகே** - உலகில்... **ரச சஞ்சேதனா** - இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகளுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்தனை செயற்படுதல், **லோகே** - உலகில்... **பொட்டப்ப சஞ்சேதனா** - இனங்கண்டுக் கொண்ட ஸ்பரிசங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்தனை செயற்படுதல், **லோகே** - உலகில்... **தம்ம சஞ்சேதனா** - மனதினால் இனங்கண்டுக் கொண்டவைகளுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்தனை செயற்படுதல், **லோகே** - உலகில்... **பியரூபங்** - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். **சாதரூபங்** - இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். **எத்தேசா** - அங்குதான் இந்த, **தண்ணா** - வேட்கை, **பஹீயமானா** - அழியுமாயின், **பஹீயதி** - அழியும். **எத்த** - அங்குதான், **நிருஜ்ஜமானா** - இல்லாமல் போவதாயின், **நிருஜ்ஜதி** - இல்லாமல் போகும்.

150. பொருளுரை

கண்ணால் இனங்கண்டுக் கொண்ட உருவங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்தனை செயற்படுதல் உலகில்... காதால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சப்தங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்தனை செயற்படுதல் உலகில்... நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்தனை செயற்படுதல் உலகில்... நாவினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகளுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்தனை செயற்படுதல் உலகில்... இனங்கண்டுக் கொண்ட ஸ்பரிசங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்தனை செயற்படுதல் உலகில், மனதினால் இனங்கண்டுக் கொண்டவைகளுக்கு ஏற்றாற்போல் சிந்தனை செயற்படுதல் உலகில், பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும்.

இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே அங்குதான் இந்த வேட்கை அழியுமாயின் அழியும். அங்குதான் இந்த வேட்கை இல்லாமல் போவதாயின் இல்லாமல் போகும்.

151. ரூபதண்ஹா லோகே... சத்ததண்ஹா... கந்த தண்ஹா... ரச தண்ஹா... பொட்டப்பா தண்ஹா லோகே... தம்மதண்ஹா லோகே... பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா பஹீயமானா பஹீயதி. எத்த நிருஜ்ஜமானா நிருஜ்ஜதி.

151.பதவிளக்கம்

ரூபதண்ஹா - கண்ணால் இனங்கண்டுக் கொண்ட உருவங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல், **லோகே** - உலகில், **சத்ததண்ஹா** - காதால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சப்தங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல், **லோகே** - உலகில், **கந்த தண்ஹா** - நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல், **லோகே** - உலகில், **ரச தண்ஹா** - நாவினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகள் மீது ஆசை தோன்றுதல், **லோகே** - உலகில், **பொட்டப்பா தண்ஹா** - உடலினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட ஸ்பரிசங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல், **லோகே** - உலகில், **தம்மதண்ஹா** - மனதினால் இனங்கண்டுக் கொண்டவைகள் மீது ஆசை தோன்றுதல், **லோகே** - உலகில், **பியரூபங்** - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். **சாதரூபங்** - இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். **எத்தேசா** - அங்குதான் இந்த, **தண்ஹா** - வேட்கை, **பஹீயமானா** - அழியுமாயின், **பஹீயதி** - அழியும். **எத்த** - அங்குதான், **நிருஜ்ஜமானா** - இல்லாமல் போவதாயின், **நிருஜ்ஜதி** - இல்லாமல் போகும்.

151. பொருளுரை

கண்ணால் இனங்கண்டுக் கொண்ட உருவங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல் உலகில்... காதால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சப்தங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல் உலகில்... நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல் உலகின்..., நாவினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகள் மீது ஆசை தோன்றுதல் உலகில்... உடலினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட ஸ்பரிசங்கள் மீது ஆசை தோன்றுதல் உலகில்... மனதினால் இனங்கண்டுக் கொண்டவைகள் மீது ஆசை தோன்றுதல், உலகின் பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே அங்குதான் இந்த வேட்கை அழியுமாயின் அழியும். அங்குதான் இந்த வேட்கை இல்லாமல் போவதாயின் இல்லாமல் போகும்.

152. ரூப விதக்கோ லோகே... சத்த விதக்கோ லோகே... கந்த விதக்கோ லோகே... ரச விதக்கோ லோகே... பொட்டப்ப விதக்கோ லோகே... தம்ம விதக்கோ லோகே... பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா பஹீயமானா பஹீயதி. எத்த நிருஜ்ஜமானா நிருஜ்ஜதி.

152. பதவிளக்கம்

ரூப விதக்கோ - கண்களால் இனங்கண்டுக் கொண்ட உருவங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், **லோகே** - உலகில், **சத்த விதக்கோ** - காதால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சப்தங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், **லோகே** - உலகில், **கந்த விதக்கோ** - நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், **லோகே** - உலகில், **ரச விதக்கோ** - நாவினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகள்

தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், **லோகே** - உலகில், **பொட்டப்ப விதக்கோ** - உடலினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட ஸ்பரிசங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், **லோகே** - உலகில், **தம்ம விதக்கோ** - மனதினால் இனங்கண்டுக் கொண்டவைகள் தொடர்பாக சிந்தித்துக் கொண்டிருத்தல் **லோகே** - உலகில், **பியரூபங்** - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். **சாதரூபங்** - இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். **எத்தேசா** - அங்குதான் இந்த, **தண்ணூ** - வேட்கை, **பஹீயமானா** - அழியுமாயின், **பஹீயதி** - அழியும். **எத்த** - அங்குதான், **நிருஜ்ஜமானா** - இல்லாமல் போவதாயின், **நிருஜ்ஜதி** - இல்லாமல் போகும்.

152.பொருளுரை

கண்களால் இனங்கண்டுக் கொண்ட உருவங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... காதால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சப்தங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... நாவினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... உடலினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட ஸ்பரிசங்கள் தொடர்பாக நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... மனதினால் இனங்கண்டுக் கொண்டவைகள் தொடர்பாக சிந்தித்துக் கொண்டிருத்தல் உலகின் பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே அங்குதான் இந்த வேட்கை அழியுமாயின் அழியும். அங்குதான் இந்த வேட்கை இல்லாமல் போவதாயின் இல்லாமல் போகும்.

153. .ரூப விசாரோ லோகே... சத்த விசாரோ லோகே... கந்த விசாரோ லோகே... ரச விசாரோ லோகே... பொட்டப்ப விசாரோ லோகே... தம்ம விசாரோ லோகே... பியரூபங் சாதரூபங் எத்தேசா தண்ஹா பஹீயமானா பஹீயதி. எத்த நிருஜ்ஜமானா நிருஜ்ஜதி.

153.பதவீளக்கம்

ரூப விசாரோ - கண்களால் இனங்கண்டுக் கொண்ட உருவங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் **லோகே** - உலகில், **சத்த விசாரோ** - காதால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சப்தங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், **லோகே** - உலகில், **கந்த விசாரோ** - நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், **லோகே** - உலகில், **ரச விசாரோ** - நாவினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், **லோகே** - உலகில், **பொட்டப்ப விசாரோ** - உடலினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட ஸ்பரிசங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், **லோகே** - உலகில், **தம்ம விதக்கோ** - மனதினால் இனங்கண்டுக் கொண்டவைகள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்துக் கொண்டிருத்தல் **லோகே** - உலகில், **பியரூபங்** - பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். **சாதரூபங்** - இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். **எத்தேசா** - அங்குதான் இந்த, **தண்ஹா** - வேட்கை, **பஹீயமானா** - அழியுமாயின், **பஹீயதி** - அழியும். **எத்த** - அங்குதான், **நிருஜ்ஜமானா** - இல்லாமல் போவதாயின், **நிருஜ்ஜதி** - இல்லாமல் போகும்.

153. பொருளுரை

கண்களால் இனங்கண்டுக் கொண்ட உருவங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... காதால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சப்தங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... நாசியினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட மணங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... நாவினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட சுவைகள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... உடலினால் இனங்கண்டுக் கொண்ட ஸ்பரிசங்கள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... மனதினால் இனங்கண்டுக் கொண்டவைகள் தொடர்பாக மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்துக் கொண்டிருத்தல் உலகில்... பிரியமான வகையில் இருப்பனவாகும். இனிமையான வகையில் இருப்பனவாகும். எனவே அங்குதான் இந்த வேட்கை அழியுமாயின் அழியும். அங்குதான் இந்த வேட்கை இல்லாமல் போவதாயின் இல்லாமல் போகும்.

04. துக்க நிவாரண மார்த்தம் எனும் சூரிய சந்திரம் (சூரிய எண்சீர்வழி)

154.கதமஞ்ச பிக்கவே துக்க நிரோதகாமினீ படிபதா அரியசச்சங், அயமேவ அரியோ அட்டங்கிகோ மக்கோ, செய்யதீதங், சம்மா திட்டி, சம்மா சங்கப்போ, சம்மா வாசா, சம்மா கம்மந்தோ, சம்மா ஆஜிவோ, சம்மா சதி, சம்மா சமாதி.

154.பதவிளக்கம்

கதமஞ்ச என்ன?, பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, துக்க நிரோதகாமினீ - இந்த துக்கங்களை அழிப்பதற்கான, படிபதா - பின்பற்ற வேண்டிய செயற்பாடு என்றால், அரியசச்சங் - பரம சத்தியமாக, அயமேவ அரியோ - இவ்வாறாக உத்தமமான, அட்டங்கிகோ - எட்டு அங்கங்களைக் கொண்ட, மக்கோ - பின்பற்ற வேண்டிய செயற்பாடாகும், செய்யதீதங் - எவ்வகையான செயற்பாடு என்றால், சம்மா - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும் பொருட்டு, பெரும் நன்மையை விளைவிக்கும் திட்டி - (உறுதியாக நிலைக்கொண்ட கருத்து) உய்த்துணர்வு ஞானம், சம்மா - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் நன்மையை விளைவிக்கும், சங்கப்போ - சிந்தனை, சம்மா - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் நன்மையை விளைவிக்கும், வாசா - பேச்சு, சம்மா - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் நன்மையை விளைவிக்கும், கம்மந்தோ - செயற்பாடுகள், சம்மா - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் நன்மையை விளைவிக்கும், ஆஜிவோ - ஜீவிக்கும் முறை, சம்மா - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும்

நன்மையை விளைவிக்கும், **வாயாமோ** - பலத்த முயற்சி, **சம்மா** - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் நன்மையை விளைவிக்கும், **சதி** - பலத்த விழிப்புணர்வு, **சம்மா** - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் நன்மையை விளைவிக்கும், **சமாதி** - உளச்சமாதி எனும் இவையாகும்.

154.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த துக்கங்களை அழிக்கும்பொருட்டு பின்பற்ற வேண்டிய பரம சத்தியமான செயற்பாடு என்ன? அதுவே எட்டு அங்கங்களையுடைய உத்தமமான செயற்பாடாகும். அது எதுவென்றால்:

வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும் பொருட்டு மிகவும் சிறப்பான முறையில் இருக்கும் உய்த்துணர்வு ஞானம்.
(திடமாக நிலைத்திருக்கும் எண்ணம்)

வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும் பொருட்டு மிகவும் சிறப்பான முறையில் இருக்கும் சிந்தனை

வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும் பொருட்டு மிகவும் சிறப்பான முறையில் இருக்கும் பேச்சு

வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும் பொருட்டு மிகவும் சிறப்பான முறையில் இருக்கும் செயற்பாடுகள்.

வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும் பொருட்டு மிகவும் சிறப்பான முறையில் இருக்கும் ஜீவனமுறை.

வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும் பொருட்டு மிகவும் சிறப்பான முறையில் இருக்கும் இடைவிடாத முயற்சி.

வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும் பொருட்டு மிகவும் சிறப்பான முறையில் இருக்கும் விழிப்புணர்வு (அறிநிலை).

வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும் பொருட்டு மிகவும் சிறப்பான முறையில் இருக்கும் உளச்சமாதி எனும் இவையாகும்.

155.கதமா ச பிக்கவே சம்மா திட்டி? யங் கோ பிக்கவே துக்கே ஞானங், துக்க சமுதயே ஞானங், துக்க நிரோதே ஞானங், துக்க நிரோதகாமினியா படிபதாய ஞானங், அயங் வச்சதி பிக்கவே சம்மா திட்டி.

155.பதவிளக்கம்

கதமா ச - என்ன? **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சம்மா திட்டி** - வாழ்வின் யதார்த்தத்தினை உய்த்துணரும் பொருட்டு மிகவும் சிறப்பான முறையில் திடமாக நிலைத்திருக்கும் பார்வை? **யங் கோ பிக்கவே துக்கே** - பரம சத்தியமாக நிலைத்திருக்கும் துக்கம் தொடர்பான, **ஞானங்** - உய்த்துணர்வு ஞானம் இருக்குமாயின், **துக்க சமுதயே** - இந்த துக்கத்தின் நிலவுகைக்கு அடிப்படைக் காரணியாக விளங்கும் விடயம் தொடர்பாக, **ஞானங்** - உய்த்துணர்வு ஞானம் இருக்குமாயின், **துக்க நிரோதே** - இந்த துக்கத்தின் நிலவுகைக்கு அடிப்படையான காரணியை அழிப்பது தொடர்பான, **ஞானங்** - உய்த்துணர்வு ஞானம் இருக்குமாயின், **துக்க நிரோதகாமினியா படிபதாய** - இந்த துக்கத்தின் நிலவுகைக்கு அடிப்படைக் காரணியை அழிப்பதற்காக பின்பற்ற வேண்டிய மார்க்கம் தொடர்பான, **ஞானங்** - உய்த்துணர்வு ஞானம் இருக்குமாயின், **அயங்** - இவையே, **வச்சதி** - கூறப்படுகின்றன, **பிக்கவே** -

பிக்குகளே, **சம்மா திட்டி.** - வாழ்வின் யதார்த்தத்தினை உய்த்துணரும் பொருட்டு மிகவும் சிறப்பான முறையில் திடமாக நிலைத்திருக்கும் பார்வை

155.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, வாழ்வின் யதார்த்தத்தினை உய்த்துணரும் பொருட்டு மிகவும் சிறப்பான முறையில் திடமாக நிலைத்திருக்கும் பார்வை என்றால் என்ன?

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, பரம சத்தியமாக நிலைத்திருக்கும் துக்கம் தொடர்பான உய்த்துணர்வு ஞானம் இருக்குமாயின், இந்த துக்கத்தின் நிலவுகைக்கு அடிப்படைக் காரணியாக விளங்கும் விடயம் தொடர்பாக உய்த்துணர்வு ஞானம் இருக்குமாயின், இந்த துக்கத்தின் நிலவுகைக்கு அடிப்படையான காரணியை அழிப்பது தொடர்பான உய்த்துணர்வு ஞானம் இருக்குமாயின், இந்த துக்கத்தின் நிலவுகைக்கு அடிப்படைக் காரணி அழிப்பதற்காக பின்பற்ற வேண்டிய மார்க்கம் தொடர்பான உய்த்துணர்வு ஞானம் இருக்குமாயின், புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இது வாழ்வின் யதார்த்தத்தினை உய்த்துணரும் பொருட்டு மிகவும் சிறப்பான முறையில் திடமாக நிலைத்திருக்கும் எண்ணம் என்று கூறப்படும்.

156. கதமோ ச பிக்கவே சம்மா சங்கப்போ? நெக்கம்ம சங்கப்போ, அவ்யாபாத சங்கப்போ, அவிஹின்சா சங்கப்போ, அயங் வச்சதி பிக்கவே சம்மா சங்கப்போ.

156.பதவீளக்கம்

கதமோ ச - என்ன? **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சம்மா** - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், **சங்கப்போ** - சிந்தனை என்றால்? **நெக்கம்** - இவ்வாறாக நிலவும் இந்த துக்கங்களிலிருந்து மீள்வது தொடர்பான, **சங்கப்போ** - சிந்தனைகள். **அவ்யாபாத** - அன்பு, கருணை போன்ற நற்குணங்களில் தன்னை நிலைக்கச் செய்வது தொடர்பான, **சங்கப்போ** - சிந்தனைகள், **அவிஹின்சா** - சித்திரவதை, இம்சித்தல் என்பனவற்றை தவிர்த்து மனித நேயத்துடன் செயற்படுதல் தொடர்பான, **சங்கப்போ** - சிந்தனைகள், **அயங்** - இதுவே, **வுச்சதி** - கூறப்படுகின்றது. **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சம்மா** - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், **சங்கப்போ** - சிந்தனை என்று.

156.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, வாழ்வின் யதார்த்தத்தினை உய்த்துணரும் பொருட்டு பெரும் உபகாரமாக அமையும் சிந்தனை என்றால் என்ன? இந்த துக்கங்களிலிருந்து நீங்குவது தொடர்பான சிந்தனைகள். அன்பு, கருணை போன்ற நற்குணங்களில் தன்னை நிலைக்கச் செய்வது தொடர்பான சிந்தனைகள். ஏனையோரை சித்திரவதை செய்தல், இம்சித்தல் என்பனவற்றை தவிர்த்த மனித நேயத்துடன் செயற்படுதல் தொடர்பான சிந்தனைகள் வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமைவனவாகும்.

157. கதமா ச பிக்கவே சம்மா வாசா? முசாவாதா வேரமணீ, பிசனாய வாசாய வேரமணீ, பருசாய வாசாய வேரமணீ, சம்பப்பலாபா வேரமணீ, அயங் வுச்சதி பிக்கவே சம்மா வாசா.

157.பதுவிளக்கம்

கதமா ச - என்ன? **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சம்மா** - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும் பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், **வாசா**- பேச்சு என்றால்? **முசாவாதா** - பொய், வஞ்சனை என்பவற்றால் ஏனையோரை ஏமாற்றும் பொருட்டு பேசுவதில் இருந்து, **வேரமணீ** - தவிர்த்திருப்பதும், **பிசனாய வாசாய** - ஏனையோரை வேற்றுமைக்குட்படுத்தும் விடயங்களை கேட்டு அவற்றை அங்குமிங்கும் (அவர்களை) வேற்றுமைபடுத்துவதற்காக பேசித் திரிவதிலிருந்து, **வேரமணீ** - தவிர்த்திருப்பதும், **பருசாய வாசாய** - ஏனையாரின் மனதைக் காயப்படுத்தும், பிரச்சினைகளை தோற்றுவிக்கும், கலகங்கள் உண்டாகக் காரணமாகும், மனக்கசப்புகளை ஏற்படுத்தும், மனதை வேதனைக்குட்படுத்தும் பேச்சுக்களை பேசுவதிலிருந்து, **வேரமணீ** - தவிர்த்திருப்பதும், **சம்பப்பலாபா வேரமணீ** - வெறும் நகைச்சுவைக்காகவும் அவசியமற்ற வாத விவாதங்களுக்காகவும் காலத்தினை வீணடிக்கும் வெறும் பேச்சுக்களை (ஆபாச பேச்சுக்கள், ஏனையோரை எள்ளிநகையாடி பேசும் பேச்சுக்கள்) பேசுவதிலிருந்து, **வேரமணீ** - தவிர்த்திருப்பதும் **அயங்** - இதுவே, **வுச்சதி** - கூறப்படுகின்றது. **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சம்மா** - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், **வாசா** - பேச்சுக்களை பேசுதல் என்று.

157.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, வாழ்வின் உண்மையை

உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும் பேச்சு என்றால் என்ன? பொய், வஞ்சனை என்பவற்றால் ஏனையோரை ஏமாற்றும் பொருட்டு பேசும் பேச்சுக்களிலிருந்து தவிர்த்திருத்தல். ஏனையோரை வேற்றுமைக்குட்படுத்தும் விடயங்களை கேட்டு அவற்றை அங்குமிங்கும் (அவர்களை) வேற்றுமைபடுத்துவதற்காக பேசித் திரிவதிலிருந்து தவிர்த்திருத்தல். ஏனையோரின் மனதைக் காயப்படுத்தும், பிரச்சினைகளை தோற்றுவிக்கும், கலகங்கள் உண்டாகக் காரணமாகும், மனக்கசப்புகளை ஏற்படுத்தும், மனதை வேதனைக்குட்படுத்தும் பேச்சுக்களை பேசுவதிலிருந்து, தவிர்த்திருத்தல். வெறும் நகைச்சுவைக்காக, அவசியமற்ற வாத விவாதங்களுக்காகவும் காலத்தினை வீணடிக்கும் வெறும் பேச்சுக்களை (ஆபாச பேச்சுக்கள், ஏனையோரை எள்ளிநகையாடி பேசும் பேச்சுக்கள்) பேசுவதிலிருந்து தவிர்த்திருத்தல் என்பனவாகும். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இதுவே வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும் வகையிலான பேச்சுக்களை பேசுதல் என்று கூறப்படுகின்றது.

157.மேலதிக வீபரம்

எமது பாக்கியமுள்ள பகவான் இங்கு நாம் எவ்வாறு எமது பேச்சினை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்றே மொழிந்திருக்கிறார். பெரும்பாலானோர் பேச்சுக்களில் எவ்வித கட்டுப்பாடும் அவசியமில்லை என்றே நினைக்கின்றனர். எனவே அவர்கள் தம் மனதில் தோன்றும் அனைத்தையும் சிந்திக்காமல் பேசுகின்றனர். எனினும் வாழ்வின் யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் ஆரிய சீடன் அவ்வாறு பேசுவதை தவிர்த்திருந்து மிகவும் விழிப்புடன் தமது வார்த்தைகளை உபயோகிப்பார்.

மேற்குறிப்பிட்ட இழிவான பேச்சுக்களை பேசாமல் விட்டால் சிலருக்கு பேசுவதற்கு ஒன்றுமே இருக்காது. அந்த அளவிற்கு அவர்களது வாழ்வில் பேச்சில் எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் இல்லை. எனினும் அந்த பேச்சுக்களிலிருந்து தன்னை தவிர்த்துக் கொண்டிருக்கும் தர்மத்தினை அறிந்த ஆரிய சீடனுக்கு பேசுவதற்கு பல விடயங்கள் இருக்கின்றன.

கருணை, அன்பு, போன்ற நற்குணங்களை வாழ்வினுள் எவ்வாறு ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்? அவற்றை எவ்வாறு இடையறாது பயிற்சி செய்ய வேண்டும்? ஒழுக்கமான வாழ்வை எவ்வாறு வாழ வேண்டும்? மனிதநேயத்தினை வாழ்வினுள் எவ்வாறு ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்? வாழ்வின் யதார்த்தத்தினை உய்த்துணர தன்னை எவ்வாறெல்லாம் தயார் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்? நாற்பேருண்மைகளை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ளும் முறை, மனதை எவ்வாறு கட்டுப்படுத்த வேண்டும்? விமோட்சனத்தை எவ்வாறு அடைவது போன்ற பெறுமதியான பேச்சுக்களை ஆரிய சீடனால் பேச முடியும்.

158. கதமோ ச பிக்கவே சம்மா கம்மந்தோ? பாணாதிபாதா வேரமணீ, அதின்னாதாணா வேரமணீ, காமேசு மிச்சாசாரா வேரமணீ, அயங் வுச்சதி பிக்கவே சம்மா கம்மந்தோ.

158.பதுவிளக்கம்

கதமோ ச - என்ன? **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சம்மா** வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், **கம்மந்தோ** - செயற்படுதல் என்றால்? **பாணாதிபாதா** - மனித, விலங்கு போன்ற எவ்வித உயிரினதும் உயிரை பறித்தல் மற்றும் அத்தகைய செயற்பாடுகளுக்கு உடந்தையாக இருப்பதிலிருந்து, **வேரமணீ**

- தவிர்த்திருத்தலும், **அதிந்நாதானா** - தனக்குரியதல்லாத, தனக்கு கொடுக்கப்படாத எதனையும் பலவந்தமாகவோ, இரகசியமாகவோ மறைமுகமாகவோ எடுப்பதிலிருந்து, **வேரமணி** - தவிர்த்திருத்தல், **காமேசு மிச்சாசாரா** - கணவன் மனைவியை மீறிச் சென்று வேறு பெண்ணுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளல், மனைவி கணவனை மீறிச் சென்று வேறு ஆடவனுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளல், மற்றும் செய்யக்கூடாதன என உலகத்தோரால் கூறப்படும் காம செயற்பாடுகளிலிருந்து, **வேரமணி** - தவிர்த்திருத்தல், **அயங்** - இதுவே, **வுச்சதி** - கூறப்படுகின்றது. **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சம்மா** - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், **கம்மன்தோ** - உடலியல் செயற்பாடுகள் என்று.

158. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், உடலியல் செயற்பாடுகள் என்றால் என்ன? மனிதர் விலங்கு போன்ற எவ்வித உயிரினதும் உயிரை பறித்தல் மற்றும் அத்தகைய செயற்பாடுகளுக்கு உடந்தையாக இருப்பதிலிருந்து தவிர்த்திருத்தல். தனக்குரியதல்லாத, தனக்கு கொடுக்கப்படாத எதனையும் பலவந்தமாகவோ, இரகசியமாகவோ மறைமுகமாகவோ எடுப்பதிலிருந்து, தவிர்த்திருத்தல். கணவன் மனைவியை மீறிச் சென்று வேறு பெண்ணுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளல், மனைவி கணவனை மீறிச் சென்று வேறு ஆடவனுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளல், மற்றும் செய்யக்கூடாதன என உலகத்தோரால் கூறப்படும் காம செயற்பாடுகளிலிருந்து தவிர்த்திருத்தல். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும்

உபகாரமாக அமையும், உடலியல் செயற்பாடுகள் என்றால் இவையேயாகும்.

158.மேலதிக வீபரங்கள்.

வாழ்வினை எவ்வாறு நல்வழியில் ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதனை உங்களால் இப்போது உணர்ந்துக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்.

மேற்கூறப்பட்ட விடயங்களில் இருந்து தன்னை தவிர்த்துக் கொள்வதால் தன் வாழ்விற்கு பெரும் சுகத்தினை பெறலாம். தீமைகளில் இருந்து பாவங்களிலிருந்து நீங்கிய பாதுகாப்பான வாழ்வினை உங்களால் ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும். இத்தகைய வாழ்வினை வாழும் ஒருவரால் தனக்கும் பிறருக்கும் நன்மையை விளைவிக்கும் பல நற்குணங்களை அதாவது: பெரியோர்களுக்கு மரியாதை செலுத்தல், உதவி செய்தல், கணவன் மனைவிக்கான கடமைகளைச் செய்தல், பெற்றோர்களுக்கான கடமைகளைச் செய்தல், சமூக சேவைகள் செய்தல், உற்றார் உறவினர்களுக்கு உதவி செய்தல், எனும் உயரிய குணங்களை தம் அகத்தே ஏற்படுத்திக் கொள்ள இலகுவாக இருக்கும்.

159. கதமோ ச பிக்கவே சம்மா ஆஜிவோ? இத பிக்கவே அரியசாவகோ மிச்சாஆஜிவங் பஹாய சம்மா ஆஜிவேன ஜீவிகங் கப்பேதி. அயங் வச்சதி பிக்கவே சம்மாஆஜிவோ.

159.பதவிளக்கம்

கதமோ ச - என்ன? **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சம்மா** - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், **ஆஜிவோ** - ஜீவனோபாயம்

என்றால்? **இத** - இந்த விடயத்தில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **அரியசாவகோ** - சத்தர்மத்தின் மூலம் வாழ்வினை உய்த்துணர விரும்பும் ஆரிய சீடன் **மிச்சா** - இழிவான முறையில் (தகாத முறையில்) **ஆஜீவங்** - வாழ்வினை நடாத்துதலை, **பஹாய** - கைவிட்டு, **சம்மா ஆஜீவேன** - தனக்கும் பிறருக்கும் நன்மையை விளைவிக்கும், **ஜீவிகங்** - வாழ்க்கையை, **கப்பேதி** - நடாத்துவாராயின், **அயங்** - இதுவே, **வுச்சதி** - கூறப்படுகின்றது. **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சம்மா** - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், **ஆஜீவ** - ஜீவனோபாயம் என்று.

159. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும் ஜீவனோபாயம் என்றால் என்ன? புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் சத்தர்மத்தின் மூலம் வாழ்வினை உய்த்துணர விரும்பும் ஆரிய சீடன் இழிவான (தகாத) வாழ்வினை வாழ்வதை தவிர்த்து தனக்கும் பிறருக்கும் நன்மையை விளைவிக்கும் வகையிலான வாழ்வினை நடாத்துவாராயின், புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இதுவே வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும் ஜீவனோபாயம் எனப்படுகின்றது

160. கதமோ ச பிக்கவே சம்மாவாயாமோ? இத பிக்கவே பிக்கு அனுப்பன்னானங் பாபகானங் அகுசலானங் தம்மானங் அனுப்பாதாய சந்தங் ஜனேதி. வாயமதி. விரியங் ஆரபதி. சித்தங் பக்கண்ஹாதி பதஹதி. உப்பன்னானங் பாபகானங் அகுசலானங் தம்மானங் அனுப்பாதாய சந்தங் ஜனேதி. வாயமதி. விரியங் ஆரபதி. சித்தங் பக்கண்ஹாதி பதஹதி.

அனுப்பன்னானங் குசலானங் தம்மானங் உப்பாதாய சந்தங் ஜனேதி. வாயமதி. விரியங் ஆரபதி. சித்தங் பக்கண்ஹாதி பதஹதி. உப்பன்னானங் குசலானங் தம்மானங் டித்தியா அசம்மோசாய, பிய்யோபாவாய வேபுல்லாய பாவனாய பாரிபூரியா சந்தங் ஜனேதி. வாயமதி. விரியங் ஆரபதி. சித்தங் பக்கண்ஹாதி பதஹதி. அயங் வுச்சதி பிக்கவே சம்மா வாயாமோ.

160.பதவிளக்கம்

கதமோ ச - என்ன? **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சம்மா** - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், **வாயாமோ** - சிறப்பான முயற்சி என்றால்?

இத - இந்த விடயத்தில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர விரும்பும் பிக்கு, **அனுப்பன்னானங்** (தன்னுள் இதுவரை) தோற்றம் பெறாத, **பாபகானங்** - இழிவான **அகுசலானங் தம்மானங்** - வேட்கை, கோபம், அறியாமை எனும் மூன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெறும் அகுசலதர்மங்கள், **அனுப்பாதாய** - தோற்றம் பெறாதிருக்க, **சந்தங்** - விருப்பத்தினை, **ஜனேதி** - பிறப்பித்துக் கொள்வார். **வாயமதி** - முயற்சி செய்வார். **விரியங்** - வீரியத்தினை, **ஆரபதி** - உண்டாக்கிக் கொள்வார். **சித்தங்** - மனதை, **பக்கண்ஹாதி** - திடமாக்கிக்கொண்டு, **பதஹதி** - பலத்த அளவில் வீரியம் செய்வார்.

உப்பன்னானங் - (தன்னுள்) தோற்றம் பெற்றிருக்கும், **பாபகானங்** - இழிவான, **அகுசலானங் தம்மானங்** - வேட்கை, கோபம், அறியாமை எனும் மூன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெறும் அகுசலதர்மங்களை, **பஹானாய** - அழிப்பதற்கு, **சந்தங்** - விருப்பத்தினை, **ஜனேதி** -

பிறப்பித்துக் கொள்வார். **வாயமதி** - முயற்சி செய்வார். **விரியங்** - வீரியத்தினை, **ஆரபதி** - உண்டாக்கிக் கொள்வார். **சித்தங்** - மனதை, **பக்கண்ஹாதி** - திடமாக்கிக்கொண்டு, **பதஹதி** - பலத்த அளவில் வீரியம் செய்வார்.

அனுப்பன்னானங் - (தன்னுள் இதுவரை) தோற்றம் பெறாத, **குசலானங் தம்மானங்** - சீலம், சமதி, ஞானம் எனும் குசல தர்மங்களை, **உப்பாதாய** - தோற்றுவித்துக் கொள்வதற்காக, **சந்தங்** - விருப்பத்தினை, **ஜனேதி** - பிறப்பித்துக் கொள்வார். **வாயமதி** - முயற்சி செய்வார். **விரியங்** - வீரியத்தினை, **ஆரபதி** - உண்டாக்கிக் கொள்வார். **சித்தங்** - மனதை, **பக்கண்ஹாதி** - திடமாக்கிக்கொண்டு, **பதஹதி** - பலத்த அளவில் வீரியம் செய்வார்.

உப்பன்னானங் - (தன்னுள்) தோன்றியிருக்கும் குசலானங் **தம்மானங்** - சீலம், சமதி, ஞானம் எனும் குசல தர்மங்களை, **டித்தியா அசம்மோசாய** - விழிப்புணர்வுடன் நிலைக்கச் செய்துக் கொள்ளவும், **பிய்யோபாவாய** - மென்மேலும் தோற்றுவித்துக் கொள்வதற்காக, **வேபுல்லாய** - சிறப்பான முறையில் தோற்றுவித்துக் கொள்வதற்கு, **பாவனாய** - விருத்தி செய்வதற்கு, **பாரிபூரியா** - பரிபூரண நிலைக்குட்படுத்துவதற்கு, **சந்தங்** - விருப்பத்தினை, **ஜனேதி** - பிறப்பித்துக் கொள்வார். **வாயமதி** - முயற்சி செய்வார். **விரியங்** - வீரியத்தினை, **ஆரபதி** - உண்டாக்கிக் கொள்வார். **சித்தங்** - மனதை, **பக்கண்ஹாதி** - திடமாக்கிக்கொண்டு, **பதஹதி** - பலத்த அளவில் வீரியம் செய்வார்.

அயங் - இதுவே, **வுச்சதி** - கூறப்படுகின்றது. **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சம்மா** - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், **வாயாமோ** - சிறப்பான முயற்சி என்று.

160. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும் சிறப்பான முயற்சி என்றால் என்ன? புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு (தன்னுள் இதுவரை) தோற்றம் பெறாத இழிவான வேட்கை, கோபம், அறியாமை எனும் மூன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெறும் அகுசலதர்மங்களை அழிப்பதற்கு, விருப்பத்தினை பிறப்பித்துக் கொள்வார். முயற்சி செய்வார். வீரியத்தினை உண்டாக்கிக் கொள்வார். மனதை, திடமாக்கிக்கொண்டு, பலத்த அளவில் வீரியம் செய்வார்.

(தன்னுள்) தோற்றம் பெற்றிருக்கும் இழிவான வேட்கை, கோபம், அறியாமை எனும் மூன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெறும் அகுசலதர்மங்களை அழிப்பதற்கு, விருப்பத்தினை பிறப்பித்துக் கொள்வார். முயற்சி செய்வார். வீரியத்தினை உண்டாக்கிக் கொள்வார். மனதை, திடமாக்கிக்கொண்டு, பலத்த அளவில் வீரியம் செய்வார். (தன்னுள் இதுவரை) தோற்றம் பெறாத, சீலம், சமாதி, ஞானம் எனும் குசல தர்மங்களை, தோற்றுவித்துக் கொள்வதற்காக விருப்பத்தினை பிறப்பித்துக் கொள்வார். முயற்சி செய்வார். வீரியத்தினை உண்டாக்கிக் கொள்வார். மனதை, திடமாக்கிக்கொண்டு, பலத்த அளவில் வீரியம் செய்வார்.

(தன்னுள்) தோன்றியிருக்கும் சீலம், சமாதி, ஞானம் எனும் குசல தர்மங்களை, இல்லாமல் போகாது நிலைக்கச் செய்வதற்கு, விழிப்புணர்வுடன் நிலைக்கச் செய்து கொள்வதற்கு, மென்மேலும் தோற்றுவித்துக் கொள்வதற்காக, சிறப்பான முறையில் தோற்றுவித்துக் கொள்வதற்கு, விருத்தி செய்வதற்கு, பரிபூரண நிலைக்குட்படுத்துவதற்கு

விருப்பத்தினை பிறப்பித்துக் கொள்வார். முயற்சி செய்வார். வீரியத்தினை உண்டாக்கிக் கொள்வார். மனதை, திடமாக்கிக்கொண்டு, பலத்த அளவில் வீரியம் செய்வார். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இதுவே வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும் சிறப்பான முயற்சி என்று கூறப்படுகின்றது.

161.கதமாச பிக்கவே சம்மா சதி? இத பிக்கவே, பிக்கு காயே காயானுபஸ்ஸீ விஹரதி. ஆதாபி சம்பஜானோ, சதிமா, வினெய்ய லோகே அபிஜ்ஜா தோமனஸ்ஸங். வேதனாசு வேதனானுபஸ்ஸீ விஹரதி ஆதாபி சம்பஜானோ, சதிமா, வினெய்ய லோகே அபிஜ்ஜா தோமனஸ்ஸங். சித்தே சித்தானுபஸ்ஸீ விஹரதி ஆதாபி சம்பஜானோ, சதிமா, வினெய்ய லோகே அபிஜ்ஜா தோமனஸ்ஸங். தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி ஆதாபி சம்பஜானோ, சதிமா, வினெய்ய லோகே அபிஜ்ஜா தோமனஸ்ஸங். அயங் வுச்சதி பிக்கவே சம்மா சமாதி.

161.பதவிளக்கம்

கதமாச - என்ன? **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சம்மா** - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், **சதி** - சிறப்பான முறையில் நன்கு செலுத்திய விழிப்புணர்வு என்றால்.

இத - இந்த விடயத்தில், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குக்களே, **பிக்கு** - பிக்கு, **காயே** - நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய இந்த சரீரத்தில், **காயானுபஸ்ஸீ** - உடல் தொடர்பான உண்மை நிலை தொடர்பான விழிப்புணர்வுடன். **விஹரதி** - வசிப்பார், **ஆதாபி** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான பலத்த வீரியத்துடன், **சம்பஜானோ** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான

அறிவுடன், **சதிமா** - உடல் தொடர்பாக நன்கு நிலைக்கச் செய்த விழிப்புணர்வுடன், **வினைய்ய** - துறந்து, **லோகே** - அஞ்ஞானத்தினால் ஒழுங்கமையப்பட்ட 'துக்கம்' எனும் உலகத்தில், **அபிஜ்ஜா** - அறியாமையினால் தோன்றிய ஆசையினையும், **தோமனஸ்ஸங்** - அறியாமையினால் தோன்றிய துக்கத்தினையும்.

வேதனாச - ஸ்பரிசத்தினால் தோன்றிய நுகர்ச்சிக்கள் மீது, **வேதனானுபஸ்ஸீ** அந்த நுகர்ச்சிக்களின் உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **ஆதாபி** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான பலத்த வீரியத்துடன், **சம்பஜானோ** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான அறிவுடன், **சதிமா** - நுகர்ச்சி தொடர்பாக நன்கு நிலைக்கச் செய்த விழிப்புணர்வுடன், **வினைய்ய** - துறந்து **லோகே** - அஞ்ஞானத்தினால் ஒழுங்கமையப்பட்ட 'துக்கம்' எனும் உலகத்தில், **அபிஜ்ஜா** - அறியாமையினால் தோன்றிய ஆசையினையும், **தோமனஸ்ஸங்** - அறியாமையினால் தோன்றிய துக்கத்தினையும்.

சித்தே - நாமரூபங்களின் காரணமாக தோற்றம் பெற்ற மனதின் மீது, **சித்தானுபஸ்ஸீ** அந்த மனம் தொடர்பான உண்மை நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **ஆதாபி** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான பலத்த வீரியத்துடன், **சம்பஜானோ** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான அறிவுடன், **சதிமா** - மனம் தொடர்பாக நன்கு நிலைக்கச் செய்த விழிப்புணர்வுடன், **வினைய்ய** - துறந்து **லோகே** - அஞ்ஞானத்தினால் ஒழுங்கமையப்பட்ட 'துக்கம்' எனும் உலகத்தில், **அபிஜ்ஜா** - அறியாமையினால் தோன்றிய ஆசையினையும், **தோமனஸ்ஸங்** - அறியாமையினால் தோன்றிய துக்கத்தினையும்.

தம்மேசு - தர்மங்கள் மீது **தம்மானுபஸ்ஸீ** - தர்மங்களின் உண்மையான நிலையை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **ஆதாபி** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான பலத்த வீரியத்துடன், **சம்பஜானோ** - கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான அறிவுடன், **சதிமா** - தர்மங்கள் தொடர்பாக நன்கு நிலைக்கச் செய்த விழிப்புணர்வுடன், **வினைய்ய** - துறந்து, **லோகே** - அஞ்ஞானத்தினால் ஒழுங்கமையப்பட்ட 'துக்கம்' எனும் உலகத்தில், **அபிஜ்ஜா** - அறியாமையினால் தோன்றிய ஆசையினையும், **தோமனஸ்ஸங்** - அறியாமையினால் தோன்றிய துக்கத்தினையும். **அயங்** - இதுவே, **வுச்சதி** - கூறப்படுகின்றது. **சம்மா** - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், **சதி** - சிறப்பான முறையில் நன்கு செலுத்திய விழிப்புணர்வு என்றால்.

161. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும் சிறப்பான முறையில் நன்கு செலுத்திய விழிப்புணர்வு என்றால் என்ன? பிக்கு, கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான வீரியத்துடன், கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான அறிவுடன், உடல் தொடர்பாக நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் அஞ்ஞானத்தினால் தோற்றம் பெற்ற துக்கமாகிய உலகின் அறியாமையால் தோன்றிய விருப்பு வெறுப்பு என்பன துறந்து நால்வகை தாதுக்களால் தோன்றிய இந்த உடலின் உண்மைநிலையை அதாவது யாதார்த்த இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் அவதானித்துக் கொண்டு வசிப்பார்.

கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான வீரியத்துடன், கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான அறிவுடன், நுகர்ச்சிக்கள் மீது நன்கு

நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன் அஞ்ஞானத்தினால் தோற்றம் பெற்ற துக்கமாகிய உலகின் அறியாமையால் தோன்றிய விருப்பு வெறுப்பு என்பன துறந்து ஸ்பரிசத்தினால் தோன்றிய இந்த நுகர்ச்சியின் (உண்மை நிலையை) யாதார்த்த இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் அவதானித்துக் கொண்டு வசிப்பார்.

கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான வீரியத்துடன், கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான அறிவுடன், மனம் மீது நன்கு நிலைக்கச்செய்த விழிப்புணர்வுடன் அஞ்ஞானத்தினால் தோற்றம் பெற்ற துக்கமாகிய உலகின், அறியாமையால் தோன்றிய விருப்பு வெறுப்பு என்பன துறந்து நாமரூபங்களினால் தோன்றிய இந்த மனதின் (உண்மை நிலையை) யாதார்த்த இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் அவதானித்துக் கொண்டு வசிப்பார்.

கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான வீரியத்துடன், கிலேசங்களை அழிப்பதற்கான அறிவுடன், தர்மங்கள் மீது நன்கு நிலைக்கச்செய்த விழிப்புணர்வுடன் அஞ்ஞானத்தினால் தோற்றம் பெற்ற துக்கமாகிய உலகின், அறியாமையால் தோன்றிய விருப்பு வெறுப்பு என்பன துறந்து அந்த தர்மங்கள் தொடர்பான (உண்மைநிலையை) யாதார்த்த இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் அவதானித்துக் கொண்டு வசிப்பார்.

162. கதமோ ச பிக்கவே சம்மா சமாதி? இத பிக்கவே பிக்கு விவிச்சேவ காமேஹி விவிச்ச அகுசலேஹி தம்மேஹி சவிதக்கங் சவிசாரங் விவேகஜங் பீதிசுகங் படமங் ஜானங் உபசம்பஜ்ஜ விஹரதி. விதக்கவிசாரானங் வுபசமா அஜ்ஜத்தங் சம்பசாதனங் சேதசோ ஏகோதிபாவங் அவிதக்கங் அவிசாரங் சமாதிஜங் பீதி சுகங் துதியங் ஜானங் உபசம்பஜ்ஜ விஹரதி. பீதியா ச விராகா உபெக்ககோ ச விஹரதி. சதோவ சம்பஜானோ சுகஞ்ச காயேன

படிசங்வேதேதி, யன்தங் அரியா ஆசிக்கந்தி உபெக்ககோ சதிமா சுகவிஹாரீதி. ததியங் ஜானங் உபசம்பஜ்ஜ விஹரதி. சுகஸ்ஸ ச பஹானா துக்கஸ்ஸ ச பஹானா புப்பேவ சோமனஸ்ஸ தோமனஸ்ஸானங் அத்தங்கமா அதுக்கமசுகங் உபெக்கா சதிபாரிசுத்திங் சதுத்தங் ஜானங் உபசம்பஜ்ஜ விஹரதி. அயங் வுச்சதி பிக்கவே சம்மா சமாதி. இதங் வுச்சதி பிக்கவே துக்கநிரோதகாமினீ படிபதா அரியச்சங்

162.பதவிளக்கம்

கதமோ ச - என்ன?, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சம்மா** - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், **சமாதி** - மன ஒருமைப்பாடு என்றால்?

இத - இந்த, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - பிக்கு, **விவிச்சேவ** - துறப்பதால், **காமேஹி** - (உருவம், சப்தம், மணம், சுவை, ஸ்பரிசம் எனும்) காமங்களை **விவிச்ச** - துறந்து, **அகுசலேஹி தம்மேஹி** - இழிவான வேட்கை, கோபம், அறியாமை எனும் மூன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெறும் அகுசலதர்மங்களில் இருந்து,

சவிதக்கங் - நால்வகை சதிபட்டானத்தின் (எப்பகுதியையோ) சிந்தனை செய்வதால், **சவிசாரங்** - அதற்காகவே மனதை மென்மேலும் செலுத்துவதால், **விவேகஜங்** - பஞ்ச நீவரணங்கள் தணிவதால் ஏற்படும் ஓய்வுடன் கூடிய, **பீதிசுகங்** - உடல் மற்றும் உளரீதியான இன்பம் மற்றும் சுகத்துடன் கூடிய, **படமங்** - முதலிலேயே தோற்றுவித்துக் கொள்ளக்கூடிய, **ஜானங்** - திடமான உள ஒருமைப்பாட்டினை நிலைத்து வைக்கக்கூடிய நிலை (த்யானம்), **உபசம்பஜ்ஜ** - தன்னுள் தோற்றுவித்துக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **விதக்கவிசாரானங்** - நால்வகை சதிபட்டானத்தின்

(எப்பகுதியையோ) சிந்தனை செய்து மீண்டும் மீண்டும் அதற்காக மனதை செலுத்துவதால் (முயற்சியினால் ஏற்படுத்திக் கொண்ட) **வூபசமா** - தணிந்து, **அஜ்ஜத்தங்** அகத்தினுள், **சம்பசாதனங்** - பெரும் ஷாந்த நிலை உண்டாவதால், **சேதசோ** - மானசீகமாகத் தோன்றிய, **ஏகோதிபாவங்** - முறையாக மனம் ஒருமைப்பாட்டு நிலைக்குள்ளாவதன் மூலம், **அவிதக்கங்** - நினைவுகூறலின்றி **அவிசாரங்** - மீண்டும் மீண்டும் (அதற்குள்) மனம் செலுத்தப்படாமல், **சமாதிஜங்** - முதலில் தோற்றுவித்துக் கொண்ட திடமான உளச்சமாதியினால் தோன்றிய, **பீதி சுகங்** - இன்பம் மற்றும் சுகத்துடன் கூடிய, **துதியங்** - இரண்டாவதாக தோற்றுவித்துக் கொள்ளக்கூடிய, **ஜானங்** - திடமான உள ஒருமைப்பாட்டினை நிலைத்து வைக்கக்கூடிய நிலை (த்யானம்), **உபசம்பஜ்ஜ** - தன்னுள் தோற்றுவித்துக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

பீதியா ச - இன்பத்தின் மீதும், **விராகா** - விருப்பத்தினை இல்லாமல் செய்துக் கொண்டு, **உபெக்ககோ ச** - மத்தியஸ்த நிலையுடன், **விஹரதி** - வசிப்பார். **சதோவ** - திடமான விழிப்புணர்வுடன், **சம்பஜானோ** - பலமான அறிவுடனும், **சுகஞ்ச** (நிஷ்காமிய) சுகத்தினை, **காயேன** - உடலினால், **படிசங்வேதேதி** - அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதாயின், **யன்தங்** - ஏதேனுமொன்று, **அரியா** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்த உத்தமர்கள், **ஆசிக்கந்தி** - தெரிவிப்பார்களாயின், **உபெக்ககோ** - மத்தியஸ்த நிலையுடன், **சதிமா** - திடமான விழிப்புணர்வுடன் கூடிய, **சுகவிஹாரீதி** - சுகத்துடன் கூடிய வசிப்பு என்று, **ததியங்** - மூன்றாவதாக ஏற்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய, **ஜானங்** - திடமான உள ஒருமைப்பாட்டினை நிலைத்து வைக்கக்கூடிய நிலை (த்யானம்), **உபசம்பஜ்ஜ** - தன்னுள் தோற்றுவித்துக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

சுகஸ்ஸ ச - சுகத்திற்கு இருக்கும் விருப்பமும், பஹானா

- இல்லாமல் செய்துக் கொண்டு, **துக்கஸ்ஸ ச** - துக்கத்திற்கு இருக்கும் விருப்பமின்மையையும் - **பஹானா**
 - இல்லாமல் செய்துக் கொண்டு, **புப்பேவ** - முதலில், **சோமனஸ்ஸ தோமனஸ்ஸானங்** - மானசீகமாகத் தோன்றும் சந்தோஷத்தினைப் போன்றே துக்கத்தினையும், **அத்தங்கமா**
 - இல்லாமல் செய்துக் கொண்டு, **அதுக்கமசுகங்** - சுக துக்கங்களற்ற, **உபெக்கா சதிபாரிசுத்திங்** - உபெக்காவுடன் (நடுநிலையான மனதுடன்) கூடிய பரிசுத்தமான திடமான விழிப்புணர்வுடன், **சதுத்தங்** - நான்காவதாக தோற்றுவித்துக் கொள்ளக்கூடிய (த்யானம்) **ஜானங் உபசம்பஜ்ஜ** - தன்னுள் தோற்றுவித்துக் கொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

அயங் - இதுவே, **வுச்சதி** - கூறப்படுகின்றது. **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சம்மா** - வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், **சாமதி** - மன ஒருமைப்பாடு **இதங்** - இவ்வாறாக எட்டு அங்கங்களையுடைய உத்தம செயற்பாடு, **வுச்சதி** - கூறப்படுகின்றது. **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **துக்கநிரோதகாமிணீ** - துக்கத்தினை அழிக்கும் பொருட்டு, **படிபதா** - பின்பற்ற வேண்டிய செயற்பாடு என்று, **அரியச்சங்** - பரம சத்தியமாக நிலவும்.

162. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும் மன ஒருமைப்பாடு என்றால் என்ன?
 புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த விடயத்தில் பிக்கு (உருவம், சப்தம், மணம், சுவை, ஸ்பரிசம் எனும்) காமங்களை துறப்பதால், இழிவான வேட்கை, கோபம், அறியாமை எனும் மூன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெறும்

அகுசலதர்மங்களில் இருந்து துறந்திருப்பதனால், நால்வகை அறிநிலைகளின் (எப்பகுதியையோ) சிந்தனை செய்வதால், அதற்காகவே மனதை மென்மேலும் செலுத்துவதால், பஞ்ச நீவரணங்கள் தணிவதால் ஏற்படும் ஓய்வுடனும் , உடல் மற்றும் உளரீதியான இன்பம் மற்றும் சுகத்துடன் கூடிய முதலிலேயே தோற்றுவித்துக் கொள்ளக்கூடிய, திடமான உள ஒருமைப்பாட்டினை நிலைத்து வைக்கக்கூடிய முதலாம் படிநிலைத் தியான நிலையை தன்னுள் தோற்றுவித்துக் கொண்டு வசிப்பார்.

நால்வகை அறிநிலைகளின் (எப்பகுதியையோ) சிந்தனை செய்து மீண்டும் மீண்டும் அதற்காக மனதை செலுத்துவதால் (முயற்சியினால் ஏற்படுத்திக் கொண்ட) தண்மையான மனதில் பெரும் ஷாந்த நிலை உண்டாவதால், மானசீகமாக முறையாக மனம் ஒருமைப்பாட்டு நிலைக்குள்ளாவதன் மூலம், நினைவுகூறலின்றி மீண்டும் மீண்டும் (அதற்குள்) மனம் செலுத்தப்படாமல், முதலில் தோற்றுவித்துக் கொண்ட திடமான உளச்சமாதியினால் தோன்றிய, இன்பம் மற்றும் சுகத்துடன் கூடிய, இரண்டாவதாக தோற்றுவித்துக் கொள்ளக்கூடிய, திடமான உள ஒருமைப்பாட்டினை நிலைத்து வைக்கக்கூடிய இரண்டாம் படிநிலைத் தியான நிலையை தன்னுள் தோற்றுவித்துக் கொண்டு வசிப்பார்.

தர்மத்தினை உய்த்துணர்வு செய்த உத்தமர்கள் மத்தியஸ்த நிலையுடன் கூடிய திடமான விழிப்புணர்வுடன் கூடிய சுகத்துடன் வசித்தல் எனக்குறிப்பிட்டுக் கூறுவது, இன்பத்தின் மீது விருப்பத்தினை இல்லாமல் செய்துக் கொண்டு மத்தியஸ்த நிலையுடனும் திடமான விழிப்புணர்வுடனும் சிறப்பான அறிவுடனும், (நிஷ்காமிய) சுகத்தினை, உடலினால் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய மூன்றாவதாக ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டிய, திடமான உள

ஒருமைப்பாட்டினை நிலைத்து வைக்கக்கூடிய மூன்றாம் படிநிலைத் தியான நிலையை, தன்னுள் தோற்றுவித்துக் கொண்டு வசிப்பார்.

முதலிலேயே சுகத்திற்கு இருக்கும் விருப்பத்தினையும் துக்கத்திற்கு இருக்கும் விருப்பமின்மையையும் இல்லாமல் செய்துக் கொண்டு மானசீகமாகத் தோன்றும் சந்தோஷத்தினைப் போன்றே துக்கத்தினையும் இல்லாமல் செய்துக் கொண்டு, சுக துக்கங்களற்ற, உபெக்காவுடன் (நடுநிலையான மனதுடன்) கூடிய பரிசுத்தமான திடமான விழிப்புணர்வுடன், நான்காவதாக தோற்றுவித்துக் கொள்ளக்கூடிய திடமான உள ஒருமைப்பாட்டினை நிலைத்து வைக்கக்கூடிய நான்காம் படிநிலைத் தியான நிலையை, தன்னுள் தோற்றுவித்துக் கொண்டு வசிப்பார்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இதுவே வாழ்வின் உண்மையை உய்த்துணரும்பொருட்டு, பெரும் உபகாரமாக அமையும், மன ஒருமைப்பாடு எனக்கூறப்படுகின்றது.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக எட்டு அங்கங்களை உடைய உத்தம செயற்பாடே துக்கத்தினை அழிக்கும் பொருட்டு பின்பற்ற வேண்டிய மார்க்கம் எனப்படுகின்றது.

163.இதி அஜ்ஜத்தங் வா தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. பஹித்தா வா தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி. அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி

163.பதவிளக்கம்

இதி - இவ்வகையில், **அஜ்ஜத்தங் வா** - தன்னுடையது எனக்கருதும், **தம்மேசு** - தர்மங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ**

° - அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினைக் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **பஹித்தா வா** - தனக்கு புறம்பான (பிறருடையது எனக்கருதும்) **தம்மேசு** - தர்மங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினைக் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார். **அஜ்ஜத்த பஹித்தா வா** - தன்னுடையது என கருதும் பிறருடையது எனக்கருதும், **தம்மேசு** - தர்மங்கள் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினைக் கண்டுகொண்டு, **விஹரதி** - வசிப்பார்.

163.பொருளுரை

இவ்வாறாக தர்மங்கள் மீது, அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தனக்கு புறம்பான (பிறருடையது) எனக்கருதும் தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார். தன்னுடையது எனக்கருதும், பிறருடையது எனக்கருதும் தர்மங்கள் மீது அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு வசிப்பார்.

164. சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா தம்மேசு விஹரதி. வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா தம்மேசு விஹரதி. சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா தம்மேசு விஹரதி.

164.பதவிளக்கம்

சமுதய தம்மானுபஸ்ஸீ வா - இவ் இவ் விடயங்களினால் அந்த தர்மங்கள் தோற்றம் பெறுகின்றன என்று உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **தம்மேசு** - தம்மானுபஸ்ஸினத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார். **வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா** -

அந்த காரணங்கள் அற்றுப்போவதால் அந்த தர்மங்கள் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **தம்மேசு** - தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார். **சமுதய வய தம்மானுபஸ்ஸீ வா** - காரணங்களால் தர்மங்கள் தோன்றும் விதத்தினையும் அந்த காரணங்கள் அற்றுப்போகும்போது தர்மங்கள் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு, **தம்மேசு** - தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார்.

164.பொருளுரை

(இவ்வாறாக) தர்மங்கள் தொடர்பாக இவ் இவ் விடயங்களினால் அந்த தர்மங்கள் தோற்றம் பெறுகின்றன என்பதனை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார். அந்த காரணங்கள் அழிந்துபோவதால் இந்த தர்மங்கள் அழிந்துபோவதனையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டு கொண்டு தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார். இவ்வாறாக காரணங்களினால் தர்மங்கள் தோன்றி காரணங்கள் இல்லாமல் போகும்போது அந்த தர்மங்கள் அற்றுப்போவதினையும் உய்த்துணர்வுடன் கண்டுக் கொண்டு தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார்.

165.அத்தி தம்மாதி வா பனஸ்ஸ சதி பச்சபட்டிதா ஹோதி யாவதேவ ஞானமத்தாய, பதிஸ்ஸதிமத்தாய, அநிஸ்ஸிதோ ச விஹரதி, ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி. ஏவம்பி கோ பிக்கவே பிக்கு தம்மேசு தம்மானுபஸ்ஸீ விஹரதி.

165.பதவிளக்கம்

அத்தி தம்மாதி வா - காரணங்களால் ஒழுங்கமைந்த,

சங்கத தர்மமாக நிலவும், அறித்தியமான, துக்கத்திற்குரிய, அநாத்மமான, தர்மங்கள் இருப்பதாக, **பனஸ்ஸ** - தர்மத்தினை உய்த்துணர்ந்துக் கொள்ள விழையும் அந்த சிராவகனுக்கு, **சதி** - தர்மங்கள் மீது நன்கு நிலைக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வுடன், **பச்சுபட்டிதா ஹோதி** - பலத்த அளவில் நிலைக் கொள்ளும். **யாவதேவ** - தர்மங்கள் மீது நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம் மேலும், **ஞானமத்தாய** - உய்த்துணர்வுடன் கூடிய ஞான விருத்திக்கே உபகாரமாக அமையும், **பதிஸ்ஸதிமத்தாய** - சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும், **அநிஸ்ஸிதோ ச** - (தர்ம உய்த்துணர்வைக் கூட) நான், எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல், **விஹரதி** - வசிப்பார், **ந ச கிஞ்சி லோகே உபாதியதி** - உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார். **ஏவம்பி கோ** - இவ்வாறாக, **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பிக்கு** - (அந்த) பிக்கு, **தம்மேச** - தர்மங்களின் மீது, **தம்மானுபஸ்ஸீ** - தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன், **விஹரதி** - வசிப்பார்.

165. பொருளுரை

சத்தர்மத்தினை உய்த்துணர் விரும்பும் பிக்குவிற்கு, இவ்வாறாக காரணங்களால் ஒழுங்கமைந்த, சங்கத தர்மமாக நிலவும், நிலையற்ற, துக்கத்திற்குரிய, அநாத்மமான, தர்மங்கள் இருப்பதாக பஞ்ச உபாதானஸ்கந்த தர்மங்கள் மீது நன்கு செலுத்தப்பட்ட விழிப்புணர்வு சிறந்த அளவில் நிலைத்துக் கொள்ளும். (இவ்வாறாக பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்களின் மீது நன்கு நிலைத்துக் கொண்ட மனம்) மென்மேலும் உய்த்துணர்வு ஞானம் தூய்மையடைவதற்காகவே உபகாரமாக அமையும். சிறப்பான முறையில் விழிப்புணர்வு விருத்தியடைவதற்கே உபகாரமாக அமையும். (தர்ம உய்த்துணர்வைக் கூட) நான்,

எனது, எனது ஆத்மம் என பிடித்துக் கொள்ளாமல் வசிப்பார். உலகின் எதனையும் எந்த முறையிலும் பிடித்துக் கொள்ள (பற்றுதலை ஏற்படுத்திக் கொள்ள) மாட்டார்.

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இவ்வாறாக பிக்கு நாற்பேருண்மைகள் எனும் தர்மங்கள் மீது அந்த தர்மங்களின் உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டு கொண்டு தம்மானுபஸ்ஸனத்துடன் வசிப்பார்.

தர்மங்கள் தொடர்பான உண்மையான இயல்பினை உய்த்துணர்வுடன் கண்டுகொண்டு தியானிக்கும் பகுதி முற்றிற்று.

166. சந்நிபட்டான தர்மஞ்சனை (நால்வீழ்ப்புணர்வு நிலைகளை) விருத்தி செய்வதன் விளைவுகள்.

யோ ஹி கோசி பிக்கவே இமே சத்தாரோ சதிபட்டானே ஏவான்பாவெய்ய சத்தவஸ்ஸானி, தஸ்ஸ த்வின்னங் பலானங் அஞ்ஞதரங் பலங் பாடிகங்கங் திட்டேவ திட்டேவ தம்மே அஞ்ஞா சதி வா உபாதிசேசே அனாகாமிதா

166.பதவிளக்கம்

யோ ஹி கோசி - எவரேனும் ஒருவர், பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இமே சத்தாரோ சதிபட்டானே - இந்த நால்வகை சதிபட்டான தர்மங்கள், ஏவங் - இவ்வாறாக ததாகதரால் சுட்டிக் காட்டிய முறையில், பாவெய்ய - பயிற்சி செய்வாராயின், சத்தவஸ்ஸானி - ஏழு வருடங்கள், தஸ்ஸ - அந்த நபருக்கு, த்வின்னங் பலானங் - இந்த இரு பிரதிபலன்களின், அஞ்ஞதரங் - ஒன்று, பலங் பாடிகங்கங் - பெறுவதற்கு விரும்ப வேண்டும். திட்டேவ தம்மே - இந்த வாழ்விலேயே, அஞ்ஞா - அரஹத் நிலையை அடைதல்

(அல்லது) **சதி வா உபாதிசேசே** – கிலேசங்கள் மீதமிருந்தால், **அணாகாமிதா** – மீண்டும் காம உலகின் பிறப்பதற்கு வரார்.

166. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, எவரேனும் ஒருவர், ஏழு வருடங்கள் இந்த நால் அறிநிலை தர்மங்கள் எனப்படும் சதிபட்டான தர்மங்களை, இவ்வாறாக ததாகதரான புத்த பகவான் சுட்டிக் காட்டியவாறு பயிற்சி செய்வாராயின், அந்த நபர் இந்த இரு பிரதிபலன்களில் ஒன்றை பெறுவதற்கு விரும்ப வேண்டும். அவையாவன முறையே இந்த வாழ்விலேயே அனைத்து கிலேசங்களையும் அழித்து அரஹத் நிலையை அடைதல் அல்லது கிலேசங்கள் மீதமிருந்தால் மீண்டும் ஒருபோதும் காம உலகிற்கு வராத அநாகாமீ நிலையை அடைதல் எனும் இரண்டுமாகும்.

167. திட்டந்து பிக்கவே சத்த வஸ்ஸானி... திட்டந்து பிக்கவே (ச்)ச வஸ்ஸானி... திட்டந்து பிக்கவே பஞ்ச வஸ்ஸானி... திட்டந்து பிக்கவே சத்தாரி வஸ்ஸானி... திட்டந்து பிக்கவே தீணி வஸ்ஸானி... திட்டந்து பிக்கவே த்வே வஸ்ஸானி... திட்டந்து பிக்கவே ஏகங் வஸ்ஸங்... திட்டந்து பிக்கவே சத்த மாசானி... திட்டந்து பிக்கவே (ச்)ச மாசானி... திட்டந்து பஞ்ச மாசானி... திட்டந்து சத்தாரி மாசானி... திட்டந்து தீணி மாசானி... திட்டந்து த்வே மாசானி... திட்டந்து பிக்கவே அட்டமாசோ... யோ ஹி கோசி பிக்கவே இமே சத்தாரோ சதிபட்டானே ஏவங்பாவெய்ய சத்தாஹங், தஸ்ஸ த்வின்னங் பலானங் அஞ்ஞதரங் பலங் பாடிகங்கங் திட்டேவ திட்டேவ தம்மே அஞ்ஞா சதி வா உபாதிசேசே அணாகாமிதா

167.பதவீளக்கம்

திட்டன்து - (ஒருபுறம்) இருக்கட்டும், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சத்த வஸ்ஸானி** - ஏழு வருடங்கள்... **திட்டன்து** - (ஒருபுறம்) இருக்கட்டும், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **(ச)ச வஸ்ஸானி** ஆறு வருடங்கள்... **திட்டன்து** - (ஒருபுறம்) இருக்கட்டும், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பஞ்ச வஸ்ஸானி** - ஐந்து வருடங்கள்... **திட்டன்து** - (ஒருபுறம்) இருக்கட்டும், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சத்தாரி வஸ்ஸானி** - நான்கு வருடங்கள் **திட்டன்து** - (ஒருபுறம்) இருக்கட்டும், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **தீணி வஸ்ஸானி** - மூன்று வருடங்கள்... **திட்டன்து** - (ஒருபுறம்) இருக்கட்டும், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **த்வே வஸ்ஸானி** - இரண்டு வருடங்கள்... **திட்டன்து** - (ஒருபுறம்) இருக்கட்டும், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **ஏகங் வஸ்ஸங்** - ஒரு வருடம்... **திட்டன்து** - (ஒருபுறம்) இருக்கட்டும், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சத்த மாசானி** - ஏழு மாதங்கள்... **திட்டன்து** - (ஒருபுறம்) இருக்கட்டும், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **(ச)ச மாசானி** - ஆறு மாதங்கள்... **திட்டன்து** - (ஒருபுறம்) இருக்கட்டும், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **பஞ்ச மாசானி** - ஐந்து மாதங்கள், **திட்டன்து** - (ஒருபுறம்) இருக்கட்டும், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **சத்தாரி மாசானி** - நான்கு மாதங்கள்... **திட்டன்து** - (ஒருபுறம்) இருக்கட்டும், **தீணி மாசானி** - மூன்று மாதங்கள்... **திட்டன்து** - (ஒருபுறம்) இருக்கட்டும், **த்வே மாசானி** - இரண்டு மாதங்கள்... **திட்டன்து** - (ஒருபுறம்) இருக்கட்டும், **அட்டமாசோ** - அரை மாதம். **யோ ஹி கோசி** - எவரேனும் ஒருவர், **பிக்கவே** - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, **இமே சத்தாரோ சதிபட்டானே** - இந்த நால்வகை சதிபட்டான தர்மங்கள், **ஏவங்** - இவ்வாறாக ததாகதரால் சுட்டிக் காட்டிய முறையில், **பாவெய்ய** -

பயிற்சி செய்வாராயின், **சத்தாஹங்** - ஏழு நாட்கள், **தஸ்ஸ** - அந்த நபருக்கு, **த்வின்னங் பலானங்** - இந்த இரு பிரதிபலன்களின், **அஞ்சுதரங்** - ஒரு, **பலங் பாடிகங்கங்** - பெறுவதற்கு விரும்ப வேண்டும். **திட்டேவ தம்மே** - இந்த வாழ்விலேயே, **அஞ்சா** - அரஹத் நிலையை அடைதல் (அல்லது) **சதி வா உபாதிசேசே** - கிலேசங்கள் மீதமிருந்தால், **அனாகாமிதா** - மீண்டும் காம உலகின் பிற்ப்பதற்கு வரார்.

167.பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ஏழு வருடங்கள் ஒருபுறமிருக்கட்டும். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ஆறு வருடங்கள் ஒருபுறமிருக்கட்டும்... புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ஐந்து வருடங்கள் ஒருபுறமிருக்கட்டும்... புண்ணியமிகு பிக்குகளே, நான்கு வருடங்கள் ஒருபுறமிருக்கட்டும்... புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மூன்று வருடங்கள் ஒருபுறமிருக்கட்டும்.... புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இரண்டு வருடங்கள் ஒருபுறமிருக்கட்டும்... புண்ணியமிகு பிக்குகளே, ஒரு வருடமும் ஒருபுறமிருக்கட்டும். புண்ணியமிகு பிக்குகளே, (குறைந்தபட்சம்) ஏழு மாதங்கள்... (குறைந்தபட்சம்) ஆறு மாதங்கள்... (குறைந்தபட்சம்) ஐந்து மாதங்கள்... (குறைந்தபட்சம்) நான்கு மாதங்கள்... (குறைந்தபட்சம்) மூன்று மாதங்கள்... (குறைந்தபட்சம்) இரண்டு மாதங்கள்... (குறைந்தபட்சம்) ஒரு மாதம்.. (குறைந்தபட்சம்) அரை மாதம் (ஒருபுறமிருக்கட்டும்), எவரேனும் ஒருவர், ஏழு நாட்கள் இந்த நால்அறிநிலை தர்மங்களை இவ்வாறாக ததாகதரான புத்த பகவான் சுட்டிக் காட்டியவாறு பயிற்சி செய்வாராயின், அந்த நபர் இந்த இரு பிரதிபலன்களில் ஒன்றை பெறுவதற்கு விரும்ப வேண்டும். அவையாவன முறையே இந்த வாழ்விலேயே அனைத்து கிலேசங்களையும் அழித்து அரஹத் நிலையை அடைதல்

அல்லது கிலேசங்கள் மீதமிருந்தால் மீண்டும் ஒருபோதும் காம உலகிற்கு வராத அநாகாமீ நிலையை அடைதல் எனும் இரண்டுமாகும்.

168. ஏகாயனோ அயங் பிக்கவே மக்கோ,
சத்தானங் விசுத்தியா சோக பரித்தவானங்
சமதிக்கமாய, துக்க தோமனஸ்ஸானங் அத்தங்கமாய,
ஞாயஸ்ஸ அதிகமாய, நிப்பாணஸ்ஸ சச்சிகிரியாய

168.பதவிளக்கம்

ஏகாயனோ - சன்சாரத்தில் இருந்து நீங்குவதற்காக இருக்கும் ஒரே, அயங் - இந்த (நால் சதிபட்டான) தர்மமானது, பிக்கவே - புண்ணியமிகு பிக்குகளே, மக்கோ - மார்க்கமாகும். சத்தானங் - கிலேசங்களினால் அசுத்தமடைந்து சன்சாரத்துக்கத்தில் மூழ்கியிருக்கும் உயிர்களுக்கு விசுத்தியா - அந்த கிலேசங்களில் மீண்டு பரம பரிசுத்த நிலையை அடைவதற்காகவும், சோக பரித்தவானங் - துக்கத்தினால் அழுது புலம்பிக் கொண்டிருக்கும் உயிர்களுக்கு சமதிக்கமாய - அந்த துக்கங்கள், அழகை புலம்பல்கள் என்பனவற்றிலிருந்து நீங்கும் பொருட்டு, துக்க தோமனஸ்ஸானங் - உடல் உள துக்கங்களினால் சொல்லொண்ணா துயர் அனுபவிக்கும் உயிர்களுக்காக, அத்தங்கமாய - அந்த உடல் உள துக்கங்களில் இருந்து நீங்கும் பொருட்டும், ஞாயஸ்ஸ - நாற்பேருண்மைகள் எனப்படும் தர்மத்தின் உயர் தத்துவத்தினை, அதிகமாய - தாமே உறுதிபடுத்தி உய்த்துணர்ந்துக் கொள்வதற்காகவும், நிப்பாணஸ்ஸ - சன்சார துக்கத்தினை தோற்றுவிக்கும் காரணியாகிய வேட்கையை (உய்த்துணரும் ஞானத்தினால்) அழித்து நிரந்தர பேரின்பமான மோட்ச சுகத்தினை, சச்சிகிரியாய - தம்

முழு மனதினால் உறுதிப்படுத்துவதற்காகவும் இருப்பதாகும்.

168. பொருளுரை

புண்ணியமிகு பிக்குகளே, இந்த சதிபட்டான (நால்வகை அறிநிலை) தர்ம மார்க்கமானது பிறவிப்பயணத்திலிருந்து நீங்குவதற்காக இருக்கும் ஒரேயொரு வழியாகும். (இந்த மார்க்கமானது) கிலேசங்களினால் அசுத்தமடைந்து அதன் காரணமாக பிறவி துக்கத்தில் விழுந்திருக்கும் உயிர்களுக்கு அந்த கிலேசங்களில் இருந்து நீங்கி பரம பவித்திர நிலையை அடைவதற்காகவும், துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு அழுது புலம்பிக்கொண்டிருக்கும் உயிர்களுக்கு அவ் துக்கங்கள், அழுகை, புலம்பல்கள் என்பனவற்றிலிருந்து மீளும் பொருட்டும், உடல் உள ரீதியாக சொல்லொன்னா துயர் அனுபவிக்கும் உயிர்களுக்கு அந்த உடல் உள துக்கங்களில் இருந்து நீங்கும் பொருட்டும், நாற்பேருண்மைகள் எனப்படும் தர்மத்தின் உயர் தத்துவத்தினை தாமே உறுதிப்படுத்தி உய்த்துணரந்துக் கொள்வதற்கும், சன்சார (பிறவித்) துக்கத்தினைத் தோற்றுவிக்கும் வேட்கையை (உய்த்துணரந்த ஞானத்தின் மூலம்) அழித்து நிரந்தரமான பேரின்பமாகிய உத்தம மோட்சத்தினை தம் மனதினாலேயே உறுதியாகக்கிக் கொள்ளவும் காரணமாக அமைவதாகும்.

மகா சதிபட்டான சூத்திர போதனை முற்றிற்று

அருஞ்சொற்கள்

01. மும்மணிகள் - புத்தபகவான், ஸ்ரீ சத்தர்மம், ஆரிய மகா சங்கத்தினர்.
02. புதுஜ்ஜனர் - மும்மணிகளை சரணடையாதவர், தர்மத்தினை அறியாதவர். வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தை உணராதவர். இப்படிப்பட்டவர் தன் தாய் தந்தையை கொலை செய்வதற்கோ அல்லது அரஹத் பிக்குமாரை கொலை செய்வதற்கோ தயங்கமாட்டார். புத்தபகவான் ஒருவரது திருவுடலின் குருதியை தீய எண்ணம் கொண்டு தீண்டத்தயங்காதவர். சங்க பேதம் செய்ய தயங்காதவர். இவ்வியல்புகளை கொண்டவராக இருப்பவரே புதுஜ்ஜனர் என புத்தபகவான் மொழிந்துள்ளார்.
03. அரஹத் - ஆசை, கோபம், அறியாமை எனும் மனவழுக்குகளையும் அதன் படிவுகளையும் முற்றாக நீக்கியவர். மீண்டும் பிறவி எடுக்காத நிலையை எய்தியவர்.
04. பஞ்ச உபாதானஸ்கந்தங்கள் - காலத்திற்கும் அவகாசத்திற்கும் இடைப்பட்ட உருவம், அனுபவிப்பு, இனங்காணல், சிந்தனை, விஞ்ஞானயம் எனும் ஐந்தின் மீது கொண்ட பற்றுதலாகும்.
05. ஆர்ய தர்மம், சத்தர்மம் - புத்தபகவான் போதித்த தர்மம்.
06. தவறான காட்சி, மூட பார்வை (திருஷ்டிக்கள்):
- *. தானம் அளிப்பதில் விளைவுகள் இல்லை.
  - *. பூஜைகளில் விளைவுகள் இல்லை.
  - *. சேவை மற்றும் பணிவிடை செய்வதில்

விளைவுகள் இல்லை.

*. கர்மம் மற்றும் கர்மபலன்கள் இல்லை.

*. இவ்வுலகம் என்று ஒன்றில்லை.

*. மறுவுலகம் என்று ஒன்றில்லை.

*. தாய் என்பவள் விசேடமானவள் அல்ல.

*. தந்தை என்பவர் விசேடமானவர் அல்ல.

*. தாய் தந்தை இல்லாது, முட்டையினுள் பிறவாது,

ஈரலிப்பான இடத்தில் இல்லாது எடுக்கும் பிறவிகள் அதாவது

ஓபபாதிக பிறப்புக்கள் உண்டு என்பதனை நம்பாதிருத்தல்

*.இவ்வுலக உண்மைகளை உய்த்துணர்ந்து ஆசை,

கோபம், அறியாமை என்பன முற்றாக நீக்கிய, சாதாரண மனித

தன்மையை மீறிய உத்தமர்கள் இருக்கிறார்கள், என்பதனை

நம்பாதிருத்தல். இவையே புத்தபகவான் மூடபார்வைகளாக

மொழிந்தருளியுள்ளார்.

07. சம்மா திட்டி, நற்காட்சி அல்லது தெளிவான பார்வை.

*. தானம் அளிப்பதில் விளைவுகள் உண்டு.

*. பூஜைகளில் விளைவுகள் உண்டு.

*. சேவை, பணிவிடை செய்வதில் விளைவுகள் உண்டு.

*. கர்மம் மற்றும் கர்மபலன்கள் உண்டு.

*. இவ்வுலகம் என்று ஒன்றுள்ளது.

*. மறுவுலகம் என்று ஒன்றுள்ளது.

*. தாய் என்பவள் விசேடமானவள்.

*. தந்தை என்பவர் விசேடமானவர்.

*. தாய் தந்தை இல்லாது, முட்டையினுள் பிறவாது,

ஈரலிப்பான இடத்திலில்லாது எடுக்கும் பிறவிகள் உண்டு

அதாவது ஓபபாதிக பிறப்புகள் உண்டு என்பதை

ஏற்றுக்கொள்ளல்.

*. இவ்வுலக உண்மைகளை உய்த்துணர்ந்து ஆசை, கோபம்,

அறியாமை என்பன முற்றாக நீக்கிய, மனித தன்மையை மீறிய உத்தமர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதனை நம்புதல். இவையே புத்தபகவான் நற்காட்சி அதாவது 'சம்மா திட்டி' என மொழிந்தருளியுள்ளார்.

08. சம்மா சம்புத்த பகவான் - தன் சுய ஞானத்தினாலேயே துக்கம், துக்கத்தின் தோற்றம், துக்க நிவாரணம், துக்க நிவாரண மார்க்கம் எனும் நாற்பேருண்மைகளை உய்த்தறிந்து மோட்சத்தை உறுதிசெய்தவர். அஞ்ஞானத்தை முழுமையாகவே இல்லாதொழித்தவர். ஆசை, கோபம், அறியாமை என்பன முற்றுமுழுதாக நீக்கியவர். இவ்வாறாக தான் உன்னத நிலையை அடைந்து ஏனையவர்களும் இந்நிலையை அடைவதற்காக தர்மத்தை போதிப்பவர்.

09. மாரன்: உயிர்களை சன்சாரத்தில் பிணைத்து வைத்திருப்பவன். உயிர்கள் மோட்சம் அடைவதை விரும்பாதவன். தடுப்பவன். புத்தபகவான் மாரனை பமத்தபந்து என கூறியுள்ளார். அதன் பொருள் தர்மத்தை பின்பற்ற தாமதமாகியவர்களின் உறவினன் என்பதே.

10. சோவான் நிலை, சோதாபண்ண நிலை: வீடுபேற்றின் முதலாவது நிலை. மனதிலுள்ள சக்காய திட்டி, சீலப்பத பராமாசம், சந்தேகம் என்பவற்றை நீக்கியவர். இப்பேற்றினை அடைந்தவர் ஒருபோதும் நால்வகை நரகங்களில் பிறக்கமாட்டார். அதேபோல் கூடியபட்சம் ஏழு பிறவிகளிலே மோட்சத்தை அடைந்து விடுவார்.

11. அநாகாமி: மனமாசுகளில் மூன்றில் இரண்டினை முற்றாக நீக்கியவர். அதாவது ஆசை மற்றும் கோபத்தினை முழுமையாக நீக்கியவர். ஒரு பிறவியை பிரம்ம உலகத்தில்

பிறந்து அங்கேயே பரிநிர்வாணம் அடையும் உத்தமர்.

12. சத்தா - தமிழில் இதனை பக்தி என்று மொழிபெயர்த்தாலும் இது வெறும் பக்தி மட்டுமல்ல. சத்தஹதி ததாகதஸ்ஸ சம்போதிங் அதாவது புத்தபகவானது ஞானத்தினை ஏற்றுக்கொள்வதுதான் தர்மத்தில் சத்தா எனப்படுகிறது. புத்தபகவான் போதித்த தர்மத்தினை செவிமடுத்து அதனை அறிவினை முதற்கொண்டு ஆராயும், ஒருவரால் மாத்திரமே இந்த சத்தாவை தன்னுள் தோற்றுவித்து கொள்ள முடியும். இவ்வாறாக தோன்றிய சத்தாதான் இந்த தர்மத்தினை பின்பற்றுவதற்கு பாரிய உந்துதலாக இருக்கிறது.

13. சீலம் : ஒழுக்கம் எனப்படுவதாகும். புத்த பகவான் ஒழுக்கத்தினை பெரிதும் வர்ணித்தார். மும்மணிகளை சரணடைந்து உபாசக நிலையை அடைந்தோர்கள் தமது அடுத்த கட்டமாக சீலத்தினை கடைப்பிடித்தல் அவசியமாகும். இல்லறத்ததோர் நித்திய சீலமாக பஞ்ச சீலத்தினை கடைபிடித்தல் வேண்டும். இதில் உயிர்களை கொல்லாதிருத்தல், திருடாமல் இருத்தல், தகாத காமத்தினை தவிர்த்திருத்தல், பொய் பேசாதிருத்தல், மது போதை வஸ்து என்பன உபயோகிக்காதிருத்தல் எனும் ஐந்து உள்ளடங்கும். இதனை தவிர பௌர்ணமி தினங்களில் எட்டு அங்கங்களை கொண்ட உயர் சீலத்தினை இல்லறத்தோர் கடைபிடித்தல் அவசியமாகும்.

இல்லறத்தினை துறந்து சாசனத்தினுள் துறவு பூண்ட சங்கையர் சாமணேர சீலம் எனும் பத்து வகையான சீலத்தினையும் உயர் சீலமான இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சீலங்களை உடைய உபசம்பதா சீலத்தினையும் கடைபிடிப்பர்.

14. கிலேசங்கள் : மனதில் உள்ள அழுக்குகளே கிசேலங்கள் எனப்படுகிறது. இவை பிரதானமாக மூன்று வகைப்படும் ஆசை, கோபம், அறியாமை என்பனவே அவையாகும். இவை கிலேச வேர்கள் எனப்படும். இவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஏனைய அனைத்து தீயவையும் மனதில் தோன்றுகின்றன.

நமோ தஸ்ஸ பகவதோ அரஹதோ சம்மா சம்புத்தஸ்ஸ
அந்த பாக்கியமுள்ள அரஹத் சம்மா சம்புத்த பகவானுக்கு எனது
நமஸ்காரங்கள்!